Any 57.—Núm. 18.882.—Preu: 15 cèntims

ABONAMENTS
Barcelona, mes ... ... 3'50 Ptes.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... ... 10'— »
America llatina i Portugal, trimestre... 12'— »
Països conveni postal, id. ... ... 18'— »
Altres països, id ... ... — ... 30'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPREMTA: CARRER DE BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19602

Diumenge, 12 de maig de 1935

EL TEMPS La nuvolositat és general, i es registren boires al pla de Bages; els vents estan encalmats per l'interior; a la costa de Llevant bufen del primer quadrant, i són fluixos i de direcció variable per la resta de Catalunya.

Les temperatures extremes han estat les següents: màxima, 24 graus a Pobla de Segur; mínimes, 3 graus al llac Estangento i un grau al Port de la Bonaigua.

CRONICA

La llei de premsa i la censura

El Parlament començarà a discutir la llei d'impremta, que regularà principalment la vida dels diaris. No volem entrar al fons de la qüestió, perquè ara com ara ignorem quin serà el text objecte de discussió. Sigui el que sigui, tenim la seguretat que no satisfarà cap esperit liberal. El que interessa de moment és que mentre no serà aprovada la llei el Govern mantindrà la censura. La combinació és excellent, perquè la premsa sortirà del foc per caure a les brases. La censura ha estat i és encara un mal endèmic de la vida pública a Espanya. Si comptéssim les èpoques que ha estat implantada veuríem que d'ençà que existeix una llei autoritzant-la són relativament molt pocs anys que la premsa ha gaudit de la llibertat que necessita. Limitant-nos a Catalunya, el compte ens diria que de l'Assemblea de Parlamentaris de l'any 1917 ençà, no arriben a sis els anys que la premsa ha pogut viure sense limitacions, i d'aquests sis anys la meitat corresponen als primers anys de la República.

Avui no hi ha res que justifiqui aquesta mesura d'excepció; la nota del ministre de la Governació que transcrivim més avall demostra que per a evitar les extralimitacions que assenyala no cal el manteniment de la censura, perquè la llei autoritza els tribunals per a intervenir-hi; la permanència, doncs, de la censura per als casos que la nota detalla és improcedent i perillosa, perquè, pràcticament, són els encarregats d'exercir-la els qui han d'imposar el seu criteri, que resulta inapellable, encara que no s'ajusti a les indicacions emanades de la superioritat.

Vegi's, si no, la nota facilitada pel ministre:

"Cree conveniente el ministerio de la Gobernación hacer públicas, para conocimiento de los periódicos, las normas que ya viene poniendo en práctica la censura actualmente, con objeto de reducir aun más la desagradable intervención del lápiz rojo. La censura se limitará exclusivamente a los cuatro puntos siguientes:

Primero. Las Magistraturas, que por respeto a la ley fundamental y a los altos intereses ciudadanos, no deben ser discutidas.

Segundo. Los ataques a las autoridades, que puedan ocasionar dificultades de Gobierno, tampoco, y menos la difamación de ellas.

Tercero. La propaganda, glorificación, disculpa o atenuación de toda clase de delitos y la inducción más o menos directa a cometerlos serán también vedadas, aun en los casos en que se tratara de hacerlo involuntaria o inconscientemente.

Las noticias o versiones que se refieran a los tres puntos que acaban de citarse quedarán también sujetas a la intervención del censor por lo que puedan penetrar en aquellos sectores prohibidos.

Cuarto. Todo lo referente a las relaciones internacionales de España y cuanto pudiera servir de agravio o molestia para cualquier Estado."

El termes són ben precisos i les matèries ben concretes; però justament per això tenim dret a dir, amb proves a la mà, que la censura en moltes ocasions no les ha seguides i ha eliminat dels nostres textos conceptes que en cap sentit podrien donar-se per compresos en els límits que fixa la nota. Per la crítica d'uns partits i d'uns homes de partit, encara que siguin partits governamentals com la Ceda i la Lliga, no és matèria que calgui dintre les normes establertes pel ministre. Dir que cap dels homes que formen l'Ajuntament i la Generalitat transitoris han estat designats per la voluntat popular, sinó per decisió governativa, no és difamació sinó apreciació exacta de la realitat.

Trobem posat en raó tot el que estableix la norma segona. La censura complirà les ordres superiors evitant la difamació i els atacs a les autoritats; però la censura i el Govern haurien de posar el mateix zel a impedir que algú, aprofitant-se de l'autoritat que l'assisteix, es dediqui sistemàticament a la difamació i la injúria dels ciutadans que ocuparen llocs de govern i de representació per la voluntat sobirana dels ciutadans. La censura farà molt bé de tenir presents les normes del ministre i de deixar que es defensin sols els homes i els partits que en altres moments han protestat de l'aplicació de la censura i que avui s'hi refugien sense cap mena de rubor.

LLEGIU:

LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.
INFORMACIO DE MADRID, a la pàg. 5
DE LES TERRES CATALANES, a la pàg. 6
CAP A LES TERRES HOSTILS D'ETIOPIA, per **H. de Monfreid**, a les pàgs. 5 i 6.
LA MUSICA, a la pàg. 6.
INFORMACIO D'ESTRANGER, a la pàg. 7
L'ARTICLE DE J. TORRES I CAPRARA, a la pàg. 7
LA DONA I LA LLAR, a la pàg. 8.
UNA ESTONA AMB ELS FANTS, a la pàg. 9.
EL TEATRE I EL CINEMA, a la pàg. 10.
RADIODIFUSIO, a la pàg. 12.
ELS ESPORTS, a la pàg. 14.

Un grup d'emigrats antinazis són raptats per la Gestapo

París, 11. — El diari "Le Matin" publica el següent telegrama de Basilea dirigit pel Comitè de Socors dels refugiats alemanys:

Un grup de 17 emigrats alemanys antinazis, catòlics, desaparegueren a la regió de Salzburg durant un viatge que efectuaven en autocar. El viatge fou organitzat sota la nostra direcció per Levy Gutheil, ex-periodista sionista hamburguès, del qual s'ignorava que era un agent de la Gestapo.

El xofer, que es troba a Basilea, ha confessat que el rapte fou preparat a la frontera bavaresa.

El diari afegeix: Publiquem aquesta informació sota totes les reserves, ja que donada l'hora avançada, no hem pogut obtenir cap confirmació del fet. — Fabra.

La Volta a Espanya

Cardona, vencedor de l'etapa València-Múrcia i guanyador de la copa de l'Ajuntament murcià, és obsequiat amb una toia de flors a l'arribada

LA POLITICA EUROPEA

La visita de Laval a Varsòvia i el pacte franco-polonès

Importants acords de la Conferència balcànica Mussolini s'ha entrevistat amb el Canceller austríac

El ministre francès emprèn el viatge a Polònia

Varsòvia, 11. — El senyor Laval ha visitat aquest matí el senyor Waleri Slaveg, president del Consell de ministres.

Després el senyor Laval s'ha adreçat a l'ambaixada francesa, on ha estat presentat per l'ambaixador Laroche a la colònia francesa a Varsòvia.

En sortir de la recepció el senyor Laval ha rebut al seu hotel la visita del ministre de Negocis Estrangers polonès, senyor Beck, amb el qual ha conferenciat per espai d'una hora.

El senyor Laval ha anat a collocar una corona a la tomba del soldat desconegut. El senyor Beck ha acompanyat el senyor Laval a aquesta cerimònia.

Després el senyor Laval, acompanyat del senyor Beck, ha estat rebut pel president de la República, senyor Mosicki, el qual l'ha invitat a dinar.

Al final de les converses que tindran lloc aquesta tarda els senyors Laval i Beck faran una declaració que serà radiada.

Un brindis de Laval

Varsòvia, 11. — Al brindis que ha pronunciat en terminar el banquet donat a honor seu el senyor Laval ha saludat Polònia en nom de França.

Avui — ha dit — més encara que ahir, la cooperació franco-polonesa s'imposa per a l'organització de la pau europea.

El senyor Laval ha afegit: "Desitgem perseverar amb el mateix esperit d'estreta collaboració, buscant tots els mitjans que puguin portar-nos a la consolidació de la pau".

El senyor Beck al seu torn ha fet una declaració posant de relleu que la visita del senyor Laval excedeix àmpliament del quadre d'una simple cortesia, i ha fet constar que l'aliança franco-polonesa al mateix temps que reforça l'amistat dels dos pobles, que desitge nel manteniment de la pau universal, presta un servei important a l'obra pacífica que tots tracten de portar a bon fi.

A la tomba del soldat desconegut :: :: :: ::

Varsòvia, 11. — Després d'haver passat revista a una companyia, el senyor Laval ha dipositat una corona de flors a la tomba del soldat desconegut. La corona portava una cinta en la qual podia llegir-se la inscripció: "El ministre d'Afers Estrangers de França al soldat desconegut polonès".

Després d'un minut de silencia, el senyor Laval ha saludat els ex-combatents francesos que havien acudit a la plaça per assistir a la cerimònia ja descrita.

Després d'aquesta cerimònia, el senyor Laval, en l'auto del senyor Beck, ha anat a visitar el President de la República.

El comunicat oficial

Varsòvia, 11. — El comunicat oficial que ha estat facilitat sobre les entrevistes franco-poloneses diu el següent:

(*Segueix a la pàg. 7, col. 4*)

La conferència que havia de donar aquest matí el senyor Carles Pi i Sunyer ha estat suspesa

S'ha donat ordre que no se celebri la conferència que havia de donar avui, a les onze del matí, al local del Gran Price, sobre el tema "L'Esquerra Republicana de Catalunya davant del moment actual", l'alcalde de Barcelona senyor Carles Pi i Sunyer.

La campanya difamatòria de «El Debate»

Existeixen tots els elements necessaris per tal de poder formalitzar els comptes de la Generalitat - diu el gestor de Finances senyor Escales

Ahir al migdia el Governador General interí senyor Pich i Pon tampoc no va rebre els periodistes que fan informació a la Generalitat.

Els informadors van ésser al despatx del Gestor de Finances, senyor Escales, per tal de saludar-lo.

—¿Heu vist — se li va preguntar — que LA PUBLICITAT d'avui reclama la vostra atenció respecte a una crònica publicada en un diari madrileny, en la qual, parlant de qüestions financeres, s'injuria la Generalitat? ¿Que l'esmentat diari català demana que exposeu l'estat de les nostres finances durant l'etapa del règim autonòmic?

—Amb referència a aquesta qüestió— —va respondre el senyor Escales — us puc avençar que l'única cosa de què va ocupar-se el Consell fou d'allò que va quedar reflectit en la nota facilitada dijous. El que s'hi hagi pogut afegir després, per part de certs comentaristes, no és cert.

Pel que fins ara he pogut veure de les finances de la Casa — continuà —, he tret la impressió que existeixen tots els elements necessaris per tal de poder formalitzar els comptes. Hi han hagut algunes dificultats, com han estat les lògicament derivades de l'acoblament de les finances de les quatre extingides diputacions, a les finances de la nova Generalitat.

Però no crec que hi hagi cap dificultat. Els mateixos funcionaris que hi van haver fins l'octubre de l'any passat hi ha ara. Ja els coneixeu; tothom està convençut de la seva competència i de la seva probitat. Amb el seu ajut, es podran formalitzar fàcilment tots els estats que encara no ho siguin, en espera que al seu dia el Parlament els sancioni.

Pel seu caràcter de tècnic, el senyor Escales no va fer manifestacions polítiques als periodistes. Va acomiadar-se dels informadors dient-los que de tot el que acabava de dir aviat en facilitaria una nota.

Reportatges de LA PUBLICITAT

Impressions d'una dona a través de l'Africa musulmana

La distingida escriptora Aurora Bertrana, que tan belles pàgines ha donat a la literatura catalana parlant de la vida i dels panorames de les illes del Pacífic, ha emprès un viatge d'estudi a l'Africa musulmana.

Aurora Bertrana es proposa visitar i conèixer les intimitats de la vida femenina en aquelles terres i recollir impressions de paisatges, costums i caràcters d'aquells països.

Abans de marxar ens deia:

M'interessen especialment els harems, on les dones viuen una existència de mandra, d'irresponsabilitat, d'esclavatge... Desitjo penetrar, encara que sigui superficialment — dubto que sense conèixer l'àrab pugui fer-ho d'altra manera — l'esperit d'aquestes germanes congenèriques. Endevinar, si res més no, llurs sofrences i anhels, copsar l'estat d'esperit de la dona musulmana enfront de l'amor i de l'esclavatge.

M'interessen també les cabiles muntanyenques, encara lliures parcialment, insotmeses a l'invasor, guerreres i llibertàries, algunes; nòmades i rapisseres.

Desitjo contemplar de prop els grans senyors de l'Atlas dintre llurs majestuosos castells encimbellats, on viuen senyorívolament conservant llurs antigues consuetuds i respectant les lleis coràniques, però amb els sentits sempre atents a altres civilitzacions.

Vaig a Ifni — si el Govern m'ho permet — per procurar-me una sensació de terres incultes, d'emocionants solituds, d'ermeses infinites...

M'imagino aquest lloc desèrtic, com una verge selvàtica violada pels civilitzats, que ara esperés el fruit d'aquests homes. Desitjo conèixer — allò que mai no he copsat encara — quin efecte produeix un país que comença a existir.

AURORA BERTRANA

I aportar a Catalunya per mitjà de LA PUBLICITAT el fruit de les meves experiències convertit en articles.

Esperem que ben aviat podrem oferir als lectors de LA PUBLICITAT els primers resultats de les interessants i atrevides exploracions d'Aurora Bertrana, en les quals el risc segurament contribuirà a l'emoció de la sorpresa.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

La Fira de Sant Ponç

Una parada de mel i arrop a la fira d'herbes

COMENTARI

Política i religió

Uns joves d'"Acción Católica" han anat a Roma, a veure el Sant Pare. Segons conta la premsa italiana, Pius XI els ha exhortat perquè separin en absolut tota intenció política en la tasca que correspon a llur entitat. La suprema autoritat de l'Església catòlica no podia dir-los altra cosa i ha fet molt bé de dir-la, encara que no deu ignorar, com nosaltres mateixos, que els joves i els vells d'"Acción Católica", si algun propòsit tenen, és, precisament, el de fer política. A Espanya, on encara no hi ha hagut manera de fer una religió de la política, hom ha trobat, en canvi, la fórmula per fer una política de la religió.

"Acción Católica" és una filla més o menys predilecta de la vasta organització d'"El Debate" que ha creat "Acción Popular" i "Acción Obrera". Ni en la tria dels noms el senyor Angel Herrera i els seus collaboradors han considerat necessari dissimular poc ni molt la unitat d'origen, de procedència, de l'obra comuna. "Acción Popular", "Acción Obrera" i "Acción Católica". Tres accions parallelès per guanyar el cel i la presidència del consell de ministres. Una trinitat sense misteri.

Dios está con nosotros, *diuen els de la Ceda, en els seus discursos i manifestos. La frase no és nova. Durant la guerra, Déu estava amb els alemanys, amb els francesos, amb els anglesos i fins amb la Rússia dels tsars. A Espanya, de moment, Déu està amb el senyor Gil Robles, amb els carlins, amb l'"A B C" i amb el senyor Calvo Sotelo. Darrerament s'ha distanciat una mica del senyor Primo de Rivera, fatigat, sens dubte, de l'experiència de set anys que féu al costat de son pare. Perquè Déu, com tothom recorda, també estava amb la Dictadura. Per estranya carambola del destí, sempre resulta que els partits que compten el Déu dels pobres entre el primer dels seus correligionaris són els partits dels rics, dels poderosos, d'aquells dels quals es diu que entren al cel amb més dificultats que les que troba un camell per passar pel forat d'una agulla.*

Tinc massa respecte per la religió per considerar Déu com un agent electoral o una mena de cacic de districte. Per això em meravella l'impudor amb què la gent de dreta presenta al públic uns programes en els quals es confonen a gratcient els interessos del catolicisme i els de llurs partidaris polítics. Sembla que l'Ajuntament de Reus, en una sessió memorable, aprovà la inexistència de Déu per dos vots de majoria, en votació ordinària. Tothom riu encara d'aquesta aventura pintoresca. Tothom se'n riu, però, sense adonar-nos-en, assistim, amb el posat més seriós d'aquest món, a l'aventura de la Ceda i els seus aliats, que pretenen demostrar l'existència de Déu per un procediment exactament electoral i democràtic, encara que de moment hagin hagut de passar pel dolor d'encomanar la defensa de les essències divines a unes modestes comissions gestores.

Perillós, molt perillós, aquest joc de barrejar la política amb la religió. Els partits oficialment catòlics haurien d'ésser els primers interessats en evitar-ho, que Déu pogués perdre unes eleccions.

J. M. P.

P. S. — "La Veu continua en la seva edició d'ahir la confesió al nostre article de dijous. I a la remarca que fèiem contrastant l'actitud dels homes de la Lliga en el 14 d'abril de 1931 i el 7 d'octubre de 1935, hi respon de la següent manera:

En efecte, els nostres homes no anaren a estendre la mà.

Sigui dit, en honor a la veritat, que els homes d'Acció Catalana sí que anaren a estendre-la.

A part que ens fa l'efecte que el redactor de "La Veu" ha confós els homes d'Acció Catalana amb els seus actuals coaligats del partit radical, ens interessa fer constar que l'home que en representació d'Acció Catalana anà, el 14 d'abril, a estendre la mà al President Macià, era el senyor Jaume Bofill i Mates.

COL·LABORACIO ESTRANGERA

Presó sense càstig

per HAROLD LASKI, professor de la Universitat de Londres.

Si algun dia arriba a establir-se en els països occidentals aquest estudi comparatiu dels sistemes penals que tanta falta ens fa, especialment a Anglaterra, espero que un dels primers temes d'investigació haurà d'ésser l'establiment rus "Bolchevo". Es la contribució més impressionant a la tècnica de la prevenció social que he presenciat en la meva vida.

"Bolchevo" és un establiment penal situat a poques hores de Moscou. Fou fundat l'any 1926, en una gran finca, per Dzerzhinski, aleshores cap de la G. P. U., amb l'objecte de veure fins a quin punt seria possible regenerar el lladre habitual, tractant-lo com un ésser humà i buscant la manera de tornar-lo a collocar a la societat com un ciutadà útil i normal.

En aquesta colònia penitenciària experimental hi ha unes tres mil persones. Fora dels metges, infermeres i professors, cada una d'aquestes tres mil persones és un lladre o consort d'un lladre. No hi ha oficials, guàrdies ni sentinelles. La colònia es governa i administra ella mateixa i proveeix les seves pròpies necessitats. No té ni presó ni tribunal. Cada habitant és lliure; pot anar i venir com bé li sembli. El factor efectiu en el governament de l'establiment és l'opinió pública del mateix establiment.

El reglament no pot ésser més senzill. El treball és obligatori per a tots, i es cobra segons les normes corrents, segons la capacitat de cada treballador. Del salari que li correspon se'n descompta una quantitat fixa mensual per a la manutenció i allotjament; però aquesta quantitat es calcula de manera que l'obrer tingui sempre algun diner a la seva disposició.

La jornada de treball és de vuit hores, i, de més a més, cada obrer ha d'assistir a unes classes educatives durant tres hores més. Les begudes alcohòliques hi són estrictament prohibides, i cap membre de la comunitat pot casar-se fins que hagi transcorregut el primer any de la seva residència. El període de "tractament" dura tres anys i després es requereix un altre any de prova abans que a l'interessat li sigui retornat l'ús complet dels seus drets cívics.

El govern de la comuna descansa en tres situacions. Una primera comissió, nomenada

(*Girèu el full, s. u. p.*)

LES EMISSIONS DE "LA PUBLICITAT"

LA MITJA HORA SETMANAL DE COMUNICACIO RADIOFONICA

Demà, dilluns, a les vuit del vespre, pel micròfon installat a la Redacció de LA PUBLICITAT i a través de l'Emissora E A J - 1, Ràdio Barcelona, el redactor del diari Manuel Moragues parlarà de

L'EVOLUCIO DE L'AMATEURISME EN EL CINEMA

i el redactor F. Vergés comentarà

EL JUBILEU ANGLES

pels habitants, és encarregada de seleccionar entre els presos d'establiments corrents, futurs membres adequats per a l'establiment. Un segon comité té a càrrec seu la disciplina i l'atorgament de certificats; les seves facultats punitives s'exerceixen principalment mitjançant la retenció de sous, que en tals casos van a parar al fons general de la comunitat. Finalment hi ha un comité administratiu, que exerceix les funcions d'un Ajuntament. Aquest comité és "assistit" (empro aquest terme deliberadament) per un director nomenat per la O. G. P. U. Per tal que es vegi fins a quin punt és purament consultiva la tasca d'aquest director, diré que quan vaig visitar la comunitat es trobava a les ordres d'un ex-carterista, condemnat sis vegades per robatori.

Els membres de la comunitat treballen en tallers collectius. Hi ha una magnífica fàbrica de calçat, muntada i equipada amb les màquines més modernes i els últims avenços, que té capacitat per a produir 400 parells de calçat per dia. També hi ha una fàbrica d'articles d'esport que produeix esquís, trineus i també raquetes de tenis i altres articles semblants. Cada fàbrica forma part integrant de la seva organització general d'indústria corresponent, i treballa en relació amb el pla general de la indústria soviètica.

Els treballadors solters viuen en dormitoris collectius; els casats, en allotjaments de tres i quatre habitacions, situats en grans edificis d'allotjaments comunals. Hi ha una cuina collectiva excellent, on tots acostumen a prendre els principals àpats. L'hospital està molt bé i l'han dotat de tots els últims avenços medicals i quirúrgics. L'escola, construïda i magníficament decorada pels mateixos membres de la comunitat, és tan bona com la millor de les que tenim a Londres. També hi ha un bon "cinema" i un espaiós camp d'esports. Les activitats dels membres són molt diverses. Una banda de música, una orquestra d'instruments de corda, una companyia teatral, un cercle artístic (vaig veure alguns quadres excellents, pintats per habitants de "Bolchevo", alguns dels quals meresqueren figurar en una exposició de Moscou) i una societat tècnica, són tots ells centres molt freqüentats i actius.

Molts dels membres han passat amb èxit exàmens a l'escola tècnica per a classificar-se en diverses professions. Tots els anys n'hi han alguns que prenen part en concursos i guanyen beques per a seguir els seus estudis a la Universitat i obtenir títols, generalment en ciències i especialitzacions tècniques. El mecànic-cap de la fàbrica de calçat (un ex-"palanquetista") és avui dia un enginyer diplomat en la Universitat de Moscou, membre del partit comunista i un dels directors més actius de la vida comunal de "Bolchevo".

Es difícil expressar la sensació d'èxit que hom experimenta davant aquest magnífic esforç de redempció humana. L'home que em féu de guia durant la meva visita m'explicà l'objecte del pla, els seus mèrits i realitzacions obtingudes, amb una claredat i precisió que haurien envejat molts conferenciants universitaris. El petit grup d'artistes que havia decorat l'escola parlava dels seus anhels amb la intensitat de veritables creadors. L'interès de tots per la marxa dels esdeveniments actuals era extraordinari.

Ningú no tractà d'amagar que s'havien produït fracassos. Alguns membres de la comunitat es motraren incapaços de merèixer la confiança i la llibertat que gaudien i hagueren de tornar a la presó. Però el percentatge d'èxits és notable. La majoria dels homes amb els quals vaig conversar demostraven clarament trobar-se en el camí de la plena regeneració ciutadana, anhelosos d'una vida de cultura i ansiosos de posar a prova llur capacitat. Uns quants d'entre ells eren tipus veritablement superiors, destinats a ocupar un lloc destacat en la societat a la qual havien de tornar.

L'ambient era tal que ningú no hauria sospitat que quasi tots els que ens envoltaven havien estat condemnats per robatori i delictes semblants. L'educació i la seguretat havien esborrat la taca de criminalitat, demostrant ben clarament que aquesta és senzillament el resultat primari d'un medi deficient i perniciós. "Bolchevo" no és sinó un dels molts experiments de la mateixa índole que s'estan portant a cap en tot el territori de la U. R. S. S.; m'han assegurat que l'establiment de Jarkov és encara més notable.

El que va interessar-me més fou el comparar aquest ambient amb el de qualsevol de les presons angleses que havia visitat. En cap d'aquestes no vaig poder veure, com allí, uns milers de criminals convertits en homes i dones normals, sense que fos possible distingir-los de ciutadans corrents. L'obrer que surt d'aquell establiment torna a la vida ordinària sense cap complex carcerari. Al contrari: sol adquirir tal capacitat tècnica com a treballador, i educació com a ciutadà, que pot ocupar un lloc excepcional en la societat a la qual es reintegra.

Un experiment semblant no és possible sota el sistema econòmic pel qual encara es regeixen els nostres països occidentals. He de remarcar el profund interès que prenien en tots els seus detalls de funcionament, jutges i juristes de tota la Unió Soviètica, així com l'atenció amb què observen els seus resultats els Instituts de criminologia de l'Estat. ¿Quan s'ha pres un jutge anglès, poso per exemple, semblant interès per aquestes qüestions, i quan han tingut els especialistes dels nostres països una semblant oportunitat d'estudi?

Copyright A. L. T. E. A.
Exclusiva de LA PUBLICITAT

Els Centres Oficials

GENERALITAT

Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el sumari següent:

Presidència. — Ordre (rectificada) designant els gestors suplents que hauran de substituir els propietaris dels Ajuntaments de Badalona, Mataró, Premià de Mar, Sant Adrià de Besòs i Esponellà, d'acord amb l'article sisè del Decret del 26 d'abril del 1935.

Ordre deixant sense efecte, pels motius que s'esmenten, la suspensió de càrrec i sou que fou imposada al funcionari del Departament de Justícia i Dret, senyor Josep Calveres i Ponç, per ordre del 24 d'octubre del 1934.

Cultura. — Decret acceptant la dimissió que del càrrec de vocal del Consell de Cultura de la Generalitat ha presentat el senyor Antoni Trias i Pujol.

Decret nomenant vocal del Consell de Cultura de la Generalitat el senyor Joan Estelrich i Artigues.

Economia i Agricultura. — Ordre autoritzant el president del Col·legi Oficial de Pesadors i Mesuradors públics de Barcelona perquè pugui retirar la fiança del col·legiat traspassat senyor Joan Canalies i Vintró, i lliurar-la als seus hereus legals.

AJUNTAMENT

Dies de rebre. — El senyor Lluís Matutano prengué possessió del càrrec. El conseller delegat del districte segon, senyor Matutano, rebrà el públic al despatx de la Delegació del districte segon, cada divendres feiner, de dotze a una.

El senyor Lluís Bassols de Climent ha pres possessió del seu càrrec de conseller delegat del districte cinquè i ha assenyalat els dilluns i dissabtes, de dotze a dos quarts de dues, per a rebre el públic.

El conseller delegat del districte sisè, senyor Octavi Saltor, en prendre possessió del càrrec per al qual fou designat, ha destinat els dimecres i divendres de cada setmana, de dotze a dues, per a rebre el públic al seu despatx de la Delegació municipal d'aquell districte.

Ha pres possessió de la Comissió municipal de Foment el senyor Coll i Rodés. El senyor Coll ha assenyalat per a la visita del públic els dijous no festius, de dotze a dos quarts de dues.

Ahir prengué possessió de la Delegació del districte novè el conseller senyor Ferran de Segarra i de Castellarnau. Els dimarts i dissabtes, de les dotze a la una, l'esmentat conseller delegat restarà a disposició de tots els ciutadans de la demarcació.

La Comissió de Governació.—Ahir al matí, sota la presidència del conseller regidor senyor Jaumar de Bofarull, es reuní la Comissió de Governació, a l'objecte de constituir-se i assenyalar les orientacions de la seva actuació.

Els caps dels Negociats afectes a la susdita Secció complimentaren el senyor Jaumar i els membres de la Comissió referida, i escoltaren del primer afectuoses frases, que foren correspostes pel senyor Amador Conde, en nom dels funcionaris, oferint en nom d'aquests la més lleial col·laboració.

Canvi de resguards. — Es fa avinent als qui tinguin sol·licitat el canvi de resguards provisionals per títols definitius del Deute municipal de Barcelona, 6 % lliure d'impostos, emissió de 14 de juny de 1934, que estan enllestides les factures números 1 al 70; per tant, poden passar per la Dipositaria municipal, tots els dies feiners, de dos quarts de deu a la una, excepte els dissabtes, on els seran lliurats, mitjançant presentació del corresponent resguard.

Concurs de sastres. — S'invita els industrials del ram de sastreria que fins al dia 20 dels corrents poden presentar ofertes al Negociat de Compres d'aquest Ajuntament per a vestits d'estiu, compostos d'americana, ermilla i pantalon, amb galons i botons argentats, per a ordenança, acompanyant mostra no solament de la roba de els vestits (gèneres de llana blau fosc), sinó també dels folres.

El treball dels estrangers. — Avís als patrons. — La Comissió inspectora de la Borsa municipal de Treball persistint en el seu propòsit d'activar tot el que es relaciona amb el treball d'estrangers a la nostra ciutat, procedeix enèrgicament a la tasca d'excloure els treballadors estrangers que no es troben en condicions legals per a exercir llurs activitats professionals al nostre país.

A aquest efecte actua ràpidament en la tramitació d'aquesta classe d'assumptes i executa amb tota urgència les ordres i les resolucions emanades del ministeri de Treball i Previsió. No sempre, però, aquesta tasca resulta fàcil, tota vegada que hi ha estrangers, als quals ha estat denegada la carta d'identitat professional, que defugen el compliment de tals resolucions traslladant-se de domicili o de localitat.

Cal, doncs, fer avinent que les autoritats no estan disposades a permetre que sigui burlada la llei, i aplicarà a tots els mitjans computables tal d'aconseguir que abandonin els llocs que ocupen indegudament els estrangers als quals ha estat denegada l'autorització per a treballar a Espanya.

Els patrons que contractin treballadors que es trobin en situació ilegal contraguen la responsabilitat que les lleis especifiquen, i en el cas de resistència a les ordres de rescissió de contracte les sancions establertes, que són severíssimes, s'aplicaran inexorablement.

Per tal que arribi a coneixement de tothom, la Comissió inspectora de la Borsa municipal de Treball dóna a continuació els noms dels súbdits estrangers que, per circumstàncies diverses no han rebut personalment encara la notificació d'haver-los estat denegada la carta de treball: Arnau Janner, Frederic Johnsen, Hans David Woff, Felip Saford, Anna Weibel, Robert Wilson, Marcelle Delpu, Herbert Buchler, Heinz Gunther, Evangelina Acosta, Mischa Burkaloff, Kadra Bachir, Alex Ergolsky, Frederic Rufford, Eugènia Verba, Heindrich Weber, Heinz Ascher i Joan Staunau.

Les persones compreses en aquesta relació són advertides que no poden treballar a Espanya, i hauran de presentar-se a la Borsa de Treball (Passeig de la Indústria, 9 i 11), puix que altrament seran proposades per a llur immediata expulsió.

AUDITORIA MILITAR

Moviment de causes. — L'auditor va manifestar ahir al migdia que la causa núm. 302, seguida amb motiu dels successos de Palafrugell, continua tramitant-se pel fur de guerra.

La causa núm. 195 pels successos de Juneda (Lleida), és sobreseguda per a uns i s'inhibeix a la jurisdicció ordinària per a altres.

La causa núm. 255, pels successos de Gandesa, està autoritzada per a la vista i fall en Consell de guerra d'oficials generals.

Lectura de càrrecs. — S'ha procedit a la lectura de càrrecs de la causa seguida pels successos de Torrelles de Foix.

Prec. — Pel Jutjat militar número 2, hom prega la presentació del tinent retirat Alvaro Ruiz Largo, per tal d'assabentar-lo d'un assumpte que l'interessa.

Causa que serà elevada a plenari.— S'han presentat davant del jutge militar senyor Urrutia, els 23 processats pels successos de l'Hospitalet. La causa ha passat a les defenses i estarà al seu poder fins al dia 15 del mes que som, que passarà a l'auditor per a la seva elevació a plenari.

PREFECTURA DE POLICIA

Detenció d'un alemany. — L'alemany Karl Steirewak, expulsat del Sarre, ha estat detingut. Li han estat trobats dos passaports amb la seva fotografia, però amb noms diferents. També duia uns documents del socors roig internacional, en els quals els socialistes de totes les nacions són pregats de donar protecció al portador del document.

Hom ha sabut que entrà per la muntanya. Serà proposat per a l'expulsió.

No ha passat res de nou. — El cap superior de policia en rebre els periodistes els manifestà que no havia succeït res de nou.

A preguntes d'un periodista sobre l'aparició d'uns fulls que s'atribueixen al célebre "Savi Lleonart", el senyor Santulliano digué bromejant que estava detingut.

Per la nostra banda podem dir que als calabossos de la Prefectura el savi Lleonart no hi és.

Visites i conferències. — El cap superior de policia amb motiu d'estar conferenciant amb diverses persones, no rebé els periodistes. Entre les visites rebudes figura la dels dos enginyers del Parc Mòbil de la Direcció general de Seguretat, els quals parlaren amb el senyor Alvarez Santullano de la instal·lació del Parc Mòbil a Barcelona i de la tramesa de cotxes destinats a la policia.

Detenció. — A les Rambles fou detingut David Méndez González, el qual venia participacions de la Rifa falses, puix que no tenia el dècim corresponent.

Els números que venia són: 15.780, 11.640, 13.764 i 3.911.

El detingut, que és coix, convicte i confés, ha ingressat als calabossos del Palau de Justícia.

Carterista detingut. — Ha estat detingut el carterista Jesús Montero Rivas, i Joan Garriga i Solanell, el qual estava reclamat pel Jutjat núm. 15.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció primera va comparèixer Pere Vargas, acusat d'un atropellament efectuat amb l'auto que guiava.

Com que les proves li foren favorables el fiscal retirà l'acusació que sostenia contra el processat.

* A la Secció segona es veieren incidents en apel·lació i divorcis.

* A la Secció tercera es van suspendre les vistes anunciades, per no haver-s'hi presentat els processats.

* A la Secció quarta, el fiscal demanà per al processat Agustí Ferrer i Rafeques la pena de deu mesos i un dia de presó, acusant-lo d'haver mort un home al carrer de Pere IV amb l'auto que guiava. No demanà indemnització perquè ja havia estat satisfeta.

VARIA

Al Jutjat número quatre es presentaren uns agents de policia amb l'objecte de recollir les armes trobades als domicilis dels presos i processats en el sumari per temptativa d'atemptat al general López Ochoa.

Les dites armes es trameten a Lleida per tal que l'autoritat judicial instrueixi el sumari corresponent sobre dipòsit d'armes, puix que el fet va ocórrer en aquella població.

* Al magatzem d'ous que la casa Mir i Sibari té instal·lat en un dels coberts del moll es presentà Antoni Martínez Castell, el qual presentà un volant de la casa esmentada per a recollir una partida d'ous valorada en dues mil cinc-cents pessetes. Els carregà, en efecte, amb el camió que conduïa, i s'ls emportà.

Bont punt va ésser fora hom s'adonà que el volant era fals i es procedí a detenir Martínez. Davant del jutge de guàrdia va manifestar que no sabia que ho fos. Afegí que ell s'havia limitat a complir l'encàrrec que li havien fet. Passà, però, als calabossos del jutjat de guàrdia.

* La Sala de Govern ha nomenat secretari judicial del jutjat municipal de l'Hospitalet el senyor Joan Tatzer i Clarà, primer de la terna presentada a la Sala de govern.

* El Jutjat número set ha dictat auto de processament contra Francesc Rodríguez Garcia com a suposat autor de l'atracament comès a la casa Ribes i Pradell.

* S'ha donat compte al jutjat de guàrdia, per a la instrucció del sumari corresponent, de la detenció efectuada a Badalona del belga Ferran Dervan, que ha infringit el decret d'expulsió, ja que ha entrat novament a Espanya, d'on fou expulsat el dia 5 de març passat.

* A Badalona un tramvia atropellà Maria Antònia Rodríguez, i li causà lesions de consideració. El jutjat de Badalona, que instrueix les primeres diligències, ha donat compte del fet al Jutjat de guàrdia.

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Incident: Eusebi Forellad contra P. Chevel i Companyia. Menor quantia: Hospital de la Santa Creu contra Caixa de Previsió i Rossend Montaner. Menor quantia: Mercè de Bruguera contra Sebastià Ferret, i un altre. Divorci: Pere Pedrós i Ramoneda contra Dolors Ferreros i Rañé.

Sala segona. — Incident: Josep Bertran i Brutau contra fiscal. Divorci: Maria Ortega contra Francesc Azoni Guasch. Menor quantia: Josep Guausau Tinterer i altres contra Francesc Puiol Morató.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Dos orals per robatori i lesions contra Joan Lloreda i un altre, i Joaquim Salvat, respectivament.

Secció segona.—Tres orals per estafa, robatori i furt contra Joan Piza i Rius, Didac García López i Rosa García, respectivament.

Secció tercera.—Tres orals per furt contra Mercè Rubió, Joan Antoni Martínez i Carles Auban.

Secció quarta.—Tres orals per lesions, homicidi i danys contra Marcel·lí Camisa, Eleuteri Ros i Josep Escobar, respectivament.

TRIBUNTL D'URGENCIA

Un oral per atemptat contra Antoni Perazo.

Mercat d'Ocasions
COMPRA - VENDA - CANVI de Mobles, Pianos, Ràdios, Caixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.
TOT D'OCASIO
Corts Catalanes, núm. 414
Telèfon 30422

NOTICIES SOLTES

Polítics a Barcelona. — De Madrid arribaren el ministre d'Instrucció Pública, els ex-ministres senyors Cambó i Santaló, i els diputats senyors Rahola, Sunyol, Puig de la Bellacasa, Vidal i Guardiola, Gallard i Mascort.

Sopar al senyor Mestres.—El dimarts vinent la Junta Directiva de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona oferirà un sopar a l'Empresari del Gran Teatre del Liceu, senyor Joan Mestres i Calvet, i a la Comissió organitzadora del "Ball de la Premsa" que tant d'èxit va assolir els passats Carnavals, en testimoni d'agraïment pels treballs que un i altres feren en benefici de la Germandat dels periodistes.

En l'esmentat acte, el president de l'Associació, probablement, oferirà al senyor Mestres el pergamí que li dedica l'Associació nomenant-lo soci protector per les atencions que per ella ha tingut.

FAIANÇA CATALA
CORTS 615
Bomboneres
Presents
Serveis de te
Vaixelles

Dones catalanes:
Propagueu LA PUBLICITAT

Revista de Premsa

La solució de la crisi

POLITICA subratlla les esperances que la solució de la crisi ha desvetllat en les dretes, i els temors que suscita en les esquerres:

"Queda el nuevo Gobierno, que las derechas acogen con júbilo y los republicanos con honda preocupacion. Con algo más.

No se engañan las derechas. Todas las esperanzas les están permitidas. A los republicanos, todos los temores. Preferimos no tratar de comprender lo ocurrido. Necesitamos poner toda la atención, toda la vigilancia en lo que pueda ocurrir. Porque ciertos hechos políticos tienen su mayor gravedad en la amenaza que encierran. Se toman posiciones dentro de un régimen para algo.

Pudo haber tenido la crisis otra solución. La reclamaba la opinión republicana. La hacía necesaria la esterilidad de unas Cortes divorciadas del país. La exigía un fuerte anhelo pacificador.

Se ha preferido, sin embargo, entregar el Poder a las derechas, a los partidos que provocaron la crisis anterior por no votar los indultos. La base de la República se ha ampliado tanto que cinco cedistas, dos agrarios, un melquiadista y dos ex ministros de la monarquía la ocupan casi totalmente y apenas dejan sitio en el nuevo Gobierno para que se instalen tres radicales históricos. La experiencia de hoy está hecha. Esperamos la de mañana, cuyo secreto posee, sin duda, Gil Robles. ¿Qué otra significación tiene la presencia del jefe cedista en el ministerio de la Guerra? La línea está trazada. Una línea recta y clara, según "El Debate". Clarísima.

De ahí nuestros temores. Pero no nuestro desaliento. También nosotros tenemos una voluntad, que es fuerza, en la masa popular española. A ella nos dirigimos para decirle: "Alerta y adelante"."

Un extremisme treballa a favor d'un altre

Aguirre, a EL SOL, remarca que aquest judici del Consell Executiu d'Acció Catalana Republicana defineix, "amb un encert insuperable", la present política de Catalunya. Per a demostrar-ho, fa el següent examen de l'Ajuntament de Barcelona i del paper que en aquests moments li toca d'interpretar a la Lliga:

"El Ayuntamiento de Barcelona ya ha quedado constituído. Para consagrarse, aunque sea interinamente, al cargo de gobernador general y presidente de la Generalidad, don Juan Pich y Pon dejará la vara de la Alcaldía en manos del cedista Francisco de Jaumar. Y aunque también interinamente, un cedista asumirá el cargo de alcalde. El primer magistrado popular elegido por el pueblo el 14 de enero de 1934 fué don Carlos Pi y Sunyer, ex ministro de la República. Le sustituirá el aristócrata y derechista Francisco de Jaumar.

Acompañando a tan preclaro varón, que es además muy adinerado, destaca entre los concejales de la Ceda don Francisco Santacana, que formó parte de la Mancomunidad en tiempos de la Dictadura, dejando tras sí una estela de capacidad de la que aun se hacen lenguas todos los funcionarios. No llegaron a conocimiento de la opinión sus grandes méritos: pero ahora, en el Ayuntamiento barcelonés, destacarán, lo mismo que los de sus compañeros, ilustres desconocidos, aunque no novatos en la política, porque más de uno ha sido "súbdito" de Cambó, desertando de Lliga Catalana en vista de que este partido no lleva trazas de reconquistar la posición que ocupara en los últimos años de existencia de la Monarquía."

Lliga Catalana se ha contentado con que le dieran la presidencia de la Asamblea a uno de sus miembros relativamente jóvenes, el señor Calderó. Bien es verdad que también se ha sntido satisfecho, supliendo al señor Duran y Ventosa en un Ayuntamiento de radicales, cedistas, melquiadistas y tradicionalistas, el señor Coll y Rodés, que en tiempos de la dictadura de Berenguer era uno de los más intransigentes miembros de Acció Catalana Republicana.

Pero ya ha dicho con acierto el Consejo ejecutivo de A. C. R. que "un extremismo trabaja en favor de otro". Aunque no lo crean, los hombres de la Lliga son ahora colaboradores de un extremismo. Y frente a éste surge otro, en favor del cual trabaja el primero.

No saben lo que hacen, o los ciega la pasión política, que les impide hacerse cargo de la realidad, quienes creen que puede saltarse, no por obra y gracia de la voluntad popular, sino por imposición de los compromisos políticos, desde la cumbre en que estaba emplazado un Pi i Sunyer, ponderado, ecuánime, espíritu republicano de abolengo, al valle de la insignificancia en que se encuentra don Francisco de Jaumar y de Bofarull, aristócrata de extrema derecha."

Tot un poble

Azorín ha escrit amb aquest títol, a AHORA, sobre Catalunya i els sentiments republicans de Catalunya, un dels seus articles més bells. Amb la seva prosa, d'una suggestió evocativa tan intensa, recrea tot l'ambient d'una casa de camp de Catalunya. I després, en aquesta casa, tan vivament imaginada, repenjat al balcó, medita:

"¿Y no tendremos en este instante en que, de bruces sobre el balcón, meditamos, un pensamiento para la lejana Castilla? Sus dolores son nuestros dolores. Nos figuramos hablar ahora como catalanes. Sus pugnas por la libertad son nuestras pugnas. Las aspiraciones humanas son idénticas en todos los climas. En la región ideal de la Justicia —que no reconoce fronteras—, todos los hombres son hermanos. En esa región ideal ha luchado Cataluña, al luchar para sí, por toda España. En este momento de meditación, ante la montaña o ante el mar, en la casa catalana, pensamos en las luchas de Cataluña. La idea republicana en Cataluña ha tenido sus más ardientes defensores. Las primeras organizaciones republicanas en Cataluña han surjido. Catalán fué el apóstol más tenaz y elocuente del federalismo republicano. ¿Por qué España no ha de recobrar la libertad de movimientos de que gozaba antes de la unificación operada por Isabel y Fernando? La unificación es infecunda. Con la unificación desaparece la espontaneidad en el pueblo. De esa unificación bárbara ha nacido la realidad de la leyenda negra. Leyenda que no es leyenda, sino materia auténtica. Tan auténtica en los tiempos pasados como en los presentes. Auténtica en Jerez y en Barcelona, en 1892 y en 1896, como en Cuba y Filipinas, con motivo de las guerras coloniales.

Todo se enlaza en Cataluña en cuanto a lo físico y todo concuerda en cuanto a lo moral. El pueblo todo de Cataluña ha sido el determinante en España de grandes estados espirituales. Por Cataluña entra en España el romanticismo. En Cataluña ha dado más tarde los primeros vagidos el naturalismo literario. Los primeros practicadores del impresionismo en la pintura catalanes han sido. Si se han conocido en España personalidades europeas, como Ibsen y Nietzsche, en Cataluña han sido primero apadrinados. A lo largo de los años, desde mediados del siglo XIX, ha perseverado en Cataluña la idea federativa. No cejaban en el empeño sus sostenedores. No estaba sustentada aisladamente la idea por personalidades señera. Todo un pueblo, Cataluña entera, Cataluña esforzada, se levantava para imponer en España la federación republicana. La federación era el final definitivo de los males seculares de España. Por la federación se alzó Cataluña dos veces durante la República de 1873. No eran sólo Baldomero Lostáu y sus colaboradores quienes se lanzaban al movimiento de marzo en el año dicho, el más serio y el mejor preparado de todos. No se puede concretar en esos hombres individualmente lo que era obra de todo un pueblo, a través de unos hombres encarnadores de esa historia y de ese instinto, eran quienes se producían en tal levantamiento. Para mal de España se frustraron los nobles conatos. Los pueblos de España no recobraron su fecunda espontaneidad. En el silencio de la casa catalana, en el campo, pensamos en Cataluña y en Castilla. La azada castellana y la azada mediterránea son distintas; pero todo es trabajo. El trabajo alienta sus reivindicaciones profundas, que habrá que realizar. Camino para lograrlo es la autonomía de los pueblos de España."

Vies Urinàries
Malalties secretes - Defectes sexuals
POLICLINICA FARRE PIJOAN
Rambla de Canaletes, 11, 1.er
MOLTS ENCREUATS

EL BARATO

GRANDIOSA VENDA DE NOVETATS
A PREUS MOLT ATRAIENTS
PIQUÉS, ROYALINES, ESPUMILLES
formidables assortiments per a vestits i bates,
a 95 cèntims metre
SEDES ESTAMPADES i MAROCAINES
tots els colors, articles preciosos i ben assortits, per a vestits,
a 2'60 pessetes metre
RICS CRESPONS ESTAMPATS i GLACÉS SEDA, per a vestits gran fantasia i de molt mudar,
a 3'90 pessetes metre

JUVENTUT ETERNA
EROTYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)
De la eiaculació prematura (pèrdues seminals), de la Feblesa i molt eficàs per a combatre la neurastenia en totes les seves manifestacions
Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-mèdulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulassa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dela mateixos
No conté ni estricnine, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.
PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL.
Prospectes gratis
Laboratoris Farmacologics de W. DUTREM
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631
Preu 21'75 ptes.

¿Espanya, té o no té una política internacional?

El ciutadà de les petites potències, mal preparat per a la política nacional, impreparat per a la política internacional, el ciutadà decadent i afeblit, escèptic i mancat de voluntat; o bé, el renaixent i, per tant, aprenent, el ciutadà farcit d'història teatral, són tipus de ciutadans deficients que es troben sacsejats per dues idees comminatòries i oposades: no vulguis salvar el món!; no vulguis desinteressar-te del món! El ciutadà d'una gran potència vinguda a menys acaba per adoptar aquella assenyada idea; el ciutadà d'una petita nació renaixent es decideix per l'heroica idea segona. Però, escampats en els quatre continents, hi ha incomptables ciutadans del món que es troben sacsejats anguniosament per les dues idees, percep dos sentiments contraposats, encarnats en els dos celebradíssims protagonistes de Cervantes.

Si els pobles curessin més de l'educació política dels ciutadans bona part d'aquestes angúnia i vacilació seria estalviada. I amb aquest estalvi podriem tots plegats, almenys els pobles febles, comprar-nos unes orientacions de durada, una bona política internacional, i, abans que tot, una política nacional feta a mida. Les grans nacions, les quals poc posseeixen tampoc aquest tipus de ciutadà preparat per a la política, tenen almenys bones seleccions d'homes polítics que supleixen el dèficit polític de la comunitat, ço que és un gran avantatge, sobretot si s'escauen a encertar, quan, entre ells, només una infima minoria s'esgarria cap al seny excessiu o cap a l'epopeia retòrica. Si aquestes seleccions de regents de la cosa pública desencerlen, aleshores veiem una gran nació passar en pocs anys del màxim esplendor a la ruïna, a l'abjecció. ¿On deu trobar-se el punt de partida de l'equilibri en la política dels pobles? Cada poble fa, per regla general, la política nacional bona o dolenta que els esdeveniments li dicten fatalment; prou els polítics d'una nació decadent especularan sobre aquestu fatalitat o sobre la voluntat de superar-la, però, en realitat, àdhuc aquesta apellació a la voluntat, àdhuc la decisió de posar-la en pràctica, no seran sinó resultants de fatalitat, evolució, causalitat cega. Respecte a la política internacional, no sempre la fatalitat actuarà així d'absolutament i cegament. El desenvolupament d'una política internacional és per regla general la resultant d'un propòsit. Aquest també es troba encadenat a la llei de fatalitat, però a partir de la seva eclosió seran ja un sens fi de voluntats coordinades en una superior, totes conscients i intelligents, les que el desenvoluparan, el ramificaran i l'exportaran a benefici de la política nacional. Aleshores política nacional i política internacional es confonen per a la consecució d'un ideal de grandesa: grandesa nacional, segons les aparences, segons el sentiment; però en realitat grandesa internacional, empenta humanística, progrés. En el segle XIX es parlava molt i força inconscientment del Progrés. Al començament del segle actual ironitzaven fàcilment contra el fervor progressista dels polítics i sociòlegs vuitcentistes. Potser aviat reconsiderarem aquest concepte amb més atenció i veurem que val la pena. El segle XIX, el gran segle de les intuïcions i de la varietat, té encara incomptables valors avui dia arreconats que esperen una fructifera revisió.

La selecció d'estadistes eminents d'un gran poble arribat a la realització del seu ideal o a la seva potència màxima, pot llançar-se a una política desequilibrada, de seny internacionalista excessiu, com el que semblen demostrar els polítics del govern actual de la Gran Bretanya, o bé d'eixelebrament quixotesc, com el que constatem en la política nacional i internacional d'Alemanya. ¿Què mou a tal desequilibri l'una i l'altra política d'aquests dos grans pobles, tal com si es tractés de la política de petits pobles balcànics o sud-americans? ¿Serà que Anglaterra es troba cansada de la seva secular gesta imperialista, i que Alemanya es troba en decadència. De totes maneres sembla dibuixar-se una raó, una doble raó, d'aquest desequilibri de les dues esmentades polítiques, i aquesta raó és de caràcter historicista. Alemanya vol forçar la Història, crear-se premeditadament una Història, la qual sigui, naturalment, així i ajxà de grandiosa; Alemanya pretén l'absurd d'avançar-se al futur i d'imposar-lo exactament a la mesura del seu gust — diguem del seu orgull—.

Anglaterra, per la seva banda, sembla simplement adaptar-se a la Història, tal com aquesta es va produint, dia per dia, al compàs de cada minut que va escolant-se. El Japó, els Estats Units, la mateixa Alemanya bellicosa i delirant, el Comunisme rus que va infiltrant-se arreu, la paulatina insubordinació de les colònies, l'adveniment de l'aviació i altres fets del nostre temps han canviat la posició internacional d'Anglaterra; la gloriosa Britània ja no se sent àrbitre única o principal de la política internacional; Anglaterra sent que, no tenint ja en el trident neptunià la raó suprema, no deu ja servir-se'n per als cops audaciosos de quan el fat la impulsava a la creació de l'Imperi: li cal ara a Anglaterra una política cauta, més astuta que audaç. La Història segueix guiant Albion, i Albion segueix deixant-se guiar. Així mateix França: llevat potser dels capitols de Sant Lluís o de Napoleon, la història de França és ingenuïtat, història que es produeix espontàniament i poble que s'adapta ingènitament a la Història. Tant com Sant Lluís i Bonaparte volen forçar la Història, afaiçonar una França sobrenatural o contra natura, així mateix fracassen; tant com amb llur força o amb llur feblesa els Lluïsos s'adapten a la Història de França, així mateix triomfen, àdhuc quan la guillotina els escapça, perquè és França la que triomfa. Es pot dir que Lluís XVI triomfa per a França en morir injustament dalt del cadafalc, i que Napoleon, Lluís XVIII i Carles X fracassén, tot i morir de mort natural. Avui dia fracassen contínuament Maurras i els seus sequaços perquè fan política contra natura, això és, contrària a la història biològica de França.

En les seves memòries ara publicades, Maurici Barrès confessa que ha fet una política equivocada, política molt semblant a la antihistòrica, a l'antifrancesa, de Maurras i d'Alfons Daudet. Hitler fracassa, l'emperador Guillem II fracassà a Alemanya perquè la seva política ha estat història artificiosa contraposada a la ingènita del poble alemany. L'emperador Carles V i el seu fill fracassaren perquè oposaren així mateix una història de fantasia a la història ingènita dels pobles de llengua castellana i, sobretot, dels pobles de llengua catalana. La psicologia enraonada del poble castellà avantcarolí fou tan subvertida per la coerció terrible dels dos emperadors austríacs que a hores d'ara encara aquell poble no s'ha retornat. ¿Per què el Japó i els Estats Units triomfaren tan ràpidament i d'una manera tan brillant en llur polí-internacional sinó perquè evolucionaren al dictat de la història llur, al dictat de la idiosincràsia llur, tan oposades en cada un d'aquests dos pobles? ¿Per què periclità l'immens i gloriós Imperi xinès sinó perquè la seva política internacional arribà a contraposar-se a la pròpia història, fins al punt de combatre tota mena de relació estrangera, fins al punt de suprimir absolutament una polítioa internacional que quasi sempre li havia estat fructuosa?

Es clar que en el fracàs dels pobles i de les civilitzacions entra en gran part el cansament, l'esgotament natural. Tota acció ha de tenir un començament, un desenrotllament i una fi. Però la política internacional és un dels elements de les epopeies nacionals, no és pas tota l'epopeia. Donada la necessitat ineludible d'esgotament d'aquesta llei d'activitat humana, el més natural i lògic serà d'aconseguir el màxim ajornament de la seva mort. I bé: la manera més garantida i més eficient de perdurar no la pot proporcionar sinó l'adaptació de la política nacional, i molt particularment la internacional, al geni de la nació, el qual cristallitza en la seva pròpia història. El més important del problema en qüestió és, doncs, la virtut de percebre aquesta història, la qual no és pas en temps pretèrit no en temps futur, sinó en temps present. Anglaterra, Roma antiga, el Japó, són exemples d'aquesta intuïció: aquests pobles foren imperialistes perquè llur història els féu ésser-ne; l'Espanya de Felip II és exemple d'aquesta manca d'intuïció respecte de la història que passa davant dels nostres ulls. Quan Holanda volgué fer una violenta política internacional imperialista sense adonar-se que el geni holandès és pacifista, fracassà ràpidament; sols triomfà quan s'abandonà a la quotidianitat del geni nacional: pel comerç i la navegació Holanda fou i segueix essent més poderosa, més intelligent i sensible que per la violència. Aquesta adaptació de la política internacional holandesa al tarannà holandès, com la d'altres pobles d'idiosincràsia semblant — Catalunya, per exemple — aquesta renúncia a la violència quan hom no és bellicós, no implica, però, poltroneria ni covardia, sinó que, pel contrari, és la millor garantia de l'oportunitat i reeixida en l'emprament de la força. Els holandesos, flemàtics i marxants, considerats per tot el món com l'encarnació de l'antibellicisme, venceren els exèrcits del poble espanyol, considerat aleshores com el poble més fort i més bèllic. Es que el poble espanyol, ja ho demostrà Ferran Soldevila, sembla bellicós però no ho és. Nosaltres, els catalans, potser encara ho som menys, si bé, quan calgué, ens defensàrem com lleons.

Ara bé: donat l'esperit antibellicós dels pobles peninsulars, incloent-hi (naturalment) el portuguès, ¿cal o no cal encorat]ar la política d'alliances bellicoses, ara que tot el món no pensa sinó en l'agressió més cruenta que mai s'hagi vist, aquesta política internacional que hom comença a propugnar entre nosaltres? ¿Existeix realment la impossibilitat que hom pretén de mantenir la nostra neutralitat en ocasió d'una probable segona guerra de les nacions? ¿No hi ha en la política d'alliances guerreres dels pobles febles, ultra la seguretat dels mil dolors inherents a la guerra més feroç que els esperits perversos hagin mai pogut imaginar, la probabilitat de lligar la sort d'un poble feble a la dissort d'un poble poderós? Ai dels vençuts! ¡Ai més dels vençuts febles llançats bojament a l'aventura bellicosa a manera de lacais o de comparses aprofitadors!

Concretar més l'acarament amb l'apocalíptic conflicte que ens ve al damunt, ara com ara no és pas possible. Avui dia Espanya, que no té cap política internacional d'ençà que s'ha posat a revisar la Constitució republicana, aquesta Constitució tan prudent i tan adientment històrica, tan intuïtivament hispànica en la matèria, divaga terriblement, va a les palpentes. I, el que és més greu, s'embolica en una antipolítica internacional que no transcendeix al poble, a la gestació de la qual el geni nacional no és admès: una política internacional mandarinesca, la qual haurem d'acceptar a ulls clucs quan ja estarà decidida. Si els 600.000.000 de pessetes destinades, a desgrat de tothom, àdhuc del mateix Govern de Madrid, a la fortificació de les Balears fos garantia suficient de la nostra futura neutralitat, donaríem aquests milions quantiosos per ben esmerçats. Però ¿i si aquesta enorme despesa no fos sinó la primera fase d'un compromís antineutralista...?

JOAN SACS

El règim transitori

El doctor Trias Pujol dimiteix el càrrec de vocal del Consell de Cultura

El Butlletí Oficial de la Generalitat en la seva edició d'ahir publica dos Decrets del Departament de Cultura signats pel senyor Duran i Ventosa, en el primer dels quals s'admet la dimissió que del càrrec de vocal del Consell de Cultura ha estat presentada pel doctor Trias i Pujol, i en el segon es nomena per a aquest càrrec el senyor Estelrich, diputat de la Lliga.

En el Decret en el qual s'accepta l'esmentada dimissió, no es pot fer menys que reconèixer l'ilustrat concurs prestat al Consell pel doctor Trias i Pujol.

El triple assassinat del carrer de Pere IV

Es farà una reconstitució del crim

El Jutjat núm. 3 ha pres declaració als agents de policia que efectuaren la detenció dels tres individus suposats complicats en el triple assassinat del carrer de Pere IV.

El Jutjat es proposà de fer diverses diligències, entre elles una de reconstitució del crim, i veure la manera com Crisol explica, sobre el terreny, la forma en què arribaren i com se n'anaren.

També ha estat ordenada la busca i captura dels altres dos complicats en aquest fet. Sabem que els agents de policia són encara a Saragossa i que tenen una pista que els sembla segura, per a detenir el Josep Gablin (a) "El Maño".

Al Jutjat de guàrdia s'ha rebut el testimoni de tant de culpa per l'atracament al cobrador de "El Porvenir de los Hijos", els autors del qual hom creu que són els detinguts.

El robatori als dependents de la casa Pentinatge i Filatures de Llana, de Terrassa

Feta la comprovació dels senyals digitals trets del volant del cotxe de la casa Pentinatge i Filatures de Llana, de Terrassa, als empleats de la qual, com es recordarà, els foren robades 42.000 pessetes, s'ha vist que no corresponen a cap dels detinguts Magrinyà i Mur, detinguts com a complicats en el fet i reclosos als calabossos de la Prefectura de Policia.

La causa contra els processats per l'atracament a la sastreria Maleres

S'ha de decidir si ha d'ésser seguida pel fur sumaríssim o no

Al Deganat dels Jutjats hom ha rebut de l'autoritat militar, per a la seva inhibició, la causa seguida amb motiu de l'atracament a la sastreria Maleres, del carrer de l'Hospital, fet ocorregut la nit del 15 de desembre de l'any passat i amb motiu del qual fou detingut Andrés Aranda, que pocs dies després va ésser condemnat a mort.

La causa consta de tres volums. És molt voluminosa. De les diligències que han estat practicades han resultat complicats, entre altres que estan en rebellia, els detinguts i processats per l'autoritat militar següents:

Angel Ros del Castillo, Francesc Sabater i Sabater, Enric Cano Pérez, Manuel Guart i Albiol, Pere Aguilera i Sorolla, Miquel Marquès i Fort, Esteve Elies i Viscarri, Pere Arbolí i Vilaseca, Josep Granero i Jimeno, Jaume Agramunt i Mestres, Joaquim Martínez i Barceló, Josep Martínez i Olmos, Avelí Estrada i Pàmies i Josep Gonzàlez i Carreres.

Amb les diligències han passat al Jutjat un gran nombre de pistoles i municions, trobades en poder dels detinguts.

En les declaracions dels detinguts un d'ells confessà que coneixia Aranda per haver estat company seu d'altres malifetes; els altres insisteixen en la negativa.

El jutge del Jutjat número 16, al qual ha correspost el repartiment d'aquestes diligències, està estudiant el sumari per tal d'arribar a concretar si pels fets als quals es refereix l'atracament a la sastreria Maleres, i tenint en compte que fou una jurisdicció la que fallà el primer sumari, ha d'ésser aquesta la que intervingui, tal com es féu amb Aranda.

El sumari, un cop estudiat, passarà al fiscal al qual correspon inspeccionar-lo, segons la llei d'Ordre Públic, perquè determini sobre aquest afer.

Ja han estat nomenats els jutges de Barcelona, Badalona, Sant Adrià i Santa Coloma de Gramenet

Ahir, a les quatre de la tarda, es reuniren a l'Audiència la Sala de Govern, sota la presidència del president de l'Audiència, senyor López Avilés. Assistiren a la reunió els degans dels Collegis d'Advocats, Procuradors i Notaris d'aquesta ciutat. La reunió tenia per objecte designar els nous jutges municipals i suplents dels jutjats de Barcelona, Badalona, Sant Adrià i Santa Coloma de Gramanet. Durà fins a dos quarts de set de la tarda. S'estudiaren les ternes presentades, i en acabat es facilità als informadors la relació següent dels nous jutges:

Jutjat número u: Llorenç Gaiindo Gonzàlez. Suplent, Francesc J. Andreu Puigdengoles. Jutjat número dos: Guillem de Espona i de Entrambasaguas. Suplent, Josep Lluch Bonastre. Jutjat número tres: Josep M. Vicenç Santpol. Suplent, Ignasi Martí Segalà. Jutjat número quatre: Lluís Gil de Biedma. Suplent, Aureli Peláez de Ojeda. Jutjat número cinc, Francesc Coromina Puig. Suplent, Manuel Ferrer Jover. Jutjat número sis: Agustí Ferrer-Vidal Goytisolo. Suplent, Ramon Maresch Dou. Jutjat número set: Joan Martí Fuster. Suplent, Martirià Ventura Rodríguez. Jutjat número vuit: Josep Bordes Gebherdt. Suplent, Enric Xirinachs. Jutjat número nou: Albert Gabarró Carles. Suplent, Tomàs Bassedas Cayla. Jutjat número deu: Lluís Moles Marquina. Suplent, Joan Bta. Vives Farrés. Jutjat número onze: Josep Llanas Roca. Suplent, Josep Balaguer Ribas. Jutjat número dotze: Joan Julià Gaya. Suplent, Carles Antigo de Bonet. Jutjat número tretze: Josep Ignasi Barber Rizo. Suplent, Francesc Figuerola Ferrer. Jutjat número catorze: Josep M. Masramon Vilalta. Suplent, Lluís Vallet Vallet. Jutjat número quinze: Rafel Maçó Golferichs. Suplent, Josep Planas Otin. Jutjat número setze: Josep Altés Fontana. Suplent, Josep M. Pasqual Marco.

Jutjat municipal de Badalona: Fidenci Kirchner Catalan. Suplent, Ricard Torrandell Forment. Jutjat municipal de Sant Adrià de Besòs: Josep Royo Queraltó. Suplent, Andreu Monteis Capdevila. Jutjat municipal de Santa Coloma de Gramenet: Josep M. Seseras i de Batlle. Suplent, Manuel Méndez Mauro.

Els nomenaments abans esmentats començaran a tenir efecte des del dia en què apareguin publicats al "Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya".

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, primer pis.

Enquestes de LA PUBLICITAT

Obrim una informació sobre les condicions en què s'efectua el treball femení a domicili, i convidem a col·laborar-hi tothom que hi pugui aportar dades concretes i verídiques

Una de les injusticies socials més revoltants és la forma com es retribueix el treball de la dona a domicili.

La legislació social ha fet sentir la seva influència a les fàbriques, despatxos i tallers, els quals, cada dia més, vénen obligats a assignar a llur personal unes condicions d'existència decoroses.

En una oficina o en una manufactura, doncs, la dona trobarà un sou almenys raonable i un règim humà. I sempre que li calgui podrà comptar amb unes organitzacions professionals que la protegiran i amb uns organismes paritaris encarregats de fer complir les lleis del treball, als quals pot lliurement recórrer.

En canvi, a la dona que accepta feina per a fer a domicili, ¿qui la protegeix? Ben sovint, gairebé sempre, aquesta feina li és ofèrta a base d'una remuneració insignificant, de misèria. Ens han arribat informes revoltants, que posen al descobert veritables indignitats. Tasques retribuïdes a un preu amb el qual, treballant dotze i catorze hores diàries, es guanyen tres pessetes. I aixo posant-hi no solament l'esforç, sinó l'utillatge, la llum, ço que vol dir, en realitat, que la retribució del treball és, encara, més inferior.

Des d'aquestes planes no hem fet, ni farem mai, cap mena de demagògia. Menys, encara, en qüestions de treball, que ofereixen tants punts sensibles, capaços d'engendrar conflictes. Però, per principi, entenem, per sobre de tot, que l'equitat ha de presidir la regulació del treball, i per això coadjuvarem no sols a què tingui efectivitat la legislació social vigent, sinó que impulsarem l'obra de millora de les condicions de la vida obrera. I en aquesta orientació volem que la intervenció de la dona en la vida del treball no sigui feta, com en els casos a què aludim, en condicions d'inferioritat manifesta, valorant indegudament la seva capacitat i rendiment.

Perquè aspirem, i hi volem contribuir, a aquesta justicia ens creiem en el deur ede posar al descobert les coses que se'n separen.

A això obeeix l'enquesta que iniciem, per a la qual demanem a tots aquells que ens puguin facilitar dades concretes i verídiques per a enriquir-la que les trametin a la nostra Redacció, closes, a la següent adreça:

"LA PUBLICITAT"
(Enquesta sobre treball de la dona)
Corts Catalanes, 589, primee, segona
BARCELONA

Les informacions que ens siguin enviades han d'indicar el nom i adreça del comunicant, pes tal que els redactors encarregats de catalogar les dades rebudes puguin demanar els ulteriors aclariments que siguin necessaris. Han d'indicar, també, amb tota claredat, la mena de feina i la retribució per peça o per unitat de treball, el preu a què es ven l'article acabat, si es tracta de feina seguida o de temporada, i, en fi, totes aquelles dades amb les quals els nostres collaboradors especialistes que en són encarregats puguin confeccionar les oportunes estadístiques i extreure'n conclusions amb vistes al millorament de les condicions actuals del treball femení a domicili.

Des d'aquestes planes anirem donant compte dels resultats d'aquesta interessant enquesta, acabada la qual publicarem el resum i les conclusions derivades de l'estudi del probelma en el seu conjunt.

Demanem, sobretot, claredat i veracitat en les informacions. Per la nostra banda, els qui ens ajudin poden comptar amb el nostre agraïment i la nostra reserva.

La causa contra els consellers de l'Ajuntament de Barcelona

La fiança de 25.000 pessetes que els havia estat assenyalada ha estat rebaixada a cinc mil

El Tribunal de la Secció tercera ha determinat rebaixar a cinc mil pessetes la fiança que en concepte de responsabilitat civil havia estat assenyalada als consellers d'aquest Ajuntament i a l'alcalde arran de la causa que se'ls segueix pels successos d'octubre.

L'autoritat militar havia assenyalat la quantitat de vint-i-cinc mil pessetes per aquell concepte. La sala ha acordat rebaixar-la fins a cinc mil. Podrà ésser feta efectiva en qualsevulla de les formes assenyalades per la justícia civil.

L'organització comunista a Barcelona

Han estat detinguts dos més

Per la policia han estat detinguts Josep Peñalver i Francesc Otero.

Al domicili del primer ha estat trobada una sèrie de cablegrames xifrats, tots ells procedents d'América, que posen de manifest que Barcelona era el lloc d'enllaç de molts punts d'Amèrica. La policia s'ha incautat també de gran nombre de cartes i documents procedents de diversos llocs d'Europa.

Al domicili d'Otero no fou trobat cap document que el comprometés.

Segueixen els esbrinaments per a la descoberta d'altres assumptes relacionats amb tot allò trobat darrerament, i hom confia que seran descoberts altres afers molt importants.

LES SARDANES

AUDICIONS PER A AVUI

A dos quarts de sis de la tarda, a la Plaça dels Brolladors del Parc de la Ciutadella. Cobla La Principal Barcelonina.

— A les cinc de la tarda, al Saló de García Hernández, cruïlla Indústria. Cobla Montseny.

— A les deu de la vetlla, al local social del Centre Moral del Poble Nou (Pujades, 176). Cobla Barcelona (oficial de la Generalitat).

Carnet de política

ATENEU NACIONALISTA BARCELONA VELLA

Abans-d'ahir celebrà Assemblea general ordinària l'Ateneu Nacionalista Barcelona Vella, adherit a Acció Catalana. Entre altres acords, es prengué el de saludar el president honorari de l'entitat, senyor Martí Esteve, i el de felicitar el Consell Executiu del Partit, per la interpretació magnífica que ha sabut donar del pensar dels afiliats, per mitjà del missatge tramès al President de la República.

Fou elegida la següent Directiva:

President, Francesc Salvat.

Vice-president primer, Josep Massanés.

Vice-president segon, Josep Maria Borràs.

Secretari, Joan Marca.

Vice-secretari, Eduard Cosacoberta.

Bibliotecari, Domènec Amargant.

Vocal primer, Antoni Viciana.

Vocal segon, Antoni Jordana.

Vocal tercer, Joan Llor.

ocal quart, Josep Noguer.

Vocal cinquè, Romà Artigues.

EL MITING DE L'A. O. A LA MONUMENTAL

Una delegació de l'Aliança Obrera, composta per J. Vila Cuenca i Joaquim Maurín, visità ahir l'autoritat militar, a les Oficines de la Quarta Divisió Orgànica, per demanar autorització per tal de celebrar un miting de l'Aliança Obrera a la plaça de braus la Monumental el diumenge dia 19. Les autoritats militars prometeren estudiar l'assumpte, i es creu que dilluns hi haurà ja una resposta definitiva

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.er

Vers una nova Asia

En aquests darrers temps la Manxúria ha absorbit molt sovint l'atenció del món. La Societat de les Nacions i les Cancelleries s'han hagut d'ocupar de les "Quatre provincies de l'Est", vagament lligades a l'Imperi Xinès, que el primer de març de 1932 s'emancipaven de la tirania de la família Xang, que les explotava pel seu compte i es declaraven independents de la Xina.

A partir d'aquesta data, l'Imperi de Manxu-Ti-Kuo actua com a Estat independent, sota el control del Japó. Els nipons avui parlen amb orgull de

L'Experiència Japonesa a Manxúria

i es mostren molt esperançats d'una acció que la diplomàcia japonesa qualifica de cooperació lliure entre els Estats sobirans, mentre que la Xina ha considerat el cas com una violació del seu territori efectuada per l'imperialisme japonès.

Quin punt de vista prevaldrà?

Indiscutiblement el japonès. Ens trobem davant d'un estat de fet que difícilment serà reculat. El Japó en fa qüestió, i això permet d'afirmar que la Manxúria s'afermarà com a Estat independent, almenys independent de Xina.

El periodista francès *J. C. Balet*, corresponsal al Japó d'importants rotatius, ha visitat darrerament la Manxúria, i les seves impressions han estat reportades en una interessant sèrie d'articles que LA PUBLICITAT començarà a publicar dijous en exclusiva. El reportatge de *J. C. Balet* dóna els antecedents polítics i econòmics que han portat a la situació actual, i descriu com ha vist funcionar, durant els quatre mesos que ha sojornat a la Manxúria, l'anomenat

Consorci Japonès-Manxú, Nichi-Man i Cia.

FETS DIVERSOS

Al carrer de la Constitució, número 102, a la noia Maria Quilella se li incendiaren les robes i resultà amb cremades de consideració. Un minyó que es trobava al pis, anomenat Joan Manuel Castroverde, en voler auxiliar-la, resultà també amb ferides produïdes per cremades. Tots dos foren auxiliats al Dispensari del districte.

— A la carretera de Gavà un automòbil atropellà Eduard Gilabert, de 22 anys, que anava en una moto, i li produí ferides gravíssimes. Fou traslladat a l'Hospital Clínic.

— A la casa de socors del carrer de Barbarà fou assistit Evarist Troncoso Cheoski, de trentatres anys, que viu al carrer de Sant Pau, 64, botiga, el qual presentava diverses lesions que li produí amb una clau Pilar Plou Serrano, de 27 anys.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, primer pis, abans de les nou del vespre.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

"Ortopèdia Moderna"
Fill de B. Carcassona
TALLERS I DESPATX
ESCUDELLERS BLANCS, 8 – Telèfon 10916
BRAGUERS REGULADORS
per a la retenció absoluta de la trencadura
Faixes de totes menes - Faixa cotilla abdominal
Faixes per a guarir estómacs i ronyons caiguts
Models moderns
COTILLES ORTOPEDIQUES
per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena
Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia
Casa fundada en 1875

Les Lletres i les Arts

L'obra poètica de Manuel de Cabanyes (1)

por A. Serra-Baldó

Dins la història de la nostra renaixença literària és cada dia més retrobada en la seva justa vàlua la personalitat poètica de Manuel de Cabanyes. Lentament, però eficaçment, hem pogut anar conjurant aquell cruel destí que semblava regnar, irredimible, sobre aquesta nobilíssima figura, i agreujava les difícils traves que la peculiar hora de la seva florida havien impedit no tant la manifestació reeixida i justa de les seves qualitats internes, com la feina comprensiva i amorosa de reconèixer un poeta sota els plecs, una mica ingrats a voltes, d'una túnica manllevada i insegura encara.

L'esquerperia aparentment elogiosa dels crítics castellans contemporanis seus, entestats a veure allò que dels seus versos satisfeia menys una orella aviciada en el baladreig d'una *"música y halago a que estan acostumbrados los oidos modernos en la poesía lírica"* (Quintana), marca una incomprensió inicial, de la qual —gairebé mai més, diríem— no pogué alliberar-se. I quan no l'esquerperia, l'oblit immediat. Aquell oblit que la Pardo Bazán, per desconeixement o per incapacitat de comprensió, volia fer eternament perdurable. I ni les paraules comprensives del P. Blanco García, ni la simpatia i admiració de Menéndez y Pelayo, pogueren impedir que l'obra de Cabanyes quedés definitivament, si no exclosa, almenys deixada al marge del Parnàs espanyol; el mateix Menéndez y Pelayo no s'atreví a incloure cap oda del poeta en les seves "Cien mejores poesías de la lengua castellana"; i si Valera inclou *La independencia de la poesía* en el seu "Florilegio de poetas castellanos del siglo XIX", cal no oblidar que hom deu la seva admissió al criteri amplíssim que presidí l'elecció, sense el qual és gairebé segur que hauria estat rebutjada pel gust, en aquest llibre una mica insegur, del seleccionador.

A casa nostra, una vintena d'anys després de l'aparició dels *Preludios de mi lira* i dels articles que hi dedicà En Roca i Cornet en el "Diario de Barcelona", és Milà i Fontanals qui, des del mateix diari, es plany de l'oblit en què havia caigut entre nosaltres l'obra del poeta vilanoví: "Desde entonces (1833) acá nada ha bastado para que el nombre del poeta saliese de la voluntaria obscuridad en que él lo dejara, o a lo menos para que adquiriera una justa celebridad". I l'assenyada i intel·ligent revisió que n'esbossa, reproduïda en el pròleg de les *Producciones escogidas de Manuel de Cabanyes* (1858), no millora gaire la sort del nostre poeta.

Cal pensar, però, que entre nosaltres, tot i no poder negar la influència—més literal que intrínseca, més inconscient que volguda—d'alguna de les odes de Cabanyes en les obres d'alguns dels patriarques de la Renaixença, el missatge essencial de Cabanyes no podia ésser comprès en tota la seva intensitat. Trobada, enmig del tumult generós i turbulent de l'efervescència romàntica, la via de la restauració literària d'una llengua decaiguda, els nostres poetes renaixents esgoten les seves reserves en una aventura titànica, la glòria de la qual rau en la immarcescible fe davant el risc constantment renovellat d'una promesa, que en el botí immediat d'una realització reeixida. Aquella transmutació afortunada de la "dolor individual" dels romàntics en "dolor col·lectiva" que s'operà en els poetes catalans—lúcidament observada per Miquel dels S. Oliver—a penes els permet de moure's en altres horitzons que els d'una labor comuna per un retrobament total. D'aquí la poca vàlua intrínseca d'una enorme part de l'obra dels nostres *pionners*.

El terreny no era prou assaonat encara perquè la llavor de Cabanyes fos immediatament recollida; hagué de passar mig segle encara perquè, dins la normalitat lingüística retrobada, un poeta català, animat "singularment per l'exemple domèstic que ens havia deixat la temptativa de Cabanyes", s'atrevís a polsar la mateixa corda i esdevingués l'"hereu" d'aquella deixa.

* * *

L'obra de Cabanyes, estroncada dolorosament a la llinda de la nostra Renaixença, té per a nosaltres, ultra el seu valor real intrínsec, l'interès d'ésser un producte típic d'un moment prerenaixentista i, encara, l'interès clos d'un enigma.

Poeta crucial, nodrit d'una fermíssima cultura clàssica, però coneixedor de diverses llengües modernes i finíssim receptor d'aquell esperit nou que a Europa inflama la joventut del seu segle en un infinit anhel de puresa, llibertat i audàcia, Manuel de Cabanyes se'ns mostra com un "poeta formalment clàssic per la forma i essencialment romàntic pel fons" (Maseres). Enamorat dels clàssics, especialment d'Horaci (però exemplificant la dita de Tieck: "Oh! vida hel·lènica, t'hem perdut, i per això hem escollit allò que és romàntic"), el signe de Vilanova es planteja el problema essencial de tot poeta: coordinació d'un moment líric a una forma expressiva—de pensament i mètrica.

Cabanyes, per aquell parentiu espiritual—que ell mateix assenyalava en una carta a Roca i Cornet—amb Meléndez Valdés, poeta tocat per un novell esperit filantròpic i revolucionari, per aquells "símptomes d'abatiment i d'amarga desconfiança" que indicava Milà, pel seu anhel puríssim d'elevació i retrobament íntim, magníficament plasmat en la mirífica oda "A la meva estrella", i àdhuc per bona part de la seva imatgeria, és un típic exponent del jovencà esperit romàntic. Recordeu, encara, d'entre les seves lectures: "Ossian", Rousseau, Chateaubriand, Schiller, etc., i la seva admiració per lord Byron; en l'oda "A Marci" canta el Cid; posseeix les cròniques de Jaume I i Carbonell. Al portal dels seus "Preludios" hi ha un cant *A la independencia de la Poesia*, en el qual promet no tacar la faç de la Pàtria

amb les rojors d'oprobi
amb què els cantars d'Horaci avergonyiren
la regina del món quan, augmentant-li
l'angoixa i la dolor, feien l'elogi
dels seus cabdills infames.

Però aquesta indòmita independència no desequilibra els termes de la dual unitat lírica, i, desdenyant els "números sonoros" i "la rima acorde", prova de conjugar les seves estimades velles formes poètiques a un contingut "novell i jovenívol". "Les seves formes", que no són immòbils ni "ertes, caduques, rovellades o deslluïdes" (Milà), obeeixen en últim terme a aquella mateixa vehement protesta del sentit de la Bellesa, arrelat en el sentiment i l'emoció, contra el culte exclusiu i tirànic de la raó, qu portà els primers romàntics euro-

CABANYES

peus al retorn a la puresa primitiva, en la plural manifestació del món hel·lènic, els orígens medievals de les nacionalitats i la candorosa poesia popular. Per això les formes classicitzants de Cabanyes són lluny de l'academisme fred i de la imitació neo-clàssica; com diu Menéndez y Pelayo, "imitava els models antics amb la llibertat del veritable geni líric".

Però si líricament Cabanyes havia sabut posar-se, en els seus punts justos, el problema fonamental de tot poeta, a l'hora de resoldre'l es trobà amb una dolorosa manca d'instrument expressiu. El seu lirisme necessitava una llengua culta, treballada per uns clàssics, resistent. Quant al retrobament de la llengua pròpia, el problema líric de Cabanyes es plantejava prematur: el català no li podia oferir res d'allò que necessitava. Per això la tragèdia del "cantor sense llengua" no traspassà els límits de la "dolor individual" i es refugià en la creació d'un tipus expressiu, dins de la llengua forastera emprada; un llenguatge elaborat, manipulat conscientment—*artitsat*, en una paraula—, poat principalment en els clàssics i en l'escola neoclassicista dels Alfieri, Parini, Foscolo, etc.: trasposicions torturades, sintaxis violentada, creació de noves formes adjectivals, separació de l'adjectiu i del substantiu, introducció d'italianismes, etcètera. Tota aquesta afectació acadèmica desorientà des del primer moment la majoria dels crítics, que atribuïren a Cabanyes una duresa essencial. Per això són remarcables les paraules de Blanco García, que enmig de la incomprensió general deia que "quien no posea ojos muy de lince para pasar más allá de la corteza de sus versos, acaso tenga por barbarismo las novedades de su lenguaje y por incorrecciones viciosas las *meditados y aparentes* incoherencias"; i les de Milà i Fontanals, qui, en deixar pas franc a tota mena de crítiques ho fa "con tal que no se confundan la *osadía* con la ignorancia".

Es en tot cas per aquest camí, més que pel d'una interpretació massa estricta de les paraules del poeta ("no ponderaré les dificultats que un català ha de vèncer per a escriure en una llengua l'estudi de la qual costa tant com el de qualsevulla idioma estranger"), que podem fixar la catalanitat de Cabanyes com a causalitat de la duresa del seu vers i de la seva llengua. Però cal que tot seguit atribuïm a aquesta mateixa catalanitat essencial—reforçada per la seva educació classicista—les millors qualitats de la seva poesia: austeritat expressiva i prodigalitat de pensament, força plàstica, equilibri estructural, harmonia interna, eliminació del fals sentimentalisme, i la manca d'exageracions a què estava exposat per la direcció que delataven alguns fragments de les seves poesies.

* * *

Hem dit que per a nosaltres Cabanyes tenia, encara, un interès enigmàtic. ¿Quina hauria estat la seva actitud si no hagués desaparegut tan prematurament? S'hauria anticipat en ell, com insinua Estelrich, el cas de Lia i Raquel, que cinquanta anys després es donà en Alcover? Sigui com sigui, l'obra de Cabanyes, a un segle de distància se'ns apareix ara com un do al qual els catalans no podem renunciar. Potser amb la seva mort la llengua catalana perdé un cultivador; però és molt possible també que la Poesia—en lletra majúscula—no hi hagués guanyat res. Fill de la seva hora, Cabanyes féu honestament la seva obra de la manera més noble que pogué. I si no per la llengua, pel sentit català que apuntàvem, és prou nostre per a reivindicar-ne la incorporació al nostre Parnàs. Amb raó Maseres diu que "no podem dir que Cabanyes sigui l'últim poeta català d'expressió castellana; més aviat diríem que fou el primer poeta modern d'ànima catalana. I és en aquest sentit que mereix d'ésser comptat entre els precursors del nostre Renaixement".

Els déus, però, volgueren que pagués el tribut al seu temps i anés a engruixir aquella heroica desfilada dels clars i purs adolescents que, segons Zweig, enceten tràgicment el segle XIX amb una correntia impetuosa feta de joventut i d'audàcia, de pura elevació i anhel nobilíssim. Per això Estelrich agudament l'incorporava a la llista dels Chenier, Novalis, Kleist, Holderlin, Shelley, Byron, Puixkin...

* * *

¿Cal que ara assenyalem la transcendència d'una versió catalana de l'obra de Cabanyes? L'Editorial Barcino ens n'acaba d'oferir un d'excel·lent a cura d'Alfons Maseres, en el volum 114—aparegut aquests darrers dies—de la "Col·lecció Popular Barcino". Un substanciós pròleg situa justament el lector davant de l'obra de Cabanyes, i unes notes triades ajuden a comprendre l'obra i l'ambient en què es mogué el poeta.

Quant a la traducció, ens cal lloar especialment la magnífica fidelitat. S'ha dit, amb raó, que l'adjectivació poètica és la part essencial de tota producció lírica; Maseres ha tingut una cura meticulosa en l'equivalència dels adjectius, que especialment en Cabanyes tenen una valor importantíssima. Només podríem assenyalar el desdoblament adjectival d'algunes creacions violentes de Cabanyes (p. ex.: *sangrisalpicados* esdevé *ruixats de sang*), però no ignorem la dificultat enorme, en aquests casos, d'una equivalència, que només podia ésser superada mitjançant una creació. Potser també ens hauria plagut més una major fidelitat a la violència sintàctica; exemple:

Lejos, esclavos!, lejos: no sus gracias
cual vuestro honor traficanse y se venden;
no sangrisalpicados techos de oro
resonaran sus versos.

esdevé:

Enllà, servils, enllà! Les seves gràcies
no es venen a ningú, com l'honor vostre;
en sostres d'or, ruixats de sang, no poden
ressonar mai mos versos.;

i això perquè la naturalitat i la fluïdesa que el traductor vol restituir al poeta, ja hem dit que no creiem del tot que fos "el vestit foraster" qui l'hi havia llevat.

Però això no és més que una qüestió de criteri. Ens cal saludar joiosament la versió d'Alfons Maseres com una de les més reeixides que tenim en català, per la seva fidelitat i per la seva justesa. Els esculls eren nombrosos, i Maseres els ha sabut esquivar victoriosament.

(1) Vegeu *Poesies completes de Manuel de Cabanyes*. Versió i pròleg d'A. Maseres ("Col·lecció Popular Barcino", vol. 114).

València renaixent

ELX

La Socitat Cultural i Artística "Blanc i Negre, desitjosa d'estrènyer els lligams d'unió entre els pobles del País Valencià i com a millor mitjà el foment i protecció de la nostra llengua, ha organitzat un certamen literari amb la col·laboració de les tres Diputacions del país i distingides personalitats, constituït pels premis i temes següents:

Premi d'honor: al millor treball en prosa o vers d'assumpte i forma lliure. Premi primer, concedit per la Diputació d'Alacant: al "Romanç d'estil oriental a la dona d'Elx", que no tingui menys de cent versos ni més de cent-cinquanta. Premi segon, de la Diputació de València: "Estudi sistemàtic de la Cerámica trobada a Elx"; treball que no excedeixi de vint quartilles escrites a màquina com a màximum. Premi tercer, concedit per la Diputació de Castelló de la Plana, "Pla ordenat de repoblació forestal de la "província" de Castelló i mitjans factibles de dur-lo a cap"; treball que no excedeixi de vint quartilles escrites a màquina com a màximum. Premi quart, concedit per la Societat cultural "Lo Rat Penat", de València: a la millor poesia a honor de la "Dama d'Elx", metres i rima lliures. Premi cinquè, concedit pel Centre d'Actuació Valencianista, de València: "Estudi sobre el nacionalisme valencià", que tingui una extensió màxima de vint quartilles. Premi sisè, concedit per l'Associació Protectora de l'Ensenyança Valenciana: "Cant a la llengua valenciana"; treball que no excedeixi de setanta versos en metres i rima lliures. Premi setè, concedit per l'agrupació cultural "Tot o Res", de València: "Alacant en les Corts Valencianes", d'una extensió de trenta quartilles escrites a màquina com a màximum. Premi vuitè, concedit pel catedràtic de l'Institut d'Elx En Vicenç Genovès Amkorós; "Biografia d'En Pere Ibarra Ruiz", d'una extensió de nou quartilles com a màximum. Premi novè, concedit pel diari "El Luchador", d'Alacant: "Conte d'infants", d'extensió lliure. Premi desè, concedit pel diari "El Día", d'Alacant: "Tríptic de sonets sobre tres fills il·lustres d'Elx". Premi onzè, concedit pel director del setmanari festiu "El tio Cuc", d'Alacant: "Col·lecció de vint cantars amorosos".

Condicions

Primera. Tots els treballs hauran d'estar escrits precisament en idioma valencià, originals, inèdits i en lletra clara, encara millor si és possible a màquina. Segona. Els treballs es presentaran signats amb un lema i acompanyats d'un sobre, que, encapçalat amb el mateix lema, contingui el nom i residència de l'autor. Tercera. Els escrits hauran de trametre's a aquesta Societat fins al dia 25 de maig, consignant en el sobre: "Per al Certamen Literari Valencià. Quarta. Els treballs no premiats podran retirar-se pels autors fins al dia 25 de juny, passat el qual seran destruïts. Cinquena. L'autor que obtingui el premi d'honor podrà elegir Reina de la Festa. Sisena. El fall del Jurat es publicarà a la Premsa del País Valencià. Setena. Els treballs premiats es llegiran a l'acte de la festa i s'obtindran les pliques que continguin els noms dels autors premiats, als quals es lliuraran els premis corresponents.

Exposició de Primavera

"SALO DE BARCELONA"

Ha quedat constituït el Jurat d'admissió i col·locació d'obres del Saló de Barcelona amb la forma següent:

Feliu Elies, Muntaner, Morell, Vilàs, Carulla, Martrus, Puigdengoles, Marsà.

La Junta del Saló espera dels artistes en general que s'abstindran de tota recomanació al Jurat, que serà ineficaç i que només pot ocasionar molèsties en no ésser ateses.

El Jurat actua amb un alt esperit de comprensió atenent solament els interessos artístics de l'Exposició Municipal d'Art.

DISTINCIO A UN ARTISTA

En el Concurs Nacional d'Art Decoratiu organitzat pel ministeri de Belles Arts ha obtingut una alta distinció l'escultor català Frederic Marés.

Per segona vegada obté la tan assenyalada distinció, ja que l'any 1926 obtingué el primer premi, de 15.000 pessetes, en el concurs d'Escultura, en el qual concorren els escultors espanyols i els de l'Amèrica del Sud.

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

El "Llibre de Meravelles". — El darrer volum del *Llibre de Meravelles*, de Ramon Llull, ha aparegut recentment dins la biblioteca "Els Nostres Clàssics", de l'Editorial Barcino. Salvador Galmés ha curat l'edició d'aquesta obra cabdal de la literatura catalana.

La Col·lecció Popular Barcino. — La Col·lecció Popular Barcino, dedicada a la difusió dels coneixements indispensables, ha arribat ja als cent setze volums amb la publicació del darrer del *Resum de Geografia de Catalunya*, de Pau Vila.

La "Biblioteca Lleidatana". — Ha sortit el volum IV de la "Biblioteca Lleidatana", *Lleida en la renaixença literària de Catalunya*, per Bonaventura Pelegrí. Els volums anteriors de la col·lecció són: *Poesies completes*, de M. Morera i Galicia; *L'antiga ciutat de Balaguer*, de P. Sanahuja, i *Quan els canyars florien*, de Felip Pleyan.

★ *Lyceum Club.* — El proper dimarts, dia 14, a dos quarts de set de la tarda, Lyceum Club oferirà un te a la insigne poetessa Gràcia B. de Llorenç, la qual donarà una lectura comentada de poesies originals.

L'ART I ELS ARTISTES

★ *Nova Agrupació Artística.* — Per part d'un grup d'amics de les Arts s'han iniciat els treballs de constitució d'una nova entitat artística per a la divulgació i foment de les Arts en les seves diverses manifestacions, denominada "Sol Ixent" (agrupació d'amants a les arts). Al cap dels organitzadors hi ha el conegut escultor i publicista senyor Forga Clarà, que, juntament amb els senyors Vila Alzina i Gorgues Torredeflot, formen la ponència que té l'encàrrec de redactar els estatuts de la projectada agrupació. La finalitat de l'entitat és l'organització de cursos i conferències sobre art, en les seves diverses manifestacions, visites d'estudi i exposicions de treballs realitzats pels seus associats.

★ *Corberó.* — La data de la inauguració de l'exposició de Valeri Corberó ha estat fixada per al dissabte dia 17 del corrent mes de maig. En aquesta exposició Corberó es presentarà en el doble aspecte de pintor i decorador.

★ *Joaquim Sunyer.* — Havia estat anunciada per a aquesta temporada una exposició particular del nostre notable pintor Joaquim Sunyer. Aquesta exposició, degut a l'adquisició de la majoria de les seves recents produccions per a col·leccionistes de fora de casa, ha calgut ajornar-la per a una altra ocasió.

CRÒNICA ESCOLAR

Sessió inaugural a la Societat de Biologia. - Els acords de la Junta Universitària

SESSIO INAUGURAL DEL LOCAL DE LA SOCIETAT DE BIOLOGIA DE BARCELONA

Ahir, a les set de la tarda, tingué lloc la sessió inaugural de l'estatge de la Societat de Biologia de Barcelona, a l'antiga casa de Convalescència de l'Hospital de la Santa Creu.

La conferència inaugural anava a càrrec del professor Achard, de la Facultat de Medicina de París, el qual, abans de l'acte, visità l'Acadèmia de Medicina, acompanyat del seu president, doctor Peyri; el doctor Leandre Cervera, i Mr. Civatt, de la Facultat de París.

La sala d'actes del nou estatge que s'inaugurava apareixia completament plena d'un nombrós públic, entre el qual veiérem els doctors Joaquim i Antoni Trias i Pujol, Bellido, en representació de la Societat Espanyola de Física i Química i de la Facultat de Medicina de Barcelona; Mira, de la Lliga d'Higiene Mental; Fontseré, president de l'Ateneu Barcelonès; Corachan, del Sindicat de Metges de Catalunya; Puig Sureda, de Clínica i Laboratori; August Pi i Sunyer; Margarida Comes, directora de l'Escola Normal; Cristià Cortès; Mas i Puig, president de l'Institut Mèdico-Farmacèutic; Bosch Gimpera, per la Societat d'Arqueologia; Josep Miracle, secretari de Redacció de Medicina Catalana; Pere Domingo; González, del Laboratori Municipal; Aranzari, per la Societat Catalana d'Antropologia; senyor Medan, de la Societat Catalana d'Oto-rino-laringologia; Fontcoberta, dels Annals de l'Hospital de la Santa Creu; Grau, de l'Hospital d'Infecciosos; Rodríguez Arias, de la Societat Catalana de Psiquiatria; Gallard, del Cos Consultiu de l'Hospital de la Santa Creu, i Duffas, de l'Institut Francès de Barcelona.

Ocuparen la Presidència els doctors Cervera, Achard i Bofill Pitxot.

El doctor Cerverqa obrí l'acte dedicant un record al senyor Ramon Turró, fundador de la Societat de Biologia de Barcelona fa ja vint anys. Parlà seguidament de les relacions d'aquesta entitat amb la de París, de la qual esdevingué filial, i és per això que, com a símbol, havien demanat el discurs d'inauguració. Donà les gràcies al professor de París Mr. Civatt, per la seva col·laboració, i al cònsol de França per la seva assistència; seguidament, adreçant-se al professor Achard, li digué que simbolitzava la Societat de Biologia de Paris, i acabà dient que la festa es feia per ell.

A continuació el professor Achard donà les gràcies pels elogis del doctor Cervera, i digué que estava molt satisfet de presidir la festa, fent vots per la prosperitat de l'Acadèmia Catalana de Biologia.

Acte seguit pronuncià el seu discurs d'inauguració, de caràcter tècnic, sobre el tema "La Clínica Experimental", finit el qual llegí una comunicació del doctor Ramon de Parrs, sobre "Immunitat local".

La sessió s'aixecà a les nou.

ACORDS DE LA JUNTA UNIVERSITARIA

Ahir, a les cinc de la tarda, es reuní al Saló de Juntes de la Universitat, sota la Presidència del rector accidental, doctor Mur. Després de les propostes formulades per les facultats respectives, formen part de la Junta esmentada els següents catedràtics: Doctors Joaquim Xirau, Pericot i Castillo, per Filosofia i Lletres; doctores Boix Raspall, Gómez del Castillo i Pérez Gonzàlez, per Dret; doctors Pardillo, Torroja Torroja i Jardí, per Ciències; doctors Nubiola, Bellido i Vidal Jordana, per Medicina, i els doctors Palomes, Soler i Batlle i Torres, per Farmàcia.

En aquesta reunió es prengueren els següents acords:

Primer. — Desestimar la petició formulada pels estudiants del Preparatori de Medicina, que fa referència a l'assignatura de complements de matemàtiques.

Segon. — Desestimar, així mateix, la instància dels estudiants que es troben pendents de les proves especials de Ciències o Lletres, de l'examen d'Ingrés a la Universitat i que sol·licitaven l'escolaritat del primer curs de Facultat, al qual assisteixen com a oients.

Tercer. — Acceptar les propostes de premis extraordinaris de Llicenciatura formulades pels respectius Tribunals de cada Facultat i adjudicar els premis sobrants als alumnes aprovats amb la finalitat esmentada.

Quart. — Accedir a la petició dels estudiants organitzadors del Saló d'Artistes Universitaris, que ha de tenir lloc del dia 15 al 30 d'aquest mes, concedint-los un local per a l'Exposició de la Universitat i atorgant-los la subvenció sol·licitada.

Cinquè. — Adherir-se a la proposició de la Universitat de Salamanca i enviar la sol·licitud de la de Barcelona amb el fi que es concedeixi al doctor Miquel de Unamuno el Premi Nobel de Literatura 1935.

Sisè. — Procurar obtenir els mitjans econòmics que permetin de reprendre la labor de desinfecció dels llibres de la Biblioteca Universitària, ocupant novament, en el que sigui possible, els empleats temporers que havien estat nomenats per a aquest fi.

I per fi s'examinaren amb tot deteniment diverses qüestions d'ordre econòmic, de personal i d'obres de reforma de la Universitat, no havent-se arribat a un acord en ferm, fins que per la Junta Universitària es confeccioni un Pressupost detallat. Per a això s'ha designat una Ponència formada per un representant de cada una de les Facultats perquè, amb tota la urgència possible, procedeixi a formular un projecte de l'esmentat Pressupost.

Per manca de temps, ja que la sessió hagué d'aixecar-se a un quart de deu de la nit, quedaren per a la propera reunió els altres assumptes que figuraven en l'ordre del dia.

UN BANQUET

Avui, a dos quarts de dues, els membres de l'Associació de Catedràtics d'Instituts Nacionals de Segon Ensenyament de Catalunya, es reuniran, en un banquet de final de curs, al Restaurant Pàtria, per tal de mantenir la unió i estrènyer els llaços de companyonia, que són tan necessaris en les funcions que exerceixen.

Ahir una Comissió visità el doctor Mur per tal d'invitar-la al dit banquet, i el rector accidental prometé la seva assistència.

SESSIO CULTURAL

Prosseguint la labor de divulgació de l'Estació de Fitopatologia Agrícola de Barcelona, amb un magnífic programa de documentals, s'ha celebrat, al Publi-Cinema, una sessió dedicada als Instituts-Escola "Auzias-March" i "Pi i Margall" d'aquesta ciutat.

L'enginyer cap de l'E. de F. A. de B., senyor Jaume Nonell, abans de la projecció, va exposar als assistents l'objecte, fi i activitats de l'esmentat Centre oficial.

AMB EL DOLÇ CANTAR DE LA MALETA
QUE BE ES OCU LA COSTELLETA
MALETA PORTATIL "LA VOZ DE SU AMO"
COMPANYIA DEL GRAMOFON - ODEON, S. A. E.
Servei tècnic en reparacions de gramòfons - Pelayo, 1 - Barcelona

Les Exposicions

GALERIA SYRA

Si bé Miquel Villà no ha deixat de concórrer a cap manifestació col·lectiva, sobretot les de caràcter oficial, es pot dir que feia més de dos anys que no havia ofert un conjunt de pintures con el que pot veure's a l'Exposició que té oberta actualment a les Galeries Syra.

En la quarantena d'obres que ocupen els diversos departaments de l'establiment, no pot descobrir-se cap rectificació estilística ni de concepte. Villà resta fidel a la fórmula adoptada temps enrera, fórmula que aplica amb una seguretat absoluta i amb una diversitat d'acords més viva i extensa que abans. Villà, partint de la realitat objectiva, arriba a sintetitzacions subjectives, en les quals tot l'accidental és abolit. En aquest aspecte la seva pintura és l'antítesi de l'impressionisme i, encara que pugui semblar estrany, això és el que costa de ferla assequible al nostre públic, avesat a veure explicats i comentats en tots els diapasons els episodis de la llum en la naturalesa. En les teles de Villà diríem que el sol és eliminat, com si es volgués donar la visió d'un món que es portés la claror, element generador de tota la pintura, a les entranyes de les coses. Si els arbres, les construccions, els objectes, pel que fa a la seva estructura espacial són presos tal com es presenten a la realitat, en descriure'ls a la tela són sotmesos a les conveniències de la concepció del pintor. Per això la pintura de Villà té sempre un ressò dramàtic que tant li ve de la densitat de les tintes com de l'esforç íntim que s'hi endevina per sotmetre la realitat a l'adreçador de l'artista.

El respecte del pintor a la realitat estricta es fa particularment visible en les natures mortes que alternen amb els paisatges i les figures de l'Exposició. Les taronges, la llebra, les cebes i el pernil no són sotmeses a cap adulteració especial, però, són el resultat d'una ruda simplificació, d'una tenaç esterilització de l'atmosfera. En els paisatges pot fer-se la mateixa observació i no obstant, per una rara força interna, el pintor en molts moments ens fa sentir l'emoció d'una realitat viva i ens invita a descobrir-hi un sentit dramàtic nou. La tècnica feixuga, una mica monstruosa, ajuda a fer més intensa aquesta sensació: la paleta condensada en tons massissos i apuntalada amb negres i blancs d'una densitat asfixiant, contribueixen a l'estranya tensió en què es manté aquesta pintura que avui és una de les notes més singulars del nostre art contemporani.

"Vores del Noguera-Pallaresa", amb els arbres de batiments negres, amb les teulades vermelles i els verds, és una de les composicions més arriscades del conjunt. "L'estable" amb les dues vaques que acupen tot l'àmbit de la tela és d'una força extraordinària. en "La cuina" l'autor, sense abandonar la seva concepció, sembla que transigeixi amb la realitat sentimental del tema, i en els carrers Pont de Caverol, i de sant Pere, l'autor amb una austeritat agressiva, dóna la sensació silenciosa d'aquells indrets on la vida es descabdella amb ingènua simplicitat. En "Paisatge de Teià" i "Paisatge d'Eivissa", d'estil de l'autor, recorda la primitiva influència del famisme de Vlaminc. En la figura de "La Taverna", Villà demostra tot els valors plàstics que pot donar la seva fórmula, esquerpa i sincera, manejada amb la passió austera d'un veritable temperament d'artist.

LA PINACOTECA

Laporta Astort segueix la ruta iniciada amb noble obstinació. Com en altres exposicions seves, en aquesta figuren retrats, composicions de flors, estudis de nu i uns quants paisatges. Laporta Astort s'ha fet un estil en el qual conjuguen amb fortuna una digitació hàbil i una agradable subtilesa de percepció colorística. Aquesta darrera qualitat predomina en els paisatges, algun dels quals no ens sembla desconegut. En les flors i les natures mortes, l'elegància de la dicció contribueix a fer més agradables les qualitats que l'autor capta amb un gran discerniment. En els retrats, totes les aptituds del pintor resten supeditades a un propòsit sumptuari que no minva la vitalitat del model.

SALA GASPAR

La N. I. P. U., (Ninotaires independents. Preus únics), celebra una interessant exhibició d'obres dels seus adherents els dibuixants Calzina, Castanys, Cornet, Junceda, Mestres, Moreno, Opisso (R.), Prat, Quelus Roca i Llaverias. L'estil d'aquests artistes de l'humor és prou popular perquè haguem d'insistir-hi. Cadascun té guanyat un sòlid prestigi de comentador agut de l'actualitat. Podem dir que cadascun d'ells ha contribuït a l'exposició amb obres ben significatives talment que el conjunt té el valor d'una veritable selecció, en la qual la realitat i la fantasia es concerten per animar amb gràcia insuperable el sentit epigramàtic de cada composició.

SALA BARCINO

El pintor Jago Cèsar exposa una sèrie d'olis executats amb innegable entusiasme i en molts dels quals l'autor, potser inconscientment, adjudica qualitats més literàries que pictòriques.

CARLES CAPDEVILA

Acadèmia Cívico-Militar
Oberta matrícula repàs Batxillerat exàmens juliol i setembre
Passeig de Gràcia, 73, 1.er, 2.a - Hores de secretaria: de 3 a 5

XVII Congrés Català d'Esperanto

El Comitè Organitzador fa saber que l'itinerari de l'excursió per la Cerdanya ha estat fixat com segueix:

L'excursió començarà a Ripoll i seguirà pel coll de Toses, Puigcerdà, la Guingueta, Ix, pla de Santa Llogaia, Sallagosa, coll Rigat (bellíssim mirador sobre la Cerdanya), coll de la Pelxa, Bolquera, Odelló, Gran Hotel Font Romeu, ermitatge i calvari (un altre mirador sobre la Cardanya) i Mont Lluís. La tornada s'efectuarà per la bellíssima pista de la Foret, coll de la Perxa, Odelló, Caos i les Bulloses.

Tots els qui desitgin prendre part en aquesta excursió per la Catalunya francesa han d'adreçar-se com més aviat millor a Ripoll, al Comitè Organitzador del XVII Congrés Català d'Esperanto.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 86
FRANCESC SERRA Pintura
BASSA RIBERA "
Fins al 24 de maig

SYRA
DIPUTACIO 262
Objectes d'art marcs i motllures
MIQUEL VILLA Pintura
Fins al 17 de maig

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT 323
entre Rambla de Catalunya i Balmes
N. I. P. U. (Ninotaires Independents Preus Units)
Fins al 17 de maig

SALA RENART
Diputació, 271. - Telèfon 10217
Imatgeria Marès. Obres de pintura
OPISSO Exposició de Dibuixos
Fins al 24 de maig

SALA BARCINO
RAMBLA DE CATALUNYA 29
YAGO-CESAR I EU Pintura
Fins al 17 de maig

LLIBRES!!
Autògrafs, dibuixos, aquarel·les
el més important assortiment de gravats de Barcelona
postals i venda a preus inversemblants a
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Canuda, 31, baixos de la Sala Mozart

INFORMACIO D'ESPANYA

IMPRESSIO POLITICA

Les discrepàncies radicals

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

El senyor Emiliano Iglesias ha facilitat la referència autoritzada de la reunió de la minoria radical. En aquesta reunió hi ha hagut elevació d'esperit, unitat, disciplina i unanimitat i aplaudiments al cap.

La minoria oferirà un àpat al senyor Lerroux dimecres i serà establert el costum de repetir mensualment els àpats tal com fa la penya "alejandrina".

L'actitud dels autonomistes valencians no quedarà determinada a Madrid, sinó a València, on es reuneix el dilluns que ve el Comitè directiu del partit, i en general el descontent dels diputats radicals no s'exteriorizarà, segons notícies, fins que es faci la combinació de governadors, encara que si no hi ha llavors més referència que la que doni el senyor Emiliano Iglesias, tampoc no s'exteriorizarà.

El que diu el senyor Chapaprieta

La seva fe republicana. L'única autoritat respecte a xifres pressupostàries

Madrid, 11. — El senyor Joaquim Chapaprieta, ministre de Finances, ha fet a un periodista les següents declaracions:

—Abans que tot, desitjo sortir al pas d'això que es rumoreja per ací sobre mil personalitats i la representació que ostento al Govern. Jo sóc republicà. Diverses vegades he fet fe de republicanisme. A l'adveniment del règim vaig preparar, en unió del senyor Alcalà Zamora i del cap del partit republicà conservador, senyor Maura, la propaganda electoral de la dreta republicana per a les Corts constituents. A més, figuro actualment com a cap del grup que seu a la Cambra.

Quant a la representació que ostento en el Gabinet acabat de constituir, amb tot i que ja ho he fet constar, vull repetir-ho. He acceptat formar part del Govern conseqüent amb la mva actitud en la passada crisi. Jo vaig dir que solament seria ministre de Finances en un Gabinet que fos garantia que s'hi pogués dur a terme una eficacissima obra pressupostària. Per això ara, en referir-me aquesta cartera el senyor Alexandre Lerroux, he recaptat una absoluta llibertat per a actuar.

—Així, doncs...?

—Així, doncs, he volgut dir que per a tot allò que es relacioni amb la fixació de les xifres pressupostàries, l'única autoritat en el Govern seré jo, com a ministre de Finances. Després de l'estudi que realitzi, i en vista de la situació econòmica de la nació, fixaré a cada ministre la xifra de despeses dels respectius departaments, per tal que aquells puguin dur a terme la distribució entre els distints serveis.

—S'introduiran economies?

—Sí, senyor. Recaptaré de les Corts, juntament amb l'aprovació dels pressupostos, una petició d'autoritzacions per a introdurir economies a mesura que el pressupost vagi aplicant-se.

—Quan s'aprovaran els pressupostos?

—Han d'ésser aprovats abans de l'1 de juliol. Jo escometré immediatament la seva confecció, a base de l'actual, i en els mesos d'estiu confeccionaré els nous d'anivellació per a remetre'ls a les Corts en el mes d'octubre.

Vull resoldre d'una vegada el problema dels alcohols. Per a això m'he posat en comunicació amb els directius de la Campsa. He sostingut amb ells una breu conversa, principi d'una sèrie d'elles, en les quals estudiarem la gran qüestió. Jo confio que això dels alcohols serà resolt molt aviat, per a benefici de l'economia nacional.

—¿Quan començeu a laborar en assumptes del ministeri?

—Damunt la taula tinc ja quasi tots els que el meu antecessor havia de resoldre. Avui mateix començo aquesta àrdua tasca, que espero tenir llesta divendres, car he adquirit el compromís de portar al Consell de ministres que aquest dia se celebri, una ponència en la qual es puntualitzin els problemes pendents de resolució i els meus punts de vista per veure d'acabar amb ells.

Manifestacions del ministre de Treball

Confecció de noves bases de treball :: El problema de l'atur obrer

Madrid, 11. — En rebre aquest matí els periodistes el senyor Salmón, i a preguntes d'aquells, el ministre de Treball ha dit que s'havia assabentat de l'escrit tramès al Ministeri pel Bloc Patronal i que havia de manifestar que el delegat provincial de Treball al qual es refereix, ha estat traslladat a una altra província per disposició del senyor Vaquero.

També ha manifestat que s'ocuparia de les bases de treball per a les feines del camp andalús, car les que regien l'any 32 i que foren prorrogades han estat recorregudes per ambdues parts.

Ha continuat dient que l'afer és al Consell Superior de Treball i que com que és urgent de donar a aquest problema una solució, activarà tot seguit la qüestió perquè quedi resolta d'una vegada.

Finalment el senyor Salmón ha parlat de l'atur obrer i ha dit que avui i demà s'ocuparà de l'articulat del projecte, i que suposava que el proper dimarts el podria dur al Consell de Ministres.

Confio —ha afegit— que no trobarà oposició per part de cap dels grups parlamentaris perquè no és una obra de partit, i la comissió que serà nomenada admetrà les esmenes o milloraments que proposi qualsevulla dels senyors diputats. Aquest és un problema que pertoca al Parlament.

Aclarí que seran consignats 150 milions de pessetes per a un any i mig a l'objecte de prendre els remeis urgents perquè la majoria o totalitat dels obrers sense feina en trobin. Amb aquest diner s'emprendran petites obres, anomenades d'ús, com ho són les corresponents a pedreres, higiene i sanitat; s'anirà a la construcció d'edificis públics per a oficines públiques, i hom deixarà per a més endavant les obres de gran envergadura.

Ha acabat dient que és d'esperar que en aquest temps s'hauran resolt a Espanya els grans problemes socials i polítics i econòmics, i s'haurà aconseguit la reconstrucció nacional. Ja obtingut això, és d'esperar que a Espanya no existirà el problema de l'atur per la confiança i la tranquil·litat que els Governs inspiraran al país.

Mort d'un vocal del T. G. C.

Alacant, 11. — A conseqüència d'una afecció apàtica ha mort el senyor Rafel Blasco García, vocal del Tribunal de Garanties, afiliat al partit del senyor Chapaprieta.

Conferència del senyor Madariaga a Londres

Madrid, 11.—Segons comunica l'ambaixador d'Espanya a Londres, senyor Pérez de Ayala, la conferència pronunciada pel senyor Salvador de Madariaga ha constituït un èxit extraordinari, no sols pel nombre i qualitat de la concurrència, sinó per les seves continuades manifestacions d'aprovació. L'opinió unànime dels assistents a l'acte és que a pesar d'haver ocupat la tribuna eminentíssimes personalitats, ha estat la figura del senyor Madariaga la més important per la forma i el contingut del seu parlament.

La llei modificant els preus dels periòdics

Madrid, 11. — Aquesta tarda s'ha reunit al Parlament la Comissió d'Indústria i Comerç i ha dictaminat la proposició de Llei que modifica l'article setè de la Llei que fixa el preu dels periòdics.

El dictamen ha estat favorable, i d'acord amb la proposició s'estableix que la Llei entri en vigor als cinc dies de la seva promulgació.

El senyor Guerra del Río fa declaracions polítiques

Diu que està en el secret de l'ambient que volta el país i no es vol mostrar optimista

Madrid, 11. — L'ex-ministre senyor Guerra del Río ha fet a un redactor de "El Sol" les següents declaracions sobre el moment polític

—Cap altra agrupació republicana no ha sentit més profundament que nosaltres els radicals tota la transcendència que per a la República representa la influència adquirida per les dretes en la governació del règim; però també ningú menys responsable d'això que nosaltres.

—Voleu dir?

—Sense la política del bienni, que nosaltres combatèrem; sense l'escissió després soferta en els nostres rengles, que planyem, sense la incomprensió de les anomenades esquerres davant l'heroica i habilíssima resistència del senyor Lerroux després de la desfeta rtpublicana de novembre, intentant-ho i assajant-ho tot abans de reconèixer a la Ceda allò que per legítim dret parlamentari li correspondia, no ens veuríem en el cas d'avui...

—Bé; però sense tot això, tampoc no hi hauria hagut vida política al país. Sense això, sense allò altre, i sense allò de més enllà, qui sap les coses que haurien succe¿t!...

—El que vull dir és que no som nosaltres els responsables de l'actual situació... Si no hagués existit una excessiva complaença envers els socialistes, no s'hauria produït la reacció dretista les conseqüències de la qual planyem tots i hem de suportar, fent honor a la nostra posició democràtica i parlamentària; absurda apel·lació a la violència del mes d'octubre i sense aquelles famoses "notes", el senyor Lerroux hauria tingut major autoritat moral per a mantenir indefinidament en el Govern el miracle de l'hegemonia d'un partit amb 80 diputats en una coalició parlamentària de més de 200. Ara hem vist en el debat parlamentari aixecar-se les oposicions a combatre la declaració, votar en contra o abstenir-se i seguir en el Parlament. Per què no ho van fer aleshores? ¿No seria un altre l'ambient optimista que es podria respirar?

—De totes maneres, ¿creieu fermament que els 80 diputats radicals haurien pogut controlar el Parlament?

—Haurien controlat el Parlament i el Govern. Això ha estat possible fins al dia 6 d'aquest mes de maig. Adhuc gran part dels radicals havíem cregut en la possibilitat que es repetís el nexe. El nostre desencant ha estat total. La inevitable topada amb la realitat imposada pel reconeixement del valor parlamentari, en estricta política democràtica, de la voluntat nacional ha estat per a nosaltres dolorós i en els primers moments desconcertant.

—I aquest desconcert del primer moment al qual al·ludiu, s'ha reflectit?

—Les últimes reunions que ha celebrat la minoria radical han estat fidel reflex de l'emoció republicana de tot Espanya. Però la política no és una especulació teòrica, sinó una activitat quotidiana, i cal acceptar els fets i conviure-hi. Això que han fet ara algunes oposicions declarant que no dubten de la lealtat o cavallerositat dels homes que integren la C. E. D. A.... ¿per què no ho digueren abans? ¿Voleu que empri altres paraules? Bé, doncs categòricament, ¿per què no havien de confiar en l'interès de cada dia, en les legítimes necessitats de partit que lligaren la C. E. D. A., encara que no ho volguessin alguns dels seus homes, al règim republicà?

—Ja: però ja sabeu que no n'hi ha prou amb anomenar-se republicà... Precisament el senyor Marañón en 1930 llançà a la circulació una curiosa veritat que llavors no volgueren entendre molts quan afirmà que anomenar-se republicà no era res, que demés calia vincular un cognom notori...

—Exactel I jo, vell republicà radical, dic i afirmo que per a nosaltres els radicals la República té un significat de liberalisme, de lliure pensament, de justícia social que forma la seva mesura.

Jo no sóc un republicà del 14 d'abril, perquè, com és sabut, m'he batut en tots els fronts per la República. Ara no hi ha més remei que sotmetre's a la realitat, mantenir la disciplina, que és el que farem tots els diputats, sense dissidència de cap mena, i oferir al senyor Lerroux la nostra força eficaç contra tota temptativa contrària als postulats mínims del partit.

—¿I creieu en l'eficàcia d'aquesta posició política?

—Per què no? En la política la tàctica és el que més interessa. Amb el suport de la minoria radical, que si no ha estat prou fort per culpes o incompreensions alienes per a impedir l'ocorregut ho serà per a assenyalar el seu terme en qualsevol moment, crec que podem afrontar l'esdevenidor amb cert optimisme, i esperem que el bon sentit s'imposarà als altres republicans i permetrà en un dia no llunyà de reprendre l'obra iniciada pel poble el 14 d'abril sense desviacions perilloses de cap partit.

—No sou optimista?

—No. Que conec l'ambient que ens volta i estic en el secret.

—Ni una paraula més.

La fam i la misèria omplen el manicomi d'Almeria

Almeria, 11. — El president de la Diputació ha telegrafiat al senyor Lerroux i als ministres de Treball, Obres Públiques i Governació, comunicant-los que l'aglomeració de dements al manicomi es deu a la situació de fom i misèria que travessen aquests pobles.

El nombre de malalts que acuden a rebre assistència a l'ospital del manicomi passen de mil, quan el nombre de places són de 500 a 600, i la Diputació travessa una situació crítica perquè els Ajuntaments no ingressen tributs.

La Companyia que subministra el fluid a la Diputació i al Govern, ha hagut de tallar-lo per falta de pagament, i amenacen amb semblant mesura els proveïdors dels centres benèfics.

Acaba formulant una protesta enèrgica davant l'anuncí de la suspensió del vapor correu bisetmanal amb Melilla, mesura que perjudicaria el comerç.

Homenatge al senyor Marcelli Domingo

Algeciras, 11. — A honor del senyor Marcelli Domingo ha tingut lloc avui l'anunciat banquet.

A l'àpat han assistit nombrosos comensals i tots els representants del comitès republicans del camp de Gibraltar.

A les postres el senyor Domingo ha pronunciat un discurs en el transcurs del qual ha estat molt aplaudit.

El senyor Marcelli Domingo ha sortit després en automòbil cap a Madrid.

«A. B. C.» veu amb simpatia el Govern de les dretes

Creu que obeeixen els principis monàrquics i que l'únic que sacrifiquen és la forma

Madrid, 11. — Diu "A B C", sota el títol "Ante el ensayo":

"Sin la colaboración de las derechas que han venido al régimen, hubiera éste vivido momentos difíciles antes y ahora". Así es, y así lo reconoce solemnemente el jefe del Gobierno en la declaración ministerial. Con este título de haber salvado crisis graves de la República van a gobernarla los que hoy son su principal sostén. Tienen derecho indiscutible a que se les allane su empresa, traen la decisión de realizarla y disponen de los recursos más eficaces para ello: mucho sufragio en el país, preponderancia en el Gabinete y compacta mayoría en las Cortes. Si a pesar de todo fracasan en una prueba que no se ha realizado jamás en condiciones tan propicias y venturosas, habrá quebrado para siempre, con irreparable descrédito y sin posibilidad de nuevos ensayos, la fórmula nociva que posterga como accidentales e indiferentes las formas de Gobierno.

Estas derechas que hasta el 12 de abril o poco después militaron francamente al servicio y en defensa de la monarquía, sirven a la República con indudable lealtad, pero también con indudable consecuencia en los principios, en las doctrinas y soluciones fundamentales que sostuvieron bajo el antiguo régimen, y no han renegado del espíritu y de la educación que se hicieron. La forma, lo que consideran y llaman el accidente, es lo único que sacrifican, pero ninguna esencia y no se les puede exigir otro sacrificio.

Y el programa de inmediata ejecución que presentan tiende a restaurar principios y tradiciones, no sólo en la gestión continua de orden gubernativo y administrativo, sino en las leyes ordinarias y en la misma ley constitucional.

Es claro que con un programa como el de las derechas, para un mero cambio de rótulo, nada se hubiera podido edificar. Lo que nosotros pensamos de las fórmulas accidentalistas ya lo hemos dicho muchas veces. Cada esencia política tiene una forma adecuada, no una cualquiera, y si no hay educación, la forma desnaturaliza la esencia o la esencia rompe la forma, que no pueden acogerse a una misma forma los principios y sentimientos de conservación y los principios y sentimientos de revolución que aquí y en todo el mundo riñen suprema batalla. Pero asistimos sin hostilidad y aun con simpatía al ensayo de las derechas. Lo que logren restaurar, poco o mucho, será un buen servicio a la nación; útil y grato será para nosotros todo lo que venga a reducir y aligerar las aspiraciones que defendemos."

El senyor Martínez de Velasco criticarà el pressupost

Madrid, 11.—En un cinema d'aquesta capital, el dilluns que ve, a les set de la tarda, el senyor Josep Martínez de Velasco donarà una conferència sobre crítica del pressupost i orientacions per a l'esdevenidor.

No podem publicar les notes oregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

El conveni comercial amb l'Uruguai, aprovat divendres per les Corts

Madrid, 11. — La Cambra, ahir, aprovà el Conveni amb l'Uruguai, que diu així:

"Ha estat constant preocupació en la política comercial exterior d'Espanya la penetració en els mercats americans. La induïen a aquesta finalitat, no solament la capacitat d'absorció d'aquests, sinó també motius sentimentals d'afinitat de raça i idioma, especialment per a les hispano-americanes. Comptava com a auxiliars poderosos amb els forts nuclis de nacionals espanyols diseminats per totes les Repúbliques hispano-americanes i, sobretot, a Cuba, Mèxic, l'Argentina i Uruguai. Per a aquest estretament de relacions, Espanya aiavorí el descabdellament de la nostra Marina mercant i de passatge, per bé que es limités a estimular econòmicament les empreses que tenien establerts serveis transatlàntics d'aquestes; amb tot, el nostre comerç amb América, no solament no ha assolit el descabdellament que haguessin de suposar els factors anteriorment esmentats, sinó que es presenta en franca depressió.

Hem d'advertir que la gran depressió que s'observa en l'import del comerç des de l'any 1931 es deu al canvi de base de valoracions, puix que fins a 1931 la valoració s'ha fet per valors unitaris, i des del 1931, per valors declarats. No obstant això, és evident el declivi del nostre comerç envers aquest mercat. ¿Quines causes han pogut determinar-lo? A part de la depressió econòmica mundial, que ha contret extraordinàriament l'intercanvi comercial entre tots els països, es presenta, en el cas que estudiem, el factor importantíssim de les restriccions de divises i dificultats de pagaments. Aquesta dificultat ha arribat a ésser tan gran, que no solament determinà la retenció d'una massa de crèdits espanyols congelats, sinó que impedí les trameses de diners de l'estalvi espanyol a Amèrica, que sempre venia a ésser factor molt interessant en la balança de pagaments, i que llançava un saldo favorabilíssim per a Espanya.

Les dificultats en la mobilització de divises s'augmenten per l'existència de diferents tipus de canvi al temps d'adquirir els que a l'Uruguai existeixen, com l'oficial, el lliure dirigit i el lliure. Qui vulgui negociar la ràpida liquidació dels seus crèdits ha de recórrer al canvi lliure, que és sempre objecte de grans especulacions. Davant aquestes circumstàncies calia sortir en ajuda del nostre comerç, atenent per a això, no solament a aplanar les dificultats d'ordre aranzelari, sinó també per a evitar per als nostres productes la imposició de recàrrecs o primes de canvi com el 25 per 100 dels drets en or que havia establert el govern uruguaià, i recaptar, per altra banda, facilitats de pagaments per al futur i liberació de les masses de crèdits espanyols congelats a l'Uruguai. Per a això calia entrar en negociacions de Govern a Govern, i d'aquí el que el Govern de la República insinués la conveniència de concertar al règim de divises i desbloqueig de crèdits. Aquesta necessitat era tant més sentida, puix que el règim comercial vigent era inadequat a les circumstàncies actuals de la vida mercantil internacional i en la situació financera del món.

A Espanya li interessa el mercat uruguaià perquè envia quasi tots els productes de gairebé totes les classes aranzelàries, i en les negociacions preparatòries per a arribar al modus vivendi que estudiem, la Comissió organitzadora tingué com a directrius principals les següents:

a) L'obtenció del tracte de més favor.

b) Assegurar el cobrament de les mercaderies que es trametessin al mercat uruguaià.

c) Liberació dels crèdits espanyols bloquejats.

d) Facilitat de divises per als espanyols emigrats que desitgessin fer trameses a Espanya.

e) Establiment d'un compte de compensació.

Per a facilitar la negociació amb l'Uruguai es recorregué al sistema de contingents, per tal d'assegurar, d'aquesta manera, al dit país un cupus determinat sobre aquells productes que més poguessin interessar-li.

La Comissió tingué també en compte que per a l'Uruguai representa el poder enviar carns congelades a Espanya, compaginat aquest desig de donar facilitats a l'altre país contractant amb les restriccions que per a la importació d'aquest producte estan vigents a Espanya.

Atenent a allò legislat a Espanya per a l'atorgament de la clàusula de més favor pel decret del ministeri d'Agricultura, Indústria i Comerç de 23 de desembre del 1931 (article tercer), la Comissió negociadora recaptà de l'Uruguai i concedí a aquest el tracte de favor per a una relació de productes que figura en les llistes C) i D) annexes al "modus vivendi".

Per altra banda, convenia reduir i consolidar els drets aranzelaris per a aquells productes més característics de la nostra exportació i dels que l'Uruguai ens tramet, i a aquest efecte s'acompanyen les llistes A), per als productes uruguaians, tals com pells xarolades senceres des de vint quilògrams per dotzena (P. ex.182) i les carns de bestiá boví o llaner en llaunes (P. 1.420), per al primer dels quals productes s'ha fet una reducció del 33 per 100 dels drets, i tributaran 2'65 pessetes or per quilògram, en lloc de quatre. Les carns de la partida 1.420, procedents de l'Uruguai, satisfaran quaranta-cinc pesetes or per cent quilògrams, en lloc de cinquanta. Però aquesta rebaixa quasi es podia incloure en el benefici de més favor per haver-se concedit a l'Argentina en el Tractat que s'ha concertat recentment.

Espanya ha aconseguit reduir i consolidar els drets per a l'oli d'oliva, olives, sardines i tonyina en oli, que satisfaran els següents drets:

Oli d'oliva: Pagarà per quilo, 0'30 pesos; drets especifical, 0'10 pesos; dret i patents, 21 per cent.

Olives en salmorra: Pagarà per quilo 0'14 pesos; drets de patent, 52 per cent.

Sardines en oli: Pagarà per quilo (pes brut) 0'50 pesos; dret específic, 0'30 pesos; dret de patents, 21 per cent.

Tonyina en oli: Pagarà per quilo (pes brut) 0'50 pesos; dret específic, 0'30 pesos; dret de patent, 21 per cent; Tresor escolar, 10 per cent, i Pressupost militar, 0'20 pesos.

Sobre l'oli, els drets són els mateixos que en l'actualitat satisfà; però l'Uruguai es compromet a concedir qualsevulla rebaixa que en l'esdevenidor es faci a qualsevol oli comestible.

Sobre els altres productes citats, els drets aranzel·laris són els que en l'actualitat paguin, quedant exceptuats de l'obligació d'abonar en or el 25 per cent dels drets aranzel·laris.

En la llista D) s'inclouen els productes espanyols que es beneficiaran de la clàusula de més favor, i comprèn gairebé tots els que són objecte de la nostra exportació, com

---

Fulletó de LA PUBLICITAT ★ Núm. 18

CAP A LES TERRES HOSTILS D'ETIOPIA

per H. de Monfreid

confusió dels indígenes que vénen d'estació carregats de paquets.

Passem davant de la terrassa dels cafès on s'estanquen els grecs bevedors de vasos d'aigua. Després de l'hotel elegant, l'hotel Bollolakos, on els viatgers que van a Addis s'aturen perquè el tren no marxa fins l'endemà al matí. Galeria coberta de plantes enfiladisses i de flors, jardins amb tarongers, emparrats, visió encisadora per als que arriben una mica febrosos després d'aquest viatge, tots coberts de la pols del desert, els llavis ressecs, els ulls irritats.

Passat un sorral de dos-cents metres d'amplada, acaba la ciutat europea tota perfumada pels seus innombrables jardins.

El Citroen ronca rabiosament, a la primera marxa, per la sorra, bota damunt dels palets perquè no hi ha pont. D'aigua no n'hi passa sinó tres o quatre vegades a l'any després de les grans tempestats.

Davant nostre, turons àrids, i més lluny l'alta muralla del planell de l'Harrar. A l'altra riba hi ha la ciutat indígena, "el Magala".

S'han acabat els jardins; barraques de teulada plana de terra apissonada entre les quals les grans construccions de la meva fàbrica fan unes taques blanques. Entrem al pati, que ressona del soroll dels motors de gas pobre que doneu el llum a la ciutat.

He de rebre la salutació de tots els meus obrers, somalis la majoria. Cada un vol besar-me la mà i cada un ho fa segons el costum de la seva tribu.

La confiança, aquesta mena d'afecció ingènua d'aquests homes senzills, per al seu amo, sempre m'emociona una mica. En ells resta encara alguna cosa de la submissió de l'esclau; inconscientment, són feliços de sentir l'autoritat d'un amor, com la d'un pare en els càstigs, els perdona, però els protegeix i els evita de pensar en l'endemà.

Tots fa anys que són a la fàbrica; alguns hi han començat de petits i han après la feina amb mi. Conec les qüestions de cada un. Els seus maldecaps domèstics. Escolto amb un posat seriós les mil insignificàncies de què és teixida la seva vida senzilla. Malgrat la clau anglesa, el mall, la pala de carbó, han mantingut aquesta ànima pariona de la dels seus germans entrellucats allà baix al desert, arrepenjats en la llança entre la polseguera dels ramats.

Se me n'acosta un amb els turmells trabats per una cadena de ferro que amb prou feines li permet caminar: és Hamed, el forjador. En altre temps forjà els claus de l'"Ibn-el-Bahr". Sempre endeutat aquí i a tot arreu. Combinacions maquiavèliques, mentides infantils per a cobrar quantitats a la bestreta. L'he hagut d'encadenar a la fàbrica per sostreure'l d'altres creditors.

X... mira amb estupor aquest home carregat de cadenes que riu ensenyant totes les dents i que em besa les mans.

—Presó per deutes — li dic—. Després que el jutge ha admès la demanda i reconeix la realitat del crèdit, el creditor té el dret de conservar el seu deutor encadenat fins que hagi pagat. Això pot durar tota la vida. No obstant, no té el dret de tancar el presoner i la cadena ha d'ésser prou llarga per a permetre-li de circular per la casa i fins pel defora.

Si el deutor no té possibilitat d'afranquir-se pot buscar qui respongui i que pagarà si ell desapareix. Lliure aleshores d'absentar-se quan li sembla bé, marxa amb una cadena al braç i se'n va a captar per a recollir l'import del seu deute.

Així jo hauria pogut tenir un captaire viatger, lligat al meu establiment com un llec que fes la capta, però m'he estimat més fer-lo treballar. Durant el dia és lliure i bat el ferro molt alegrement; al vespre l'encadenen. Quan el seu deute és gairebé extingit, reclama una altra quantitat per a allargar-lo, i així contínuament... Està molt satisfet de la combinació, perquè el protegeix dels altres creditors a casa dels quals es moriria de fam. Això ja fa dos anys que dura.

X... comença a comprendre que els mots tenen un sentit diferent aquí i a Europa i que és fàcil de dir de bona fe les més profundes ximpleries creient que es parla amb exactitud.

La taula és parada sota l'emparrat, del qual pengen grossos raims. Es la segona collita, perquè aquí la parra es talla i fructifica dues vegades a l'any.

Amb les empentes i les presses de l'arribada, a la sala dels equipatges gairebé no he tingut temps de presentar Korfu i Lippmann. Aquí, en la calma d'aquest rec de jardí, a la fresca d'aquest oreig que ve de les muntanyes veïnes, podrem fer-ho més a plaer; el sopar s'acaba, cordial i íntim; cadascú s'abandona i pren la seva veritable fisonomia.

Lippmann és un miny cepat, de 33 anys, de mat; en l'esclat ombrívol dels seus grans ulls negres, una ànima de cavaller moro sembla que miri el món amb sorpresa.

El seu pare fou governador de Djibuti en 1924, i hi deixà el record d'un home enèrgic i clarividente. Tota la seva família pertany a l'administració colonial i ell mateix començà en la Costa francesa dels Somalis com a subaltern de l'Administració, que és el primer graó de la carrera.

De seguida el seu gust pel risc, el seu valor tranquil, el portaren a preferir els llocs d'avançada.

Fou empès pel crit de l'ànima musulmana que un misteriós atavisme havia posat en ell. Se separà de la seva jove muller, dona perfecta en tots els punts de vista: enamorada, culta, fidel, però potser víctima massa dolça. Lippmann no tenia cap excusa, fou censurat per totes les persones de seny, però no hi valgué res; igual que la força del corrent s'ho endú tot al seu pas, l'atracció misteriosa del desert, els costums salvatges dels pobles ferotges i primitius, l'enigma torbador de la seva ànima, se l'enduia lluny dels seus. Prengué una dona indígena, adoptà la vida musulmana i, de sobte, per l'eco d'un llunyà passat, es trobà com un peix a l'aigua en aquell ambient. Els indígenes, amb aquell do d'observació, segur com l'instint, l'admeteren, no com un renegat, sinó com el fill pródig. No manifestaren cap menyspreu per a aquesta vida en parlida doble, perquè el tenien com un dels seus. No era com el "frengi" disfressat que es degrada creient que s'adapta, era un veritable cap retrobat, potser l'ànima errívola d'un heroi del temps que l'Aràbia adorava les estrelles, encarnat entre els infidels, però retornat a l'últim al bressol de la fe veritable.

Lippmann tingué i té encara sobre els Issas un ascendent extraordinari. Els guardes que tenia sota les seves ordres al lloc de Dikil, que havia

fruites fresques i seques, oli d'oliva; olives, arròs, alls, anis en gra, safrà, rajoles, cartes, eines agrícoles; armes de foc curtes i llargues, sal comuna, comina, conserves de llegums i verdures, peixos i mariscos; conserves de fruites; filats i teixits de cotó, llana i seda; pebre, paper de fumar, sabons comuns, vins, licors, conyacs i sidra, sardines en conserva, peixos frescos, candeles, ocres i terres colorants, planxés per a planxar, suro.

A la llista C) s'hi inclouen els productes uruguais que tindran el tracte de més favor, tals com cuiros, de bestiar vacum, cavallí, mular i llaner, sense salar, salats i frescos, pells xarolades de totes menes de més de 8 quilos per dotzena, pells curtides de més de 10 quilos per dotzena, pells d'abric o guarniment en estat natural, plomes, sèu i greixos animals sense manufactures, suintina o llanolina en brut, guano i altres adobs orgànics; tripes seques o en salmorra, óssos i altres despulles d'origen animal, semilla de li, pèls de tota mena i crins en brut; llanes de totes menes, draps de llana en brut, aviram viva o morta, carns congelades, "tasajo" i "cecina"; carn de porc salada, el poc i el llar; moresc, segó, llet en pols, formatges, carn de bestiar vacú o llanar en ates, embotits de totes menes, extracte de carn i carn liquida, conserves de la partida 1.425 a), ous frescos i banyes en estat natural.

Amb referència a les importacions de carn congelada, els articles 4 i 5 del "modus vivendi" determinen que, respecte à la carn congelda amb destinació a la fabricació d'embotits, Espanya concedirà a l'Uruguai un cupus del contingent total que es fixi, que no haurà de baixar del 45 per 100, i l'article 5 es refereix al cas en què el Govern espanyol derogui la prohibició actual de donar la carn congelada al consum directe, i aleshores haurà de reservar-se, dintre del contingent que es fixi, a les procedències de l'Uruguay un cupus equivalent als 45 per 100.

Els altres articles del "modus vivendi" contenen clàusules referents a la validesa dels certificats d'origen que hagin d'acompanyar les mercaderies, forma d'expedició i reserves per a les modalitats especials al comerç de cada país en relació amb als seus limitrofes, i així Espanya fa constar la reserva anomenada "Ibèrica", i l'Uruguai els règims especials establerts amb el Brasil i l'Argentina per a determinats productes. L'article 10 del "modus vivendi" conté, ultra el tracte de més favor en tot el que es refereix al règim interior dels productes, la declaració expressa, per part de l'Uruguay, de comprometre's a decretar l'obligació de les denominacions de tots els olis comestibles per al seu consum interior, àdhuc en les mescles que s'ofereixin al comerç, donant amb això una garantia a l'oli pur d'oliva.

En el protocol addicional sobre canvis s'estableix el principi d"assegurar el cobrament d'aquelles mercaderies que s'enviïn al mercat uruguaiá, i a aquest efecte s'assenyalen els percentatges sobre el producte de les exportacions uruguaians a Espanya, que es destinaran per a la finançació dels nous afers d'importació amb Espanya (el 60 per 100), pagament dels crèdits bloquejas (el 10 per 100), reservant-se per al Banc de la República uruguaiana el 30 per 108 restant. S'assenyala com a tipus de canvi l'oficial, així com la fixació dels valors per a la compensació, entenent-se que per a l'exportació uruguaiana a Espanya es prendrà el valor "foc" de les mercaderies, i per a la importació dels productes espanyols a l'Uruguay el valor "cif". Igualment s'assegura en el protocol complementari al de canvi les trameses de numerari dels emigrants espanyols fins a un percentatge del 10 per 100 del valor de les compres totals que faci Espanya a l'Uruguay.

Aquestes són les principals modalitats que enclou el "modus vivendi" i protocols addicionals i de canvis, l'anàlisi dels quals determinen l'opinió favorable del que subscriu la ratificació.

Entenem que aquest règim comercial no és perjudicial per a l'economia espanyola i que pot ésser iniciació per a un definitiu Tractat de comerç, que podria ajustar-se quan les circumstàncies d'anormalitat econòmica existent en l'actualitat desapareguessin. La Comissió, amb el seu superior criteri, resoldrà.

La tercera reunió de la minoria radical

L'ha presidida el senyor Lerroux i no s'ha arribat a prendre acords

Madrid, 11. — Al migdia s'ha reunit la minoria parlamentària radical.

Ha presidit la reunió el senyor Lerroux, i hi han concorregut el senyor Alba, el ministre d'Estat, els ex-ministres senyors Hidalgo i Salazar Alonso, els alts càrrecs del partit i gairebé tots els diputats que formen la minoria.

La reunió ha durat hora i mitja.

Interrogat pels periodistes, el cap del Govern ha dit que la referència els la donaria el cap de la minoria.

Aquest ha fet als informadors la següent explicació de la reunió:

—En començar, jo he explicat el procés d'aquestes reunions.

Els senyors Alvarez Mendizàbal, Puig, Salgado i Basili Alvarez, amb elevat esperit i profund sentit de la responsabilitat de la minoria, han fet manifestacions que han servit de base al senyor Lerroux per a pronunciar una meravellosa lliçó de dret polític, en la qual ha fet el procés de tota la política republicana anterior i posterior a la instauració del règim, estudiant la tasca patriòtica realitzada per ell, sense que en cap moment vacillés a realitzar sacrificis si amb ells beneficiava els interessos de la pàtria i de la República.

Ha hagut de congratular-se el senyor Lerroux que els darrers esdeveniments polítics hagin confirmat davant l'opinió pública l'excel·lència de la conducta i la posició del partit radical, que ha circumplat de tal manera la base política de la República, que els mateixos que ferament l'han combatut i han arribat als extrems condemnables de la injúria i la calúmnia, han hagut de rendir-se ara davant la realitat consoladora que significa per al país l'existència d'aquest Govern, l'estabilitat del qual és garantia que les funcions normals de la política tenen ja el seu camí.

Repetí el senyor Lerroux en el seu discurs la necessitat de trobar un mitjà que permeti, sense alteració de les necessitats del treball que li imposa el càrrec, reunir-se amb la freqüència possible per a conjuntament examinar els successos que influeixen en la marxa del país i establir que les directrius doctrinals pertanyen als organismes polítics del partit, ço que no implica minva de la personalitat que cal augmentar per a una acció efectiva de la minoria parlamentària.

En un paràgraf de profunda emoció aludí la necessitat que determina en els homes públics situacions en les quals han de superar-se per tal de subordinar-ho tot al suprem interès de la pàtria. Això li permeté d'elogiar la qualitat i competència dels components de l'actual Govern.

La minoria acordà reunir-se el dimecres vinent, i un cop acabada la reunió, dinar amb el cap del partit. Aquestes reunions es repetiran el primer dimecres de cada mes, i per a la seva organització ha quedat encarregat, entre altres, el senyor Arrazola.

El senyor Echeguren, que es trobava present i havia escoltat la referència que el senyor Iglesias havia facilitat als periodistes, ha aclarit a aquests que no es procuressin ampliacions, car la censura no les autoritzaria.

EL SENYOR LERROUX DIU QUE NO S'HAN PRES ACORDS

El cap del Govern ha romàs tota la tarda al seu despatx de la Presidència, del qual ha sortit a dos quarts de nou del vespre.

En rebre els periodistes els ha dit:

—No tinc ni una sola notícia. He rebut algunes visites i he estat treballant tota la tarda. Notícies, cap, a no ésser que vosaltres me les suggeriu.

—Hi ha absoluta tranquil·litat—ha dit un periodista.

—Sí, en efecte. El que fa falta és que duri i que sigui el silenci de la mort.

—¿La reunió de la minoria radical—ha preguntat un altre periodista—ha estat molt interessant?

—Ja ho veieu. No s'han pres acords. Únicament hem acordat que tots els dimecres es reuneixi la minoria, i que el primer dimecres de cada mes ens reunirem a dinar, perquè els dols amb pa són menys.

Un altre informador ha preguntat al senyor Lerroux si demà, diumenge, aniria a San Rafael, a la qual cosa ha contestat que això depenia del temps.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

Es parla de la designació de l'ex-crític taurí Sr. Jalón (Clarito) per a governador general de Catalunya

De totes maneres ell ho desmenteix

Madrid ,11. — Als cercles periodistics i polítics s'ha tornat a afirmar amb insistència el pròxim nomenament de governador general de Catalunya a favor de l'ex-ministre de Comunicacions senyor César Jalón. S'afegia que el candidat favorit del senyor Alexandre Lerroux per al dit lloc era l'esmentat senyor Jalón.

La persona que ens ho assegurava té tal relleu en la política que ens ha fet creure en la proximitat de tal nomenament. Ha arribat a assegurar-nos que dintre pocs dies el senyor Jalón realitzaria un viatge a Catalunya, on passaria diversos dies, i que en tornar a Madrid confeccionaria un informe que lliuraria al Govern. En aquest informe hi faria constar tots els detalls nimis i importants que trobés respecte del que s'esdevé a Catalunya.

Un redactor de "Cosmos" s'ha presentat al domicili del senyor Jalón per tal d'esbrinar ço que hi hagués de cert respecte de l'esmentada asseveració.

El senyor Jalón l'ha rebut amablement, i li ha dit que la primera notícia d'aquell nomenament la rebia de llavis de l'indicat periodista, puix que fins aquell moment res no sabia.

—Es que, segons ens han afirmat—afegí el periodista—el candidat favorit del senyor Alexandre sou vós per a ocupar el dit lloc.

—M'estranya—contestà el senyor Jalón—perquè el senyor Lerroux sap que no desitjo un càrrec sobre el qual pesa un treball tan esgotador com el de governador general de Catalunya, perquè crec tenir ben guanyat el descans. Ningú més que vosaltres els periodistes podeu afirmar la labor que he realitzat al davant del ministeri, ja que les seves portes sempre han estat obertes per als meus companys de periodisme. Ara em dedico a descansar un xic i després ja veurem.

—¿Aleshores podem dir a Catalunya, millor dit, a Barcelona, que vós no realitzareu dintre pocs dies cap viatge allí?

—Sí, podeu afirmar-ho.

I sense dir res més el senyor Jalón s'acomiadà afectuosament del periodista, el qual ha quedà sumit en un mar de confusions.

De les Terres Catalanes

QUESTIONS LOCALS

L'ASSSEMBLEA DE LA UNIÓ CORAL DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Avui, diumenge, tindrà lloc a la Unió Coral una assemblea general extraordinària que ha despertat un interès formidable.

Complint el nostre deure d'informadors, intentarem donar alguns detalls, succintament i objectivament, de les causes que han despertat un interès tan vivissim.

En una reunió de l'any passat s'aprovà redactar uns nous Estatuts i Reglament i adaptar-los a les disposicions de la Llei de Mutualitats votada pel Parlament Català. Aquesta Llei obliga, entre altres coses, a una separació absoluta de compatibilitats entre els afers mutualistes i els de caràcter recreatiu, i, aquesta qüestió, en principi, decantà a creure que s'haurien de constituir dues entitats independents.

La Unió Coral compta, però, amb un capital social prou important, i porta una sèrie d'anys d'existència, amb comptabilitat única, malgrat el seu caràcter divers; car ultra la part recreativa, presta socorsos en casos de malaltia, maternitat, invalidesa, vellesa i defunció. I de voler partir la societat en dues (a un costat, l'aspecte recreatiu, i a l'altre el mutualista), s'imposava, necessàriament una divisió de béns, molt difícil de realitzar: l'inconvenient naixia de la dificultat de determinar els límits bàsics de cada costat. Calia, doncs, per imperatiu de la llei, separar la comptabilitat, i, per a estalviar dificultats, evitar la divisió de béns.

La situació era un xic àrdua. Hom havia de coordinar una sèrie d'interessos, tots ells respectables; i malgrat la complicació del problema, ha estat solucionat amb encerts remarcables. S'ha trobat la manera de donar una garantia als mutualistes, sense deixar de banda la conveniència de fomentar el lícit esbarjo, el qual proporcionarà a la societat elements joves, tal vegada mutualistes per al futur.

No obstant, ara no es tracta pas de discutir els Estatuts i Reglament aprovats ja en la darrera reunió general, per majoria i per una petita diferència.

Es tracta, en primer terme, de refutar els arguments que han servit per a desenrotllar una campanya duta a terme per un nombre de socis disconformes amb els esmentats Estatuts i Reglament.

I ens temem que esclati un conflicte de conseqüències fatals. Els nervis estan en una forta tensió.

En aquests moments de greu crisi no sabríem aconsellar als socis de la Unió Coral altra cosa que una gran valentia; una valentia que faci superar-los a ells mateixos, sobreposant-se a les petites passions.

Nosaltres, entusiastes de La Unió Coral, perquè sabem estimar les nostres institucions i perquè sentim un gran afecte per aquestes entitats inspirades essencialment en l'amor al proisme, recomanem reflexió i serenitat. S'ho mereix l'esforç dels predecessors en la feina de portar endavant l'obra de La Unió Coral, que consisteix principalment a socórrer els malalts i els vells.

Els qui s'hagin equivocat que no els dolgui de rectificar. No han d'haver-hi ni vencedors ni vençuts. En definitiva, qui ha de triomfar per sobre de tots, és La Unió Coral.

X.

El procés per l'afusellament de Galán i García Hernández

La vista ha quedat per a la sentència

Madrid, 11. — Al Tribunal Suprem ha continuat la vista de la causa pels successos de Jaca. Ha informat el lletrat senyor López Martínez, que defensa el general senyor Joaquín Gay. Ha manifestat que la seva defensa era facilitada pel fet que el Tribunal havia retirat l'acusació, cosa justa perquè el Govern, les autoritats i el Consell de guerra de Jaca no feren altra cosa que complir amb llur deure i aplicar les lleis, el mateix que compliren el seu amb heroïcitat els capitans Galán i García Hernández. Nega que el seu patrocinat tingués res a veure amb el moviment i que ni hi estigués complicat, com es desprèn pel fet que ordenà que no se secundés el moviment. Dirigeix durs atacs a l'ex-ministre de la Governació senyor Casares Quiroga pel seu abandó dels drets ciutadans, ja que no ha volgut acudir a declarar en el dit procés. Com a membre del Govern revolucionari hauria pogut aclarir si el senyor Gay hi estava complicat o no.

A continuació informa el senyor Goicoechea, defensor del senyor Lorenzo Molina, Julio Maino, Enrique Cortiles i Juan Mesa, per als quals demana l'absolució. L'informe del senyor Goicoechea tanca msé vistes polítiques que jurídiques.

El president dòna per acabada la vista, i el fiscal prega a la Presidència si és cert que se'l pugui recusar per alguns dels seus actes.

El president: No considero pertinent la pregunta.

El fiscal: Jo he dit això i he fet la pregunta perquè el senyor Rubio ha pronunciat paraules que podrien significar aquesta recusació.

El senyor Rubio: Jò no he dit això. Jo el que he dit és que el fiscal tingué concomitància amb la Dictadura, i especialment amb l'ex-ministre de Justícia senyor Galo Ponte.

El President: ¿Veu el senyor fiscal com no era pertinent la pregunta?

La vista queda per a sentència.

GIRONA

La suspensió de la conferència del senyor Carles Pi i Sunyer :: Els presos de Girona :: Protesta :: Vària

Girona, 11. — Ha estat acollida amb la natural indignació per tots els ciutadans d'esquerra de Girona i comarques, la notícia de la prohibició de la conferència que demà, diumenge, havia de donar al Gran Price, de Barcelona, l'ilustre polític senyor Carles Pi i Sunyer. Eren en gran nombre els republicans gironins que pensaven trasladar-se a la capital catalana per tal d'assistir a l'esmentada conferència. A tal fi, ja s'havien llogat alguns autocars.

Dies enrera dèiem des d'aquestes mateixes columnes que a la presó de la nostra ciutat solament quedaven de quatre a cinc detinguts, amb motiu dels fets revolucionaris del sis d'octubre. Avui, degudament informats, ens plau de rectificar aquella notícia i donar el nom de tots els amics que encara s'hi troben empresonats.

Aquests són: Pere Cerezo i Hernàez (diputat), condemnat a 12 anys de presó; Joan Gómez i Serrano (comissari de policia), condemnat a vuit anys; Pelegrí Serrat (comunista d'Olot), condemnat a dos anys i quatre mesos; Emili Riera, d'Amer, condemnat a dos anys; Josep Jofre, de Begur, condemnat a un any; Josep Febrer, de Sant Hilari, condemnat a vint mesos de presó; Jaume Pei, de Cornellà, condemnat a un any; Vicenç Vila, de Cornellà, condemnat a sis mesos; Florià Marco, d'Amer, condemnat a sis mesos de presó; Francesc Martín, de Girona, en espera de consell de guerra; Amadeu Torrents, en igual situació; Joan Doles, de Palafrugell, en igual situació; Josep Ruiz, de Palafrugell, en igual situació; Emili Gruixat, de Palafrugell, en igual situació.

La Cambra Oficial de la Propietat Urbana, d'aquesta provincia, en sessió celebrada el dia 10 del mes que som, prengué, entre altres, el següent acord: "En vista de les innombrables queixes formulades per propietaris que per part de l'Ajuntament se'ls exigeix el pagament de l'arbitri sobre solars sense edificar, sense haver-se resolt les reclamacions que tenen formulades contra aquest arbitri, s'acordà dirigir-se a l'Alcaldia d'aquesta ciutat pregant que siguin resoltes les moites reclamacions presentades, no solament per propietaris particularment, sinó que també per aquesta Cambra, en nom de tots ells i interessant la comunicació de deguda forma als propietaris interessats de les reclamacions que recaiguin, als efectes legals procedents.

— Al mercat de bestiar hoví celebrat avui a la nostra ciutat, amb molt poca concurrència, han entrat 393 caps. S'ha recaptat per arbitri 196 pessetes.

— Ha aparegut el primer número de la revista mensual "Transports", òrgan de l'Associació de Transportistes per carretera de les comarques gironines. Es tracta d'una interessantíssima i ben presentada publicació professional. Es editada als tallers gràfics de "L'Autonomista". La dirigeix el nostre estimat company senyor Rodríguez Grahit.

— Ha estat denunciada al jutjat municipal d'aquesta ciutat la veïna Dolors Rovira i Montserrat, per haver insultat la parella de la guàrdia de seguretat que l'amonestà per promoure un escàndol des del balcó de casa seva.

— El propietari del Mas Pujals, del terme municipal de Ventalló, Josep Graners, ha denunciat que es causaren danys a la seva finca, per valor de més de mil pessetes, i degut a un pastoreig furtiu. Com a suposat autor, la guàrdia civil busca el pastor Josep Rius, el parader del qual s'ignora.

— Per infracció al codi de circulació han estat denunciats els veïns de Pals i Torroella de Montgrí Josep Bonet i Pere Nadal, respectivament.

MATARO

Designació de consellers :: Sardanes :: Traspàs :: Acte servil :: Diverses

Mataró, 9. — En la sessió d'ahir de la Comissió de Govern es designaren les següents conselleries: Hisenda, senyor Joan Masriera; Foment, Pere Solà; Governació, senyor Puig; Cultura, senyor Francesc Biaina.

— El Grup Sardanista de la Societat Iris ha organitzat per al dissabte dia 11 una selecta audició de sardanes, la qual tindrà lloc a les deu de la nit a la Plaça de la Llibertat. En cas de mal temps, se celebraran a la Societat Iris.

— El dissabte passat deixà d'existir sobtadament el nostre ben volgut company d'Acció Catalana, Francesc Valls i Soler. A la seva esposa i fills, el nostre més sentit condol.

— La vetllada de boxa celebrada al Cinema Modern, organitzada per la Sala Teixidor, i a profit del seu alumne Castillo, es veié molt concorreguda.

Una comissió d'alcaldes de totes les poblacions que componen els districtes judicials de Mataró i Arenys de Mar, es trasladaren a Barcelona i s'adrecaren collectivament al general de la divisió, per tal de demanar-li que en nom de tots aquests Ajuntaments, fossin concedides determinades condecoracions per al coronel del regiment d'aquesta ciutat, senyor Dufoo i comandants Caubet, Carranza i Alvarez, per llur actuació en els fets revolucionaris d'octubre.

El senyor Fradera, actual gestor governatiu d'aquest Municipi, no hi assistí... per trobar-se indisposat.

— Ha quedat constituit el nou comitè de la tercera Fira Comercial, de la següent manera: president, senyor Josep Simon Ibern, en representació de l'alcalde: tresorer, Joan Vives Lleonard: vocals: Josep Pruna, Marçal Trilla, Genar Parull, Esteve Ferrer, Marc Zaragoza, Vicenç Montasell, Ferran Estapé, Tècnic municipal, senyor Miquel Brullet; secretari, Jaume Castellví.

Literària :: La Lliga i els radicals passen bugada :: Les colònies

Mataró, 11. — Dijous a la nit tingué lloc a la sala de la biblioteca de la Societat Iris la tercera lectura d'obres d'autors mataronins. Llegí uns quants dels seus trossos inèdits l'escriptor humorista Anselm Gómez i Fontanils. Hi assistí bastant de públic.

— En el primer ple extraordinari de l'Ajuntament, els radicals i els seus aliats de la Lliga s'han ensenyat les dents una mica esmolades, mentre els cedistes feien el paper de no haver trencat mai cap plat.

Des del primer moment, el senyor Puig (radical) renuncià a la Conselleria de Governació, però ela de la Lliga, tècnics en aquesta matèria, "en votació secreta", ajudats dels "místics" de la Ceda, no acceptaren la renúncia per 11 vots contra 9 (així, doncs, els radicals van quedar afaitats per complet). Des d'aquest moment, els radicals començaren ja a treure els drapets al sol als de la Lliga, i es van sentir moltes paraules gruixudes per les dues parts. (Els cedistes, callats, fent el paper de bons nois). De públic no n'hi havia gaire; però creiem que serà incontenible en els altres plens, car per veure sainets gratis, podem assegurar que no hi ha competir a les sessions de l'Ajuntament.

Darrera hora

DE BARCELONA

LICEU

Ballets Russos

Anit passada, amb els ballets "La boda d'Aurora" i "Schehe-rezada", que ja han figurat als programes dels darrers dies, fou donada la primera representació de "El Tricorni", el conegut ballet de Martínez Sierra sobre "El sombrero de tres picos", musicat per Manuel de Falla.

Aquesta obra és dins el repertori dels ballets un singular encert que no ha estat superat. La música, la coreografia, el decorat i el vestuari realitzats per Picasso amb magnífica fantasia, formen el conjunt més harmònic i ben equilibrat, i tot vibra poderosament amb una vida trepidant que suggestiona tot seguit l'espectador. D'obres com aquesta no en tenen gaires els Ballets Russos, i cal pensar en les millors creacions d'un Stravinski dins el gènere per trobar-ne que puguin resistir la comparació.

En la interpretació d'ahir prengueren part Leonide Massin i Tamara Tumanova, encarregats de les parts de protagonistes, i ambdós realitzaren tothora una tasca excellent, perfecta de caràcter i plena de matisos finíssims. Massin estigué sobretot insuperable en el "garrotín", que dansà amb una embranzida prodigiosa.

La senyora Tumanova executà també molt feliçment la seva dansa principal i el "duo" amb el "Corregidor", personatge ben interpretat també pel senyor Psota.

L'orquestra, dirigida pel mestre Antal Dorati, executà la bellíssima partitura encertadament i amb justa expressió.

Com sempre, l'obra obtingué un èxit entusiàstic i tots els intèrprets foren ovacionats pel públic que omplia totalment la sala. — S.

CONFERENCIA DEL SENYOR NOGUER I COMET SOBRE ELS TEMES DE L'ACADEMIA DE JURISPRUDENCIA REFERENTS A LA CONSTITUCIO I L'ESTATUT

A la Sala Empordanesa va celebrar-se anit passada la conferència anunciada a càrec de l'ex-governador de la República senyor Ramon Noguer i Comet sobre el tema "Comentaris a un debat acadèmic: La Constitució i l'Estatut", el qual debat tingué lloc a l'Acadèmia de Jurisprudència de Catalunya.

En la seva dissertació, el conferenciant explicà l'abast i la transcendència del debat acadèmic, i a continuació féu una sèrie de consideracions d'ordre polític de les quals tragué la conclusió que només els partits d'esquerra poden restablir a Catalunya l'Estatut.

El senyor Noguer i Comet fou molt aplaudit pel nombrós públic que assistí a l'acte.

UN DIARI D'EN PICH, MULTAT

"Por no haber presentado unas galeradas a la previa censura, le ha sido impuesta una multa de 500 pesetas al periódico "La Noche".

Barcelona, 11 mayo de 1935."

BOXA A L'IRIS-PARK

A l'esmentada sala tingueren lloc els vuitens de final del Campionat de Catalunya Amateur, corresponents als pesos lleuger i welter. El públic, com els darrers dissabtes, fou molt nombrós. Els combats, en general, interessants.

Els resultats foren:

Pes lleuger: Moreno guanyà Bosch, per punts. Domènech vencé Blanzaco, per igual resultat. Izquierdo fou declarat vencedor de Blasco, per punts. Surdo vencé Guerrero, per igual forma. Rossinyol guanyà Sureda també per punts. Piedrahita fou declarat vencedor de Manzanares; l'àrbitre ordenà la suspensió d'aquest combat. Munuera guanyà Jiménez, per punts. Navelón vencé Alonso.

Pes welter: Robles vencé Argila, per decisió; Legaz guanyà Pujol, per abandonament d'aquest darrer; Ombravella vencé Munaner, per punts. Lavau guanyà Jordi, per abandonament, i Miró fou declarat vencedor de Sanesteva, per inferioritat.

Sobresortiren: Domnech, Izquierdo, Blasco i Lavau.

O. M.

creat tot sol, l'haurien seguit fins a la mort, i, efectivament, marxaren al seu costat cegament en moltes circumstàncies que posaren la seva vida en perill.

Però el governador Chapon-Baissac no podia utilitzar aquest element incompatible amb una política d'intrigues i de paperassa. Lippmann deia sempre la veritat brutal perquè ignorava l'ofici de criat cortisà.

Ferit a la guerra de 1914 per l'esclat d'una granada, hagué d'ésser trepanat. El governador donà la culpa a aquesta ferida de les falles en el servei el dia que s'hi posà en desacord. L'exasperà sàviament amb injusticies flagrants, després excusà els moviments de revolta que havia provocat tot planyent-se'n, però li trencava la carrera fent-lo passar per un desequilibrat.

Li donà un permís per a obligar-lo a tornar a França abans de la visita d'una missió d'inspecció. Lippmann s'hi negà perquè volia esperar l'arribada dels inspectors. El Govern, d'acord amb el doctor Pauchois, guanyat a la causa del governador, el declarà boig rematat. Anaven a tancar-lo, però el dia abans un infermer indígena l'avisà. Fugí i vingué a refugiar-se a casa meva. Fa dos anys que hi és.

Dirigeix una part de la meva explotació, i aquest brau minyó estic cert que donaria la vida per mi com se l'ha jugada per França a la guerra, com l'havia oferta a aquell pobre governador que no el va saber comprendre.

Al costat d'ell, Korn sembla un noi ros, malgrat els seus 28 anys. Es a casa com si el tingués afillat; el seu pare, home venjatiu i violent, l'ha renegat perquè no li ha perdonat mai que en sortir del regiment vingués amb mi a l'Africa.

—Tinc la impressió — em diu X... — que aquí estic com en una gran família; com em canvia l'organització dels afers moderns tot això!

—El país ho vol així, i jo m'hi he posat a to. En aquest ambient de costums arcaics un negoci organitzat a l'americana esdevé perfectament ridícul. Si hi han fracassat tantes empreses és perquè no ho han sabut comprendre.

X

El camp abandonat

Al moment que les tasses de cafè buides serveixen de cendrer, un home gros, bru, s'acosta estussegant per cridar l'atenció. Es Marc Paleòlogos, un mestís de grec i de galla. S'ocupa de compres de blat, de la fabricació del carbó i de tots els negocis amb els indígenes. Quaranta anys, una mica calb, ulls a flor del cap, damunt dels quals baten desesperadament les parpelles quan se sent intimidat o no comprèn el que li dieu. Aquest també forma part de la gran família. Tenia un magatzem de cuirs i de cafè a Harrar, d'on és fill, i una reputació d'home honrat llegada pel seu pare. Aquest mestís és una paradoxa o una excepció, com diuen que cal per a confirmar la regla. Ha pres i ha guardat el millor de les dues races, i en comptes de mantenir, com és el costum, allò que és pitjor, en ell, segurament ha estat neutralitzat. Es dolç, caritatiu, d'una sensibilitat una mica malaltissa. El seu pare, un dels primers blancs que es varen instal·lar a l'Harrar en temps de l'Emir, fa més de 40 anys, era un home honrat que s'imposà el respecte dels musulmans per la seva probitat.

Un dia l'Emir, potentat i tirà per aquell temps en la seva ciutat, es va ficar al cap de convertir tots els cristians després del covard assassinat de la missió italiana del comte Porros, a Gueldesa.

Paleòlogos s'hi negà, fins sota l'amenaça de veure confiscats tot els seus béns.

L'Emir el tancà a casa seva sense aigua i sense aliments i esperà que Allah decidís castigar aquell descregut.

Una noia galla tingué pietat d'aquell home perquè un dia havia estat just amb els seus. Per una escletxa de la paret li va fer passar provisions d'amagat. Al cap de vuit dies l'Emir, pensant que el trobaria mort de set, va manar a un esclau que portés al pati del presoner un gibrell ple d'aigua emmetzinada. El presoner, gràcies a la seva proveïdora, no tenia set, i tingué temps d'observar que els ocells anaven a posar-se a la vora del gibrell, però cap d'ells es decidia a beure. L'home comprengué de què es tractava.

A despit de tot, la història hauria acabat malament si no hagués estat el temps que Menelik marxava sobre la ciutat, i la fugida de l'Emir salvà Paleòlogos.

Es casà amb la noia que l'havia salvat. Ara és una dona molt vella, una galla entre les altres. L'afecció que li porta el seu fill, ell tan escrupolosament europeïtzat, la senzillesa amb què diu: "Heu-vos ací la meva mare", tenen una grandesa una mica picant, però infinitament noble.

Marc, a la mort del seu pare, s'encarregà del negoci i va fer fortuna. Una estafada l'arruinà. Desinteressà els seus dos germans i la germana del desastre donant-los la part d'herència que els tocava i ell es quedà sense un clau. Un dia vingué a explicar-me la seva trista situació i vaig quedar-me'l. No me n'he penedit mai.

Ha pasat una llarga estona tement venir-nos a destorbar a taula, intimidat per la presència del senyor X... Amb prou feines si consent d'asseure's a la meitat de la cadira.

Acaben de dir-li que els llenyataires que tallen bosc per fer carbó per a les seves màquines, han estat amenaçats pels guerrers issas a causa d'una qüestió entre tribus. L'any passat, en unes circumstàncies semblants, en una sorpresa, varen ésser-ne degollats 26. Espantats, amb raó, per aquest precedent, els obrers es neguen a seguir treballant i volen abandonar l'obra. Marc ha demanat al Govern abissini uns quants soldats per a protegir-los, però els hi han negat amb pretextos administratius més o menys raonables. Si hi ha una altra mortaldat es farà com varen fer l'any passat: serà un pretext per a fer una ràtzia contra els ramats issas. Aquest procediment, però, pot ésser profitós per als abissinis, però a mi no em convé; cal que nosaltres mateixos ens previnguem.

Lippmann escolta amb aire preocupat. Li pregunto per què.

—Relaciono això que ens acaben de dir — em respon — amb un incident esdevingut tot just fa quinze dies. Vaig rebre la visita de dos caps issas als quals un agent secret d'una potència estrangera havia anat a aconsellar-los d'atacar diversos llocs de guàrdia del ferrocarril. Els prometeren fortes recompenses i facilitats de passaport per sostraure'ls a les represàlies. Venien a

ESTRANGER

Les fases alternades de la situació europea

L'activitat diplomàtica per la pau i la persistent incògnita alemanya

per J. TORRES I CAPRARA

Moltes, massa coses, bullen en aquest moment en l'olla de la gran cuina internacional, els fogons de la qual estan permanentment encesos...

N'hi ha per a tots els gustos: per als que, malgrat tot, esperen que la pau triomfarà de tots els obstacles, com per als que, al contrari, romanen pessimistes, considerant, segons la lògica, que no és augmentant vertiginosament els armaments com els Estats tendeixen al pacifisme.

Però el que ens sembla extraordinari, gairebé fantàstic, és que els senyors que componen la Cambra alta britànica, la qual, però, no ha pres mai ningú seriosament, perquè no representa corrents d'opinions públiques, sinó les emperrucades tradicions de la vella Anglaterra, hagin nogensmenys descobert en Hitler un home pacifista, merexedor de tota l'admiració i deplorat que a Ginebra hom s'hagi atrevit a condemnar-lo moralment per haver violat el tractat de Versalles.

Nosaltres no reconeixem ja aquells vells lords, que passen del Club a la Cambra alta amb la mateixa mentalitat, o sigui sense cap coneixement polític, però que un dia consideraven sagrades les signatures estampades en els documents.

¿Adhuc aquesta concepció dels lligams d'honor ha passat de moda p r als lords?

¿Com poden posar d'acord l'antiliberalisme i l'antidemocràcia del plebeu cap de l'Estat alemany amb les paraules exaltadores de la justícia, de la llibertat i del progrés (que no és paganisme) pronunciades pel rei Jordi en el seu discurs als membres del Parlament en ocasió del jubileu?

Afortunadament el pare espiritual de la S. de N., lord Cecil, ha intervingut enèrgicament per donar una lliçó de política i d'humanitat als seus collegues, definint Hitler com un enemic de la humanitat i un antisocial, i deplorant que a Ginebra s'hagi emprat un to massa clement sabent que es prepara per a la guerra.

Lord Cecil és un dels més eminents "internacionalistes" de la Gran Bretanya, i ha evitat que la discussió encetada a la Cambra alta quedés circumscrita a la xerrameca dels homes amb perruca, que moltes vegades no saben el que diuen.

En efecte, les decisions d'aquella Assemblea no tenen cap valor ni en la política interna ni en l'externa de la nació, puix que són només els "Comuns" els que influeixen en l'acció del Govern.

Però el fet, molt estrany, mereixia ésser posat de relleu, perquè ha suscitat noves i perilloses illusions a Berlín.

* * *

Però les olles que hi ha al foc contenen coses molt més importants...

Laval el dijous passat va abandonar París per emprendre el seu anunciat viatge a Varsòvia i a Moscou: i ha tingut importants converses a la capital polonesa.

Creiem que haurà reeixit a dissipar el temor que Polònia nodria pel pacte franco-soviètic, que segons nosaltres és l'acte més important acomplert per la realitzadora obra del ministre d'Afers Estrangers francès. Aquesta importància queda rellevada per les impressions de les reaccions de Berlín. Entre altres coses ara la Wilhelmstrasse voldria provocar una qüestió d'incompatibilitat entre el pacte signat a París el 2 de maig i el de Locarno per a poder arribar a un nou fet consumat amb una nova violació del tractat de pau per allò que es refereix a les zones desmilitaritzades del Rin.

Però Londres, Roma i Brusselles han fet saber a Von Neurath que un pas semblant seria considerat com un acte d'"hostilitat", cosa que obligaria els exèrcits dels països que han garantit les fronteres del Rin a intervenir perquè les clàusules establertes a Versalles siguin respectades.

Per altra banda es parla d'un nou pacte aeri franco-anglo-italià-belga per a la vigilància d'aquelles fronteres, cosa que no ha deixat de produir l'efecte d'una dutxa freda sobre el nerviosisme bèllic del Führer, les reiterades i simulades declaracions de pau del qual comencen a fastiguejar tot el món.

Les paraules no tenen cap valor, i per a Alemanya no en tenen ni els tractats. Perquè fos així serien necessaris fets molt seriosos, i els que tenen lloc a Berlín són tot el contrari del que Hitler afirma.

* * *

El pacte franco-soviètic té una vàlua gran per al manteniment de la pau, i aquesta vàlua ha augmentat després de l'adhesió dels països bàltics i augmentarà encara després de la conclusió del nou pacte txeco-rus.

El viatge de Laval a Moscou no modifica en res els acords que han portat a la signatura del document de París, però aquest afavorirà nous desenrotllaments per a una acció comuna en el concert europeu.

Cal no oblidar que es mantè sempre en primer pla el problema de l'Europa Central tractat superficialment a Stresa i que hauria d'ésser resolt en la reunió internacional fixada a Roma el dia 3 de juny.

Se sap que mentrestant a Venècia ha tingut lloc un intercanvi de punts de vista italo-austro-hongarès, però malgrat els comunicats oficials no sembla que l'acord s'hagi conclòs, perquè Schuschnigg s'ha precipitat a Florència per conferenciar amb Mussolini.

Circulen molts rumors a propòsit d'això. El principal és el de la no renúncia d'Hongria al revisionisme i la pretensió del canceller Schuschnigg de no obstaculitzar el retorn dels Habsburg al tron de Sant Esteve.

S'ha dit que Hongria s'aheriria a la tesi de la Petita Entesa en aquesta qüestió, o sigui contra la restauració.

No creiem exacta aquesta notícia. Recordem que Hongria no és una república — com ho és Austria, almenys de nom — sinó una monarquia sense rei, amb un regent en espera d'ocasió propícia per a poder cridar al tron de Sant Esteve número 2 el descendent de Francesc Josep.

L'obstacle justificat a la restauració està en la Petita Entesa; al que, al contrari, Hongria no renuncia és a les reivindicacions territorials.

Els hongaresos no es resignen a remandre en les fronteres naturals, sinó que voldrien dominar en territoris que els tractats de pau han retornat a la mare pàtria. Naturalment, cap de les nacions que han completat llurs fronteres geogràfiques no pot consentir el retorn del passat.

Mussolini havia defensat la causa d'Hongria a Stresa; però Laval, fidel a l'amistat de França amb la Petita Entesa, ha evitat que fos inclòs algun punt referent a les revisions en l'anomenada Conferència Danubiana.

Ara sembla que des de Budapest s'han efectuat algunes temptatives per a tractar aquesta qüestió a Roma el Duce vinent; però França, lògicament, es mantindrà intransigent.

Una altra qüestió que es voldria examinar a Roma és la del rearmament dels països vençuts: Austria-Hongria i Bulgària.

La Unió Balcànica avui i la Petita Entesa dintre poc, en la reunió dels respectius ministres d'Afers Estrangers, confirmaran llur oposició a aquest rearmament, que no podria deixar de justificar la demanda de Turquia sobre la fortificació dels Dardanels

Titulescu i Habicht, que formen part dels dos grups de nacions, a Roma es faran intèrprets també dels sentiments de la Unió Balcànica.

El que, però, sembla que interessa especialment a Mussolini és que a la Conferència de Roma siguin establertes mesures que assegurin la independència territorial d'Austria.

Nosaltres no comprenem com després del conveni franco-italo-britànic amb aquesta finalitat es pugui obtenir quelcom més eficaç.

Si Mussolini creu al·ludir el rearmament austríac probablement no serà més que ell i els delegats austro-hongaresos els que defensaran aquesta tesi absurda.

D'altra banda sabem bé que Benes, sigui per solidaritat amb França o sigui per coherència amb el seu programa pacifista, no s'oposa a una entesa amb Itàlia, però sense cap renúncia en els punts fonamentals que constituïxen les finalitats de la Petita Entesa.

Serà curiós de veure el que resultarà d'aquesta reunió que tindrà lloc a la ciutat dels Cèsars (al·ludim els veritables).

Tota previsió seria arriscada.

* * *

Però en el foc internacional bull a tot vapor una olla que amenaça amb fer saltar el contingut...

Parlem de la imminent guerra entre Itàlia i Abissínia. Es podrien fer moltes preguntes a propòsit d'això, especialment sobre l'actitud del Govern britànic. Però quedarien sense resposta.

Encara que hagin passat per alt a molts, ens semblen sensacionals les paraules de Mussolini sobre la relació de la qüestió d'Etiopia amb la pau europea.

L'Africa Oriental, geogràficament, és lluny del nostre continent, però entre les "idees" genials del Duce potser hi ha la de barrejar-la en els seus litigis amb el Negus. A menys que Mussolini hagi volgut referir-se als armaments clandestins que són enviats d'Alemanya a Addis Abeba, cosa que ha fet molt tenses les relacions entre Roma i Berlín...

T. TORRES I CAPRARA

Les festes del Jubileu

Londres, 11. — La jornada d'avui, que forma part de les festes del jubileu reial, és dedicada als infants i als mútils.

Més de setanta mil infants, entre els quals hi ha mil vuit-cents cecs o inútils tísics, han envait des de primeres hores el centre de Londres, on se'ls han reservat les tribunes, a petició del rei, a fi que puguin veure la desfilada reial quan aquesta tarda es dirigeixi a Marylebone per tal de visitar els alcaldes dels districtes de Londres.

Cada infant ostenta una etiqueta amb un número per al cas que es perdés. La presència de tan enorme quantitat de joves ha fet necessari mobilitzar per a ells set mil policies suplementaris, així com un gran nombre de metges, infermeres i ambulàncies sanitàries.

En el missatge que dirigeix als infants, el rei els diu que són els hereus d'un gran passat, i que l'esdevenidor els pertany. En ells diposita tota la seva confiança, ja que els infants que avui vénen a contemplar-lo i aclamar-lo seran molt dignes de la seva herència.

Wellington (Nova Zelanda), 11. — L'arquebisbe Oshea, metropolità católic de Nova Zelanda, en la carta pastoral escrita amb motiu del jubileu dels reis d'Anglaterra elogia el rei Jordi i diu: Es motiu de satisfacció que en tots els Dominis del rei milions de católics puguin practicar la seva religió en pau i que l'Església romana pugui complir la seva missió sense dificultats. A tots els temples católics de Nova Zelanda s'han celebrat solemnes oficis en acció de gràcies.

El general Denain a Roma

Roma, 11. — El general Denain, ministre de l'Aire francès, acompanyat de l'almirall Mouget, comandant de les unitats franceses actualment a Nàpols, ha visitat avui la tomba dels reis italians i la tomba del soldat desconegut, on ha dipositat rams de flors.

Després d'aquesta cerimònia el general Denain ha estat rebut en audiència al Quirinal pel rei. El rei ha rebut a continuació l'almirall Mouget.

El ministre de l'Aire ha declarat que està molt satisfet de les demostracions d'afecte rebudes a Itàlia, tant per part de les autoritats com per part del poble.

Ha declarat també que ha quedat impressionat per l'aspecte inmpecable que oferien les tropes i els avions en arribar a l'aeròdrom.

La primera entrevista de caràcter comercial técnico -polític tindrà lloc aquesta tarda entre el general Denain i el general Giusepp dal Valle, sots-secretari d'Estat a l'Aeronàutica.

Amy Mollison multada

Londres, 11.—L'aviadora Amy Mollison ha estat condemnada a deu xilings de multa pel Tribunal de Bridllingham (Yorkshire) per haver conduït un automòbil amb llicència endarrerida. — Fabra.

Detenció de diuit socialistes a Viena

Viena, 11. — Han estat detingudes 18 persones que dirigien la distribució a Austria del periòdic "Arbeiter Zeitung", editat a l'estranger pels emigrats socialistes. — Fabra.

Triomf laborista a Brisbane

Brisbane (Austràlia), 11. — Segons els resultats que fins ara han estat coneguts de les eleccions legislatives, els laboristes tornen al poder, augmentant la seva majoria. Aquesta, en l'últim parlament, era de quatre llocs. — Fabra.

Txecoslovàquia protesta pel rapte d'un emigrat alemany

Berlín, 11. — El ministre de Txecoslovàquia en aquesta capital ha presentat a Von Buelow una nota en la qual protesta del rapte de què ha estat objecte un alemany refugiat en territori txec. El rapte fou executat per un gendarme bavarès.

La nota acaba demanant que l'assumpte sigui sotmès a un procediment d'arbitratge. — Fabra.

La política europea

(Vegi's de la primera pàgina)

"Les converses amistoses que s'han prosseguit avui entre els senyors Beck i Laval han donat als dos ministres d'Afers Estrangers ocasió per celebrar un cordial canvi d'impressions sobre les principals qüestions d'ordre general i particular, susceptibles de retenir l'atenció dels dos Governs.

L'examen a què s'ha procedit ha revelat una mútua confiança i sincera comprensió i ha permès als dos ministres de comprovar la comunitat de llurs esforços en la resolució d'un mateix objectiu: el manteniment de la pau i la seguretat europees, per l'organització d'una àmplia col·laboració internacional, oberta a tots els concursos.

Els ministres francès i polonès s'han felicitat d'haver pogut posar al servei d'aquesta causa de la pau l'Entesa i solidaritat que expressa l'Aliança franco-polonesa."

Comentaris francesos

París, 11. — La premsa en els seus comentaris s'esforça a demostrar que l'atmosfera franco-polonesa ha millorat. Amb tot, "L'Echo de Paris" i "L'Ouvre" assenyalen la freda rebuda dispensada al senyor Laval.

"Le Petit Parisien" subratlla que en l'ambient hi ha més amabilitat que franquesa.

"L'Oeuvre" a pesar de la fredor de la rebuda constata que l'aliança franco-polonesa ha estat ara evocad en tots els diaris de Varsòvia, en termes molt calorosos.

"Le Journal" lamental que Laval no pugui entrevistar-se amb el mariscal Pilsudski.

Inquietud a Alemanya

Berlín, 11. — En la premsa alemanya s'observa certa inquietud motivada pel viatge del senyor Laval a Varsòvia. Als centres oficials regna una reserva absoluta.

Comentaris soviètics

Moscou, 11. — La premsa soviètica comenta la ii de la visita i els seus possibles èxits. El "Isvestia" f anotar que encara que s'hagi signat l'acord franco-soviètic, no per això queda antiquada la qüestió del Pacte Oriental, car el Govern de la U. R. S. S. xifra grans esperances en aquest pacte. Finalment indica la possibilitat que Litvinov acompanyi Laval en el seu viatge a Ginebra per assistir a la propera reunió.

Quasi tots els diaris fan constar que foren molt pocs els representants de l'opinió pública que van acudir a rebre el senyor Laval.

Els corresponsals posen de manifest que cap delegat del ministeri de Negocis Estrangers no anà a esperar a la frontera el senyor Laval.

Bucarest, 11. — La conferència balcànica ha examinat les qüestions relacionades amb els acords de Roma, i especialment els que es relacionen amb el problema danubià.

Totes aquestes qüestions han estat examinades tenint en compte els recents esdeveniments.

Les converses s'han descabdellat posant-se de manifest la perfecta identitat de punts de vista que existeix entre els Estats que componen l'Entesa.

La Conferència ha abordat també la delicada qüestió del Pacte mediterrà.

La restauració dels Habsburg :: :: :: :: ::

Bucarest, 11. — Es creu que en la sessió de la Conferència Balcànica celebrada aquest matí els representants de Romania, Iugoslàvia, Grècia i Turquia han pres la decisió d'adherir-se a la política comuna en la qüestió de la restauració dels Habsburgs.

El comunicat oficial

Florència, 11. — Segons el comunicat facilitat en sortir de la conferència entre els senyors Mussolini i Schuschnigg, aquests dos homes d'estat han coincidit en els seus punts de vista.

Sembla que les qüestions que s'han discutit han estat la independència d'Austria, el rearmament d'aquesta nació, Hongria i Bulgària, i la restauració monàrquica a Austria.

Sobre un rapte a Cuba

Els detinguts a Mèxic posats en llibertat

Mèxic, 11. — La informació segons la qual tres polítics cubans havien estat detinguts, acusats d'haver participat en el rapte del jove milionari cubà senyor Falla, no és exacta.

Les tres persones esmentades només reberen una comunicació perquè es presentessin a les oficines de policia i foren alliberades després d'un interrogatori que durà una hora, i en el curs de la qual demostraren que no havien tingut la menor participació en l'esmentat rapte.

Incidents a la regió de York

Belfast (Irlanda del Nord), 11. — Fins ara no s'han produït seriosos incidents a la regió de York, on les autoritats han declarat l'estat de guerra. Solament els agents, valent-se de les porres, han dispersat alguns grups d'avalotadors, però sense que els incidents revestissin cap gravetat.

Les autoritats militars han preparat la sortida dels carros d'assalt al menor intent rebel que estan disposades a sufocar immediatament amb les mesures de rigor. — Fabra.

Goering repeteix la frase de sempre

Friburg, 11. — En un discurs, el ministre president de Prúsia, Goering, digué:

"Davant les fronteres, jo afirmo una vegada més la voluntat de pau del Führer i del poble alemany. No obstant, si Alemanya fos atacada, resistiria acarnissadament. Un poble de 66 milions d'habitants necessita ésser una gran potència; si no és així, desapareix obscurament." — Fabra.

Maneigs hitlerians a l'Alt Adigi

Viena, 11. — Als centres polítics vienesos crida l'atenció la recruada dels maneigs hitlerians a l'Alt Adigi amb el pretext de provocar una tensió artificial en les relacions austro-italianes i sabotejar la conclusió del Pacte Danubià de no ingerència.

Es fa observar així mateix el subministrament d'armes a Abissínia per part de les manufactures alemanyes, amb la qual cosa sembla que el Reich cerca distreure la política danubiana d'Itàlia amb conflictes al nord i al sud del seu territori. — Fabra.

En 10 anys, Anglaterra ha despès per la defensa nacional 1.122 milions de lliures

Londres, 11.—Contestant una pregunta formulada a la Cambra dels Comuns, el sots-secretari d'Estat de la Tresoreria ha declarat que el total de les sumes despeses des de fa du anys en atencions de la defensa nacional puja 1.122 milions de lliures esterlines.

En aquesta suma es comprenen els crèdits de l'exercici 1934-35, que es descompon com segueix:

152 milions per a atencions de la Marina; 404 per a l'exèrcit i 166 per a l'aviació.

D'aquest conjunt, 172 milions representen despeses originades pels serveis no combatents.

La col·laboració turco-soviètica

Moscou, 11. — L'enginyer cap de Turkstroi, ha informat a la Cambra de Comerç soviètica la situació en què es troba la construcció de la fàbrica tèxtil combinada de Kaisarieh i la construcció projectada d'una segona fàbrica tèxtil combinada a Naisilli.

Actualment treballen a Kaisarieh, 177 muntadors soviètics. Vaixells soviètics han traslladat ja a Turquia 10.000 tones de càrrega per a les dites fàbriques.

Quant a la qüestió de col·laboració soviètico-turca, l'enginyer Zegline diu que Turquia ha manifestat interès en els problemes de reg importantíssims per a l'agricultura turca. — Fabra.

Les Assemblees de la U.S.A. a Catalunya

Avui se celebrarà a Sant Joan Despí la de Fruites i Verdures

Avui, diumenge, tindrà lloc a Sant Joan Despí, a la sala d'actes del Foment i Sindicat Agrícola d'aquella població, l'assemblea general ordinària de la Secció de Fruites i Verdures de la U. S. A. de Catalunya, a la qual assistiran representacions de diversos Sindicats del Baix Llobregat i d'altres indrets de la nostra terra.

L'acte es descabdellarà sota l'ordre del dia següent: Lectura de l'acta anterior i proclamació del Comitè Directiu; "L'actuació del Comitè", per Joan Pi i Cases; "Cal produir bona fruita i barata", per Ramon Sala i Roqueta; "El mercat del Born", per Sebastià Ferrés i Costa; "Exportació col·lectiva", "Mutualisme", per Jaume Albereda. Presidirà Carles Jordà, president de la U. S. A. de Catalunya. L'assemblea començarà a les deu del matí.

El VIIè Saló de l'Automòbil

LA PRODUCCIO NACIONAL

La indústria nacional està representada a l'actual Saló per una minoria ben esquifida — ens referim a la quantitat, ben entès —, però que, almenys, no té el defecte d'una mútua competència, que no podria deixar d'ésser perjudicial, si existís. Les tres marques que s'han presentat als palaus de Montjuic representen productes perfectament compatibles en el mercat, i cap nosa no poden fer-se les unes a les altres. Ben al contrari, ens hem de lamentar que de l'escala de què aquests tres productors determinen el centre i els extrems, quedin tants graons per omplir.

Hispano-Suissa, Nacional Sitges i Audenis són les tres marques a què ens referim i que corresponen als cotxes de gran qualitat i luxe que tots coneixem, als cotxes utilitaris de tipus econòmic i als tricicles amb motor destinat al repartiment de mercaderies lleugeres.

Hispano-Suissa presenta un dels stands més variats i més interessants del Saló. Els cotxes exposats, no cal dir-ho, constitueixen una selecta representació del que la mecànica pot produir de millor en matèria d'automòbils. Es inútil de remarcar que Hispano és sinònim d'aristocràcia, d'elegància i qualitat. Es un concepte internacional que no troba impugnador.

La col·lecció de vehicles exposats es compon de distints acarrossats — difícil de descriure amb prou exactitud per evocar-ne la bellesa i distinció — muntats sobre xassis 60 R. L, 60 RLA, 49, 64 i 56 bis. Els models 60 es diferencien només per la llargada del xassis, i van equipats de sis cilindres i 3.404 c. c. amb vàlvules a la culata. El tipus 49 va equipat també amb motor sis cilindres i 3.750 c. c. i vàlvules a la culada comandades per tiges i balancins. El tipus 64 també és un sis cilindres amb vàlvules a la culata i 4.500 c. c., i el model 56 bis és un sis cilindres i 8.000 c. c. Les velocitats d'aquests cotxes són de 110, 110, 115 i 130 quilòmetres per hora, amb un consum de 20, 20, 22, 24 i 27 litres per cent quilòmetres, respectivament.

Al costat de tots aquests models modernissims, de línia impecable, contrasta un model de l'any 1902 que si per als nostres ulls significa un espectacle pintoresc, representa un precursor ple de glòria, la missió del qual consisteix a fer-nos veure el canvi incalculable que va d'aquelles màquines imprecises a la superba mecànica de l'automòbil actual.

Nacional Sitges és una marca nova, que s'ha presentat al públic per primera vegada en ocasió del present Saló. Aquest cotxe és del tipus del vehicle econòmic, no solament en el cost sinó en la conservació i en el manteniment. Per aconseguir-ho, s'ha emprat una bona fórmula que no pot donar sorpreses. Damunt d'un bastidor molt rígid, de tipus completament clàssic, equipat amb suspensió per ballestes iemieliptiques, hom ha muntat un motor de quatre cilindres i 1.116 c. c., amb vàlvules a la culata formant bloc amb el canvi de marxes proveït de tres velocitats. Els frens són de tipus hidràulic i les bateries van disposades dtsota el capot del motor, en un indret ben accessible.

Els acarrossats dels dos models exposats en aquest estand són molt ben resolts i sensi caure en la moda de l'aerodinamisme, ofereixen una línia ben moderna i agradable que es fa remarcar.

La tercera marca nacional expositora és Audenis, la del popular tricicle lleuger de repartiment. Els repartidors Audinis es van fer remarcar des de la seva aparició. Gràcies a la patent del mecanisme de direcció de la roda davantera, aquest tricicle pot anar acarrossat d'una manera perfecta, igual com un petit automòbil.

La línia i els mecanismes han estat millorats notablement, i avui aquest vehicle pot competir amb avantatge amb tls similars de procedència estrangera.

Va proveït d'un motor D. K. W. de 300 c. c., de dos temps formant bloc amb el canvi de marxes, tres endavant, refredat per aire i turbina i proveït d'engegada elèctrica. El xassis és d'acer, en U, i la suspensió és per ballestes de quart d'elipsi al davant i semielíptiques les posteriors. a capacitat útil per a mercaderies té 1.60 metres de llarg per 1.10 m. d'alt, 1.06 d'ampliada.

Rectificadora i Construccions

La indústria de la reparació d'automòbils

En un país com el nostre on la indústria nacional té, per desgràcia, una representació numèricament tan limitada, qualsevol aspecte complementari de la indústria bàsica ha de merèixer de tots els automobilistes i del públic en general una atenció i una consideració. En aquest ordre d'idees cal situar en primer terme tot el que fa referència a la construcció dels recanvis i accessoris. Gairebé és innecessari el remarcar la importància que té el ram de la reparació d'automòbils i l'enorme avantatge que significa que les peces i els accessoris necessaris a la correcció de les avaries i els desgats puguin ésser construïts en cada cas i adaptades a les exigències del moment.

Al VIIè Saló de l'Automòbil aquest aspecte industrial té una completa representació en l'estand de la casa "Rectificadora i Construccions", de Pere Boxeda. Aquesta casa, que és la més antiga del país en treballs de rectificació de colls de cigonyal i de cilindres, es dedica a la fabricació pròpia dels recanvis de tota mena i en especial d'aquells de tipus poc normal que són de difícil i impossible adquisició, elaborats en el mercat. "Rectificadora i Construccions", que per altra part és l'únic taller de construcció de recanvis que presenta els seus productes en els certàmens d'exposició, representa també amb caràcter d'exclusiva diversitat d'accessoris dels quals es fa remarcar els pistons de la célebre marca "Frigobor".

Aquests pistons, fabricats amb alliatges lleugers, són de factura inconfusible, amb reforçaments nervurats que el mantenen indeformable, siguin les que siguin les condicions de treball, i proveïts de la ranura d'adaptació que en donar elasticitat a la part inferior del pistó li permet d'adaptar-se exactament al cilindre assegurant d'aquesta forma un perfecte guiatge i estanqueïtat.

Els "Frigobor" són construïts en totes les varietats imaginables, des dels petits pistons de motos o cotxes lleugers als grossos i llargs dels motors Diesel. Per tal d'assegurar el servei de les reparacions més diverses, la casa posseeix una existència permanent de pistons en brut per a ésser treballats en 24 hores i adaptats a qualsevol tipus de motor o marca.

Ultra aquest material, "Rectificadora i Construccions" disposa d'un abundós i variat stock de recanvis adaptables a cotxes Citroen, Ford, Dodge, Chevrolet i Hispano. Així mateix com torrions de direcció i molles de totes les marques. En vàlvules d'acer aplicables a tots els motors, s'exhibeix una variada col·lecció de les marques "Krupp", "Sos" i "Simó". També s'exposen tota mena de corones dentades per al mecanisme elèctric d'engegada, adaptables als volants dels motors de totes les marques.

En definitiva es tracta d'un stand que representa una de les cases més destacades i de justificat prestigi en el ram dels recanvis i reparació d'automòbils.

LA MUSICA

BANDA MUNICIPAL

El concert d'avui, diumenge

Avui, diumenge, dia 12, tindrà lloc al Palau de Belles Arts el 9è Concert Simfònic de la Banda Municipal, desè de la present tanda de Primavera, sota el següent programa:

I. — Rossini-Casañé: "El barber de Sevilla", obertura; Mozart-Lamote de Grignon: "Concerto en re major", per a violí i orquestra. I. Allegro; II, Andante cantabile; III. Rondó (Andante grazioso, Allegro ma non troppo.) Violí: Abelard Mus.

II. — Mendelssohn-J. Lamote de Grignon: "Concerto en mi menor", per a violí i orquestra. I. Allegro; II. Andante; III. Allegro. Violí: Abelard Mus.

Beethoven - Oliva: "Leonora número ", obertura.

Col·laborarà a aquest concert l'illustre violinista valencià Abelard Mus, l'èxit del qual en la seva anterior actuació al Palau de Belles Arts no ha estat encara oblidat. Abelard Mus interpretarà, acompanyat per l'orquestra Municipal d'Instruments de Vent, els "Concertos" en re major, de Mozart, i en mi menor, de Mendelssohn.

El concert començarà a un quart de dotze en punt.

NOTICIARI

AUDICIONS INTIMES (Casal del Metge)

Demà, dilluns, tindrà efecte a Audicions Intimes, Casal del Metge, el concert de commemoració del XXV aniversari de la mort de Francesc Tàrrega.

Alfred Romea, prestigiós concertista, farà una evocació de la influència del Romanticisme en la guitarra, i executarà les obres següents: Minuet, Quatre estudis i Tema, Variacions i Allegro, de Ferran Sor; Rondó i Fragment del célebre Mètode, Aguado; Pavana, Masurca, Gavota i "Capricho Arabe", Tàrrega.

A aquesta sessió només poden assistir els components d'"Audicions Intimes".

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.a

Les d'esports, a Barbarà, 11

GRANS CULTIUS ESPECIALITZATS DE
CACTUS I PLANTES GRASSES
J. Santamaria Magriñà
Viaducte de Vallcarca, 3 bis
TELEFON 74883 BARCELONA

LA DONA I LA LLAR

L'ETERN CONFLICTE ENTRE L'HOME I LA DONA

Enquesta per N. OSMAN PAIXÁ (1)

TEMA:

1) ¿Hi h cap diferència entre la intel·ligència de l'home i la de la dona?
2) Si creieu que sí, quina és?
3) ¿El geni de la dona pot igualar-se al de l'home?
4) ¿Si la dona hagués participat en el governament, la nostra civilització fóra més dolça?
5) ¿Podem estar orgullosos de la nostra civilització?
6) ¿Creieu que la pau i la benanança universals podran regnar mai a la terra?
7) ¿La participació de la dona en els afers del món, fóra de bons resultats?

IV

Resposta d'ANDRÉ MAUROIS, l'escriptor francès de reputació universal

Hi ha certament una diferència entre la intel·ligència de la dona i la de l'home, però, és una diferència de naturalesa i no de grau. Es injust dir que les dones no han creat res notable. Vegeu per exemple, entre les novel·listes, el lloc que hi ocupen.

En allò que concerneix a la vida política, encara no pot dir-se res, perquè l'emancipació de la dona és recent en alguns països i incompleta en altres. Però estic convençut que dins alguns segles serà evident que l'acció social de les dones haurà tingut una influència apaivagadora i civilitzadora.

V

Reposta del COMTE H. DE KEYSERLING, l'il·lustre psicòleg i observador tan estimat a Catalunya.

Es particularment difícil per a un escriptor que en la seva "Psicoanàlisi de l'América" s'ha ocupat del mal que fa al progrés humà la dona masculinitzada; i que en les seves "meditacions sud-americanes" (les quals constitueixen la veritable síntesi de tot el seu pensament) només tracta, en tots els seus aspectes, el problema de les immenses possibilitats i de les responsabilitats, també immenses, que s'ofereixen precisament en aquest combant de la història a les dones plenament evolucionades, però que segueixen completament femenines; és particularment difícil, deia, per a un tal autor, de respondre a un qüestionari que preté resoldre totes aquestes qüestions tan complicades amb algunes respostes breus.

Em limitaré, doncs, a respondre les preguntes amb algunes paradoxes.

1. Essent la dona tan intel·ligent com l'home en tots els seus dominis pròpiament vitals, no ha pogut ni ha sabut veure, en tot el temps que ha estat veritament dona, que l'home és millor dotat per la Naturalesa per a les escasses i rares activitats necessàries a la vida que constitueixen la història, tal com s'ha convingut de concebre-la. Però la història es tan poca cosa!

2. Tostemps hi ha hagut grans genis femenins, sobretot dins els dominis de la política, en la qual les dones excel·leixen. Noteu que gairebé totes les reines que governaren de debò sobreviuen en la memòria dels homes, mentre que els grans reis sempre han constituït l'excepció.

3. La dona no és, ni de molt, tan soterta físicament com l'home, i no pot suportar, descomptades rares excepcions, les fatigues pròpiament masculines. I si n'és capaç, sempre és en detriment de la seva feminitat.

4. Les èpoques matriarcals—dit altrament dominades pel geni de la dona—, no han estat del tot més humanes que les èpoques en les quals l'home ha donat el to. La dona és més dolça i més bona que l'home, allí on ella estima, però no estima pas tot el món. Quan detesta, és més cruel que l'home, i és més indiferent que ell quan els seus sentiments no són interessats. No crec que això canvii mai.

5. La civilització moderna és, ben cert, una de les que hi ha hagut menys completes i menys dignes de l'orgull humà. Però també és cert que la pau universal no és pas condició d'una gran civilització. Sinó, mai no n'hi hauria hagut, ni n'hi hauria ja mai, fins al Judici Final.

6. Aquest baix món no és fet per esperar la benanança. A més pot ésser benanant de debò aquell qui viu la vida de l'Esperit, el pla propi del qual és superior al de totes les felicitats i sofriments terrenals.

7. Tanmateix, en l'esdevenidor les dones han de cooperar amb l'home més llargament del que ho han fet fins ara. Per a trobar, però, el millorament de l'estat, cal que els homes i les dones es campletin millor que en temps passats; la competència no conduirà mai a res de bo.

VI

Resposta d'HENRY BORDEOUX, de l'Acadèmia Francesa

La dona és principalment destinada a assegurar la durada de la família, de la raça, del país, per l'amor i la maternitat. Per tant ha d'ésser sotmesa a un treball menys dur que el de l'home. Ha d'ésser protegida per ella mateixa i per l'esdevenidor que porta. La seva menor resistència física no li permet de fer el mateix esforç que l'home. Llavors, el geni és do i treball alhora. Els genis més grans han tingut sempre una capacitat de treball desmesurada. Aquesta és la causa per la qual la dona ha jugat un paper inferior al de l'home dins la marxa de la civilització.

Hi ha hagut governs de dones—Cleopatra, Semiramis, Caterina de Médicis, Caterina II, etc.— i no han estat ni més humans ni més dolços que els dels homes.

La pau universal és possible?

En què la basaríem? No siguem utopistes! El nostre "soi-disant" progrés és, sobretot, material, no pas moral.

(1) Vegi's LA PUBLICITAT dels dies 28 d'abril i 5 de maig.

1 MOBLE

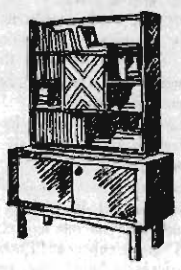

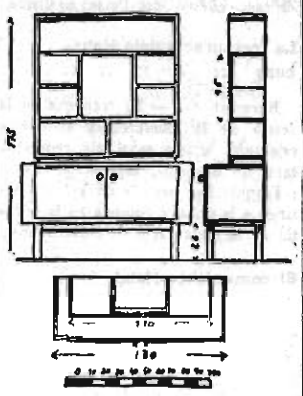

Aquest moble pot construir-se per a llibreria simplement, amb prestatges a la part inferior per a diaris, revistes, etcètera, o bé pot convertir-se en llibreriabar habilitant la part central per a guardar-hi les decoratives ampolles de licors, la coctelera, etc., i la part inferior per a les copes i altres estris necessaris per a la preparació i consumació de cocktails i altres menes de begudes.

UN BONIC VESTIT SASTRE

de drap de dos colors, amb amples solapes, lluït per l'artista del cinema Helen Vinson en un film nou de la M. G. M.

PERSIANES
I CORTINES ORIENTALS
Josep Lladó Mas - fabricant
Avinyó, 50 — Tel. 12565
Petritxol, 15 — Tel. 18338

L'ESTRETA DE MA

L'estreta de mà ha esdevingut un gest tan banal i corrent, que ha perdut el seu caràcter inicial de demostració d'amistat o d'afecte, i actualment forma part quasi sempre del cerimonial de les salutacions.

Preneu o doneu la mà dreta tota sencera, francament, lleialment; fregar solament la mà que us ofereixen denota impertinència.

La reserva excessiva en aquest gest implica desconfiança, desdeny o timidesa.

Si la vostra mà dreta està ocupada, alliberea-la, al moment de les salutacions, fent passar els objectes a la mà esquerra. I si no teniu altre remei que donar la mà esquerra, no oblideu d'excusar-vos-en.

Estrènyer amb brutalitat la mà o bé guardar massa temps entre les vostres la de l'interlocutor — i sobretot interlocutora — és de poca educació. Es a la persona que ha pres la iniciativa del gest, a qui toca retirar primer la seva mà.

Antigament les senyores no donaven quasi mai la mà a l'home amb el qual parlaven per primera vegada. Avui dia, abstenir-se'n seria una desconfiança ofensiva, i, particularment a casa seva, la senyora deu aquesta deferència a tots els seus hostes.

Un home espera, en principi, que la dona li ofereixi la mà. No obstant, un senyor vell pot prendre aquesta iniciativa tractant-se d'una noia o d'una dama jove.

Són les senyores d'edat que inicien aquest gest envers les persones més joves, els superiors envers els subalterns, les noies envers els joves.

No sigueu, doncs, senyors, els primers a oferir la mà a la persona que us presentin. Refusar-vos-la seria una injúria davant la qual la vostra interlocutora recularia, però us jutjaria desfavorablement, classificant-vos per sempre entre les persones mal educades.

FLORÈNCIA

L'educació dels fills

La consciència del castig

El càstig davant de l'infant ha de tenir "sempre" una intenció: evitar en el successiu la falta que el motiva. En algunes ocasions podrà tenir una altra intenció: l'expiació d'una falta. Això, però, serà sempre un fet excepcional que gairebé s'escapa de l'educació dels infants normals. I encara aquesta expiació no haurà d'ésser maj la venjança a una ofensa que ens hagi estat feta sinó que haurà de portar la doble intenció de crear un estat de consciència moral a l'entorn de la falta comesa.

En el primer cas, en aquell que s'intenta evitar la realització d'una falta, abans d'usar el càstig caldrà pensar si tanmateix hi ha possibilitat que aquella falta torni a ésser repetida en les mateixes condicions i amb les mateixes característiques. Si així no fos — sobretot amb els infants petits — el càstig no tindria cap utilitat.

No gens menys la majoria de càstigs són aplicats a faltes que no ho mereixen ni ho necessiten. O bé perquè la falta és insignificant i no entra en la consciència de l'infant, o bé perquè és exclusivament circumstancial i no es repetirà mai més d'aquella manera.

La nostra intenció de càstig ha d'anar precedida per part de l'infant de la sensació de culpa. Tot càstig abans d'ésser realitzat pel pare ja ha d'ésser esperat pel fill. Però no esperat per una habitud creada pels càstigs massa sovint repetits sinó per la consciència d'haver obrat malament.

Per això la millor forma de càstig consisteix a aprofitar aquesta consciència que l'infant té d'haver obrat malament perquè ell mateix indiqui la necessitat del càstig. I encara aleshores — si l'infant ja és prou gran— hi cap un perfeccionament de l'educació que consisteix en què l'infant triï ell mateix el càstig.

El resultat més evident i més ràpid d'aquesta educació és que l'infant, no veient en el càstig una cosa terrible, s'acostuma a ésser dolent obertament i no pas d'una manera amagada. Un infant que només ha estat castigat en les ocasions oportunes i que en els seus càstigs hi ha hagut una intervenció de la seva consciència, no amaga res als seus pares. Un infant que ha estat castigat tothora, sense aconseguir gairebé mai una distinció conscient entre el bé i el mal, esdevé hipòcrita davant dels seus pares i va a fer el mal en un recó.

No podrem evitar que els nostres fills en un moment o altre siguin dolents, però hauríem d'aconseguir que sempre ho fossin sincerament.

JERONI MORAGUES

CACTUS

El gènere de cactus anomenats "Mammillàries" és també un dels més estimats i coneguts tant per la seva blancor com per la finesa de les seves punxes. I també perquè en general solen ésser molt prolífics; no com els "Echinocactus", que rarament treuen fills. Les "Mammillàries" solen brotar molt de la base, i el més original de moltes d'elles és que cada any, en reprendre la nova brotada, l'ull es bifurca en dos, formant així dues soques, de manera que cada any, cada soca es transforma en dues, i així resulta que en pocs anys es fa una grossa matarrada, baixa i molt ampla.

D'altres, com la "Mammillària elongata" i la "Mammillària gracilis" i alguna altra, treuen cada any un gran nombre de fillols, els quals arrelen amb molta facilitat, la qual cosa ha donat lloc a què s'hagin estès amb molta ràpidesa i hagin contribuït, per tant, a enaltir la gran afició als cactus i a augmentar cada dia el nombre de llurs aficionats.

El nom botànic de "Mammillàries" els ve de tenir el seu cos format per uns petits monticles en forma de mamelletes que totes, invariablement, treuen al capdamunt una bella aurèola de belles

"Echinocactus grussoni"
(Foto Mausz-Narberhaus)

punxes de distints colors, segons la varietat a què pertanyen.

N'hi ha algunes que no són prolífiques, i creixen, per tant, de la mateixa manera que els "Echinocactus".

Totes les "Mammillàries" són molt floridores, i, si bé les seves flors són molt petites, no deixen d'ésser força gracioses i boniques pels seus vius i nets colors. De més a més, la seva florida també és molt original, puix que totes solen florir pertot el voltant del seu ull, o sigui del centre de la planta, formant així una graciosa i llampant corona de tons vius. I el més encisador encara és que després cada floreta treu el seu fruit, el qual en madurar es torna vermell viu i persisteix molt de temps damunt la planta, donant-li una vistositat molt original.

N'hi ha potser un centenar d'espècies, i no es pot pas dir que n'hi hagi cap de lletja. La major part són molt blanques de punxes; però també n'hi ha de rosses, de daurades i de vermelloses, com per exemple la "Mammillària sanguinia", la qual és potser la més bonica de totes per la gran quantitat de flors que dóna, totes d'un vermell molt viu.

Una sola col·lecció de "Mammillàries" és ja una cosa molt interessant. Cal tenir present, de més a més, que són molt poc delicades del fred, podent tenir-les al defora tot l'any i tenint-les, sobretot, ben seques des d'últims de tardor fins a darrers de març.

Cada any, en entrar la primavera, es canviaran a un test una mica més gran, i durant els dies molt secs de la primavera i l'estiu es ruixaran bé i sovint amb aigua ben clara, a fi que es conservin ben netes de pols, cosa que les fa ésser molt més boniques.

J. SANTAMARIA

SETMANA DE LA PERFUMERIA NACIONAL

Del 13 al 19 de maig
Organitzada per l'Associació de Perfumistes de Barcelona
11.500 Ptes en PREMIS
als compradors de les Perfumeries que ostentin aquests cartells
EXIGIU UN TIQUET PER CADA CINC PESSETES DE COMPRA
OBSEQUI DE FLORS A LES SENYORES
Dia 18 de maig
a dos quarts d'onze de la nit i com a final de la setmana tindrà lloc un
GRAN BALL
A LA CASA LLIBRE

UN MENU CADA SETMANA

Ous "pochés" Carnaval
Fetge de bou
Torradetes de formatge
Copes de maduixes

Ous "pochés" Carnaval. — Per preparar els ous "pochés" es fa bullir aigua salada, amb un raig de vinagre, en una cassarola. Es trenquen els ous d'un a un en una tassa i es deixen caure dins de l'aigua bullent. Amb l'escumadora se'ls dóna voltes suaument perquè la clara recobreixi completament el rovell. De seguida que la clara estigui presa se'ls tren de l'aigua i es posen sobre un tovalló net perquè s'escorrin.

Entretant es preparen llesques de pa sucades amb ou batut i es fregeixen amb oli ben calent, s'escorren i sobre de cada una s'hi posa un ou "poché". Es distribueixen en una plata i es recobreixen amb salsa de tomàquet. Es trinxa ben petit una tòfona, uns quants "champignons" i espàrrecs i s'escampa per damunt de la salsa.

Fetge de bou. — Talleu el fetge de bou en talls ben prims i passeu-los per la paella amb oli ben calent, afegiu-hi una cullerada de farina, remeneu-ho bé i seguidament tireu-hi mig vas de vi blanc i una mica de brou.

Torradetes de formatge. — Desfeu una cullerada i mitja de farina en una mica de llet i afegiu-hi un o dos ous, una tassa i mitja de llet, un pols de sal i 6 ò 8 cullerades de formatge ratllat; feu coure tot això en un foc molt fluix tot remenant continuament fins a obtenir un puré molt fi, després deixeu-ho refredar. Talleu llesques de pa ben primes i cobriu-les d'una banda amb el puré. Passeu-les per ou batut i fregiu-les amb oli bullent.

Copes de maduixes. — En unes copes de xampany que siguin bastant fondes poseu-hi nata fins a la meitat. Barrejeu-hi unes quantes maduixes que no siguin massa madures i una cullerada de kirsch. Acabeu d'omplir les copes amb nata i guarniu-les amb maduixes.

Doctora Teresa Llaberia i Sais
Metgessa especialista en Ginecologia i Infància
Ex-Metgessa interna dels Hospitals de Berlín
PELAYO, 10, primer, primera
Telèfon 13351 - BARCELONA

LES VISITES

Segons el sentiment que les inspira, les visites poden classificar-se en diferents categories: visites de "relacions", d'"agraïment", visites "oficials" i visites en ocasió d'arribada o comiat o en diverses circumstàncies de la vida que en podríem dir visites de "compliment".

La visita d'"agraïment", fora de la gratitud per un servei prestat, expressa la que s'uneix al record d'una agradable reunió. La visita de digestió està, naturalment, inclosa en aquest grup, com també la que es fa després d'una recepció particular.

Les visites "oficials" són obligacinos protocol·làries que es fan a un personatge important, o que canvien entre ells els funcionaris d'una mateixa administració, els oficials d'un mateix regiment.

Finalment, les visites de cap d'any, d'arribada, de comiat, de noces, de condol, de caritat: les que es fan entre elles les famílies de funcionaris o d'oficials, les que es fan als malalts, formen part del grup de "compliment".

Darreres novetats en Brusos
Sueters per a Primavera i Estiu
VESTITS BANY
MODELS EXCLUSIUS
Especialitat en camisa a mida
J. Casanova
Antiga casa Collderforns
Salmeron, 89 — BARCELONA
Telèfon 74574

O-CEDAR
Poliment i cera per a mobles i pisos. -- El millor auxiliar per al treball de la llar
De venda a les Drogueries, Colmados, Basars i Establiments d'Articles per a Neteja

LA VIDA BARATA

ARTICLES NECESSARIS QUE PODEU ADQUIRIR ADHUC PER TELEFON

CAFE TORREFACTE EXTRA.	1 quilo.	10'—	Garriga - Carrer del Carme, 3	Telèfon 20936
FORMATGE GOLA, 40/100.	1 quilo.	4'50	Felip Antoll - Escudellers, 41	Telèfon 10745
OUS FRESCOS (seleccionats)	1 dotzena	2'70	Ignasi Buldó - Casp, núm. 68	Telèfon 20574
VI PUR DE TAULA	1 litre.	0'60	F. Montaner - Avinyó, n.º 37	Telèfon 14319
XOCOLATA A LA PEDRA	1 lliura.	1'50	Garriga - Carrer del Carme, 3	Telèfon 20936

ULLS de POLL
Durícies, Callositats, Ulls de gall
Alivi en un minut després d'aplicar els
Parches Zino del Dr Scholl
Suprimeixen el frec i pressió del calçat. Demaneu-los: 1'50 i 3 pts. caixa a farmàcies

SENYORA:
MAI MES MITGES TRENCADES
UN NOU INVENT!
EL SALVA MITGES DEL
Dr. SCHOLL

Evita que la mitja i mitjó es trenquin es descentrin i es formin butllofes. Neutralitza la fortor de la suor. Rentable, higiènic, econòmic, intercanviable en totes les sabates. Duració, 2 anys.
Venda a Merceries, Perfumeries, Sabateries, Novetats i Casas Dr. SCHOLL Rbla. Catalunya, 84 i Canuda, núm. 6 BARCELONA
Ptas. 2'50 el parell

Flors d'Orquídies de gran luxe
Uniques a Barcelona
Preus econòmics
CACTUS
Els cultius més importants de Barcelona
Preus molt econòmics
Més de mig milió de plantes
Cultius de J. MONTADA
Carrer Alta Gironella (Garrigà)
TELÈFON 81107

Primer Concurs Infantil de La Publicitat

Vegeu en els números 1 al 7 d'aquestes Pàgines per als Infants les Bases del Concurs de Dibuixos d'Episodis de la nostra Història

UNA ESTONA AMB ELS INFANTS

N.º 16 - 12 abril 1935

CHOCOLATES JUNCOSA S. A. BARCELONA
Xocolates JUNCOSA són les millors! DEMANEU-LES A TOT ARREU

L'AMAGAR ALS PARES QUE S'HA ANAT ALS BANYS, ÈS MÉS DIFÍCIL DEL QUE SEMBLA (per Tisner)

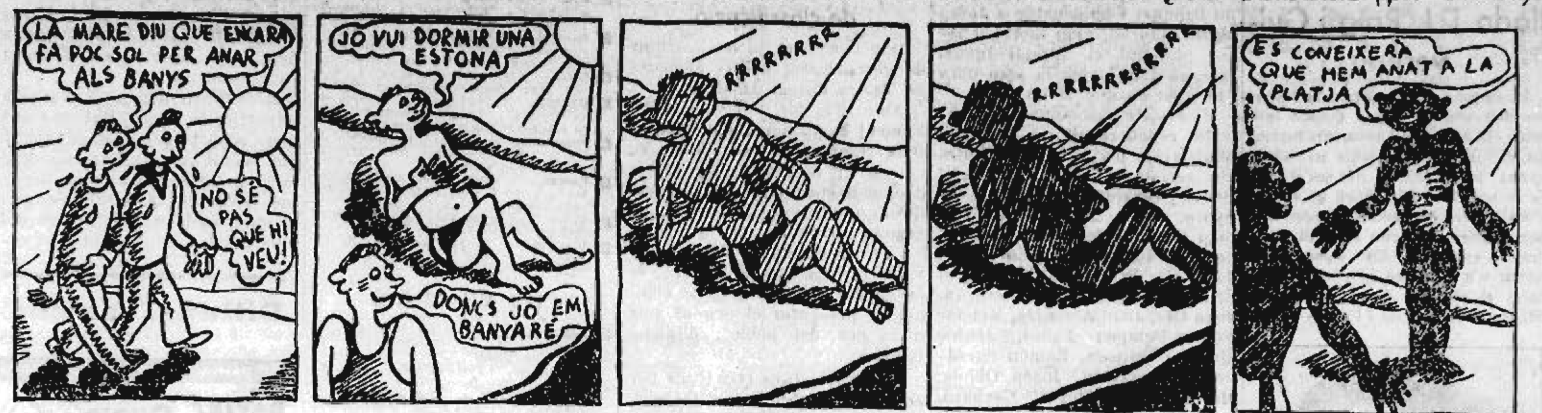

COM VIUEN LES BÈSTIES

L'Òliba

ARREU del món on aneu comprovareu sempre, amb comptades excepcions, l'existència de l'òliba. El fet de romandre en països tan diversos explica els sensibles canvis del plomatge que vesteix aquest ocell. Als tròpics d'Amèrica, per exemple, és tota pigallada, amb el dors de color de rovell; al nostre país predomina el tipus blanc al pit i ventre. Si alguna vegada heu contemplat l'òliba de prop no és ja possible que la confongueu després amb qualsevol dels nostres ocells nocturns, anomenats mussols, xuts i gamarussos. El seu cos és molt més esvelt; les ales més llargues i els dit de les potes sense plomes. El seu cap voluminós i d'una gran mobilitat acusa una manifesta desproporció amb l'esllanguiment del seu cos, que gronxa amb moviments oscillants, sobre les seves potes, bastant llargues i primes. La gonella de l'òliba forma un cinyell de plomes arrissades i fosques que li retalla el rostre i s'estira fins sota del bec, dibuixant el

contorn d'un cor. Per tal maquillatge el seu rostre completa l'aspecte grotesc d'aquest animal tan apreciable. Està carregat de bones qualitats, però la vulgaritat i la ignorància el fan aparèixer com un repulsiu causant d'innombrables maleficis. La seva vida no pot ésser més exemplar. Fins dirieu que per una excessiva discreció amaga la seva existència en la penombra de les golfes i a voltes de les esglésies i campanars. Dec dir-vos que el recolliment de l'òliba és el mateix que observareu en tots els animals de costums nocturns. El descans diürn li és d'absoluta necessitat. He vist òlibes endormiscades, en un recó obscur, completament impassibles a la violenta vibració del bronze de les campanes al vol, a pocs metres de distància. Perquè surtin de la seva coïurna cal que les maltracteu i amb una mandra manifesta es llancen a la llum del dia, amb un vol sacsejat que fineix al primer amagatall que troben per a aixoplugar-se. Al capvespre l'òliba es deixondeix i tot el seu encantament es converteix en agilitat i destresa, bones condicions que utilitza en la seva tasca profitosa per als conreus. ¿No us heu adonat que en l'hora precisa que els nostres camperols abandonen la terra per a lliurar-se al repòs, als conreus i al camp hom sent un brogit de bestioles invisibles que va en augment com més avança la fosca? És el preludi del combat nocturn que s'acosta. La nit és per als animals noctàmbuls. L'home, absent, no pot alterar ni conjurar la brega que per tal motiu segueix sense treves fins que el jorn apunta. Dos bàndols es disputen el seu predomini: els herbívors i els carnívors. Els primers s'alimenten de substàncies vegetals; són en llur totalitat enemics de l'home. Les seves apetències són diverses. Considereu el taup, minant pacientment sota terra fins a arribar als tubèrculs i a les arrels de les plantes; les rates que fan feina a camp obert, i els cargols i llimacs i aquella legió d'insectes de tota mena amb les seves orugues i larves, d'una voracitat insaciable. Si en la seva obra d'eliminació de les plantes, que, val a dir-ho, és l'obra del seu propi nodriment, no es fes sentir l'acció dels seus adversaris, els carnívors, que per pura necessitat devoren un nombre quantiós d'herbívors, podeu estar ben segurs que l'agricultura no podria resistir tal flagell i consegüentment la vida de l'home es faria impossible i tornaria el panorama dels orígens de la seva entrada a l'escenari del nostre planeta. No cregueu que siguin massa nombrosos els carnívors, però la seva eficàcia és decisiva. Entre els ocells, la llista es redueix als xirocs, mussols, ducs i òlibes. També cal esmentar alguns ocells de patamoll que actuen amb la mateixa finalitat en els indrets aigualosos.

L'òliba té una vista molt perfeccionada per a recollir la més petita quantitat de llum, que li fa distingir els objectes quan nosaltres ja no veiem absolutament res, però heu de saber que les seves oïdes són encara d'una perfecció molt superior. Si la vista no li arriba, en aquelles nits excepcionalment fosques, l'òliba és guiada per les seves oïdes, i volant arran de terra li assenyalen el petit rosegador que treballa cautelosament amagat entre els plançons. L'oïda de l'òliba és un complicat aparell amb el seu dispositiu de ressonància; la gonella de plomes arrissades que li fan de careta passa precisament per sobre dels forats auriculars i faciliten i augmenten la recepció dels sons, que esdevé d'un abast grandiós. Les plomes de l'òliba dirieu que no tenen empesa; són flonges i sedoses i tenen la virtut de no produir cap soroll quan l'ocell vola, condició molt important que també tenen els mussols. El bec i les urpes de l'òliba són les seves eines; el dit davanter pot closre's endarrera i repartir millor la presa. El seu bec és del tipus dels falcons, i muixets i la seva potència és proporcionada per a capturar tota mena d'insectes i petits rèptils, fins els rosegadors, com el taup i les rates. De les espècies de mida superior se'n fan càrrec els gamarús i el duc.

ELS AMORS FALLITS DE LA PILOTA I EL VIROLET

LA Pilota i el Virolet eren l'un al costat de l'altre sobre un mateix sofà.

—Ens haurem de casar — va dir el Virolet. — Fa tant de temps que estem l'un al costat de l'altre!

La Pilota no va dignar-se respondre: era de seda, i es pensava ésser una dama de societat.

L'endemà va entrar el nen que era amo de les joguines. Va pintar el Virolet de vermell i de groc, i va posar al bell mig de la seva esquena un clau de coure.

Era formós el Virolet quan ballava!

—Mira'm — va dir a la Pilota. — Què et semblo ara? ¿No ens podrem casar? Ens avenim tant! Tu saltes i jo ballo. ¿Hi pot haver ningú més feliç que nosaltres?

—Tot el que vulguis — va dir la Pilota —, però tu potser no saps que el meu pare i la meva mare eren dos superbes xinelles de seda i que, de més a més, tinc un ressort a dintre.

—I bé! Jo no sóc fet de boix? — va dir el Virolet. — Era tot un senyor batlle que va fer-me amb el seu torn.

—És veritat? — va dir la Pilota.

—Que no rebi mai més cap cop de fuet, si menteixo!

—Et saps fer valer; però no et puc acceptar. Estic quasi promesa amb una Oreneta. Cada vegada que em llanço a l'aire, ella treu el capet fora del niu i es posa a xisclar: "Ho vols? Ho vols?". I ja li he dit "Sí", la qual cosa és quasi un jurament. Però et prometo que sempre més em recordaré de tu.

—Quin gran consol! — va contestar el Virolet.

Després d'això ja no es van dir res més.

L'endemà el nen va agafar la Pilota. El Virolet la va veure saltar enlaire tant com un ocell, tan alt que va perdre's de vista. Queia cada vegada, però tornava a perdre el vol en tocar a terra. sigui per veure l'Oreneta, sigui pel ressort que tenia a dintre.

Al bot que feia nou no va tornar a baixar.

El nen la va buscar pertot, però no va trobar-la enlloc.

—Ja sé on és! — Va dir el Virolet.— És amb l'Oreneta: s'ha casat.

Com més el Virolet pensava en tot això, més gran era el seu amor per la Pilota. La seva passió devenia més viva d'ençà que no tenia cap esperança de satisfer-la.

La Pilota esposà d'un altre! El Virolet voltava, voltava, però sempre pensant en la Pilota i estimant-la sempre més que mai.

Van passar anys, i l'amor del Virolet per la Pilota va tornar-se una antiga passió, com de vegades es diu.

El Virolet ja no era jove. Un dia el van daurar completament. Mai no havia estat tan meravellós.

Era llavors un Virolet d'or. Va saltar i va rodar com mai no havia rodat Però, tot d'una, hop!, va fer un salt una mica massa alt i va desaparèixer.

El van buscar pertot: al rierol, sota les rodes del carro d'un forner que estava aturat a un costat del carrer, i entre un feix de llenya seca i tallada per a l'hivern que uns llenyataires acabaven de deixar a la porta de la casa.

Va ésser inútil, perquè no van trobar res.

On era? Al sol lloc on no l'havien buscat. Havia saltat pel forat del paviment al caixó de les escombraries, entremig de tronxos de col, de plomes d'aviram i d'altres despulles.

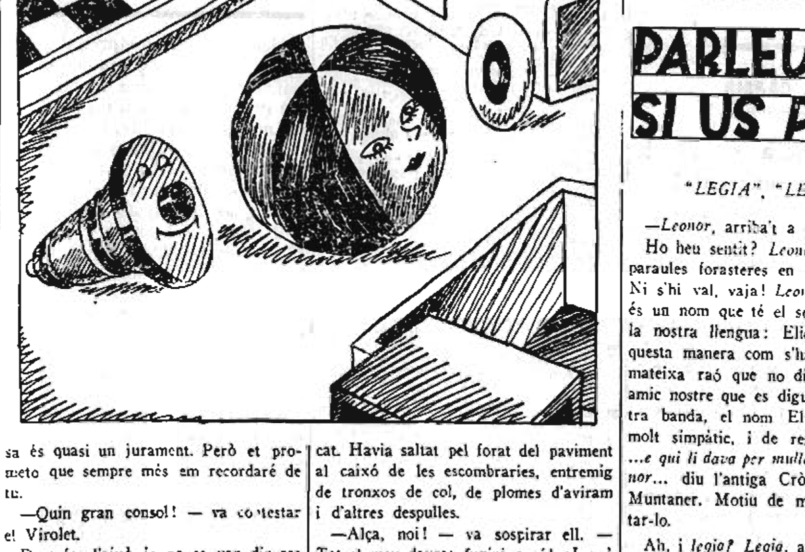

—Alça, noi! — va sospirar ell. — Tot el meu daurat fugirà aquí! ¿I què són totes aquestes andròmines del meu voltant?

Va mirar amb menyspreu un fastigós tronxo de col, i prop d'ell una cosa rodona que semblava una poma podrida.

Era una pilota vella que havia estat penjada durant un nombre d'anys, sota una gotera del terrat, i que la pluja havia fet malbé.

—Déu sia lloat! — va dir la Pilota. — A l'últim trobo algú per poder conversar.

I mirava el Virolet daurat.

—Sóc de seda — va dir. — He estat cosida per mans de damisella, i tinc un ressort dintre el cos, però ningú no ho diria! Estava a punt de casar-me amb una Oreneta, quan vaig quedar agafada sota una gotera, on he estat cinc anys entomant la pluja. És una mica llarg per una noia com jo, us ho asseguro!

El Virolet no deia res.

Pensava en els seus amors llunyans, i com més l'escoltava, més clar veia *ell* que era *ella*.

La minyona amb una pala va remenar el caixó de les escombraries, per veure si per descuit hi havien llançat alguna cosa bona.

—Mireu! — va dir. — Hi ha el Virolet daurat!

Va donar-lo atentament als nens. Quant a la Pilota, no se'n va parlar més.

El Virolet no en va resar més del seu amor llunyà. L'amor se'n va quan s'han passat cinc anys sota una gotera entomant la pluja.

I, en veritat, el Virolet ja no podia estimar la Pilota, després d'haver-la trobada en el caixó de les escombraries.

Ignasi de SEGARRA

El primer aeronauta

PILATRE DE ROZIER

ROZIER (Pilatre de) fou un físic i aeronauta francès. Va néixer el 30 de març del 1756, i morí el 15 de juliol del 1785. Havia estudiat, en principi, cirurgia, però més tard es llançà de ple a la física i química. Després conegué els germans Montgolfier, inventors

d'un tipus de globus aeronàutic, i es dedicà a collaborar amb ells.

El 15 d'octubre del 1783, Pilatre de Rozier volà amb una de les aeronaus Montgolfier. Fou, doncs, el primer home que s'elevà de la terra amb un enginy humà. L'acompanyà en l'ascensió el marquès d'Arlandes, el qual morí en un altre viatge aeri.

PARLEU BÉ, SI US PLAU

"LEGIA", "LEONOR"

—*Leonor*, arriba't a comprar *legia*.

Ho heu sentit? *Leonor* i *legia*! Dues paraules forasteres en una sola frase! Ni s'hi val, vaja! *Leonor*, senyor meu, és un nom que té el seu equivalent en la nostra llengua: Elionor. I és d'aquesta manera com s'ha de dir, per la mateixa raó que no diem *Jorge* a un amic nostre que es digui Jordi. Per altra banda, el nom Elionor té un so molt simpàtic, i de regust catalanesc: *...e qui li dava per muller, madona Elionor...* diu l'antiga Crònica de Ramon Muntaner. Motiu de més per a adoptar-lo.

Ah, i *legia*? *Legia*, amics nostres, és una pèssima i servil adaptació del mot castellà "lejía". En català, de la *legia* se'n diu, simplement, lleixiu. Ves si és senzill!

D'ara endavant, doncs, quan desitgem que l'Elionor vagi a comprar lleixiu, li ho direm en català, que és tal com pertoca.

Els vint presoners

El director d'una presó ha rebut vint nous presoners. Són 4 anglesos, 4 belgues, 4 francesos, 4 russos i 4 italians, els quals els representaren per quatre A, quatre B, quatre F, quatre R i quatre I, respectivament. Dintre la presó hi

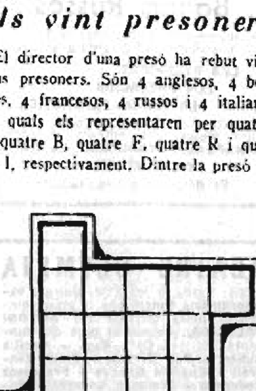

ha 20 celles disposades, segons el croquis adjunt, i el director ha rebut l'ordre de collocar els presos de manera que tots els de cada nacionalitat tinguin, almenys una cella de separació, per tal que no puguin comunicar-se entre ells. Com ha de fer-ho?

JOCS DE NOIS I DE NOIES

A la una, el sol i la lluna

Per a aquest joc es posa un noi un xic ajupit, recolzant, si es vol, les mans als genolls. Els altres, des de set o vuit passes lluny, arrenquen la correguda i han de saltar per damunt d'ell, posant-li les mans damunt l'esquena i dient a cada salt:

A la una, el sol i la lluna. (1)
A les "dos", qui para és un gos.
A les tres, no digueu res. (2)
A les quatre, perd qui toca. (3)
A les cinc, posarem el dring. (3)
A les sis, el cavall gris.
A les set, el barretet. (5)
A les vuit, un bon bescuit. (6)
A les nou, el dinar es cou.
A les deu, farem la creu. (7)
A les onze, Santa Maria s'enfonsa.
A collir confits. (8)
A les dotze, la xocolata.

Aquest joc és molt higiènic. També és molt divertit, si no hi ha cap noi mal intencionat. Si n'hi ha algun, moltes vegades causa ploralles per caigudes que ocasiona.

1) El qui falta en alguna nota, para, i el que parava, salta.

2) No es pot dir més que allò del joc fins a tornar a saltar.

3) No es pot tocar el que para més que amb les mans, a l'esquena.

4) S'ha de deixar una penyora sobre l'esquena del que para, per exemple un mocador, i tampoc no pot fer-se'n caure de les posades fins a les set.

5) En saltar, cadascú agafa la seva penyora, i en tocar de peus a terra ha de fer una salutació.

6) Cadascun, en saltar, ha de donar a l'esquena del que para un cop més o menys fort.

7) Després d'haver saltat, els peus han de quedar encreuats.

8) Després de saltar, s'han d'agafar grapats de terra i tirar-los enlaire. Procurant no fer-se mal, és clar!

El nostre Concurs

Llista dels signants dels dibuixos rebuts aquesta setmana (fins dijous) optant al nostre primer Concurs: Ramon Urpí i Rafà, Francesc, Lluís i Josep Capdevila i Merino, Manuel Martínez i Palouzie, Joan Amigó i Rius, Enric Malaret i Foli, Just Campprecios i Pujades i Lluís Climent i Ferris (del Grup Escolar Municipal, de Sant Just Desvern); David i Núria Urgell (deixebles del professor P. Roure); Josep Orguer, Pepeta Frat i Marit, Enriqueta Tres-cents i Vidal, Rosalia Pedrós i Montoriol, Magdalena Barroera i Galofré, Marcelli Riba, Bartomeu Soler, Joaquim Bertran i Gabriel Mussons (de l'A. Igualadí de la Classe Obrera); Llorenç Llach (de les Escoles "La Unió Liberal", de Granollers), i Ramon Forn i Valls (de l'Escola Sant Jordi).

UN CONTE DE RAMON LLULL

El bou malalt i l'ase

UNA vegada era un hortolà que posseïa un bou i un ase per al seu servei. Cadascú tenia la seva feina: el bou, de bon matí, se n'anava a la sínia, i vinga rodar per treure aigua. L'ase es passava el dia traginant fems de l'hort al femer.

El bou estava ben tip de fer sempre el mateix treball, i se'n queixava. L'ase li va aconsellar que es prengués alguns dies de descans, però per a poder-ho aconseguir havia de fer el malalt. El millor era que al vespre no mengés la civada; veient-lo tan desganat, l'endemà l'amo el deixaria a l'estable.

Efectivament, va passar allò que l'ase havia predit, i el bou va quedar-se descansant tot fent dieta. L'hortolà, però, no podia estar-se sense regar l'hort, i un cop el ruc va haver traginat els fems, tot de pressa el posà a voltar la sínia.

L'ase es va veure perdut, pensant que tant com durés la malaltia del bou, duraria la seva doble feina. No sabent com arranjar-ho, al vespre donà un altre consell al bou:

Jo de tu avui menjaria la civada, perquè si segueixes estant malalt, et serà pitjor. He sentit que l'amo parlava a un carnisser i li deia que si aviat no et posaves bo, et vendria.

El bou va espavilar-se a menjar la civada. L'endemà ja estava bo i tornava a la sínia.

L'ase sembla que mai més no va donar cap consell, i menys sense que ningú li'n demanés.

QUANTS ANYS TENS?

PODEU assegurar que endevinareu els anys de tots els qui es vulguin sotmetre a la prova, mentre no passin dels 64.

Cal, només, que en el quadre adjunt assenyalin totes les columnes en les quals figuri el número dels seus anys. I vosaltres — que sou els únics que sabeu el secret — només heu de sumar els números en "negretes" que hi ha al capdamunt de les columnes que us hagin indicat.

1	2	4	8	16	32
1	2	4	8	16	32
3	3	5	9	17	33
5	6	6	10	18	34
7	7	7	11	19	35
9	10	12	12	20	36
11	11	13	13	21	37
13	14	14	14	22	38
15	15	15	15	23	39
17	18	20	24	24	40
19	19	21	25	25	41
21	22	22	26	26	42
23	23	23	27	27	43
25	26	28	28	28	44
27	27	29	29	29	45
29	30	30	30	30	46
31	31	31	31	31	47
33	34	36	40	48	48
35	35	37	41	49	49
37	38	38	42	50	50
39	39	39	43	51	51
41	42	44	44	52	52
43	43	45	45	53	53
45	46	46	46	54	54
47	47	47	47	55	55
49	50	52	56	56	56
51	51	53	57	57	57
53	54	54	58	58	58
55	55	55	59	59	59
57	58	60	60	60	60
59	59	61	61	61	61
61	62	62	62	62	62
63	63	63	63	63	63

Per exemple: si el vostre amic té 14 anys us assenyalarà les columnes 2, 4 i 8, que són les úniques on hi ha el número 14. I, és clar: 2 més 4 més 8, igual a 14. Entesos?

MOTS ENCREUATS

Problema número 15

Horitzontalment. — 1: Cal tenir-los en regla. 2: Vocal; tros d'una superfície. 3: Precisament en aquest moment; contracció d'una preposició i un article. 4: Sense això, ni els ciris ni els llums d'oli cremarien; instrument músic de corda. 5: Mamífer no rosegador; lloc on, segons els pagans, anaven les ànimes després de la mort. 6: És l'acusatiu datiu del pronom de segona persona; sentiment profund de malvolença envers algú. 7: Consonant; llista dels plats que entren en un àpat; consonant. 8: Vocal; escabrosa, salvatge.

Verticalment. — 1: Arbre; baralla, combat. 2: Vocal; en el llenguatge de caçadors, la bèstia ferida de l'ala. 3: És el que forma les cares laterals d'una cambra, casa, etc.; nota musical. 4: Dos temps del mateix verb, separats per una vocal. 5: Nota musical; consonant; el mar la fa. 6: Té bona salut; compost de iode amb un altre element o radical. 7: Interjecció. S'usa generalment en tractar amb cavalls; consonant. 8: Llot que es fa a les basses; part del cos.

Solució al problema número 14

P	I	U	■	A	I	R	E
O	■	A	■	■	■	■	S
A	■	A	B	A	T	■	T
G	I	R	O	N	A	■	A
R	■	A	N	E	LL	■	F
O	■	M	A	C	A	D	A
S	■	■	D	■	■	■	D
A	N	N	A	M	I	T	A

L'han solucionat els següents endevinaires: Jordi i Núria Paradell i Gil, Carme Piera i Gilvernau, Antoni Rosselló, Jordi i Joan-Antoni Cabestany i Baurquin, R. Aguilar, Mercè Torregrossa, Albert Paradell i Santolomas, Josep Gil i Mas, Jordi i Núria Pujol i Segarra; Antoni Cabrer, Martí Torres.

ADVERTIMENT

Responent al prec que ens fan alguns lectors, advertim que per enviar solucions a aquests problemes no cal fer-ho damunt el quadro que publiquem, el qual pot ésser copiat en un paper a part per tots aquells que desitgin collecccionar aquestes pàgines.

UN PROBLEMA A RESOLDRE

Amb aquest títol, a l'"Estona amb els Infants" de la setmana passada publicàvem un petit problema aritmètic. N'hem rebut vint-i-sis solucions espontànies (no pretenem que els nostres lectors el resolguessin) de les quals n'hi ha, només, sis d'exactes. Són les de la nena Lluïsa Pruners, de Manresa, i les dels nois Joan Just i Valldeperes, Manuel Ribó, Jordi Sent Jaume i Villà, Pere Cardona i Emili Roig, de Barcelona. A tots ells ens plau de felicitar-los.

DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Els catalans a Orient

I

ROGER DE FLOR

ELS francesos, especialment els prínceps de la casa d'Anjou, descendent d'aquell Carles de què us he parlat en altres ocasions, no sabien avenir-se que els catalans fossin a Sicília i que els prínceps del Casal de Barcelona hi regnessin.

I van lluitar contra ells tant com van poder, fins que, descoratjats i vençuts, es van veure obligats a signar la pau i a abandonar llurs pretensions.

Però un cop signada la pau ¿què farien tots aquells cavallers i homes d'armes, catalans i aragonesos, que hi havia a Sicília, si no sabien fer altra cosa que guerrejar?

Un dels capitostos, Roger de Flor, que era molt valent i molt estimat pels seus soldats, va trobar la solució: va enviar un missatge a l'Emperador de Constantinoble oferint-li els seus serveis. I l'Emperador no es va fer repetir l'oferiment, sinó que va acceptar-lo tot seguit, en les condicions que Roger va voler.

No l'havia d'acceptar? Els turcs, poble asiàtic, li havien pres molts territoris. Ara es trobaven ja prop de Constantinoble, i des del seu palau, tot esporuguit, l'Emperador els veia a l'altra banda del Bòsfor, que l'amenaçaven, i fins podia sentir llurs crits ferotges i insultants.

No l'havia d'acceptar? Els catalans eren aleshores reputats com la millor infanteria del món. Eren els famosos almogàvers, dels quals potser ja heu sentit parlar alguna vegada.

Jo només us diré que aquests almogàvers eren tan valents que gairebé mai no foren vençuts; eren tan frugals que podien passar sense menjar res més que pa i aigua, i fins i tot, si calia, no menjant sinó rels i herbes dels camps; eren tan preats pels prínceps catalans que el rei Pere el Gran va oferir als seus enemics deu de llurs presoners per cada almogàver que li tornessin.

Llur força i llur valentia es va demostrar un cop més en la lluita contra els turcs. Malgrat que aquests eren també molt forts i molt valents, els van vèncer sempre i els van fer fugir cap a endins de l'Àsia.

Els catalans — la Gran Companyia Catalana, que se'n deia — havien salvat l'Imperi i tot Europa d'aquell terrible perill. Però la gelosia i l'odi havien fet presa en el cor d'alguns magnats grecs, entre ells el fill de l'Emperador.

Van voler desfer-se de Roger de Flor i d'altres cabdills de la Companyia, i van invitar-los a un banquet. A mig banquet, quan l'animació de la festa era més gran i corrien els vins i vibraven les converses, van entrar, de sobte, una colla de soldats abans, que eren a l'aguait, i van llançar-se a l'extermini de Roger de Flor i dels seus companys.

La confusió que es va produir fou espantosa. Xisclaven esgarrifosament les dames, fugien els criats, cridaven i juraven els assassins, mentre queien indefensos els catalans. Encara alguns d'ells, a cops d'ampolla i amb ganivets de taula, tractaren de defensar-se. Tot en va: cap d'ells no escapà a la mort.

Aquesta malifeta fou seguida d'una matança de catalans pertot l'Imperi. Les restes de la Companyia, però, van fer-se fortes a la ciutat de Gallípoli i van començar una lluita desesperada contra els grecs, que van pagar cara la traïció.

La setmana que ve: Els Catalans a Orient, Capítol II: El bon cronista de Peralada.

Presència d'esperit

FA pocs dies, un vespre, per damunt del poblet de Skegness, a Anglaterra, volava molt baix un avió. L'aparell descrivia amples corbes. Era una nit sense lluna, i de l'avió només se'n distingia un petit llum que s'apagava i s'encenia successivament.

Un bon habitant de Skegness se n'adonà. Aviat es convencé que les enceses i apagades del llum corresponien a diversos signes de l'alfabet Morse que, sortosament, coneixia a la perfecció. Llegí aviat: "L. o. c. a. l. i. t. a. t... L. o. c. a. l. i. t. a. t...", i fent-se càrrec de la cosa, corregué a treure el seu cotxe del garatge i portar-lo a la carretera. Encengué els fars movibles, els enfocà enlaire i apagant-los i encenent-los a conveniència, va *escriure*: "S. k. e. g. n. e. s. s..."

Els seus treballs obtingueren de seguida resposta de, fins aleshores perdut aviador:

"O. k... G. r. à. c. i. e. s!"

TEATRE

Escenaris

Recordeu que demà passat, dimarts, a la nit, s'estrena al Poliorama, en sessió "Mirador", la farsa d'Angel Ferran "Perquè demà surti el sol", interpretada per elements del Quadre escènic de l'Ateneu Polytechnicum. "La idea base, que és la millor i potser sigui l'únic apreciable — ha declarat Angel Ferran, en una autocrítica de la seva obra —, és treta de la Bíblia, la qual cosa demostra que hom no s'està, ací, de res, i és allò que diu que quan Jehovà va haver creat el món se'l va contemplar i el va trobar bo. Després va venir el setè dia i va reposar, i pel que sembla, aquest setè dia encara dura, i el món, ací baix, és governat per la mecànica establerta. Després d'això no intervindrà perquè un sol canvi podria espatllar-lo tot i potser demà no sortiria el sol".

★ En el recital de danses que Laura de Santelmo donarà el vinent divendres al teatre Barcelona, interpretarà *Bolero,* de Ravel. En aquest recital, Laura de Santelmo serà acompanyada al piano per Alexandre Vilalta i a la guitarra per Pepe Hurtado.

★ "L'Escena Catalana" acaba de publicar, en el seu número 415, la comèdia en tres actes "El poble no vol la guerra", d'Agustí Collado i J. Roig Guivernau. Com és sabut, aquesta obra fou estrenada abans-d'ahir, al Coliseu Pompeia de Gràcia, per la Companyia Casals-Comelles.

★ A propòsit d'Agustí Collado... No té res a veure aquest autor català, tot i portar el mateix cognom, amb l'actor castellà Manuel Collado. Ho fem avinent perquè hi ha hagut qui ha donat la fotografia del segon en lloc de la del primer.

★ Demà passat, al Barcelona, estrena de la comèdia *Arriba,* de Manuel Gutiérrez Navas.

★ L'empresari Estanislau Guiró segueix fent parlar d'ell. Fins ara, tot es redueix a gasetilles més o menys suplicades i a *chismorreos.* Però no desesperem de veure, per fi, el senyor Guiró de director artístic d'una companyia de revistes i amb un teatre. Ja es diu que té el Nou. I que obrirà el foc el 29 del mes que som. I que ha contractat la Carbajal. Aviat sabrem què hi ha de veritat en tot això.

★ Es diu que, una vegada esgotats al Tívoli els programes de varietats — en resta encara un a base de Ramper—, anirà allí la companyia del teatre de la Zarzuela de Madrid, amb Marcos Redondo de primera figura i el sainet *No me olvides,* del mestre Sorozábal, com a obra-base. D'altra banda, i sempre amb referència al Tívoli, es diu, també, que podria fer-se allí una temporada d'opereta cubana, durant la qual, i amb la col·laboració del matrimoni Brito, s'estrenaria una nova obra del mestre Grenet.

★ Avui acaba al Poliorama la temporada oficial de teatre català. Comentaris? Temps i ocasió tindrem per a fer-los. Per a començar, ens plau constatar avui que durant aquesta temporada s'han produït gairebé totes les falles que havíem previst des d'aquestes columnes. El balanç haurà estat bastant lamentable, però mentre serveixi d'experiència per al futur, no cal que ens estirem els cabells. Les pessetes — ens diuen 50.000 de l'Ajuntament i 45.000 de la Generalitat —, si s'aprofita aquesta experiència, no resultaran pas llançades.

COLISEU POMPEIA

"El poble no vol la guerra", d'Agustí Collado i J. Roig i Guivernau

La simpatia que ens inspira l'entusiasme dels senyors Roig i Collado pel teatre, la noblesa del tema, ens haurien fet desitjar que "El poble no vol la guerra" fos un èxit. Es clar que el tema ja és per ell mateix difícil de tractar d'una manera dramàtica. Aquestes tesis humanitàries comporten el perill d'una oratòria excessiva. Els autors, sense adonar-se'n, esdevenen messiànics, i aleshores el conflicte dramàtic s'esvaeix. Els senyors Guivernau i Collado no han

ASSUMPCIÓ CASALS

sabut evitar aquest perill. Hi han caigut de ple. La seva obra és tan plena de discursos com mancada de situacions dramàtiques. Es més, quan apunta algun moment dramàtic, quan alguna espurna d'emoció cordial podria encendre-s'hi, l'oratòria els perd. I el pitjor del cas és que aquesta oratòria no és precisament brillant. No és ni convincent, ni commovedora. Es una oratòria carregada de llocs comuns i de vulgaritats. Una oratòria trista, de míting de tercera. Tant els arrossega l'oratòria, que en alguns moments obliden llur pacifisme integral i fan una mica de xim-xim patriòtic. Exemple, al final del primer acte, a honor d'un voluntari català.

Però sense dubte el plat fort de l'obra és el segon acte. Els personatges que s'havien passat el primer discutint sobre la guerra ara els trobem discutint sobre el mateix tema al pati d'un hospital. Gairebé tots estan ferits l'un té les cames desfetes, l'altre un braç fet pols; n'hi ha que jauen en una llitera; no hi manca qui porta els ulls benats. Bonic espectacle! Potser els autors creuran que és alliçonador; que és capaç de fer tornar odiosa la guerra. En realitat el que fa odiós és el teatre. Amb gaires exposicions truculentes d'aquesta mena, les sales de teatres quedaran buides del tot. I no és pas que prediquem un teatre d'una dolçor enganxosa. Però la força i l'emoció cal que estigui sempre en les paraules. La visió d'una sèrie de nafres humanes, la visió de la sang mateixa no té res a veure amb l'emoció artística.

Altrament es veu ben bé que els autors odien la guerra. No en volen saber res. Ells, en els dos prmers actes, situen l'acció — diguem-ne acció — en temps de la guerra gran. Però no han volgut pas prendre's la molèstia de documentar-se una mica. No en saben res d'aquell període, ni del funcionament d'un exèrcit o d'un hospital. L'obra és farcida així d'anacronismes i de detalls extravagants.

Ara no direm pas que la interpretació contribuís a fer més trist i més escarransit tot això. Sense obra, i sense una direcció — perquè la direcció era absent — no hi ha interpretació possible. Llàstima que la senyora Assumpció Casals perdi el seu temps i les seves llàgrimes en l'absurda performança de crear papers inexistents!

De tot això, no obstant, si alguna cosa encara sobta és que sigui patrocinat per tota una Associació de teatre selecte. Si aquesta Associació segueix oferint-nos gaires seleccions d'aquesta mena, aviat el mot selecte prendrà una accepció que avui encara no figura al diccionari.

D. G.

El banquet homenatge a Millàs-Raurell

Tal com estava anunciat, se celebrà al Restaurant Catalunya un banquet d'homenatge a Josep Millàs-Raurell, amb motiu d'haver obtingut el "Premi Ignasi Iglésies 1934" amb la seva obra "El món en què vivim".

Hi assistí una nombrosa i selecta concurrència, en la qual abundaven les senyores. Entre els assistents recordem: Rafel Benet i senyora, Joan Seix i senyora, Josep Terradelles, Dalmau Costa, Vicenç Munner, Josep A. Vandellós, Ferran Cuito, Josep M. Pi i Sunyer, Pompeu Crehuet, Ramon Conill i senyora, Joan Ors, Joan Alavedra, Melcior Font, Pompeu Fabra, Jaume Marco i senyora, Ramon Sarsanedes i senyora, Josep Obiols, Marçal Olivar, Robert Gerhard, Domènec Pallerola, Joan Mínguez, Manuel Valldeperes, Pere Foix, A. Puig i Gairald, Carles Soldevila, J. Pous i Pagès, Mercè Nicolau, Joan Rebull, Prudenci Bertrana, Carles Fages, J. Carner i Ribalta, J. Vidal i Jover, Francesc Arnau i Cortina, Joan Merli, Aluges i C. Fernàndez Burgues.

Va oferir el banquet el senyor Carles Soldevila, en nom de la comissió organitzadora, i el senyor Millàs-Raurell féu un sentit parlament de gràcies.

Foren rebudes, entre altres, les següents adhesions:

Ventura Gasol, la lletra del qual, en ésser llegida, fou calorosament aplaudidi; Josep Maria Capdevila, Carles Pi i Sunyer, Domènec Guansé, Josep M. Massip, J. Puig i Pujades, Carles Riba, Clementina Arderiu de Riba, companyia Vila-Daví, vídua d'Ignasi Iglésies, Maria Teresa Vernet, Just Cabot, Joan Cortès, Josep Viladomat, Joan A. Maragall, Enric Lluelles, Ramon Martori, Alfons Maseres, J. Ferran i Mayoral, J. V. Foix, Federació Catalana d'Associacions de Teatre Amateur, Manuel Humbert, Tomàs Roig i Llop, Joan Puig i Ferreter, Lluís Masriera, Josep Maria López-Picó, Carles Capdevila, Joan Tomàs, Emili Mira, Maria Morera, Joan Llongueres, Tomàs Garcés, M. Poal-Aregall, Mercè Plantada, R. Surinyac Senties, Lyceum Club, Maria Carratalà, Ignasi Agustí, Joan Oliver, etcètera.

IV Concurs de Teatre Català Amateur

Han començat les sessions de classificació

Han començat ja les sessions de classificació del IV Concurs de Teatre Català Amateur.

Ahir a la nit, a l'estatge del Foment Excursionista de Barcelona (Corts Catalanes, 496", va concursar la secció de teatre d'aquesta entitat, sota la direcció d'Antoni Moreso. Pertany a la segona Categoria de la secció "A", i representà, imposada, "La mitja taronja" (primer acte), de Josep Maria Arnau. A lliure elecció va presentar el primer acte d'"El cor del poble", d'Ignasi Iglésies.

El Jurat estava constituït per Josep Artís, Lluís G. Manegat, Enric Forcada, Francesc Curet, Víctor Moré, Marià Amat, Joan Fernàndez Castanyer, J. Navarro Costabella i Segimon Rovira. De secretari actuà Gregori Sierra.

Avui, a les cinc de la tarda, a l'Ateneu Obrer Català de Sant Martí (Plaça del Mercat, número 2, Clot), actuarà de concurs l'Agrupació Artística Lleó Fontova, dirigida per Ferran Parés i Ferruz. Pertany a la segona categoria de la secció "A" i representarà, imposat, el primer acte de "La mitja taronja", de Josep Maria Arnau. Com a obra de lluïment, representarà "L'Avi", d'Apel·les Mestres.

El Jurat estarà constituït per Florenci Cornet, Andreu A. Artís, Pompeu Creuet, Ignasi Agustí, Lluís Soler, Víctor Moré, Ramon Vinyes, Bernat i Duran, Martí de Riquel i J. Navarro Costabella. De secretari actuarà Claudi Fernàndez.

Dimecres, a les nou de la nit, a l'Aliança del Poble Nou (Passeig del Triomf, 22), concursarà en Quadre Líric-Dramàtic del Casino L'Aliança del Poble Nou, dirigit per Francesc Rajadell i Domènech. Pertany a la secció "B" i representarà, imposat, el primer acte d'"El gra de mesc", de Josep Feliu i Codina. De lliure elecció, el primer acte de "La filla del Carmesí", de Josep Maria de Segarra.

El Jurat estarà constituït per Ambrosi Carrion, Ricard Opisso, Francesc Curet, Joan Fernàndez Castanyer, Josep M. Francès, Miquel Cliveller, Lluís Capdevila, Florenci Cornet, Pere Mauri Ribes i J. Bernat i Duran. De secretari actuarà Antoni Massoni.

SALA CAPSIR

Aviat, primera sessió de teatre experimental

Se'ns prega la inserció de la següent nota:

"La Secció de Teatre de l'Ateneu Popular de Gràcia donarà dintre de poc la primera sessió de teatre experimental a la Sala Capsir.

El programa serà el següent: "Fonaments de la nova vida", de Joan Musté, i "Els bastidors de l'ànima", de Nicolau Nicolaievitx.

La primera és un fet succeït quan la revolució russa. La segona es desenvolupa dins el cos humà; ens parla del Jo-Sentiment, del Jo-Enteniment i del Jo-Subconscient.

¿Voleu saber on es troba l'ànima, com es mouen els nostres sentiments? Doncs no deixeu d'assistir a aquesta sessió.

Molt aviat anunciarem la data.

TEATRE TIVOLI
Tarda, a les 4'15. Nit, a les 10'15. **Monumental programa. EXIT! EXIT!** de la illustre artista de fama mundial
RAQUEL MELLER
amb tot el seu extens repertori de cançons antigues i modernes
50 ARTISTES FAMOSOS, 50
La cèlebre orquestra vienesa dels 18
Boby Sax F. Trinscher
La cèlebre orquestra vienesa delsY Premi d'Honor de l'Acadèmia de Viena
The B. Jackson Girls
la més important troupe coreogràfica d'Europa
TRIO GOMEZ
Els asos de les jotes **Zicani Sposeova, Witaly and Oriwo, Muguet,** etc., etc.
BUTAQUES A 4 PTES.
Demà, nit: Sessió a honor del **Comitè Executiu de l'Exposició de l'Automòbil amb assistència del senyor Ministre d'Estat**

TEATRE BARCELONA
COMPANYIA DE COMEDIES
PEP ISBERT - MILAGROS LEAL - MARIA BRU - S. SOLER MARI
AVUI, diumenge: Tarda, a les 4 en punt. **Formidable cartell:** 2 obres, 6 actes. **Els sorollosos èxits**
TODO PARA TI
i
LA CHICA DE LA PENSION
meravelloses creacions d'aquesta Companyia
Nit, a les 10'15: **La comèdia de gran broma de Muñoz Seca**
EL GRAN CIUDADANO
Demà, dilluns, tarda: **TODO PARA TI.**
Nit: **EL GRAN CIUDADANO**
Dimarts, nit: **Estrena de la magnífica comèdia de Gutiérrez Navas,** de gran èxit a Madrid
Dies 17 nit, en Gran Gala, i 21, tarda: Dos únics i extraordinaris recitals de dansa espanyola per
Laura de Santelmo
amb el concurs del concertista de piano **ALEXANDRE VILALTA** i el guitarrista **PEP HURTADO**
(Es despatxa a Comptadoria)

Gran Teatre del Liceu
Ballets Russos
de Montecarlo. AVUI: Segona de propietat i abonament a tarda a les 5'45:
LES SYLPHIDES
LOS PRESAGIOS
LA TIENDA FANTASTICA
Dimarts, nit: **Funció popular.** Butaques platea amb entrada, 6 ptes. **CARNAVAL, PETROUCHKA, LA TIENDA FANTASTICA.**
Es despatxa a Comptadoria

TEATRE OLYMPIA
AVUI: Tarda, a les 3'30. **Unica i extraordinària funció** per la gran companyia lírica dirigida per **ANTONI PALACIOS,** prenent-hi part els eminents artistes **Cora Raga - Cecília Gubert - Pau Hertogs - Emili Vendrell - Eugènia Galindo - Francesca Rodoreda - Francesc Godayol - Antoni Palacios - J. Torres. Colossal cartell.** La popular sarsuela en un acte i tres quadres
EL DUO DE LA AFRICANA
per Cora Raga, Francesc Godayol, etc.
DOÑA FRANCISQUITA
acte 2.on, creació d'**E. Vendrell,** C. Raga, C. Gubert, Palacios, etc.
La formosa opereta en tres actes, música de Franz Lehar
LA VIUDA ALEGRE
grandiós triomf de **Pau Hertogs,** F. Rodoreda, J. Torres, E. Galindo, A. Palacios, etc.

ROMEA
Telèfon 22026
A les 3'30: Ultima i definitiva representació de **20.000 DUROS,** gran èxit d'aquesta Companyia. A les 6 i 10'15: 54 i 55 representacions de la millor comèdia de **Quintero i Guillén MORENA CLARA,** meravellosa interpretació d'**Antònia Herrero, Rafel Bardem** i tota la companyia. Demà, i cada dia, a les 5'30 i 10'15:
MORENA CLARA

POLIORAMA
COMPANYIA CATALANA
AVUI: **Comiat de la Companyia.** Tarda, 3'45: **LA RAMBLA DE LES FLORISTES i FANNY.** Nit, a les 10: **L'HURACA i MADAME.** Dimecres: **Debut** de la Companyia M. F. Ladrón de Guevara

COLISEU POMPEIA
COMPANYIA CATALANA
ASSUMPCIO CASALS
AVUI: Tarda, a les 5: **VIATGE DE BODES i EL POBLE NO VOL LA GUERRA.** Nit, 10'15: **EL POBLE NO VOL LA GUERRA**

TEATRE VICTORIA
GRAN COMPANYIA D'OPERETES I REVISTES de CELIA GAMEZ
AVUI: Tarda, 3'30. Cartell monstre: 5 actes. L'èxit **LA RONDA DE LAS BRUJAS,** per M. Garcia, M. Vecino, J. Riba. **L'èxit bomba LOS INSEPARABLES.** Triomf de la supervedette **Cèlia Gàmez,** Corita Gàmez, Castrito, Arteaga, els 8 boys. **Nit, 10: LAS CHIRIMOYAS.** L'èxitàs **LOS INSEPARABLES,** per **Cèlia Gàmez,** C. Gàmez, Castrito, **Arteaga.** Demà, tarda: Butaques 1 pta. **LAS CHIRIMOYAS, LA RONDA DE LAS BRUJAS.** Nit, i cada nit: **LOS INSEPARABLES**

TEATRE CÒMIC
PALAU DE LA REVISTA
Tarda, 4'15. Nit, 10'15: L'exitàs **AL CANTAR EL GALLO.** Triomf de **Laura Pinillos,** en el ballable **Carioca;** els asos de la gràcia Alady i Lepe i tota la companyia. La funció de tarda començarà amb l'acte segon de **LAS CHICAS DEL RING.** Demà, tarda, butaques 3 ptes. **LAS VAMPIRESAS.** Nit: **AL CANTAR EL GALLO**

TEATRE NOU
COMPANYIA VILA - DAVI
AVUI, diumenge: Tarda, a les 3'45. **Programa extraordinari. 2 obres. 2.** 1.er: L'obra en 3 actes d'Angel Guimerà d'èxit grandiós
TERRA BAIXA
2.on: Exit sorollós del poema en tres actes de Josep Maria de Segarra
REINA
Nit, a les 10'15: La divertida joguina en un acte **DEIXA'M LA DONA** i l'èxit sense precedents **REINA.** Cada dia:
REINA

TEATRE NOVETATS
GRAN COMPANYIA DE SARSUELA
Primer actor i director: **J. Fernàndez**
Tarda, 3'30. Sensacional programa. **Butaques a 3'50 ptes. LA PATRIA CHICA, LA MALA SOMBRA.** L'èxit delirant
LA MALQUERIDA
pels seus genials intèrprets Matilde Martín, Amàlia Pardo, Lluís Gimeno, Joan Rosich. **Nit, 10.** Butaques a 3'50. **COMO LA LUZ** i l'exitàs **LA MALQUERIDA,** per M. Santoncha, A. Pardo, L. Gimeno, J. Rosich. Demà, tarda: Butaques 2 ptes. **LA VERBENA DE LA PALOMA i LA CEL SOTO DEL PARRAL.** Nit: Organitzat per l'Associació de Cafès, Bars etc. L'exitàs **LA MALQUERIDA.** Acte de Concert pels Cors de Clavé. Dimarts: Homenatge a J. Vila Escolà. Sensacional programa

Programes d'avui

MIREU L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMS QUE VAN PRECEDITS D'AQUEST SIGNE ■

TEATRES

Apol·lo. — Tarda: "Luisa Fernanda" i "La del manojo de rosas". Nit: "La
■ **Barcelona.** — Tarda: "Todo para ti" i "La chica de la pensión". Nit: "El gran ciudadano".
■ **Coliseu Pompeia.** — Tarda i nit: "El poble no vol la guerra".
■ **Còmic.** — Tarda i nit: "Al cantar el gallo".
■ **Gran Teatre del Liceu.** — Tarda: "Les Sylphides", "Presagios" i "La tienda fantástica".
■ **Novetats.** — Tarda: "La patria chica", "La mala sombra" i "La Malquerida". Nit: "Como la luz" i "La Malquerida"
■ **Nou.** — Tarda: "Terra baixa" i "Reina". Nit: "Deixa'm la dona" i "Reina".
■ **Olympia.** — Tarda, 3'30: "El duo de la africana", "Doña Francisquita" (acte segon) i "La viuda alegre".
■ **Poliorama.** — Tarda: "La Rambla de les floristes" i Fanny". Nit: "L'huraca" i "Madame".
■ **Romea.** — Tarda, 3'30: "20.000 duros"; a les 6 i nit a les 10'15: "Morena clara".
■ **Tívoli.** — Grans programes i Raquel Meller.
■ **Victòria.** — Tarda: "La ronda de las brujas" i "Los inseparables". Nit: "Los inseparables".

CINEMES

■ **Actualitats.** — Episodis del regnat de S. M. Jordi V d'Anglaterra i "Al Este sin rumbo".
Arnau. — "La generalita", "Las virgenes de Wimpole Street", en espanyol; "Anny Anny" i Dibuixos.
Amèrica. — "Ana la del remolcador" "La pelirroja" i "Tres amores".
Arenas. — "Caravana", en espanyol; "Chucho el roto", en espanyol; "La melodía del amor" i "Canto de cuna" en espanyol.
Astòria. — Revista, Dibuixos, "Vacaciones marítimas", "Cantad pescadores" i "La familia lo desea".
Avinguda. — "Viaje feliz" i "La familia lo desea".
Barcelona. — "Mujeres, alerta", "I campeón del regimiento" i "La Bambenio".
Bohème. — "El conde se divierte", "S. A. la vendedora", "Cena a las ocho", Dibuixos i "Un lío de familia".
Bohèmia. — "Señora casada necesita marido", Charles Chan en Londres", "La señorita de los cuentos de Hoffmann" i "Tienda de loza".
Bosc. — Dibuixos, Noticiari, "Por el mal camino" i "Al llegar la primavera".
Broadway. — "El zarewitch", "Tierra de pasión" i "La ciudad de cartón".
■ **Catalunya.** — "El ángel del arroyo" i "Hombres de acero".
■ **Coliseum.** — Revista, Documental, Dibuixos i "Tres lanceros bengalíes".
■ **Capitol.** — "Caballero de capa y espada" i "El noveno huésped".
Contric. — "Jimmy y Sally", "Te quiero y no sé quién eres" i "Tarzán y su compañera".
Comèdia. — Revista, "Elefantes silvestres", "Alias la condesa" i "Noches moscovitas" i "Adiós a las armas" (només tarda).
■ **Comtal.** — "El amuleto", "Una aventura de Sherlock Holmes", "La heroica ilusa".
Corts. — "Un ladrón en la alcoba", "El abogado" i "Las cuatro hermanitas".
Delícies. — "El amor de Carlos II", "Campeones olímpicos" i Dibuixos.
Diorama. — "Diez días millonaria", en espanyol; "María Luisa de Austria", "El ciclón del Oeste", "Cinemagazine" i Dibuixos.
Diana. — "Buscando fieras vivas", "El pecado de Madelon Claudet", "Tierra de promisión" i "Doña Francisquita".
■ **Excelsior.** — "Nada más que una mujer", en espanyol; "Juan Lanas", "Déjame quererte" i Dibuixos.
■ **Espanyol.** — "Campeón del regimiento" i "Las mil y dos noches".
Entença. — "La hermana San Sulpicio", "La doncella de postín", "Fantomas" i Dibuixos.
■ **Esplai.** — "A través del Pacífico", "La cena de los acusados", "La generalita" i "Un secuestro sensacional".
■ **Fantasio.** — "Fanny".
■ **Fèmina.** — "Mireya".
Florida. — "La generalita", "Las vírgenes del Wimpole Street", en espanyol; "Anny Anny" i Dibuixos.
Frègoli. — "Sinfonías del corazón", en espanyol; "El amor de Carlos II", "El fantasma" i Dibuixos.
Foc Nou. — "Déjame pasar la noche contigo", "Tres amores" i "La cena de los acusados".
Goya. — "El secreto de Madame Blanche", "Viva Villa!", "Amor con guantes", "Demasiadas mujeres" i "En el corazón de París".
Iris. — "El secreto de Madame Blanche", "Viva Villa!", "Amor con guantes", "Demasiadas mujeres" i "En el corazón de París".
Intim. — "Amores en Hollywood", Dibuixos, "Deslices" i "El último vals de Chopin".
Kursaal. — "Pelirrojo", "Su mayor éxito", "El refugio", Documental i Dibuixos.
Laietana. — "Cena a las ocho", "El primer amor", "La huella delatadora", Dibuixos, "Granaderos del amor" i "Guerra de valses".
Majèstic. — "Secuestro sensacional", en espanyol; "Vaya niña!", "El pelirrojo", en espanyol; "En los valles del Teról" i "A puñetazo limpio".
Marina. — "Música y mujeres", "El club de media noche", "Fiel a una mujer" i "Una noche tranquila".
■ **Maryland.** — "Dama por un día", Documental i Dibuixos.
Màxim. — "Gran Fregolino", "Tarzán el potro salvaje", "Yo, tú y ella" i Dibuixos.
■ **Metropol.** — "Melodía en azul" i "Una mujer que sabe lo que quiere".
Mírla. — "El hijo perdido", "Entérate, mundo" i "La gran atracción".
Mistral. — "Paso a la juventud", "Pelirrojo" i "El tren de las 8'47".
radós", en espanyol.
Mundial. — "Un secuestro sensacional" i "La señorita de los cuentos de Hoffmann".
Núria. — "Fácil de amar", "Su mayor éxito" i "El enemigo público número 1".
■ **París.** — "Broadway por dentro" i "Siempre en mi corazón".
■ **Pathé Palace.** — "Juan Lanas", "Un drama en el autobús" i "Nada más que una mujer".
Pedró. — "Señora casada necesita marido", "Charles Chan en Londres", "La señorita de los cuentos de Hoffmann" "Tienda de loza".
Principal. — Dibuixos, Noticiari, "Por el mal camino" i "Al llegar la primavera".
Principal Palace. — "El amante escrupuloso", "Doce hombres y una mujer" i "Bouboule I, rey negro".
■ **Publi Cinema.** — Reportatges d'actualitat.
■ **Rambles.** — "La familia lo desea" i "Una fiesta en Hollywood".
Recreu. — "La senda del crimen", "Hembra" i "Capturados".
■ **Royal.** — "Un bravo entre bravos", "Un breve instante" i "El novio de mamá".
Rovira. — "El amor de Carlos II", "Campeones olímpicos" i Dibuixos.
Saló Comtal. — "El novio de mamá" i d'altres.
■ **Saló Victòria.** — "Amo a este hombre", "Salvad a las mujeres" i "La mujercita de un gran señor".
■ **Splendid.** — Revista, "La espía número 13", Dibuixos, "Busco un millonario" i "Escándalos romanos".
Select. — Noticiari, Dibuixos, "Caprichos" i "Bouboule I, rey negro".
Smart. — "El signo de la muerte", "No he pecado", Revista i Dibuixos.
Talia. — "Polvorilla", "Rosa de media noche" i "Viva Villa!".
Tetuan. — "Un cierto señor Grant", El enemigo público núm. 1" i "Su mayor éxito".
Trianon. — "Sinfonías del corazón", en espanyol; "El amor de Carlos II", "El fantasma" i Dibuixos.
Triomf. — "Música y mujeres", "El club de media noche", "Fiel a una mujer", "Una noche tranquila".
■ **Urquinaona.** — "El desquite".
Verdi. — "A casarse, muchachas", "Bajo falsa bandera" i "Dos noches".
Volga. — "Mujeres de postín" (només tarda), Dibuixos, "La generalita" i "Una fiesta en Hollywood".
■ **Walkyria.** — "El tango en Broadway", en espanyol; "El fantasma de Crestwood", "La espía núm. 13" i "Bosques de Viena".
Xile. — Revista, "La casita del molino", "Las fronteras del amor", en espanyol, i "Un secuestro sensacional", en espanyol.
La Rosa Sombra. — Varietats i Jaume Planes.
Mònaco. — Varietats i Paquita Cler.

CINEMA

Episodis del regnat de Jordi V

Actualitats

No caldrà que ponderem la importància que té el vint-i-cinquè aniversari de la coronació del rei d'Anglaterra. No fa molts dies LA PUBLICITAT publicà una detallada informació d'aquest esdeveniment.

Responent, doncs, a aquesta importància, s'ha editat un complet reportatge cinematogràfic que recull aquells fets més destacats. L'edició d'aquest documental es deu a Gerald Sanger, el qual, amb la col·laboració del Museu Imperial Britànic, ha recollit, tal com es féu en un altre reportatge biogràfic dedicat al príncep de Gal·les, diversos episodis de la vida del rei anglès. La traducció i l'explicació en espanyol són del senyor Lluís Calvo.

Les primeres escenes, basades en fotografies d'arxiu, corresponen al 3 de juny de 1875, data en la qual nasqué Jordi V, fill d'Eduard VII. El 21 de juny de 1911 té lloc la seva coronació i la desfilada que comprèn des del Palau de Buckingham a Westminster resultà una manifestació imponent. Aquell mateix any, pel mes de novembre, els monarques fan un viatge a l'Índia, on són homenatjats per un sens fi de rajàs. Més tard els veiem a Berlín, acompanyats del kaiser, amb motiu del casament d'una filla d'aquest. Tot seguit tenen lloc diverses escenes de la guerra, en les quals ell personalment visita els camps de batalla dels aliats. L'any 1928 cau greument malalt i el veiem dirigir-se, un cop restablert, a la catedral de Sant Pau, en acció de gràcies.

El 1924 té lloc l'Exposició dels productes de l'Imperi i la inauguració de l'estadi de Wembley. Amb el seu yacht "Britannia", vencedor en 231 curses, inaugura el moll de Jordi V a Southampton. El 1933 rep el rei Faiçal de l'Irak. En aquesta escena la cambra el recull, mentre s'espera l'arribada del tren, conversant amb els ministres MacDonald i John Simon. El 1934, els reis assisteixen al llançament del "Queen Mary", i, finalment, hi ha l'episodi del casament del príncep Jordi, duc de Kent, amb la princesa Marina de Grècia.

En resum, és un bell reportatge molt interessant de la monarquia més sòlida d'Europa.

En aquest programa, que si algun defecte té és el d'ésser massa llarg, hi ha altres reportatges igualment estimables, en primer lloc "El lago Garda", que amb una bona fotografia i un ritme excel·lent, acompanyats d'un sincronitzat ben escollit, ens dóna una de les millors cintes que d'aquest llac hem vist. Molt interessant també és "Tierras hiperbóreas", de Pat Dawling, presentat per E. W. Hammons. Es un viatge cap a les terres nòrdiques, sortint del port de Seattle. El més interessant són les escenes de l'abundant pesca de salmó. Aquests territoris situats més amunt d'Alaska, foren descoberts pel rus Bordanov i els Estats Units els compraren a Rússia per set milions. A hores d'ara els beneficis reportats únicament per la venda del salmó passen de mil milions de dòlars... ah! i els principals compradors són els mateixos russos. "La perla del Pacífico", un film en colors fotografiat per Harry Perry, no té gaire més interès que els que hem vist fins ara. "Taormina de Sicilia" és, encara, un altre reportatge que figura en aquest programa.

De més a més hi ha l'acostumada informació Fox Movietone. Entre les notícies esmentarem una mena de "cross-country" de tancs italians, la inauguració de l'exposició de Bruselles i un nou sistema de domar lleons valent-se de l'hipnotisme. L'"sketch" va a càrrec del conegut domador Clyde Beatty que fou el protagonista del film "El gran domador" que veiérem la temporada passada.

M. M.

Dilluns, estrena
Dos grandes films en su Programa
Marion **DAVIES** y Robert **MONTGOMERY** en **LA RUBIA DEL FOLLIES** Metro-Goldwyn-Mayer
Conchita **PIQUER** y Rafael **NIETO** en **Yo canto para ti** PRODUCCION NACIONAL
Urquinaona

Dos films Columbia-Cifesa en un programa
ANGEL DEL ARROYO
per Carole Lombard i May Robson
HOMBRES DE ACERO
per Jack Holt i Fay Wray
Avui al **SALÓ CATALUNYA**

Apresseu-vos a veure
4.a Y ULTIMA SEMANA
TRES LANCEROS BENGALIES
SIN REESTRENO HASTA OCTUBRE
COLISEUM
Darreres projeccions en dia festiu

Dilluns, estrena

CINEMA AMATEUR

NOTICIARI

* A mesura que es van coneixent detalls de les participacions estrangeres al IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935, que durant els dies 16 al 20 tindrà lloc, excepcionalment, a Barcelona, creix l'interès dels nostres amateurs i de tots els que estimen el cinema en totes les seves múltiples possibilitats.

Arreu del món s'ha donat la deguda importància a aquest concurs, i prova de l'interès que totes les nacions tenen a quedar el millor classificades possible són els noms dels films que trameten a Barcelona.

Una selecció d'aquests films estrangers que prenen part en aquest concurs serà projectada en sessió de gala a honor dels delegats estrangers al Cinema Fèmina, el dilluns dia 20, a la nit. Els films que s'hi projectin no seran vistos en cap altra ocasió.

Per a invitacions, al Centre Excursionista de Catalunya, carrer del Paradís, 10, i a les cases de cinema.

Primers plans

★ Charles Boyer, excel·lent actor francès, que anà a Hollywood, no fou gaire afortunat en la seva primera estada. Ara sembla que és molt sol·licitat. Tant que la R. K. O. ja l'ha demanat a la productora que el té en contracte.

★ Moe Sackin és un productor ianqui que es dedica a produir films parlats en espanyol. Per aconseguir-ho se serveix, segons hem observat, en els films que hem vist, d'actors diversos: mexicans, argentins, espanyols, etc... per assegurar més la comercialitat de les seves produccions. Moe Sackin fins ara venia les seves produccions a la Universal; d'ara endavant el seu material serà venut a la Colúmbia Films. Felicitem sincerament la Universal

Teatre Espanyol
Des de dilluns, dia 13, de les 4 de la tarda en endavant

FEMINA
DEMA, ESTRENA
Els Déus vius de l'Olimp per primera vegada al llenç

EL JARDINET DE L'HUMOR

HUMORISME RETROSPECTIU

UN BATEIG

En el segon pis d'aquella casa on entren i surten, continuament, dues o tres dones, ara amb un farcell, ara amb un cove, s'està arreglant l'habitació i proveint del necessari la cuina perquè la mestressa ha desocupat i s'acosta l'hora de batejar.

Ja us contaré tot el que hi passa.

Mentre s'espera la llevadora, es prepara la panereta amb la roba de batejar i s'apunten agulles a un coixinet de manera que un cop hi sien apuntades totes formin una estreila. La que realitza aquest treball d'artista és la veina del pis del davant, la qual enraona amb la partera.

—Ara vegi, senyora Mercè: la meva cunyada, perquè la seva madrastra es diu Miquela, vol que la noia tambe se'n digui. Si hagués sabut que li havia de posar un nom tan lleig, no l'hauria pas fet padrina!

—Oh, que em perdoni la seva cunyada — contesta la veina—, però essent una noia, el primer nom és al padri a qui pertoca posar-lo.

—Vol dir?

—Sí, senyora.

—Però, què vol que hi digui el meu germà (és el padri), si ella s'entossudeix a posar-li Miquela?

I en dir això, la portera alça la "conxa", es mira la criatureta, i fent-li petons diu, en to manyaguer:

—Ai, la reineta del meu cor, que li volen posar un nom lleig i la seva mareta no ho vol!

(La criatureta... com si li diguessin "Llúcia").

—I vosté, com voldria que es digués? — pregunta la veina.

—Un nom que fos bonic, com... Emília, veu? Emília m'agrada molt i "al de casa", també.

—Al seu marit, també?

—Miri: l'hivern passat feien "sombras" a casa el senyor Rafel, aquí, al primer pis, i em recordo que una nit, mentre feien "El sepulturero", quan l'enamorat diu allò de "—Emilia, coven y hermosa—", va dir-me: "—Es un nom bonic, el d'Emilia."

—Essent així, sí que s'ha de procurar que la noia se'n digui.

Entra la criada a la cambra i diu a la mestressa:

—La seva cunyada m'ha donat tres dotzenes de plats i una de vasos, però de safates diu que sols té aquesta que he portat; que si són precises, farà anar-ne a buscar dues més a casa la seva cosina.

—Dues safates? Ja les hi deixaré jo — diu la senyora Mercè—. Moltes coses, no sé qui els feia anar tan lluny a buscar-les!

Se'n va la criada cap a la cuina, i entra la llevadora, la qual porta un mantó amb unes blondes de pam i mig. Fa algunes preguntes a la partera, li fa ensenyar la llengua, agafa la criatura, que plora en el to d'una trompeta de fira, la renta i la vesteix.

Durant aquesta operació arriba a casa el pare de la tendra criatura, que ve d'afaitar-se i fer arrissar l'altre fill seu, noiet de cinc anys.

Mentre l'amo demana la camisa planxada i altra roba per a mudar-se, la llevadora diu al noiet arrissat, el qual, amb admiració, contempla la seva germaneta que plora:

—Que no li vols fer un petit té: fes un petonet a la nena que el papa ha comprat.

Li acosta la nena, i el germanet la besa.

A tot això, van arribant convidats: tres senyores per cada senyor, i tres criatures per cada senyora.

En arribar la padrina, surt a rebre-la la senyora Mercè, la qual havia anat a casa seva a acabar-se d'empolainar, i després de saludar-la li indica que els pares de la criatura desitjarien que es digués Emília. La padrina no vol convenir-hi de cap de les maneres, fins que el seu marit li diu amb tota serietat que ja que s'hi entesta, no faci un paper ridícul. La padrina, més encesa que un bitxo, respon:

—Bé: li posaré Emília; però jo sempre l'anomenaré pel segon nom, pel de "Miquela".

Als pocs moments arriba el padri, i com que era a ell a qui s'esperava, tothom baixa escala avall, van pujant als cotxes, que estona ha que s'esperaven, i aul, tota la comitiva cap a la catedral a batejar, perquè per anar-hi a Sant Pau tant s'hauria valgut no pujar als cotxes.

Bategen la criatura amb els noms d'Emília, Miquela i Sinforosa. El darrer era el del sant del dia en el qual havia nascut. El capellà dubta si "Emília" és al calendari, i tot que l'escolà diu que sí, ell vol cerciorar-se'n; de més a més quan la padrina, que no voldria el tal nom, fa embuts per afirmar-ho.

Resolt el dubte, s'acaba de batejar la nena; els padrins reparteixen les propines als escolans i a la llevadora, i per entremig de dues fileres de pobres que hi ha a l'entrada de l'església va sortint la comitiva; pugen als cotxes, i cap a veure la partera.

En arribar a la casa, els padrins porten la criatura a la mare, dient-li els noms que li han estat posats. I ella, en sentir el d'"Emília", dóna una mirada d'intelligència a la veina, la qual també s'ha acostat al llit.

Tothom beu: les criades serveixen xocolata amb melindros i "sabatilles". Tothom menja. Després porten vasos d'orxata. Tothom beu.

Passen safates de pastes i confitures, i totes les criaturetes, la major part amb el nas brut de xocolata, volen agafar amb la mà tot allò que s'emporten amb la vista. Les mares les detenen totes, menys la senyora Dominga, la qual prefereix deixar-les-hi anar a què moguin un escàndol de crits i rebequeries.

I diu a la senyora Tuies, la qual té al costat:

—No es poden dur criatures enlloc. Són per a comprometre qualsevol.

—Ja sabem el que són, senyora — respon la interpellada—. ¿Que es pensa que ara podria aguantar aquest meu, si no fos que son pare el mira des de l'altre cantó de la sala? I ca!

—I per vosté, senyora Tuies, ¿quan menjarem confits? — pregunta la senyora Dominga.

—Si no m'enganyo, encara en tinc per dos mesos i mig... Ja voldria haver-los passat!

I fent un sospir, la senyora Tuies escup i es posa a la boca dues o tres xufles seques que s'ha tret de la butxaca.

Les criades segueixen passant confitures i pastes, i les senyores, una perquè d'ací a mitja hora ha de dinar, l'altra perquè no ha portat la mainada, totes s'omplen de dolços el mocador de butxaca i prenen també el de les criatures, perquè no fos cas que s'enfitessin.

Acabat d'arreglar els "farcells", cadascú va a acomiadar-se de la partera, la qual té un mal de cap que no pot aguantar.

Les frases que se senten són:

—Passi-ho bé...

—Estigui boneta...

—Me n'alegro que tot hagi anat tant bé...

—Vaja, que sembla que està en disposició de tornar-hi...

—Que per molts anys...

I així va desfilant tothom.

Al carrer, diu la senyora Dominga a la senyora Tuies:

—Diguem que el refresc no ha estat gran cosa!

—Encara!... Ha pogut anar. Ei, per mi.

—Ah, sí! Es clar... Jo ho deia per les criatures, ja que per a elles es fan els bateigs.. Per mi, sí que... Estigui boneta...

L'ONCLE

(D'"El noi de la mare", del primer de juliol del 1866.)

—El passatger de primera classe ha deixat les sabates a la porta.

(Candide)

—... perquè ho sàpiga, la meva filla parla tan bé l'anglès com el francès.

—I bé! Encara és molt joveneta... ¡Cal esperar que pot fer molts progressos!

(Candide)

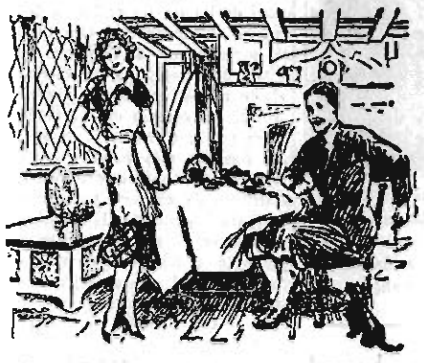

—I totes les noies del poble són tan boniques com tu?

—No ho sé, senyor... Jo només em miro els xicots.

(Rio et Rao)

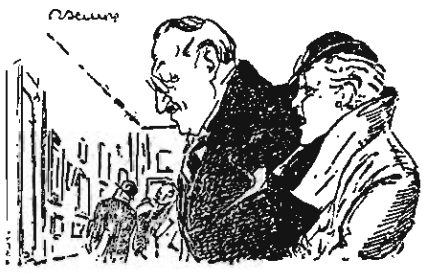

—No comprenc com la cosina ha consentit "posar" tota nua.

—¿Que no saps que a tots els tallers hi ha una bona calefacció?

(La Petite Gironde)

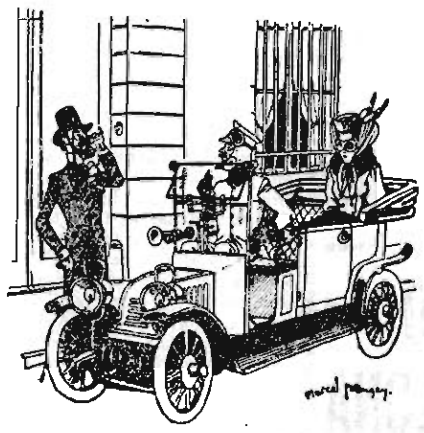

L'AERODINAMISME 1900

—Es increible! D'ençà que vaig fer-me tallar la barba en punxa he guanyat més de dues cinquenes de segon per deu quilòmetres.

(Rio et Rao)

LA COBRA.—¡I pensar que d'això se'n diu un encisador!

(Tout à Vous)

—Això és "La mort d'Arc".

—No m'estranya gens.

(Rio et Rao)

—No teniu por d'un reuma?

—Per què? Tinc tota la setmana per a curar-me'l. Sóc funcionari d'un ministeri.

(Gringoire)

SALOMÓ A LES SEVES VUIT-CENTES DONES

—Senyores: em veig ogligat a sortir demà... ¿Puc comptar amb un parell de mitjons passadors?

(Tout à Vous)

TEMPS DE CRISI

Ja feia dies que el senyor Camps estava intranquil, per les veus no massa falagueres que corrien respecte a la solvència del senyor Prats, els assumptes del qual d'un quant temps ençà no anaven prou llatins. La intranquillitat venia que la casa Prats devia a la casa Camps 10.237'50 pessetes, segons el saldo del darrer extracte de comptes. Per tal de salvar aquella quantitat, el senyor Camps en persona anà a veure el senyor Prats, i la sorpresa fou de les que no en corren en trobar-se que la casa Prats rebia amb afectuosa consideració la casa Camps, a la qual no sols reconeixia totalment el deute, sinó que, sense dubtar un moment, estengué un taló contra no sabem quin Banc, per la quantitat de deu mil pessetes, a compte de major suma. (I dubtà encara menys, perquè sabia que el romanent que tenia al compte del Banc no arribava a aquella xifra.)

El senyor Camps anà directament a cobrar el taló, però es trobà que en el saldo a favor del compte corrent de la Casa Prats només hi havia nou mil cinc-centes pessetes, i que dos altres creditors — la casa Rius i la casa Cases — l'una per 18.000 i l'altra per 15.000, també havien fet cap al davant la finestreta del Banc per cobrar sengles talons de la casa Prats i s'havien trobat que la dita casa no hi tenia, ni de molt, allò que ells anaven a cercar-hi.

Els senyors Rius i Cases, posseïts de la indignació pròpia del cas, s'entretingueren a la porta del Banc, lliurats a una conversa plena de lamentacions sobre la crisi econòmica del país, blasmant els mals pagadors i carregant a la República la mala jugada que els havia fet la casa Prats. Mentrestant, el senyor Camps, camí de casa seva, reflexionava; reflexió que no esvaïa, val a dir-ho, l'empipament per la broma pesada del senyor Prats. Tot reflexionant, reflexionant, entrà al seu despatx, va prémer un botó, aparegué el caixer, i li ordenà que anés "ipso facto", que vol dir "ara mateix", o com si diguéssim a "l'instant", o si volem, "sense perdre temps", a ingressar cinc-centes pessetes al compte corrent de la casa Prats, al Banc que sigui.

El caixer, que, com a tal, vetlla els interessos de la casa, com vetllaria, si fos casat, la fidelitat de la seva cònjuge, i la salut de llurs fills, abans d'obrir la caixa obrí els ulls — com una taronja, naturalment — però la decisió del senyor Camps era tan ferma, que no hi hagué res a fer, llevat d'agafar cent duros i anar-los a llençar dins el pou que, segons ell, era el compte corrent de la casa Prats.

Al seu darrera hi anava el senyor Camps.

I tot just el fidel caixer havia ingressat les cinc-centes pessetes al dit i repetit compte de la casa Prats, la casa Camps presentava, una finestreta més avall, el xec impagat.

—El senyor recordarà que li he dit que el compte de la casa Prats és insuficient — digué l'empleat del Banc que atenia el registre de talons.

—Ho era, amic meu... — contestà el senyor Camps—. Acaben de completar-lo.

L'empleat féu els deguts esbrinaments i tornà a la finestreta, des d'on, tot lliurant-li un paperet amb un número, digué al senyor Camps:

—Vostè tenia raó. Perdoni.. Ja el cridaran.

Com així passà, tanmateix. La casa Camps fou cridada i recollí les deu mil pessetes, deixà el compte de la casa Prats a la summa miseria, i només perdé en la perillosa operació, set-centes trenta-set pessetes i mitja.

Ja no sabem res més. Ni de les reaccions del senyor Prat en veure's eixugat el saldo, ni de la conferència de les signatures Rius i Cases, els acords de les quals, però, no creiem que hagin pogut influir en la darrera caiguda i subsegüent aixecada del govern Lerroux.

MINIMUS

Coses d'Anglaterra

LA INVENCIÓ DEL FERROCARRIL

Ara que Anglaterra ocupa un primer pla d'actualitat, ens sembla escaient de reproduir aquesta petita mostra de l'humor del temps del jubileu de la reina Victòria, que traiem d'un número de "Le Rire" del 1895

Heus ací que una vegada hi havia un ciclista bastant llest, que es deia Stephenson. Un dia que havia rodat molt per una ruta tota enfangada, s'aturà, lassat, davant un hostal per beure un vas de whisky. I mentre el bevia, li vingueren a la memòria les grans màquines a vapor que movien les rodes de les fàbriques. I l'home que es diu: "—Posaré una màquina al meu velocípede perquè faci marxar les rodes." Un cop a casa seva, adoptà una màquina a vapor al seu quadricicle i, efectivament, el "velo" marxà tot sol per les carreteres. Però passà que en ésser a la meitat de la costa que hi ha entre Liverpool i Manchester el "velo" no pogué pujar-la. Llavors Stephenson digué:

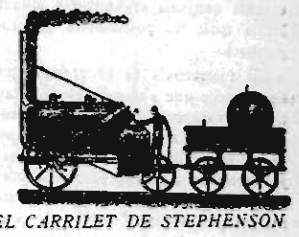

EL CARRILET DE STEPHENSON

"—Faré una carretera plana." Torna a casa seva, fa ponts i túnels, posa els ponts damunt les valls i els túnels sota les muntanyes i estén bigues de ferro a les rutes, i el "velo" roda, dret, damunt els rails, i Stephenson pot mocar-se i llegir el "Times" sense tenir compte de res. Dóna la seva trompeta a una dona llogada que no s'ha de moure de l'encreuament de la gran ruta de Wigan, per avisar els cotxes, i li dóna, també, una bandera vermella per desviar l'atenció dels braus. Llavors la reina Victòria (que bufona, llavors!) somriu graciosament a l'inventor i li lliura uns xecs; però els altres ciclistes esbufegaven per damunt les carreteres enfangades. Stephenson, que era un bon home, enganxà llurs quadricicles darrera el seu, i, per consell del príncep de Galles, els dóna uns tiquets a canvi de dos sous. I comencen a córrer trens d'aquells pertot arreu, i hom adopta el nom de vagó com a substitut del de quadricicle. Després hom els separa en compartiments, i àdhuc en fa per a senyores soles, amb un petit vidre a l'embà perquè puguin veure's les coses distretes del compartiment del costat. I el príncep de Galles es diverteix viatjant-hi sempre per jugar a cartes amb els ciclistes, i féu posar per a ell, a totes les línies, uns grans vagons agençats per a beure-hi whisky i gin i els quals són designats a tots els indicadors amb les inicials W. R. (Wictòria Regina), la qual cosa és una delicada atenció filial adreçada a la graciosa sobirana. — G. DE P.

parada

EDUARD VII

El jubileu dels reis d'Anglaterra omple columnes i més columnes de la premsa de tot el món. Les anècdotes no són pas negligides. Vegeu-ne tres d'Eduard VII.

Un dia visità d'improvís una escola rural i féu algunes preguntes als alumnes sobre els més famosos sobirans antecessors seus. El mestre tre xiula a l'orella d'un dels deixebles el nom d'Eduard VII.

—Ah!, a veure... ¿Què és el que ha fet de gran i extraordinari Eduard VII?

—Doncs... doncs... Va fer... No ho sé, senyor — acaba per dir, confús, el nen.

—Bé, petit... no tremolis... — li digué el rei, acaronant-lo—. Tampoc ho sé jo!

★

En una de les seves visites a París, al moment que anava al teatre, el qual sentia una veritable afició, rebé la notícia de la mort d'un príncep parent llunyà. Un dels seus companys, temerós de perdre, per aquella causa, una bona nit, li preguntà:

—Què cal fer, altesa?

—Ben poca cosa — contestà Eduard—: posar-nos uns botons negres als plastrons i anar al teatre.

★

Eduard VII tenia una formidable memòria visual. Quan no era més que príncep de Galles es presentà un dia a casa d'una família amiga, de París, on no era esperat, i calgué sostenir una conversa amb un criat zelós que no el deixava passar de la porta.

—Es que no em coneixen? — li preguntà, després d'una estona de discussió.

—Perdoni el senyor... No.

—Doncs bé, minyó... Em féu un greuge que no m'el mereixo... Perquè jo sóc el príncep de Galles, us reconec perfectament a vós... Vós ereu, l'any passat, lacai a casa la duquesa de Manchester!

JORDI V

Diuen els que el tracten de la vora que el rei d'Anglaterra llegeix més diaris que llibres, cosa que tan pot ésser per plaure als qui ens guanyem la vida amb el periodisme com per respondre a una necessitat professional.

Hom afegeix que en literatura Jordi V té una marcada preferència pels drames policiacs i les novelles d'aventures. Quant als clàssics, no li inspiren ni de bon tros allò que se'n diu una mica de simpatia. Ho constata el fet que havent-li estat oferta, al començament del segle, i durant una estada seva a París, una vetllada amb un programa estrictament clàssic al teatre de la Comèdia Francesa, en protestà amb aquests mots:

—¿Es que m'han pres pel shah de Pérsia?

I se n'anà a passar la vetlla a un teatre especialitzat en el gènere terrorífic.

★

Un dia el rei i la reina que aquests dies aclama el poble anglès es passejaven com a simples ciutadans pel jardí de Kew, el qual és força concorregut.

Una noia del poble, en veure els reis, corregué a posar-s'hi davant i els enfocà l'objectiu d'una màquina fotogràfica. En lloc de privar-li-ho, Jordi V s'aturà i restà quiet davant l'objectiu. I esperà encara que la noia tirés un segon clixé, per por que el primer hagués fallat.

★

La infantesa de Jordi V fou plena d'entrenyadures, i la seva àvia repetia molt sovint que "no en farien res de bo".

Ara fa un any, un venedor de diaris londrenc anomenat Bertrand Woolridge, retirat del negoci, contà que en començar-lo, quan encara era molt jove, tenia el seu lloc de venda davant l'estació de Slogh. Un dia que el príncep sortia, com de costum, del Collegi d'Eton, aprofitant-se d'una distracció dels seus vigilants, agafà una pila de diaris de la parada de Woolridge, li prengué la gorra i se l'encasquetà i es posà a cridar la mercaderia amunt i avall de l'andana de l'estació.

★

Una entremaliadura suara retreta es refereix a uns anys més tard. En el curs d'un creuer a les Bermudes, el príncep féu creure als qui el voltaven que s'havia fet tatuar el nas. La notícia arribà fins a Londres, i la reina Victòria, alarmada, telegrafià al cap de l'Esquadra demanant-li que li precisés el fet. L'almirall obrí amb la discreció del cas una enquesta i pogué cablegrafiar una resposta tranquil·litzadora: el reial plançó s'havia limitat a pintar-se el nas!

PARROQUIA IMMORTAL

A Stratford-sur-Avon se celebren actualment unes festes shakespearianes. Un hoteler ha cregut que faria bonic, a honor de l'autor de "La feréstega domada", designar les cambres del seu hotel amb noms dels herois del gran Will, en lloc de números, com tenien fins ara, tal com és costum a tots els hotels i fondes del món.

La qual cosa fa que se sentin pels corredors de l'hotel shakespearià diàlegs com els següents, entre les minyones:

—Hamlet demana una ampolla de "Vichy".

—Prepara el bany per Romeu i Julieta.

—Un te complet per a Otello!

—Cal netejar les sabates de Macbeth.

—Juli Cèsar demana el café amb llet!

GENEROSITAT

En tornar a París després del seu llarg sojorn als estudis cinematogràfics de Hollywood, Maurici Chevalier s'ha vist perseguit per nombrosos empresaris que li oferien un bon contracte. A un d'ells — aquell qui dela que ja el tenia a la butxaca — Chevalier li digué:

—Vull el setanta per cent de la recaptació...

L'empresari hagué de recolzar-se a una taula, per no caure d'espatlles. I després d'un silenci, amb un gentil somriure, l'artista va afegir:

—Tingueu en compte que per tractar-se de la meva reaparició davant el públic parisenc no ho faig pas pels diners...

DEFINICIÓ

D'un diari australià:

"El banquer és un home qui us ofereix un paraigua quan el cel és serè, i us el reclama així que cauen quatre gotes... Perquè el paraigua que us ha donat no és el seu."

CRIT DEL COR

Dies passats féu irrupció al despatx de l'empresari d'un gran teatre parisenc un arquitecte el qual, de bones a primeres, desplegà davant seu un embalum de plans complicats, mentre li deia:

—M'he adonat que les portes de sortida del vostre teatre són insuficients i obliguen a una lenta evacuació del públic. Amb les transformacions que jo he pensat i que, de més a més, permetran guanyar terreny, en menys de tres minuts, un cop el teló hagi caigut, la sala podrà buidar-se.

L'empresari llençà un crit sorgit del fons del cor:

—Posat a fer, ¿no podrieu trobar la manera d'omplir-la?

de fira

ELS BELLS OFICIS

En un dels carrers més cèntrics de Nova York, Smithson veu venir, per la vorera mateixa que ell va, un vell condeixeble seu, el nas vermell com un pebrot, els ulls plorosos, les cames fent tentines... Smithson se sent endut per una gran compassió per aquell bon amic de qui no coneixia el vici de la beguda. S'hi acosta, solícit, i li diu:

—I doncs, Brown? Què és de la teva vida?

L'altre es redreça una mica i respon:

—Perfectament, Smithson! Me la campo a cor què vols. Guanyo dos dòlars cada hora.

—De debò? I què fas?

—Estic contractat per una societat de temperança que lluita contra l'abús de l'alcohol.

Smithson resta clavat a terra, mentre Brown reprèn la caminada, les cames insegures, marcant alguna esse i fent-li adéu amb un gest de la mà flonja.

I llavors Smithson, el qual el segueix amb la vista, s'adona que Brown porta penjat a l'esquena un rètol que diu: "No seguiu aquest exemple!"

UNA DENÚNCIA

La senyora Antonieta telefona a la delegació de Policia del districte reclamant la presència immediata d'uns agents. Es queixa que cada nit, al pis del davant del seu, es produeixen unes escenes orgiaques que està condemnada a presenciar des de casa seva.

—I tenen els llums encesos, senyor delegat!

El delegat fa personalment el servei, perquè la senyora Antonieta és parenta d'un alt funcionari de l'excomissaria. A les finestres del pis de davant del de la senyora Antonieta hi ha, en efecte, un devessall de llum. Però dins la cambra no s'hi veu res d'ofensiu. El delegat es gira a la denunciant, i fa:

—No veig res, senyora.

—Com que no? Faci'm el favor de pujar damunt la calaixera i arrambar-se una mica cap a la dreta...

LES PREGUNTES DE LA NURI

La Nuri, que tot just puja tres pams de terra, és garlaire com ella mateixa. Sobretot, preguntadora.

—¿Tothom, tothom, tothom ve un dia que mor, mama?

—Tothom.

—I jo quedaré sola?

I una llagrimeta li surt dels ulls.

—Van bé els negocis?

—Sí; ha estat l'únic sistema de recobrar el diner que duc perdent a l'hipòdrom.

(Rio et Rao)

—¿Diu que en el sorteig que va la "gressa" serà de tres milions? ¡Doncs com que tampoc no treuré, seran 500.000 francs més els que m'escaparan! ¡No direu que no sigui trist!

(Gringoire)

COM CADA DILLUNS, DEMÀ, A LES VUIT DEL VESPRE, SERÀ EMESA LA MITJA HORA DE COMUNICACIÓ DE LA REDACCIÓ DE

"LA PUBLICITAT"

A TRAVES DE L'EMISSORA E A J-1, RADIO BARCELONA

ESCOLTEU-LA!

radiodifusió

LA MITJA HORA DE L'ESTUDIANT
per RADIO BARCELONA E. A. J. -1
IX sessió: Demà, dilluns, dia 13, a les 21'30
Hi prendran part:
Manuel Serra i Moret
Mn. Francesc Baldelló
Josep A. Vandellós,
Altres elements universitaris

UN IMPORTANT CONGRES INTERNACIONAL DE RADIODIFUSIO A FLORENCIA

El dijous passat sortí cap a Florència (Itàlia) el Director de Ràdio Barcelona, senyor Joaquim S. Cordovès, per tal d'assistir a les sessions del Congrés que reuneix tots els directors de programes de les organitzacions de radiodifusió europees i els representants dels teatres lírics de tots els països.

Les matèries que seran tractades a l'esmentat Congrés són: "La música lírica i simfònica a les emissions radiofòniques", "Música radiogènica", "Criteri i preferències del públic dels diferents països" i "Desenvolupament de la cultura musical sota la influència de la radiodifusió".

Hom pot deduir d'aquest enunciat la transcendència que per al "vibrator" permanent de la cultura — llegeixi's radiodifusió — tindrà aquesta iniciativa de l'E. I. A. R., entitat que té al seu càrrec la radiodifusió a Itàlia.

Es palesa la importància que Catalunya estigui present per mitjà de Ràdio Barcelona i del seu Director en aquest Congrés, del qual segurament s'obtindrà l'acoblament de les més perfectes organitzacions de ràdio d'Europa, qüestió que considerem fonamental i necessària per a realitzar una tasca radiofònica interessant. Es evident que una organització aïllada limita molt les possibilitats de programació.

Els intercanvis de programes que dels acords que s'adoptin es deduiran tindran repercussió en l'aspecte programàtic i d'aprofitament, per tant, de les possibilitats del micro. La majoc activitat d'aquest permetrà portar a l'antena de les organitzacions reunides en aquest Congrés els concerts i totes les altres manifestacions destacades que es registren a Europa.

Referint-nos en aquest petit comentari a les retransmissions internacionals, hem de fer una afirmació: Els programes de la ràdio a casa nostra, en ordre al panorama internacional, són un exemple viu d'una activitat privada modèlica: La Primera Emissora de Catalunya des de fa molt de temps inicià aquest intercanvi de programes que a hores d'ara és la preocupació d'aquest Congrés florentí. Recordem, si no, les retransmissions de concerts simfònics interpretats a Londres, Viena, París, Roma, Milà, etcètera. Encara és present en el nostre record la transmissió efectuada des de Londres a càrrec de la Simfònica de la B. B. C., en el programa de la qual intervingué el nostre Pau Casals, primer violoncellista del món. En data no gaire llunyana meresqué l'aplaudiment unànime dels radio-oients catalans la retransmissió de l'òpera "Carmen", representada al Teatre de l'Scala de Milà.

En tractar-se a l'esmentat Congrés de la música dels diferents països i ésser presentada la tasca realitzada per les organitzacions de radiodifusió respectives, Catalunya podrà presentar, per mitjà del prestigiós enginyer i valuós directiu de la ràdio a casa nostra, un resum que a no dubtar merexerà l'aplaudiment unànime i es guanyarà les simpaties dels altres congressistes. L'Organització de la Primera Emissora de Catalunya, sempre orientant-se en l'intercanvi de programes, ha efectuat dins de l'ambient peninsular uns cicles de concerts interpretats per les Orquestres Filharmònica i Simfònica, Orfeó Donostiarra i totes aquelles agrupacions artístiques de marcat relleu a tota la Península. Parlem de Barcelona i recordem les transmissions d'òpera de la temporada passada i actualment els Ballets Russos des del Gran Teatre del Liceu, de l'Orquestra Pau Casals, Orfeó Català, Banda Municipal.

Si fins al present i realitzant un esforç desarticulat dins de l'ambient internacional de la radiodifusió, aquesta branca de l'activitat a Catalunya ha arribat a tenir una gran importància, en finalitzar el Congrés de Florència forçosament haurem de sentir-nos optimistes sobre les seves profitoses conseqüències. Els que abans que tot deitgem per a la nostra Catalunya el lloc destacat que en totes les activitats mereix, hem de sentir-nos afalagats per la preocupació que demostra Ràdio Barcelona per una rellevant posició del nostre florent prestigi radiofònic, en el seu aspecte d'expandiment de la cultura. El fet que sigui personalment l'enginyer-director de Ràdio Barcelona qui porti la representació de la Primera Emissora de Catalunya evidencia encara més la seguretat que tenim que el Congrés florentí serà profitós per a la nostra radiodifusió, la qual cosa repercutirà en el prestigi que ja té la nostra Catalunya.

A.

Una ciutat de la Ràdio i del Cinema

Una veritable ciutat de la ràdio i del cinema sorgirà a l'"Albertum", el Palau de les Ciències, edificat a l'Exposició Internacional de Brusselles de l'any corrent. Tots els miracles de la ciència seran presentats en aquest magnífic edifici que estarà dotat d'un planetari, de sales d'exposició, d'un teatre, d'un cinema capaç per a 500 espectadors i d'un Estudi de radiodifusió amb centre de captació, de control, de modulació per transmissions internacionals. Hi haurà també un Estudi per l'enregistrament de discos i una cambra d'audició. El públic podrà circular per l'Estudi i mitjançant un "teló de cristall" podrà assistir a tots els secrets i misteris de la radiodifusió. Seran radiats intervius, concerts i recitacions. També seran captades moltes emissores estrangeres.

CATALANS:
Llegiu la revista
RÀDIO BARCELONA
la més antiga, l'única publicació setmanal catalana de radiodifusió. Deu anys de publicació ininterrompuda.
TIRATGE: 25.000 EXEMPLARS

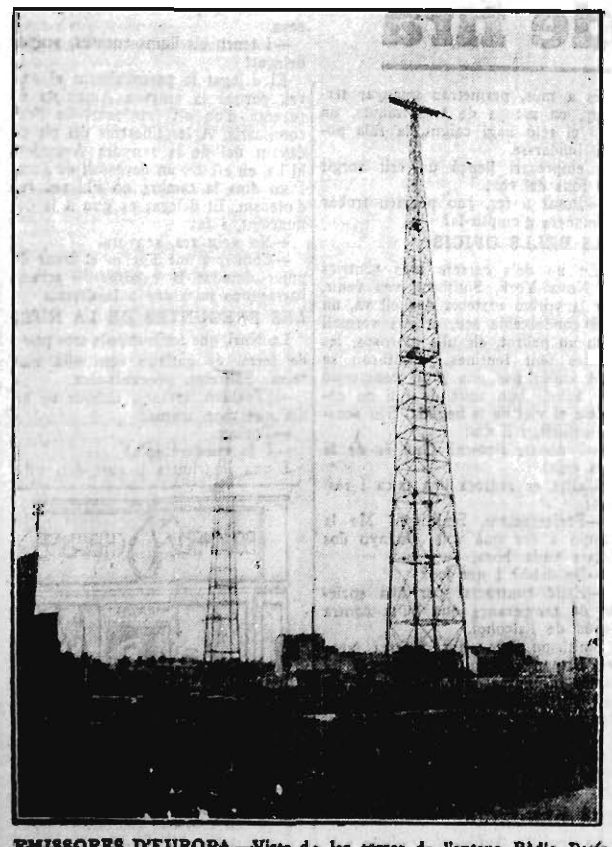

EMISSORES D'EUROPA.—Vista de les torres de l'antena Ràdio París

Programes Ràdio Barcelona

RETRANSMISSIONS ESPORTIVES INTERNACIONALS

AVUI, DIUMENGE, a les dues de la tarda, RADIO BARCELONA retransmetrà el partit de futbol que a Colònia (Alemanya) es disputaran les

SELECCIONS D'ALEMANYA I D'ESPANYA

NOTA IMPORTANT: La retransmissió d'aquest partit acabarà molt abans de començar el partit que a l'ESTADI DE MONTJUIC es jugarà entre el SUNDERLAND i la SELECCIO CATALANA a profit de la MUTUAL ESPORTIVA DE CATALUNYA.

EL «DIA DE LA BONA VOLUNTAT»

La Primera Emissora de Catalunya, per comanda de la "Unió de la Lliga de Nacions" mitjançant el "Welsh National Council" ha portat a terme els treballs preparatoris per a celebrar a Barcelona, cap i casal de Catalunya, el "Goodwill Day", anomenat també "Children's Day"; "Dia de la bona voluntat" o "Dia dels infants".

Des de fa catorze anys, els nens i les nenes del País de Galles adrecen el dia 18 de maig un missatge de pau i de companyonia a tots els nens i nenes del món. I és precisament en aquest dia, en commemoració del 18 de maig de 1899, data de la inauguració de la primera Conferència de la Pau mundial; la qual conferència tingué lloc a la capital d'Holanda, La Haia, en aquella data.

Es, dònes, en consideració a aquests fets que la Unió de la Lliga de Nacions ha patrocinat la iniciativa que tingueren els nens i nenes del País de Galles: i cada any, en l'esmentat dia, l'emissora "West Regional", de la "British Broadcasting C", transmet el repetit missatge, el qual es reproduït per totes les altres emissores del Regne Unit i contestat des de la majoria de les emissores del món pels nens i nenes dels respectius països.

Enguany l'al·ludida emissora "West Regional" transmetrà el missatge a un quart de sis en punt de la tarda del repetit dia 18 del corrent.

I a dos quarts de set la Primera Emissora de Catalunya, Ràdio Barcelona, celebrarà l'acte de correspondre al missatge mundial de pau dels nens del País de Galles. La Direcció de Ràdio Barcelona ha curat que aquesta festa, dintre la seva senzillesa, assoleixi la màxima importància: i a tal objecte ha invitat, ultra les primeres autoritats de la ciutat i de la regió autònoma, tots els senyors Cònsols dels països estrangers amb residència a la nostra ciutat, així com els senyors directors de les escoles estrangeres existents a Barcelona.

L'acte començarà a l'hora esmentada, a l'estudi de Ràdio Barcelona, amb un breu parlament del Cap de la Secció Infantil de l'emissora. Acte seguit un nen de parla anglesa llegirà el repetit missatge en anglès; el qual serà contestat en els idiomes respectius, per un nen francès, un italià, un alemany, un castellà i un català. Els esmentats nens aniran acompanyats de diversos companys llurs pertanyents a les "English School", "Ecole Française", "Ecole Suisse", "Scuola Italiana", "Deutsche Schule", "Escoles Públiques" de Barcelona, i, els darrers, pertanyents a la Secció Infantil de Ràdio Barcelona.

Heus ací, ara, la traducció catalana del missatge que els nens del País de Galles adrecen a tots els seus companys del món:

"Des dels nostres camps de joc, des de les nostres escoles i des de les nostre llars, nosaltres, nens i nenes del País de Galles, adrecem als nens i nenes de tot el món el nostre salut cordial.

"Una vegada més ha vingut a visitar el nostre país petit la Primavera, amb tot l'encís dels seus arbres i de les seves flors. Nosaltres, els nens, som també la Primavera, puix que per nosaltres el món es rejoveneix.

"¿I no us sembla, amics, que en aquest dia de bons desigs hem de donar-nos les mans per a formar una cadena vivent de companyonia, que encercli tota la terra?

"En aquest dia volem així mateix recordar amb agraïment tots aquells que, en tots els països, han renovat la vida i l'han enriquida mitjançant el triomf damunt les malalties: i també aquells altres que, amb llur treball han portat salut i felicitat a la Humanitat.

"La ciència, mitjançant la ràdio, ens ha fet a tots veïns: que la bona voluntat ens conservi sempre amics."

JOAN GOLS

Nina la gitana, coneguda artista dels radioolents del Nord-Amèrica, es troba actualment a Anglaterra, i les seves actuacions microfòniques són molt celebrades pel públic anglès

L'"efecte Luxemburg"

Amb aquesta denominació s'indica una pertorbació recíproca, molt especial, d'algunes emissores. Per exemple, una emissora potent, Luxemburg o Droitwich, pot fer-se sentir com a fons en l'emissió d'una estació en una ona completament diferent. De cap manera pot tractar-se d'una interferència ni d'un harmònic.

El més característic d'aquest fenomen, és, no obstant, que l'ona portadora d'aquesta estació ha d'estar present. Si l'esmentada estació deixa de radiar, s'esvaeix l'"efecte Luxemburg". Per estudiar aquest efecte, hom ha procedit a una sèrie d'emissions especials que tenen lloc a l'emissora de Luxemburg cada nit de divendres a dissabte de 12 a 1. (H. E. M.). Aquestes emissions consisteixen en la radiació d'una nota de 400 hertz, de manera que l'"efecte" pot ésser eventualment percebut amb facilitat.

RADIO PER A TOTHOM

RADIO BARCELONA
CARRER DE CASP, 12
Telèfon 18860
GARATGE PROVENÇA
Provença, número 157
Telèfon 72944
Servei d'instal·lacions darrers models aparells receptors de RADIO PER A AUTOMOBILS
RADIO PER A TOTHOM
Laboratori radiotècnic
RAPIDESA
ECONOMIA
I GARANTIA TECNICA
CASP, 12 - TEL. 18860

DE LA MITJA HORA DE L'ESTUDIANT

Un altre dels aspectes interessants de les estadístiques econòmiques catalanes és el que fa referència al nombre d'automòbils que es matriculen, els quals es divideixen en cotxes de turisme, camions i motos. Es evident que les variacions ocorregudes en la matrícula dels cotxes de turisme ens indicarà la capacitat de consum sumptuari de les classes rendistes, la matrícula de camions ens farà conèixer la incrementació de l'utillatge industrial i dels transports per carretera i el de motos constitueix només un aspecte del consum de cotxes de turisme per ésser un mitjà de locomoció fins ara més barat que l'automòbil i potser més esportiu. Si bé la matrícula de camions pot constituir un índex important de la situació econòmica, no podem dir el mateix respecte de la matrícula de cotxes de turisme perquè el seu major consum significa de vegades una inversió de l'estalvi que no s'ha dedicat a fins productius.

Fins a l'any 1929 hi hagué un augment constant del conjunt d'automòbils, ja que el nombre dels vehicles matriculats fou de 8.545 en aquell any contra 2.746 en 1920; però comença la minva en 1930 fins arribar en 1931 a 2.760, xifra que es manté aproximadament en 1932, pujant a 4.246 en 1933 i 5.556 en 1934. Si fem la distinció entre les tres classes de vehicles, trobem que pels cotxes de turisme es troba el màximum pels darrers vuit anys en 1928 amb 5.149; pels camions, al màximum correspon al 1929 amb 2.688, i per les motos, el nombre més gran correspon al 1927 amb 1.435. El mínimum pels cotxes de turisme s'obtingué en 1931 amb 965 cotxes matriculats: per als camions, en 1932 amb 1.006, i per a les motos, també en 1932 amb 223. En 1934 es matricularen 3.796 cotxes de turisme, 1.524 camions i 236 motos. Com pot veure's, les xifres corresponents als cotxes de turisme i als camions són ben importants, però degut als cotxes de turisme petits la matrícula de motos es manté molt baixa.

En el primer trimestre de l'any actual es matricularen 984 cotxes de turisme, 312 camions i 69 motos. En el mateix període de l'any 1934 foren 808 el total de turismes matriculats, 412 el nombre de camions i 60 les motos. S'observa un gran augment en el total de turismes matriculats a favor del 1935, i així com una petita millora en les motos, la qual cosa contrasta amb la baixa registrada en el nombre de camions matriculats.

El doctor Marañón a Ràdio-Barcelona

El dimarts passat l'eminent doctor Gregorio Marañón visità la nostra ciutat per tal de prendre part als actes d'homenatge a l'il·lustre metge gironí Gaspar Casal, que fa dos-cents anys va descobrir les vitamines.

Heus ací alguns paràgrafs del discurs pronunciat pel doctor Marañón pel micròfon de Ràdio Barcelona:

"Con mucho gusto aprovecho la invitación de la Sección Universitaria de Radio Barcelona para saludar a los estudiantes de Cataluña y a todos cuantos se interesan por la vida intelectual de España.

Precisamente me trae hoy a Barcelona un motivo de la más alta espiritualidad. El gran maestro Augusto Pi y Sunyer y el profesor Collazo, español de Montevideo, pero español nuestro, de adopción, por el generoso cariño con que ama a España y por la admiración y el afecto fraternal con que nosotros le correspondemos, han organizado un curso de Vitaminología en honor de un hombre admirable, hijo de Gerona, Gaspar Casal, que adelantándose en casi dos siglos a la ciencia contemporánea, tuvo la genial intuición de las vitaminas. Hoy todo el mundo sabe lo que estas vitaminas son. Hasta las madres iletradas han oído que su hijo necesita las vitaminas para crecer y para estar sano. Y sabe que son substancias sutiles, que, en cantidades pequeñísimas, bastan para desplegar sus efectos maravillosos; pero que, si faltan, la alimentación más copiosa sería casi completamente inútil, i acabaría su ausencia por producir la muerte, en medio de enfermedades terribles de los huesos, de los nervios, de los ojos, de la totalidad del organismo.

Todo esto, que oiréis con escepticismo cuando es lo cuenta un representante de específicos o cuando lo leéis en el cartel de una esquina, es, sin embargo, verdad. Si alguna vez es cierto que la medicina hace milagros es, precisamente, cuando maneja el arma de las vitaminas.

Pues bien: tanta maravilla, antes de que los métodos modernos de investigación lo demostrasen, estuvo clara y neta, en la cabeza de vuestro paisano insigne Gaspar Casal.

Casal, como le ocurre con frecuencia a los grandes precursores, fué casi ignorado en su tiempo. Era, es cierto, un médico de fama. De tanta, que llegó hasta la Corte, desde su rincón asturiano, y fué nombrado doctor de la cámara real, ascenso, entonces, el más insigne a que podía aspirar un facultativo.

Tal vez él mismo no sabía el valor futuro de sus observaciones. La Musa del Genio es muchas veces la inconsciencia. Tampoco Cervantes sospechó, cuando escribió el "Quijote" para ganar unas pesetas y para divertir a sus contemporáneos, que estaba componiendo un Tratado de psicología y de moral universal y la historia íntegra — historia y profecía — del alma de los españoles.

Lo grave no es esto. Lo grave es cuando el porvenir sigue sin enterarse de la magna obra escondida. Cuando la patria no reconoce a su lejano hijo glorioso. Cuando el pueblo natal no incorpora su nombre, alegremente, a los blasones de su escudo.

Ahora, por fortuna, no ocurrirá así. Cataluña, tan celosa de sus hijos insignes, recogerá la gloria de éste, para sumarla a tantas otras que la hacen inmortal ante la historia.

Y es, sobre todo, grato, que con los catalanes, contribuyamos a hacer esta justicia a un genio y este homenaje a Cataluña, los españoles del otro lado del Ebro y los del otro lado del mar."

«Acció Educativa» per ràdio

CONFERENCIA DEL SR. JOAN GOLS SOBRE EL TEMA "¿QUINES HISTORIES EXPLICAREM ALS NOSTRES INFANTS?"

A. E.

El senyor Gols mostrà, en el parlament del dimarts darrer, la importància que tenen les lectures per a infants en la formació de llur personalitat. I no solament pel que fa al fons de les històries, al contingut, sinó també a la forma. Ben sovint, contes estrangers de fons admirables han estat oferts als nostres infants en adaptacions francament detestables.

Hauríem de tenir present de quina manera resten gravats en la imaginació de l'infant els contes que ha llegit o que ha sentit; com repeteix després les paraules — sovint paraulotes— que ha vist impreses. No seria possible aleshores que subsistissin moltes publicacions destinades als infants —i per cert, no pas de llengua catalana— fetes d'una manera tan barroera que, si fossin sotmeses a la censura d'un pedagog, per poc severament que exercis la seva comessa, sortirien gairebé totalment en blanc.

Mant editor desaprensiu i incompetent en aquesta matèria, objectaria potser que cal donar als infants allò que els agrada. Nosaltres podríem respondre que també un nen assaboriria amb igual delectança una dosi de sacrin i un de sucre, i una li serà perjudicial i l'altra bona.

¿Quines històries trobem, en moltes publicacions infantils? Guerres, lluites, bandits, pistoles, punyals! Nois que fan malifetes i en surten triomfants, mentre que els que les volien evitar en resulten escarmentats i ridiculitzats!

Cal bandejar, en les narracions per a infants, tot allò que és truculent, cruel o amarg; tot allò que, per l'escepticisme o l'experiència desabusada podria paralitzar l'entusiasme. I desvetllar-los, en canvi, la generositat, la bonesa, l'optimisme sa, la dretura, la joia de viure i —també— la pietat enfront de les desgràcies i els sofriments.

Ràdio Barcelona E. A. J. - 1

Les grans emissions de la primera emissora de Catalunya

Entre altres importants actuacions a càrrec de renomenats conjunts musicals o d'artistes de fama, es destaquen, per a la setmana entrant, les següents importants emissions:

AVUI, DIUMENGE, a les 10'30 hores.—Transmissió des del Teatre Goya de la Secció Infantil.
A les 11'15 hores.—Transmissió des del Palau de Belles Arts. Concert per la Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció del mestre Joan Lamote de Grignon. (Abans del concert i a l'intermedi, el mestre Jaume Pahissa farà uns comentaris a les obres del programa.)
A les 14'00 hores.—Retransmissió des de Colònia del partit de futbol entre les Seleccions d'Alemanya i d'Espanya.

DILLUNS, 13, a les 20'00 hores.—"La mitja hora de comunicació des de la Redacció de LA PUBLICITAT".
A les 17'45 hores.—BALLETS RUSSOS DE MONTE-CARLO.
A les 23'30.—Segona part del programa de varietats del Teatre Fontalba, en el qual prenen part Amàlia Isaura, Mercè Serós i l'Antinea, amb la seva orquestra.
A les 22'45 hores.—El conte "Pepla", del popular escriptor Vicenç Díaz de Tejada.

DIMARTS, 14, A les 18'00 hores. — MUSICA DE CAMBRA. Trio núm. 6 en Re, de Haydn. a) Allegro; b) Andante; c) Allegro.
A les 19'30 hores.—Retransmissió des de París. Primera part del festival Gustau Charpentier. (Gran Premi de Roma), sota la direcció de l'autor.
A les 21'00 hores.—Retransmissió des de Florència: Missa de Ràquiem, de Josep Verdi, per a solos, cors i orquestres. Director d'orquestra: Tullio Serafin; director de cors: Andreas Morosini; solistes: Maria Caniglia, Ebe Stignani, Giovanni Martinelli, Ezio Pinza.
A les 22'15 hores.—BALLETS RUSSOS DE MONTE-CARLO. Transmissió des del GRAN TEATRE DEL LICEU.

DIMECRES, 15, a les 21'45 hores. — CONFIDENCIA per JOSEP CARNER.
A les 22'15 hores.—RADIOTEATRE, amb la farsa amorosa en tres actes, original de Lluís Capdevila, "L'home que no sabia ésser rie".
ACTIVITATS. Ràdio-Gaceta de la vida catalana.

DIVENDRES, 17, a les 18'00 hores.—Música de cambra, per Rosaura Coma, pianista; Juli Jarque, violinista, i Ferran Pérez Prió, violoncellista.
A les 21'05 hores.—Programa setmanal Ford, de la Ford Motor Ibérica, retransmès a totes les emissores d'Unió Ràdio.

DISSABTE, 18, a les 18'30 hores. — COMMEMORACIO DE "GOODWILL DAY" (DIADA DE LA BONA VOLUNTAT). Lectura del missatge de pau dels nens del país de Galles a tots els nens del món. Contestació en francès, italià, anglès, alemany, castellà i català, pels nens de les escoles respectives i de la Secció Infantil de Ràdio Barcelona, en presència de les autoritats locals i de SS. EE. els senyors Cònsols dels països respectius residents a Barcelona.
A les 21'05 hores.—SARDANES. Concert per la Cobla Barcelona Albert Martí.
A les 22'05 hores. — BALLETS RUSSOS DE MONTE-CARLO. Transmissió des del GRAN TEATRE DEL LICEU.

carnet de la ràdio

PROGRAMES SELECCIONATS

12 I 13 DE MAIG DE 1935

CATALUNYA

Ràdio Barcelona, 377'4 m. 796 Kc.

10'30: Secció infantil: sessió al teatre Goya, amb assistència de nens i nenes subscriptors de Ràdio Barcelona, alguns dels quals actuaran davant el micròfon. 11: Senyals horaris de la Catedral. 11'75: Transmissió des del Palau de Belles Arts del concert per la Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció del mestre Joan Lamote de Grignon (abans de començar l'emissió i a l'intermedi el mestre Jaume Pahissa farà uns comentaris adients a les obres del programa). 12: Senyals horaris de la Catedral. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: Retransmissió des de Colònia del partit de futbol entre les seleccions d'Alemanya i Espanya. 17'45: Ballets russos de Montecarlo: transmissió des del Gran Teatre del Liceu. 21: Senyals horaris de la Catedral. 21'30: "Reportatge pintoresc", per Ferran Barangó-Solis, i continuació del programa de discos. 23'30: Retransmissió des del teatre Fontalba, de Madrid, de la segona part del programa de varietats, en el qual prenen part Amàlia d'Isaura, Mercè Seròs i l'Antinea amb la seva orquestra.

DEMA

11: Senyals horaris, i secció femenina. 13: Senyals horaris. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: "La Paraula", emissió de les dues de la tarda, i actualitats teatrals i musicals. 14'30: Butlletí oficial de la Generalitat, i "El fet del dia", per Joan Alavedra. 15: Sessió radiobenèfica 18'30: Secció infantil de Ràdio Barcelona: rondalles, contes, consells útils. 19: cotitzacions de monedes: **les emissions de LA PUBLICITAT: la mitja hora setmanal de comunicació radiofònica: noticiari des de la Redacció de LA PUBLICITAT**, i cotitzacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris. 21'5: "Setmana còmica", revista festiva per Joaquim Montero. 21'15: Orquestra de Ràdio Barcelona. 21'35: "La mitja hora de l'estudiant". 22'5: Emissió des de Madrid. 22'15: Romances d'òpera pel tenor Manuel Paredes. 22'45: El conte castellà "Plepa", per Vicenç Diez de Tejada. 23: Orquestra de Ràdio Barcelona: programa Ketelbey.

Ràdio Associació, 293'5 m. 1.022 Kc.

9'15: Retransmissió des del monestir de Montserrat del concert pels orfeons de Sants, Sallent, Montserrat de Gràcia i Schola Cantòrum de Sant Miquel, formant un conjunt de 400 veus, acompanyats per la cobla "La Principal de Bages", direcció Antoni Pérez Moya i reverend Josep Potellar. 13'30: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta, i concert Casa-Ramona: concert pel tenor Eusebi Carasusan i intermedis pel popular Alady. 14'30: Noticiari i informació de la VII Exposició Internacional de l'Automòbil, del Cicle i Esports diversos. 15: Radiobeneficència. 18: Hora exacta. 20: Orquestra de Ràdio Associació de Catalunya. 21'30: Noticiari i informació de la VII Exposició Internacional de l'Automòbil, del Cicle i Esports diversos. 21'35: Orquestra. 22: Orquestra. 23: Música de dansa.

DEMA

11: Senyals horaris pel carilló. 12: Senyals horaris pel carilló, i emissió dedicada a la dona. 13: Informació financera. 13'30: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta. 14'30: Noticiari i informació de la VII Exposició Internacional de l'Automòbil, del Cicle i Esports diversos. 15: Radiobeneficència. 18: Hora exacta. 18'45: Emissió infantil. 19'30: Curs de Llengua Castellana, a càrrec del professor Francesc Santano. 20: Orquestra de Ràdio Associació de Catalunya. 20'30: Servei especial d'informacions, i canvis de valors i monedes. 21: Senyals horaris pel carilló. 21'5: Radiofilm humorístic de la setmana, per Valentí Castanys. 21'15: Selecció de "La Villana", del mestre Vives, per Emili Sagi-Barba, Montserrat Viladoms, Eusebi Carasusan, orquestra augmentada de R. A. de Catalunya, direcció Mestre Concord: Gelabert, i noticiari i informació de la VII Exposició Internacional de l'Automòbil, del Cicle i Esports diversos. 22: Hora exacta, i noticiari Philips. 23: Hora setmanal dedicada als catalans absents.

Ràdio Badalona

12'3: Música regional. 13'50: Música selecta. 19: Música simfònica. 20: Música lleugera. 21: Audició d'una selecció de "Canción del olvido". 21'35: Audició de la selecció de "Los Gavilanes". 22: Jazz.

DEMA

13: Música variada. 14: Música selecta. 19: Música simfònica. 21'15: Emissió de música de Franz Lehar. 22: Jazz. 22'30: Jazz.

ESTRANGER

(Amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)

Rennes, 288'6 m., 1.040 kc. — 10'30: Concert de música francesa.

Nacional anglesa, 1.500 metres, 200 kc. — 17'30: Música de cambra.

Torre Eiffel 1.380 m., 216 kc.— 19'45: Cants populars iugoslaus.

Francfort, 251 m., 1.195 kc. — 20: "Fidelió", de Beethoven.

Langenberg, 455'9 m., 658 kc.— 20: "Corelei", òpera de Max-Bruel.

Suïssa italiana, 257 metres, 1.171 kc. — 20: Concert Schubert.

Suïssa alemanya, 549'6 metres, 556 kc. — 21'10: Concert coral.

Copenhaguen, 225 m., 1.333 kilocicles.—21'15: Música francesa.

DEMA

Ràdio París, 1.648'3 metres, 182 kc. — 20: Fragments d'òperes.

Hamburg, 331'9 m., 904 kc. — 20'10: Concert Schubert-Brahms.

Nacional anglesa, 1.500 metres, 200 kc. — 20'30: "El crepuscle dels Déus", de Wagner.

Lió, 463 m., 648 kc. — 20'30: Concert: obres de Beethoven, Gluck i Fauré.

Luxemburg, 1.304 m., 230 kc.— 21'5: Concert de gala: obres de Hahn i Liszt.

Suïssa alemanya, 549'6 metres, 556 kc. — 21'10: Concert Schumann.

Poste Parisien, 312'8 metres, 96 kc. — 22: "Quartet", de Ravel.

Estutgard, 522'6 m., 574 kc.— 24'30: Música de cambra.

Llegiu cada diumenge la pàgina de RADIODIFUSIÓ de LA PUBLICITAT

Retransmissions internacionals de la Primera Emissora de Catalunya

Anit passada, a les nou, es va efectuar la transmissió de la "Novena Simfonia" de Beethoven, interpretada al Teatre Municipal de Florència per l'Orquestra Filharmònica de Viena i cors del Teatre de l'Opera de Viena.

La interpretació de la magistral obra de l'immortal Beethoven resultà perfecta; la transmissió estigué al mateix nivell que l'obra i els artistes.

Tot i ésser una exclusiva de la Primera Emissora de Catalunya els felicitem pel fet que Ràdio Barcelona, donada la importància de l'esmentat esdeveniment artístic, hagi autoritzat la E. I. A. R. perquè facilités la transmissió a l'Emissora Ràdio Associació de Catalunya.

VIDA CORPORATIVA

Trasllat de domicili. — London Club participa als seus associats i simpatitzants en general, que ha traslladat el domicili socials al carrer d'Auzias Marc, número 2, telèfon 24687, i prega a tots aquells que vulguin beneficiar-se dels avantatges que els ofereix aquesta organització que vulguin passar qualsevol dia, de vuit a nou del vespre, per a inscriure's a l'activitat que més els interessi, com cursets de conferències, d'anglès elemental, anglès superior, etc.

El Consultori Mèdic de Socorsos Mutus. — Al Consultori Mèdic de la Secció Permanent de Socorsos Mutus, Pelayo, 11, primer, durant el passat mes d'abril s'efectuaren 458 visites, les quals es distribuïren entre les diferents especialitats que s'hi exerceixen. Es dóna aquesta falaguera dada perquè els associats de la dita entitat i els de les altres Mutualitats adherides, tinguin coneixement de com ha estat ben rebuda la represa d'aquest important servei, el qual està atès pels mateixos senyors metges i amb la cura acostumada.

Junta general. — L'Associació de Posseïdors de Marcs a Catalunya, d'acord amb el que estableixen els seus Estatuts convoca Junta general ordinària per al dia 19 d'aquest mes, a dos quarts d'onze del matí, al teatre Esquerra de l'Eixampla, Aribau, 21, interior.

La Rifa de Madrid

Premiat amb 7.500.000 ptes.

12.987 Saragossa.

Premiat amb 3.000.000 ptes.

25.533 Barcelona, Huelva.

Premiat amb 1.500.000 ptes.

17.459 Madrid.

Premiat amb 500.000 ptes.

16.584 Xàtiva.

Premiat amb 250.000 ptes.

29.613 Múrcia.

Premiat amb 125.000 ptes.

509 Sant Sebastià.

Premiat amb 75.000 ptes.

18.999 Madrid.

Premiats amb 50.000 ptes.

12.206 Ceuta.
20.567 Santander.

Premiats amb 27.500 ptes.

10.3:8 Barcelona.
12.352 València.

Premiats amb 30.000 ptes.

3.102 Granada, Castelló.
33.585 Madrid.
7.621 Madrid, Alacant.

Premiats amb 25.000 ptes.

5.332 La Línea de la Concepció.
18.819 València i V. d'Alcàntara.
32.367 Barcelona.

Premiats amb 12.500 ptes.

3.261 Granada, Sant Sebastià.
6.937 Madrid.
9.395 Barcelona.
12.252 Madrid.
12.822 Barcelona.
13.351 Xàtiva.
18.098 Barcelona.
22.575 València.
24.933 Salamanca, Santa Fe.
25.908 Lleida.
27.437 Madrid.
32.119 Barcelona.

Premiats amb 5.000 ptes.

CENTENA

081 123 137 225 272 319 380 401 404
436 [illegible] 522 525 669 690 706 746
777 795 836 852 863 908 913 976

MIL

010 019 021 022 065 142 145 207 235
276 285 310 339 349 437 48[illegible] 492 529
601 661 680 692 753 806 841 860 895
902 904 962 981

DOS MIL

010 025 072 136 176 188 214 237 257
259 [illegible] 346 371 392 493 502 503 513
575 587 609 640 663 700 704 711 795
796 931 984

TRES MIL

000 001 117 174 295 304 324 [illegible] 362
384 411 471 480 506 556 596 [illegible] 667
722 736 745 783 849 911 923

QUATRE MIL

014 020 082 194 197 224 239 245 251
260 381 407 433 518 532 598 642 672
705 730 7[illegible]6 811 824 873 875 905 918
935 967 986 993

CINC MIL

109 136 1[illegible] 173 181 234 371 3[illegible] 397
428 502 588 594 603 639 710 736 745
746 766 786 841 844 915 950

SIS MIL

082 099 166 217 223 242 255 389 401
407 520 551 562 627 644 699 [illegible] 836
840 945 [illegible] 987 990

SET MIL

027 048 073 093 175 237 248 257 304
386 143 454 479 494 578 610 623 628
692 720 722 726 791 794 831 903 929

VUIT MIL

062 081 091 105 119 121 132 187 230
234 274 287 288 295 346 353 386 404
492 [illegible] 632 728 746 769 802 919 949
972 979

NOU MIL

050 160 [illegible] 230 241 259 270 293 325
332 406 430 439 440 530 639 67[illegible] 701
737 830 831 924 994 996

DEU MIL

062 066 071 077 113 176 188 226 362
[illegible] 398 421 494 508 527 546 549 567
573 644 676 681 706 724 748 792 899
903 908 910 917

ONZE MIL

029 030 114 129 136 162 303 342 419
424 445 484 510 595 603 615 662 685
698 713 758 759 764 779 792 829 854
908 927 944 995

DOTZE MIL

031 033 070 086 139 169 170 193 194
259 262 292 296 551 599 641 686 769
790 791 820 941 982 997

TRETZE MIL

008 039 093 181 221 240 254 307 328
348 35[illegible] 304 375 403 405 412 450 475
491 492 586 624 666 682 683 776 790
848 920 932 941 954 968 985

CATORZE MIL

018 044 079 121 131 170 198 219 226
279 323 330 343 371 483 532 545 570
617 625 679 707 740 814 834 849 856
898 906 910 917 978 980

QUINZE MIL

023 039 107 136 167 217 222 234 271
291 408 467 534 539 576 633 657 662
760 8[illegible]0 803 843 878 882 945 950 963
976 981 987

SETZE MIL

042 063 088 145 209 220 221 227 261
274 289 361 508 527 642 651 745 786
791 825 862 885 934 947 983

DISSET MIL

025 061 118 188 221 313 323 338 345
368 405 41[illegible] 422 439 447 484 533 543
576 622 648 664 704 825 830 878 882
888 893 903 914

DIVUIT MIL

023 035 037 051 098 120 123 210 243
372 374 389 395 428 437 440 465 518
566 577 583 586 623 628 632 743 766
807 825 829 835 842 914 923 925 934
944

DINOU MIL

002 005 061 068 131 153 165 214 223
239 286 316 412 453 485 534 535 543
601 640 642 647 712 725 772 784 798
802 868 869 872 951 956 975

VINT MIL

008 012 036 076 085 163 200 220 234
277 292 334 358 362 397 402 403 424
437 442 446 449 466 473 557 567 569
621 641 644 661 712 741 780 800 807
834 883 895 922 928 958

VINT-I-UN MIL

017 043 047 123 223 336 385 518 565
706 712 719 722 736 745 773 928 994

VINT-I-DOS MIL

081 096 134 153 219 273 297 361 449
457 484 489 506 563 568 573 587 620
631 667 690 703 733 780 799 8[illegible] 943
974

VINT-I-TRES MIL

078 136 179 201 229 252 274 290 299
366 370 411 423 518 526 537 570 575
631 670 737 752 853 876 891 919 98[illegible]
984 991

VINT-I-QUATRE MIL

014 171 177 222 400 519 542 556 561
584 619 720 727 784 795 860 871 917
973 996

VINT-I-CINC MIL

010 068 105 112 123 165 206 224 236
241 243 267 339 491 522 543 557 561
615 652 705 723 762 754 791 793 841
872 993

VINT-I-SIS MIL

038 039 081 098 112 135 136 167 207
266 292 324 368 396 404 406 444 517
518 522 550 552 574 653 676 696 764
816 832 834 842 859 863 869 880

VINT-I-SET MIL

021 049 091 117 151 156 177 188 265
343 367 368 424 443 449 490 601 657
664 691 707 723 762 781 785 827 842
849 864 900

VINT-I-VUIT MIL

014 054 070 087 088 135 143 168 201
224 266 349 381 392 395 414 426 430
462 465 541 605 660 703 707 723 734
797 815 830 860 879 888 899 945 971
980

VINT-I-NOU MIL

020 047 065 078 090 110 113 130 205
236 257 275 281 293 351 363 390 415
420 440 458 503 510 529 538 628 631
649 657 659 679 684 690 699 713 724
745 752 843 852 877 881 931 971 981

TRENTA MIL

036 056 072 143 163 190 204 220 281
356 366 373 414 432 440 460 469 495
500 510 527 572 679 695 716 719 729
739 743 780 789 790 802 872 898 936
971

TRENTA-UN MIL

005 020 083 087 100 125 169 188 194
203 228 241 256 257 280 292 293 367
402 405 436 444 483 500 517 522 566
634 679 684 691 697 745 750 762 766
809 834 859 867 871 910 944 950 979
987 995

TRENTA-DOS MIL

013 045 053 054 082 099 100 151 160
162 228 247 256 278 299 310 323 328
370 425 436 441 507 536 572 603 615
660 685 700 705 722 727 745 767 779
819 820 833 834 847 850 926 936 965

TRENTA-TRES MIL

000 034 140 162 185 198 206 222 231
233 310 325 333 383 387 409 424 425
430 483 521 533 537 551 554 556 596
633 763 774 819 843 845 883 910 915
934 967

TRENTA-QUATRE MIL

007 080 106 117 151 264 287 304 351
363 371 376 417 430 472 485 533 541
622 644 646 656 671 677 759 796 818
849 873 876 894 956 958 974

LA LOTERIA DE LA SORT DE **Miquel Valdés**

Rambla de les Flors, 12

EN EL SORTEIG D'AHIR HA DEMOSTRAT PALPABLEMENT ESSER LA LOTERIA MES AFORTUNADA D'ESPANYA, ja que ha venut el bitllet número 25533, que ha estat afavorit amb el

SEGON PREMI, DE PESSETES

3.000.000

així com també el bitllet número 32119, afavorit amb un premi de

12.500 PESSETES

Jugueu sempre en aquesta Administració i sereu rics

BOMBA BLOCH

Es sinònim de calitat i economia. Proporciona AIGUA abundant a qualsevol alçada, amb garantia tan ample i satisfactòria com cap altre pot oferir.

Grups complerts des de 215 pessetes

JAUME CUIXART

MARAGALL, 17 AL 23 · BADALONA
RONDA SANT PERE, 22 · BARCELONA

L'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant als intel·lectuals

Rebem per a la seva publicació la següent nota:

La reunió que la Secció d'Estudis Econòmics, Polítics i Socials havia convocat per al dia 10 d'aquest mes per tractar, junt amb la intel·lectualitat de Catalunya, la forma d'estudiar el Congrés que el dia 3 de juny tindrà lloc a França, sota la direcció de personalitats destacadíssimes, per tal d'estudiar la defensa de les entitats culturals davant l'amenaça de la possible guerra, i en el qual havien de tractar-se els següents punts: Herència cultural, humanisme, nació i cultura, individus, dignitat del pensament, lloc de l'escriptor en la societat, la creació literària, acció dels escriptors en defensa de la cultura, punts tots ells interessantíssims, es veu en el sentiment de comunicar a la intel·lectualitat que ha estat suspesa governativament.

FINANCES

El comerç exterior en marxa

RESUM DEL TRIMESTRE

El resultat del comerç exterior peninsular en el mes de març darrer no assenyala una desviació remarcable al ritme, relativament moderat, que es manté en el curs de l'any que som; les importacions segueixen superiors a les sortides, però amb un saldo deficitari inferior al registrat en el mateix període de l'any precedent.

El resum general que detallem a continuació — en el qual no consta el moviment de l'or ni l'argent — es reflecteix la minva que s'observa en el conjunt de les importacions, que és la causa perquè la diferència sigui més favorable als interessos nacionals respecte a l'any precedent.

Entre les partides d'importació cal notar la reducció que s'observa en l'agrupament d'articles fabricats, i, així mateix, el de substàncies alimentàries, pel que respecta a l'exportació, la minva correspon a primeres matèries i articles fabricats, mentre que la darrera classificació assenyala un avanç de regular importància.

Importació	Milers de tones 1935	1934	1933	Milers ptes. or 1935	1934	1933
Animals vius	—	—	—	283	182	249
Primeres matèries	223	239	208	30.935	31.209	26.855
Articles fabricats	226	132	98	32.354	38.913	28.089
Substàncies alimentàries	26	44	43	9.684	16.179	12.209
Totals	375	415	349	73.256	86.483	67.401
Exportació						
Animals vius	—	—	—	19	50	10
Primeres matèries	341	375	367	7.914	10.370	7.597
Articles fabricats	21	40	21	7.398	9.851	7.368
Substàncies alimentàries	178	161	233	37.942	36.771	49.783
Totals	540	576	621	53.275	57.042	64.758

Pes les xifres exposades hom veu una relativa normalitat en els totals de març respecte al mateix mes de l'any 1934, i l'única variació que fa donar un saldo menys deficitari, com ja hem dit, és la baixa que presenten les matèries alimentàries. Aquesta reducció contrasta amb l'augment que presenta la mateixa partida en les exportacions, i que serveix per eixugar la minva que sofreixen les sortides de primeres matèries i articles fabricats.

Les perspectives que ofereixen el conjunt de dades reproduïdes, tot i la poca confiança que mereix els resultats del comerç amb l'estranger, que se salden negativament des de molts mesos ençà, s'observen algunes particularitats que més aviat assenyalen bona orientació. El fet de mantenir-se la importació de les primeres matèries i correspondre la minva als articles fabricats i alimentaris, són bons indicis, ja que evidencien la disposició peninsular per donar al consum productes manufacturats per empreses nacionals. Per altra banda, l'increment assolit en l'exportació de substàncies alimentàries també és favorable, i si bé es registra una minva en les partides restants, com sigui que els totals d'enguany són comparables als del 1933, pot considerar-se l'augment del 1934 com relativament anormal.

* * *

Si hom examina el resultat obtingut en el primer trimestre d'enguany, no es pot negar que s'ha aconseguit una millora en el comerç exterior, respecte a la marxa catastròfica que es mantingué en el curs de l'any darrer. Es de doldre, però, que aquest avanç assolit sigui a base d'una minva en les importacions; la reducció que es registra en les entrades, respecte al 1934, que és de 15.2 milions de pessetes, és gairebé el guany assolit en el trimestre d'enguany, ja que el petit avanç de les exportacions no té gaire influència per millorar el saldo deficitari. Cal, doncs, activar les exportacions, per tal d'aconseguir un nivellament de la balança comercial, si es vol que l'economia nacional no sofreixi els perjudicis que ocasiona un saldo negatiu, ja que, com hem dit en altres ocasions, el desavantatge que representa per la balança de pagaments semblant resultat, cada dia es farà més visible, car les contrapartides que en altres temps eixugaven el desnivellament del comerç amb l'estranger, avui dia gairebé no existeixen, i les poques subsistents tenen una influència tan migrada, que és quasi menyspreable.

Heus ací els totals mensuals del primer trimestre d'enguany, comparat amb els del 1934 i 1933:

Importació	Milions pessetes or 1935	1934	1933
Gener	57.1	58.7	53.0
Febrer	78.5	79.2	40.5
Març	73.6	86.5	67.4
Totals	209.2	224.4	169.9
Exportació			
Gener	48.5	41.5	49.7
Febrer	54.0	54.1	61.3
Març	53.6	57.2	65.3
Totals	156.1	152.8	176.3

Anuncis oficials

CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

Amb subjecció als articles 20 i 22 dels Estatuts socials, es convoca els senyors accionistes, tenidors d'accions ordinàries i amb dret d'assistència a les Juntes Generals per a celebrar l'ordinària prescrita per l'article 16, el dia 22 del corrent mes, a dos quarts de cinc de la tarda, al domicili social (Avinguda del Portal de l'Angel, número 22).

Des del dia 14 del corrent es facilitaran a Secretaria poders impresos als senyors accionistes que vulguin fer-se representar, i les paperetes d'entrada, durant els cinc dies anteriors al de la Junta.

Barcelona, 11 de maig de 1935. — Per A. del C. d'A. — El Director-Gerent. — **R. Margarit.**

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gaissert ★ Dia 11 de maig del 1935

LIVERPOOL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior		6.22	6.22	6.50	6.45	6.31	6.22
Obertura		6.28	6.29	6.56	6.51	6.25	6.27
Segon telegrama		6.30			6.53	6.33	6.29
Tanca		6.28	6.29	6.57	6.51	6.31	6.28
Alça		6	7	7	6	6	6
Baixa							

NOVA YORK	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior	12.40	11.86	11.94	11.03	11.98	11.75	11.83
Obertura		11.85	11.91	11.94	11.97	11.73	11.79
Segon telegrama		11.82	11.90	11.85	11.89	11.71	11.78
Tanca	12.40	11.94	11.98	11.97	11.99	11.83	11.92
Alça		8	4	4	1	8	9
Baixa							

LIV. - SAKEL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior		8.02	8.02	8.05	8.05	8.02	
Obertura				8.11	8.11	8.07	
Segon telegrama					8.12	8.00	
Tanca		8.08	8.08	8.11	8.11	8.09	
Alça		6	6	6	6	7	
Baixa							

Cafè N. Y.-C. "A"	Disp.	Març	Maig	Juliol	Sbre.	Dbre.
Tanca anterior	6.3/8	5.37	4.9[illegible]	5.05	5.19	5.28
Obertura		5.40		5.05	5.12	5.30
Tanca	6.3/8	5.40	4.95	5.08	5.21	5.31

Sucre Nova York	Gener	Març	Maig	Juliol	Sbre.	Dbre.
Tanca anterior	2.45		2.46	2.46	2.51	2.61
Obertura				2.48	2.54	2.62
Tanca	2.49		2.50	2.50	2.57	2.64

Cacau Nova York	Gener	Març	Maig	Juliol	Sbre.	Dbre.
Tanca anterior	4.90	5.01	4.57	4.58	4.70	4.85
Obertura	4.86	4.98		4.55	4.70	4.84
Tanca	4.92	5.02	4.57	4.50	4.71	4.87

CEREALS	Blat Xicago Maig	Blat Xicago Juliol	Blat Xicago Sbre.	Moresc Xicago Maig	Moresc Xicago Juliol	Moresc Xicago Sbre.
Tanca anterior	95.3/4	96	96.1/2	89.3/4	82.1/[illegible]	77.1/[illegible]
Obertura	95.3/4	96.1/4	96.3/4	89.3/8	82.1/8	77
Tanca	94.5/8	94.7/8	95.3/8	88.3/[illegible]	81.1/8	75.7/[illegible]

Cautxú Londres	Gener - Març	Juliol-Setembre	Octbre.-Dbre.
Tanca anterior	—/6.1/8	—/5.13/16	—/6
Obertura	—/6.1/8	—/5.13/16	—/6
Tanca			

MERCAT DE LLOTJA Dia 11 de maig del 1935

CEREALS, FARINES I DESPULLES

BLATS	
Aragó segona classe	Taxa 50
Navarra id. id.	50
Castella id. id.	50
Manxa	50
Extremadura cruixer	50
Extremadura corrent	50
Urgell	50
Penedès i comarca	50

(Preus en pessetes els 100 quilos sense sac damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA	
Moresc Plata disponible	49 a 50
Ordi Urgell i comarca	38 a 39
Civada Extremadura	39 a 40
Civada Manxa	39 a 40
Escaiola Andalusia	59 a 60

ARRÒS	
Bomba Calasparra	128 a 131
Bomba	115 a 121
Granja	68 a 70
Floret	63 a 64
Selecte	64 a 61
Marisme segona classe	63 a 65
[illegible] 0	60 a 61
Trencat	47 a 48
Farina d'arròs	58 a 59

FARINES	
Força	80 a 100
Extra local	70 a 71
Corrent local	65'5 a 66
Extra Castella	70 a 71
Corrent Castella	65 a 66
Aragó segona classe	66 a 70
Regió id. id.	65 a 67

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

DESPULLES	
Número 3	28 a 29
Número 4	27 a 28
Segones	22'5 a 23
Terceres	20'5 a 21
Quartes	19'5 a 20

(Preus en pessetes els 60 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Menut (prima)	15'5 a 16
Segonet	17'5 a 18
Segó	18'5 a 19

(Preus en rals la quartera de 70 litres damunt carro fàbrica)

LLEGUMS, FARRATGES I ALTRES

FAVES, VECES, ERS I LLENTIES	
Faves Mahoneses s/s	
Faves Extrem. i Andalusia	44 a 45
Faves Mallorca	
Favons Extrem. i Andalusia	44 a 45
Veces Andalusia	40 a 40'5
Veces Estrangeres	38'5 a 39
Ers País	42 a 42'5
Ers Estrangers	42 a 42'5
Guixes	42 a 44
Pèsols Estrangers	90 a 95
Llenties Salamanca	115 a 130
Llenties Andalusia	90 a 100

MONGETES	
Castella selectes	120 a 122
Castella corrents	105 a 110
Estrangeres segona classe	40 a 105
Mallorca	63 a 65
València segona classe	[illegible] a 100
Prat	95 a 100

CIGRONS	
Saúc	70 a 19[illegible]
Mexicans segona classe	110 a 180
Murcia segona classe	80 a 81
Andalusia 44/46	
id. 48/50	

Andalusia 52/54	74 a 75
id. 54/56	64 a 65
id. 58/60	58 a 59
id. 60/65	55 a 56
Palesa	60 a 62

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

GARROFES	
Negra Vinaròs	33 a 33'5
Negra Castelló	33 a 33'5
Negra Matafera	31'5 a 32
Roja	30 a 30'5
Eivissa	28 a 28'5
Mallorca	28'5 a 29

(Preus en rals els 40 quilos sense sac damunt carro Barcelona)

Alfals primera	8
Alfals segona	8
Palla d'Urgell	2'8 a 3
Palla curta	2'5 a 4

(Preus en pessetes els 40 quilos damunt carro Barcelona)

ELS ESPORTS

Ciclisme

La Volta a Espanya

G. Deloor guanyà l'etapa Múrcia-Sevilla

Sevilla. — La Volta a Espanya continua amb la mateixa monotonia amb què s'ha descabdellat aquesta cursa des que els corredors sortiren de Barcelona. Malgrat algunes velleitats de lluita, que els organitzadors s'esforcen a ponderar, els corredors han arribat a Sevilla formant un grup compacte. Els asos s'han classificat amb el mateix temps que els homes de segon pla, amb la particularitat que la distància entre Gustau Deloor, que ha estat el primer clasificat, i el del ciclista més desgraciat en aquesta etapa, no és superior a un minut. Es lògic, doncs, demanar-se si val la pena de celebrar una prova els participants de la qual es troben en un peu d'igualtat tan extraordinari.

No cal dir que després de l'etapa d'ahir, la classificació general no ha experimentat cap variació: continua Gustau Deloor a la davantera, seguit de Marià Cañardo, que ahir va avançar un lloc, i de Digneff.

Avui, descans; demà, dotzena etapa: Sevilla-Càceres (270 quilòmetres)

Sevilla, sortida a les cinc; Santiponce (8 quilòmetres), 5'18; Las Pajanosas (25), 5'55; Ronquillo (47), 6'44; Santa Olalla (70), 7'35; Alto de Hollavaquera (puntua) (95), 8'30; Monasterio (96), 8'32; Los Santos (142), 10'14; Almendralejo, proveïment i signatura (174), 11'19; Mèrida (200), 12'24; Aldea del Cano (248), 14'9; Càceres, arribada (270), 15.

Volta a Espanya

LA MARCA NACIONAL

"B. H."

vencedora del Campionat d'Espanya, torna a triomfar en l'tapa Granada - Sevilla

Actualment ostenta el primer lloc en la classificació general

Natació

ELS PROPERS 16 I 18 AL C. N. BARCELONA

DAVANT LA VISITA DE L'U. T. E. DE BUDAPEST, CAMPIO D'HONGRIA

Dels festivals internacionals que fins ara ha vingut celebrant el C. N. Barcelona a la seva piscina de l'Escullera amb els més qualificats campions continentals, pocs hauran despertat l'expectació dels que se celebraran els propers dijous i dissabte amb l'Ujpesti Torna Egyessület d'Ujpest, campió d'Hongria i el millor conjunt de club del món.

Aquesta afirmació és tan contundent que àdhuc cal dir que les imminents properes reunions al club de la natació catalana es presenten més interessants que les efectuades amb el mateix primerissim equip magiar l'any passat a la pròpia piscina del Moll Nou.

No hem d'oblidar les contínues superacions de l'U. T. E., els resultats que vénen obtenint, àdhuc amb les potències nacionals, que justifiquen el prestigi internacional del qual gaudeix, molt particularment en l'especialitat waterpolística, el club hongarès de referència. Per altra part, en aquesta nova visita el campió magiar se'ns presenta millorat en qualitat de joc i reforçades les seves línies amb la inclusió del qui fou mig indiscutible de l'equip nacional d'Hongria i era excelleent davanter, Keserü II, que, malgrat la seva jovenesa, pot considerar-se'l com el més veterà dels jugadors internacionals, ja que ha estat més vegades seleccionat amb el "set" representatiu hongarès que els virtuosos del water-polo, Németh, Boszi i Halassy, també campionissims olímpics.

El C. N. Barcelona, desitjós que aquestes solemnitats assoleixin la importància que realment tenen i davant la necessitat d'estimular els més qualificats elements que figuren a l'equip representatiu de Catalunya, ha cregut oportú d'invitar tots aquells campions que per llurs mèrits tenen possibilitats de defensar el pavelló català en les properes competicions tant nacionals com internacionals.

A tal efecte s'ha dirigit als clubs Barceloneta, Martorell, Terrassa, F. A. E. E. T. i Mediterrani per sollicitar-los el concurs de llurs primerissimes figures, entre elles els notables bracistes Roda, Sabater II, Blanes, junt amb el recordman Sapés, Granada, de dors, l'sprinter Sabater, del C. N. Martorell, els excellents especialistes en provs de mig fons Salvo i Olmos, el saltador del trampolí Muntaner i d'altres que vindran a formar, junt amb els campions del C. N. Barcelona, una immillorable selecció catalana, ço que donarà ocasió al públic aficionat de poder constatar les seves possibilitats actuals davant l'imminent encontre Suïssa-Espanya.

EL CONCURS SOCIAL DEL BARCELONETA AMATEUR CLUB

Corresponent al concurs social preparatori que organitza el Barceloneta Amateur Club, avui, a les onze del matí, a la piscina de Montjuïc se celebrarà la cinquena jornada.

Es de preveure que aquesta jornada no desmereixerà en res les anteriors, devegada que la poca diferència que en la puntuació general es duen els primers classificats, com també per mancar solament dues jornades per acabar el concurs, ço que contribuirà a què els nedadors posin el màxim d'interès en les lluites per tal de millorar en classificació.

Les proves assenyalades per a aquesta jornada són: 50 metres braçada de pit; 100 metres estil lliure.

DIADA DEL CLUB DE NATACIO ATLETIC

Festival teatral, repartiment de premis de la IX Travessia al Port de Barcelona i àpat d'homenatge a la seva recordwoman Mary Bernet

El Club de Natació Atlètic celebrarà, els dies 18 i 19 i 19 del corrent mes de maig, una sèrie d'actes als quals, en conjunt, se'ls denominarà Diada del Club de Natació Atlètic.

El dia 18, a les deu de la nit, celebrarà una vetllada teatral, en la qual prendran part com a actors alguns dels seus associats. Aquesta funció tindrà lloc al local del Casal Nacionalista de la Barceloneta, carrer de l'Alegria, número, 25, pral.

El dia 19, a les onze del matí, es procedirà, al seu estatge social, al repartiment de premis als participants de la IX Travessia del Port de Barcelona - I Internacional, al qual acte són invitats tots els nedadors que hi participaren, així com els clubs als quals pertanyin.

El mateix dia 19, a les dues de la tarda, al restaurant Núria, es portarà a cap l'àpat d'homenatge a la seva jove nedadora senyoreta Mary Bernet, motiu d'haver conquerit el títol de recordwoman de Catalunya i Espanya de la distància dels 400 metres dors.

Amb oportunitat donarem més dades sobre la Diada de l'Atlètic, a la qual són invitats tots els seus associats en general.

VII EXPOSICIO INTERNACIONAL del AUTOMOVIL
DEL 3 AL 13 MAIG
PALAUS PARC MONTJUIC
BARCELONA
VISITEU-LA
Avui i demà, darrers dies

Base-ball

Campionat de Catalunya de la Lliga Oficial

PARTITS PER A AVUI. - DARRERA JORNADA DEL CAMPIONAT

Catalònia Beisbol Club - F. A. E. E. T., camp de la carretera de Sarrià, a dos quarts d'onze del matí; Umpire, senyor Claramunt.

Club Mèxic - Canadenc Beisbol Club, al mateix camp de la carretera de Sarrià, a dos quarts d'onze del matí; Umpire, senyor Bànegues.

ELS DOS ESDEVENIMENTS FUTBOLISTICS D'AVUI

Espanya - Alemanya, a Colònia

Selecció catalana-Sunderland, a Montjuïc

El partit de l'Estadi serà a profit de la Mutual Esportiva de Catalunya

El partit Alemanya - Espanya

El resultat aconseguit pels jugadors espanyols a Lisboa, ha fet que el partit que han de disputar contra la selecció alemanya a Colònia atragui més l'atenció de l'aficionat al futbol, que té motius sobrers d'estar alarmat, i es pregunti quin és l'esdevenidor del futbol peninsular com a valor internacional.

Espanya, que havia sabut situar-se en un primer pla en aquesta modalitat esportiva, no creiem que vulgui perdre el just renom adquirit, i el resultat poc falaguer d'una competició que finí en un empat, no vol pas dir gran cosa, mentre el fet no té repetició.

El partit de demà és d'una envergadura superior al jugat en terres portugueses. Els alemanys porten una temporada de victòries en les lluites internacionals, i afegit a la tècnica del joc que empren, fa que l'imminent partit sigui mirat com un dels difícils per als representants d'Espanya, però també com un dels decisius o almenys orientador per al paper que en endavant està reservat al futbol peninsular.

Nosaltres atribuïm l'escore obtingut a Portugal, en bona part, a la moral que pesa damunt el jugador en eixir al terreny de joc. La confiança excessiva i tal vegada un xic de vanitat d'aquell que es creu fàcil vencedor, són factors propicis a una major desmoralització quan les coses no rutllen com per endavant hom les havia calculades. En canvi, el jugador que en petjar el camp sap que per a sortir victoriós li cal posar el màmix esforç, té molta més enteresa i li és fàcil reaccionar de les primeres contrarietats que puguin presentar-se-li.

Aquest creiem que és el cas del partit que avui es disputarà a Colònia. No hi ha per endavant una clara superioritat de l'onze que ha seleccionat el senyor García Salazar, damunt l'equip que li oposarà Alemanya. Aquesta és la realitat, i esperonats pel resultat de Portugal, esperem veure un bon partit i un brillant paper de l'equip del jersei roig.

BLANC

Preliminars del matx de Colònia

S'estan enllestint els darrers detalls de la preparació del matx Alemanya-Espanya que tanta d'expectació ha desvetllat no ja solament a les nacions interessades, sinó també per tot Europa.

Després d'haver estudiat el seleccionador espanyol, senyor García Salazar, la situació dels jugadors elegits per a desplaçar-los a Colònia, ha vingut a confeccionar l'equip definitiu que lluitarà avui contra Alemanya, en el qual hi ha dues variants del que donàvem en la nostra edició d'ahir. Es tracta que s'ha posat Muguerza al lloc de mig centre i s'ha deixat Cilaurren al seu lloc habitual, puix que hom s'ha assabentat que els alemanys pensen fer jugar Conen, el famós davanter centre sarrenc, d'interior dret, i cal posar-li el màxim aturador. Per altra banda a la davantera, s'ha convingut de canviar de lloc els interiors, o sigui que Iraragorri passa al seu lloc habitual, a la dreta, i Regueiro a l'esquerra, on també sap adaptar-se sense dificultats. En cas que el canvi dels mitjos no donés resultat, emparant-se amb els acords establerts de poder canviar dos jugadors ultra el porter, situarien Cilaurren al centre i sortiria Pere Regueiro de mig dreta.

Així, doncs, l'equip espanyol serà: Porta: Eizaguirre; defenses: Zabalo i Quincoces; mitjos: Cilaurren, Muguerza i Lecue; davanters: Vantolrà, Iraragorri, Làngara, L. Regueiro i Gorostiza. Suplents: Zamora, Arezo, Pe e Requeiro, Soladrero, Pedrol, Lafuente i Campanal.

Els alemanys, per la seva part, han confeccionat el seu equip a base de jugadors en perfecte estat físic i d'una vàlua molt superior als que jugaren contra Irlanda. En la nostra edició d'ahir ja l'avançàvem i avui podem donar-lo a continuació en caràcter definitiu:

Porta: Buchloh; defenses: Janes i Busch; mitjos: Gramlich, Muzemberg i Bender; davanters: Lehner, Hohmann, Rasselnberg, Conen i Fath. Suplents: Jurrissen (porter), Tiesel (defensa), Goldbrünner i Siffling (davanters).

L'àrbitre de l'encontre serà el belga Langenus, prou conegut per la seva imparcialitat i aplom, observat en tots els partits que directament ens han afectat.

El festival preliminar del matx Alemanya-Espanya, començarà a les onze del matí amb un concert de la Banda Municipal de Berlín, i a continuació tindran lloc diverses pràctiques esportives i després un partit en les seleccions de la ciutat de Colònia contra les de les ciutats d'Ossen i Thrier.

La màxima competició, el partit Alemanya-Espanya, començarà a les tres de la tarda hora alemanya, o sigui a les dues d'ací.

Per bé que primerament s'havia parlat que únicament deixarien retransmetre per ràdio a Espanya la segona part del partit, sembla que a darrera hora es convingué de deixar-lo retransmetre en la seva totalitat; així és que els aficionats d'ací podran escoltar les incidències del partit a les dues d'aquesta tarda.

Els jugadors espanyols han expressat la seva estranyesa per les pilotes que els han cedit per a entrenar-se, les quals són més petites que les que habitualment usen, per la qual cosa diuen que per mitjà de l'intèrpret faran la corresponent reclamació prop de l'àrbitre senyor Langenus.

BLANC, el nostre redactor de futbol, que va sortir ahir cap a Colònia en avió, donarà compte el dimarts vinent als lectors de LA PUBLICITAT del parti Atlemanya-Espanya que se celebrarà aquesta tarda en aquella ciutat.

Selecció Catalana - Sunderland

Aquesta tarda, a l'Estadi, es jugarà el partit entre la Selecció Catalana i l'equip anglès Sunderland, del qual ja ens hem ocupat extensament en altres edicions. La transcendència d'aquest partit no és necessari posar-la novament de manifest, puix que només cal recordar els brillants partits que va efectuar l'equip esmentat a Madrid, Bilbao i València, i l'excellent classificació que ha aconseguit enguany en la copa anglesa fan creure que aquesta tarda els nostres aficionats veuran un Sunderland en plena forma que els recordarà segurament el memorable partit que va disputar a l'Estadi la Secció Catalana contra l'equip del Wolton Wanderers.

Aquesta vegada la Selecció Catalana ha topat amb més dificultats per designar l'equip. La simultaneïtat del partit d'avui amb el que a la mateixa hora s'estarà acabant de disputar a Colòni ha privat l'equip català de jugadors de tanta vàlua com Zabalo i Vantolrà, els quals jugaran avui en l'equip d'Espanya. A aquestes dificultats ja esmentades cal ajuntar les lesions que sofreixen alguns jugadors, la qual cosa ha fet més difícil la tasca del seleccionador, ensems que més insegur el resultat del partit.

En primer terme s'havia pensat que l'equip que representaria Catalunya seria Nogués, Rafa, Blanc, Guzman, Soler, Franco, Prat, Escolà, Gual, Raich i Bosch, però després del partit Espanyol-Badalona que va tenir lloc ahir a la tarda a les Corts, en el qual molts dels jugadors que havien d'integrar l'equip català efectuaren una actuació no molt satisfactòria, hom creu que fins aquesta tarda no serà designat l'equip que en definitiva s'enfrontí al Sunderland. En aquestes circumstàncies un pronòstic es fa molt difícil, i donades les dificultats amb què hom ha topat continuament per a la designació dels jugadors, creiem que no és necessari un resultat favorable perquè la Selecció Catalana quedi en bon lloc als ulls dels aficionats catalans. Recordem una vegada més que aquest partit és a benefici de la Mutual Esportiva de Catalunya, entitat benemèrita que no gaudeix en aquests moments una situació econòmica molt favorable, i que els esportius catalans podran avui ajudar sense necessitat de fer un sacrifici massa gros, car el partit s'ho val.

L'EQUIP ANGLES

Heus ací l'equip que arrenglerarà el Sunderland:

Thorpe, W. Murray, Hall, Thomson, Johnson, Hastings, Daves, Carter, Gurney, Gallacher i Connor.

EL POSSIBLE EQUIP CATALA

L'equip català que té més possibilitats que jugui avui és el següent:

Nogués, Rafa, Blanc, Guzman, Soler o Rosalench, Franco, Prat, Escolà, Gual, Raich i Bosch.

L'ARBITRE DEL MATX

De comú acord ha estat designat per a dirigir aquest encontre el president del Collegi d'Arbitres de Catalunya, senyor Jesús Arribes.

ELS CANVIS DE JUGADORS

Havent-se posat d'acord els representants del Sunderland i la Selecció Catalana, només es podran canviar durant tot el partit dos jugadors per cada bàndol.

Campionat Copa Espanya

PARTITS ELIMINATORIS D'AVUI

A MADRID
Atlétic de Madrid-Arenas, Soliva.
A ALACANT
Hèrcules-València, Iglesias.
A SEVILLA
Betis-Elx, Melcón.
A SARAGOSSA
Saragossa-Unión Irún, Vilalta.

L'Espanyol fou eliminat pel Badalona per cinc gols a dos

L'Espanyol ha tingut una vida ben curta en el Campionat d'Espanya. Després de rebeixir en la primera jornada per un resultat que era un fidel reflex de la deficient forma en què es troba aquest equip, va trobar-se ahir amb un adversari que acabava de derrotar el Girona per un resultat de sis gols a cap. Quan un equip aconsegueix un resultat tan estrident no es pot pas acceptar que aquesta victòria sigui aconseguida en un moment d'inspiració, sinó que demostra que l'equip que l'aconsegueix compta amb alguna cosa de positiu en les seves línies.

I això, que era el que faltava demostrar, el Badalona ho va demostrar d'una manera clara perquè ningú no tingués el més petit dubte del valor d'aquest triomf. L'Espanyol, que en aquesta temporada no ha millorat pas gens el migrat resultat que va aconseguir en el Campionat de Catalunya, sinó que més aviat sembla que iniciï un descens de forma, no va pas poder superar la superioritat que l'equip badaloni portava ja al cap de vint minuts de joc. Per a superar un score tan aclaparador de quatre gols a un quan feia escassament vint minuts que jugaven es necessita que un equip compti amb una moral elevada. L'Espanyol després d'aquest resultat va intentar alguna vegada llançar-se a fons, com si volgués demostrar que tenia ganes de superar aquest handicap, però tota aquesta bona voluntat que es va veure per part dels jugadors no podia pas transformar-se en un resultat positiu, puix que aquest equip no compta amb una base sòlida. La línia mitjana, amb Soler al centre, amb un Edelmiro que procurava més ajudar Soler que no pas tenia cura de marcar la seva ala i amb un Cifuentes que no n'encertava ni una, s'hi va ajuntar la mala collocació de la parella defensiva, la qual en més d'una ocasió, com ja té per costum, es va dedicar més a perseguir el jugador que no pas la pilota, la qual cosa va facilitar en gran manera la tasca dels contraris.

La victòria del Badalona no cal cercar-la en la deficient actuació d'una línia d'un determinat jugador contrari, sinó en una superioritat manifesta, tant en l'afany d'aconseguir la victòria com en qualitat i encert en el joc. Aquest joc, però, no fou sempre tan correcte com hi ha dret d'esperar de dos equips de primera categoria: a estones el partit va semblar un veritable pugilat, sense que la presència de l'àrbitre aconseguís tallar-ho.

El matx va començar amb un atac del Badalona. Al cap de dos minuts una mitja volta d'Espada va convertir-se en el primer gol. Sis minuts més tard, una bella jugada de Betancourt, amb una centrada que Forgues va rematar victoriosament. Dos minuts després, una jugada similar a l'anterior i rematada per Serra es va convertir en el segon gol: sis minuts més i novament Serra marcava per tercera vegada. Un minut després el mateix ingador aconseguia el quart gol.

A la segona part, al cap de vint-i-dos minuts, Forgues va marcar el cinquè, i poc després Espada aconseguia el segon gol per a l'Espanyol. Es va llançar un penalty pel Soler, que fou aturat per Navés.

Es distingiren dels vencedors: Navés, Forgues i la defensa. Dels vençuts, tots jugaren molt deficientment.

Els equips eren els següents:

Badalona: Navés, Borràs, Martín, Camacho, Serracant, Cristià, Betancourt, Cases, Forgues, Serra i Torres.

Espanyol: Martorell, Hereter, Pérez, Pérez, Edelmiro, Soler, Cifuentes, Prat, Quesada, Espada, Edelmiro II i Domènech.

JOM

FRONTO NOVETATS
Avui, diumenge, tarda, a les 4
GALLARTA II-URZAY
Contra
CHIQ. BILBAO-QUINTANA II
Nit, a les 10'15:
ARAQUISTAIN - UNAMUNO
Contra
CHIQ. GALLARTA-SOLOZABAL

Rugby

Copa Catalunya

A l'Estadi: Barcelona-Cornellà

Aquest torneig, que s'ha incorporat amb caràcter definitiu al calendari anual rugbístic de la nostra terra, tindrà avui la seva fase culminant en l'encontre que, corresponent a la darrera jornada, han de disputar a l'Estadi, Barcelona i Cornellà.

De difícil pronòstic, aquesta partida es presenta, com totes les que lliuren aquests dos quinzes, altament interessant. El Barcelona, que durant aquests darrers mesos sembla bon xic recuperat, sortirà favorit al magnífic "field" del nostre primer terreny esportiu; i, sense que sigui en desmereixement del notable quinze cornellanenc, és lògic suposar en els blau-grana els desigs de fer-se amb la victòria que els ha de proporcionar el primer lloc absolut i definitiu. Amb tot, i que triomfi el que més mereixements demostri en el terreny de joc, la lluita s'anuncia dura i equilibrada.

Desig de tot bon rugbista és, ara, que la bella ocasió que suposa celebrar un encontre de rugby davant de tants milers de persones que hem de veure allí que acudiran per tal de presenciar el partit internacional de futbol que és la base del programa esportiu, no sigui desaprofitada pels nostres jugadors, la responsabilitat dels quals està, principalment, a demostrar que l'esport de la bala ovalada és espectacular, noble i bell, i digne d'ésser base i no vermut d'un programa tan interessant com el que es descabdellarà avui a l'espaiós Estadi de Montjuïc.

Frontó Principal Palace

AVUI, DIUMENGE: Tarda
URIZAR I - ULACIA I
contra
ISIDORO II - IBARLUCEA
Nit:
GERMANS CELAYA
contra
JUARISTI II - UGARTECHEA
DILLUNS: Tarda
BURGOA - TRECET
contra
URIONA I - VICENTE I
Nit:
AREITIO - ALDAZABAL
contra
LIZARRAGA II - MAGUREGIRI

Acampada

Ajornament de l'onzè Campament general de Catalunya

Atenent el contingut de l'article 66 dels seus Estatuts i vistes les circumstàncies que no han permès, fins ara, manifestacions col·lectives a la muntanya, la Federació d'Entitats Excursionista de Catalunya, ha convingut amb el Camping Club de Catalunya, o. g. d'a., d'ajornar la celebració de l'onzè Campament General de Catalunya per a després dels mesos calorosos d'estiu.

Aquesta acampada podrà ésser organitzada a la tardor amb tota cura, com a assaig del Congrés Internacional de Camping Clubs que haurà de celebrar-se el vinent any 1936 a la nostra terra.

AVUI, DIUMENGE, A L'ESTADI
JORNADA PRO-MUTUAL ESPORTIVA DE CATALUNYA
A les 2'45: Partit de Rugby, final de la Copa Catalunya entre els equips
F. C. BARCELONA - R. C. CORNELLA
A les 4'45: Partit internacional de Futbol
SUNDERLAND - Selecció Catalana

Entrada general (impostos inclosos)	3 ptes.
Seients Nord i Sud (amb entrada)	4 "
Tribuna lateral superior (amb entrada)	6 "
Tribuna lateral inferior (amb entrada)	8 "
Tribuna principal superior (amb entrada)	10 "
Tribuna principal inferior (amb entrada)	12 "
Llotges terreny, amb sis entrades	75 "
Llotges pis, amb sis entrades	100 "

Taquilles oficials, sense recàrrec: Teatre Novetats, Plaça d'Espanya i a les de l'Estadi.

Atletisme

PROGRAMES DE PROVES PER A AVUI

Matx interclub Club Atlètic Manlenenc-Unió Atlètica de Terrassa. Camp de Sant Martí (carrers de Sant Joan de Malta i Casp).

Matx triangular F. A. E. E. T.-S. Natura-Unió Gimnàstica i Esportiva de Badalona. Camp Escola de Treball.

Matx interclub C. E. Laietània-C. E. Júpiter, a Mataró.

SUSPENSIO INTENT DE RECORD

Ens comunica la Federació Catalana d'Atletisme que, per indicacions dels organitzadors del partit Sunderland-Catalunya, s'ha vist precisada a suspendre l'anunciat intent contra el record de 1.000 metres a càrrec de l'atleta Pi ferrer.

CAMPIONAT DE CATALUNYA D'ATLETISME (JUNIORS)

Seguint el programa de proves fixat per la F. C. d'Atletisme, se celebrarà a l'Estadi de Montjuïc el dia 19 del corrent el campionat de Catalunya d'Atletisme (juniors i categories inferiors) al qual han promès participar-hi importants clubs de la nostra terra.

Solament podran actuar tres atletes de cada club per prova.

CAMPIONAT D'ATLETISME DEL MARESME

Organitzat pel C. E. Laietània se celebrarà a la ciutat de Mataró el dia 7 del corrent el campionat d'atletisme del Maresme, que serà disputat entre els més destacats club de la comarca.

Ha estat ofert als organitzadors el Trofeu Caimari Ràdio per a premiar l'equip que quedi campió.

DEL CAMPIONAT PENINSULAR DE MARXA

La F. C. d'Atletisme, vist el resultat de la informació oberta arran del campionat peninsular de marxa celebrat el dia 7 d'abril, acordà en la seva darrera reunió excloure de la classificació l'atleta Enric Pasqual, de l'Agrupació Esbotlista, per haver infringit el reglament de la prova deliberadament.

CURSET DE GIMNASTICA ALS BANYS

"Amics de Catalunya Atlètica" continuaran aquest any les classes de gimnàstica a l'aire lliure, com l'any passat les quals seran donades tots els diumenges, de sis a nou del matí, als banys de La Deliciosa. La inauguració de les classes esmentades en la present temporada tindrà lloc el dia primer de juny.

CAMPIONATS MEDITERRANIS

La Unió de Societats Hel·lèniques d'Atletisme i de Gimnàstica farà disputar els dies 28, 29 i 30 de juny, a Atenes, els primers campionats mediterranis, reservats als atletes dels pàisos banyats per la Mediterrània. Son invitats Egipte, Espanya, França, Italia, Palestina, Turquia, Iugoslàvia i Grècia.

Cada nació pot fer-se representar per dos atletes en cada prova.

ELS AMERICANS A EUROPA

Quatre grups d'atletes dels Estats Units faran aquesta temporada diverses "tournées" al vell Continent el primer grup visitarà Suècia, Holanda, Hongria, Austria i Txecoslovàquia; el segon, Finlàndia, Noruega i Dinamarca; el tercer, França, Bèlgica i Suïssa, i l'últim anirà a Xina.

LA PREPARACIO PRE-OLIMPICA A FRANÇA

La Comissió de marxa de la Federació Francesa ha començat ja un plan de preparació pre-olímpica entre els seus atletes, així com en els seus marxadors, fent-los disputar diverses proves d'orientació. Una qüestió de cabdal importància és la de l'estil dels marxadors, havent redactat la mateixa Comissió una nota en la qual diu que es tindrà molt en compte l'estil dels marxadors i que cap que empri un estil defectuós no es presentarà França.

EXCEPCIONAL OCASIÓ
ANTIGUITATS
MOBLES - LAMPARES
per cessar en el negoci
G. HOMAR
CANUDA, 4

EL RECORDMAN DEL MON, NIELSEN, A AMERICA

El danès Nielsen, recordman del mon dels 3.000 metres, ha estat invitat per la Universitat de Prinseton, i s'embarcarà cap als Estats Units dintre de pocs dies. Cap al 13 de juny farà el seu debut, i té la intenció de participar en els campionats d'Amèrica, que tindran lloc el 4 de juliol.

17.000 LLICENCIES A FRANÇA

Hom pot remarcar la importància de l'atletisme a França pels milers de llicències que es despatxen durant la temporada. En la present 1934-35 fins l'abril passat se'n portaven de venudes 17.000. Exactament com a Espanya, on la totalitat de les llicències no arriba a 2.000, i cal tenir en compte que a Catalunya solament li corresponen gairebé la meitat d'aquestes 2.000.

UN NOU EXIT DE

ADLER

EN EL RALLYE INTERNATIONAL DU MAROC 1935,

Junior Esport de 995,4 c. c.

GUANYA TOTS ELS VEHICLES FINS A 1.500 c. c.

en recorregut extremadament difícil sobre carreteres africanes duríssimes, i conquista el trofeu "Prix de la Ville de Casablanca"

Vegeu a l'Stand ADLER el vehicle vencedor i el trofeu

SALÓ DE L'AUTOMÒBIL - PALAU núm 1

Representant: BALTASAR FIOL - Avda. 14 d'Abril, 413 - Tel. 81707

AUTOMOBILISME

DE LA GRAN PROVA DEL DIA 2 DE JUNY AL CIRCUIT DE MONTJUIC

EXTRACTE DEL REGLAMENT DE LA III COPA AUTOMOBILISTICA DE BARCELONA :: VI GRAN PREMI PENYA RIN

Heus aci, extractat en els conceptes que més puguin interessar els nostres lectors, el reglament de la magna prova automobilística que sòta l'organització de la Penya Rin se celebrarà el vinent dia 2 de juny al nostre circuit de Montjuic, i que portarà el nom de la III Copa Automobilística Barcelona - VI Gran Premi Penya Rin.

La cursa serà internacional i d'acord amb les prescripcions del Codi esportiu de l'A. I. A. C. R., amb cotxes d'una o dues places, d'una amplada exterior que no sigui més petita de 850 milímetres i una altura mínima de 250 sobre un recorregut de 70 voltes al circuit, o sigui 265 quilòmetres, aproximadament.

Cada concursant podrà disposar d'un equip de mecànics compost de quatre persones com a màximum, les quals podran estar a la pista mentre durin les operacions de proveïment.

Tot conductor el cotxe del qual s'hagi penat durant la cursa, haurà de collocar aquest fora de la carretera procurant deixar el major espai lliure als altres participants. Si la parada ocorregués en un viratge, el conductor ve obligat a traslladar el vehicle en un lloc que no pugui ocasionar cap perill als altres participants; però aquesta operació l'haurà d'efectuar sol sense ajuda de ningú. Queda absolutament prohibit a qualsevol cotxe marxar en sentit invers al de la cursa.

Durant la celebració de la cursa, quan un cotxe demani pas a l'altre, aquest haurà de deixar-li lliures les dues terceres parts de la carretera; així mateix, els conductors vénen obligats a obeir totes les indicacions que els facin els comissaris de la prova, i atendre especialment els senyals següents:

Bandera blava immòbil: "Guardeu la dreta".

Bandera blava sacsejada: senyal de perill.

Bandera groga: aturada immediata.

Bandera negra, acompanyada d'un número: detenció del cotxe del mateix número.

La cursa acabarà cinc minuts després de l'arribada del primer que hagi efectuat el recorregut total; els vehicles que passin després d'arribat el primer hauran de parar-se.

No es classificarà cap vehicle que hagi volat durant la cursa a una velocitat mitjana de 80 quilòmetres per hora.

Els premis que es concediran són els següents:

Al conductor classificat primer, 15.000 pessetes.

Al conductor classificat segon, 8.000 pessetes.

Al conductor classificat tercer, 5.000 pessetes.

Al corredor classificat quart, 3.000 pessetes.

Al corredor classificat cinquè, 2.000 pessetes.

En la setmana anterior a la cursa se celebraran unes proves oficials, els dies i hores de les quals s'anunciaran oportunament.

Els corredors seran personalment responsables de tots els accidents i danys de llurs vehicles, i estan obligats a contractar una assegurança de responsabilitat civil per accidents de totes menes produits a tercers durant la cursa o en les proves oficials, amb una garantia que no serà inferior a cent cinquanta mil pessetes per accident.

El quadre d'oficials de la cursa ha quedat constituit així:

Director de la cursa: Joaquim Molins.

Comissaris esportius: Pau Nicolau, Francesc Creus, Guifre Ricard, Emili Lluch, Joaquim Pahissa i Jaume Sobirana.

Jutge de sortida i arribada: Manuel Garcia.

Comissaris tècnics: Pau Nicolau, Francesc Creus, Emili Lluch, Joaquim Pahissa i Jaume Sobirana.

Secretari de la cursa: Pere Soler.

Secretari adjunt: Josep Torrents.

Magatzem Industrial, I. F.

(Societat Anònima)

Coixinets de corrons TIMKEU

Els millors recanvis per a cotxes americans i europeus

BALMES, 57 TELEFON 11981

Basquetbol

CAMPIONAT DE CATALUNYA

INTENDENCIA - LAIETA, L'ENCONTRE PRINCIPAL

En la primera divisió, el matx Intendència - Laietà té força interès, per al Laietà quasi decisiu, ja que a la bona forma laietanenca cal afegir la reacció experimentada pels militars (?), els quals, si arrepleguen un bon dia, són capaços de fer ensopegar el cinc del carrer de Viladomat.

Dels altres encontres, l'Espanyol-Patrie promet ésser quelcom seriós, ja que per a ambdós té la partida una importància cabdal. En canvi el Joves - Barcelona es resoldrà favorablement per als darrers, pesi al "handicap" terreny.

L'Iluro, de Mataró, per la seva part, no trobarà pas massa dificultats per a batre el Juniors de l'Hospitalet.

A la tercera divisió destaca el Martinenc - Olímpic, decisiu per al títol.

També són força interessants Ateneu-Comtal i Rubí - C. D. Garcia.

En conjunt, una jornada força completa que potser ens donarà ja els futur campions de la primera i tercera divisió.

ROLAND

AL

Saló de l'Automòbil

han desvetllat un interès extraordinari

EL FAR AUTOMATIC I L'AMPLIFICADOR DE SONS Artés

que la casa ARTES presenta al seu STAND

Visiteu-lo al Palau núm. 2

JOSEP ARTÉS DE ARCOS

Còrsega, 408-410 - Barcelona

A LLORET DE MAR

(GIRONA)

CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERA" per a malalts nerviosos, mentals i toxicomans. Telèfon 10 Neige director-responsable: DOCTOR M. BERNAT I CARRERES Per a informes, adreceu-vos a la maleta clínica o a BARCELONA, els divendres de quatre a set de la tarda, a la plaça de Catamendi núm. 2, 1er.

La Caixa contra l'atur forçós del C. A. D. C. I.

Una comissió del Comitè Executiu de la Federació d'Empleats i Tècnics de Catalunya (F. E. T.), visità ahir el governador general de Catalunya per tal de demanar-li que s'interessi per l'alçament de la clausura que pesa damunt l'Associació de Dependents del Comerç i de la Indústria de Manresa, el Sindicat Mercantil de Lleida i la Secció Permanent d'Organització i Treball del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, de Barcelona.

En atenció al nombre considerable de companys sense feina, socis de l'esmentada Secció Permanent, que actualment no poden cobrar el corresponent subsidi d'atur, s'ha interessat especialment el funcionament de la seva Caixa contra l'atur forçós. Hom té la impressió que per tractar-se d'un cas de justícia i d'humanitat el senyor Pich autoritzarà en un termini breu el funcionament de la Caixa.

VII Exposició Internacional de l'Automòbil

RATLLAT DE PNEUMATICS

ADERSOL

Procediment TECALEMIT

contra el patinatge dels cotxes

Aplicació gratuïta en l'explanada dels Palaus de l'Exposició

Per a tiquets i assenyalament de dia:

TECALEMIT Provença, 245 BARCELONA

Mudances

CASA ROJALS. Conductores autos des de 10 pessetes. Viatges a Provincies i Extranger 60 cts. km. GARANTITS

CAMPO SAGRADO, 21

Telèfon 35804

Cursos i Conferències

"LA JUSTICIA INTERNACIONAL"

Conferència del Dr. J. Quero Molares

Ahir a les onze del matí el professor J. Quero Molares donà, en una aula de la Facultat de Dret, la seva anunciada conferència sobre el tema "La justicia internacional", la qual forma part del cicle organitzat per l'Associació Universitària Catalana Pro S. D. N.

El doctor Quero començà la seva dissertació afirmant que parlar avui dia de justícia internacional significava fer un veritable examen de consciència, i que més que parlar d'una realitat venia a parlar d'una ic.

El problema plantejat és de si pot veritablement existir una justícia internacional dins l'essència de la cultura occidental.

Què és justicia? Jo sóc particularment enemic de les definicions, i més que amb conceptes em contentaré amb una simple apreciació, com és la que suposa la justícia com una intervenció de terceres persones no afectades pel litigi i que són encarregades de resoldre'l. Tenen aquestes persones com a característiques que són cridades i que exerceixen una funció pública dins la comunitat política per a resoldre els conflictes.

Si la justícia és funció o poder és qüestió de dogmàtica jurídica de què no hem de parlar, però sempre existeix la justícia interna de l'Estat, la qual, amb aquest tipus, no existeix al camp internacional.

¿Quins són, doncs, els motius que impedeixen que es realitzi aquesta justícia en l'ordre internacional? Resumirem diversos factors que contribueixen a la no realització d'aquesta justícia.

El primer és la guerra, o millor dit, la forma amb què la guerra s'incorpora al dret internacional. Vitòria ja creia que el príncep que emprenia una guerra era al mateix temps jutge dels seus adversaris. Això Grotius ho arribà a fer paradoxal quan digué que la guerra s'empren per amor a la pau. Aquest caràcter de la guerra pesa per la no realització de la justícia internacional, ja que suposa el poder resoldre directament els Estats els seus problemes per mitjà de la força. La guerra més endavant pren el caràcter de guerra-virtut, perquè enforteix l'home, i com diu Mussolini, posa en tensió la part més noble de l'home.

El segon obstacle és la sobirania, que és una idea de Dret polític que s'infiltra al Dret internacional. La sobirania en el nostre camp no representa altra cosa que el dret de decidir per la força una qüestió internacional.

Valois, en un llibre titulat "Guerra o revolució" (1931), diu que enfront dels Estats bèllics hem d'anar a l'establiment del dret nou, que consisteix a negar als Estats el dret de fer la guerra, i diu que això només és atemptatori a la sobirania, però que aquesta no és més que un predicat de l'Estat guerrer. Així, doncs, si no neguem el concepte de sobirania haurem de creure que el dret humà no és més que el dret del més fort.

El concepte de guerra ha evolucionat molt des dels exèrcits mercenaris fins als exèrcits nacionals introduïts per Napoleó, i que suposen, no ja la guerra d'Estat a Estat, sinó de poble a poble. Hi ha encara aquí la distinció entre combatent i població civil, que avui ha desaparegut ja.

Els conceptes de guerra i sobirania expliquen el per què de la no existència de la justicia internacional.

Hi ha altres dificultats, per exemple l'Escola Anglo-Americana de Dret Internacional, que afirma que cal abans la codificació; altres diuen que perquè hi hagi un tribunal internacional hi ha d'haver abans un poder superestatal.

Però enmig d'això la justícia internacional s'ha anat obrint camí. Els bons oficis i la mediació són més aviat de tipus diplomàtic i no els estudiarem.

L'arbitratge presenta diverses formes, o bé es presenta amb posteriorità al conflicte internacional, o bé el preveu. En molts tractats hi ha la clàusula compromisòria segons la qual les parts contractants se sotmeten a l'arbitratge per a resoldre les qüestions que sorgeixin en la interpretació del Tractat.

En la darrera part del segle XIX sorgeix per primera vegada la qüestió d'arbitratge entre dues grans potències, Estats Units i Anglaterra, amb el cas del vaixell "Alabama", que fou resolt per l'anomenat arbitratge de Ginebra, establint la responsabilitat d'Anglaterra, a la qual es demanà una forta indemnització, que pagà.

L'arbitratge avui dia es diu que no pot afectar l'honor nacional i els interessos vitals dels Estats; això vol dir que només se sotmet a l'arbitratge el que volen els Estats afectats, i aquí apareix dissimuladament el concepte de sobirania.

Es creà també un Tribunal Centre Americà de Justícia Internacional, que afectava els interessos dels Estats de Centre Amèrica, però que deixà d'existir a la primera qüestió seriosa.

L'orador acabà la seva brillant conferència referint-se al Tribunal Permanent de Justícia Internacional de la Haia, creat a resultes de l'article 14 del Pacte de la Societat de Nacions, i estudià els seus diversos caràcters de permanència, composició, competència, per raó de les persones (Estats), i les matèries, i en darrer terme les seves decisions en forma de sentències i dictàmens.

L'orador fou molt aplaudit.

NOTICIARI

L'Associació d'Idealistes Pràctics (Santa Anna, 28) ha organitzat un cicle de conferències públiques sobre el tema "La joventut i la guerra". La primera d'aquestes conferències tindrà lloc el dimarts vinent, a les vuit del vespre, i anirà a càrrec del senyor Lluís Elies, que dissertarà sobre "Guerra i post-guerra".

— Dimarts, a les set de la tarda, l'enginyer francès M. Drevet donarà una conferència a la sala d'actes de l'Associació d'Enginyers Industrials, Via Laietana, 39, sobre "Reducció d'energia als arcs de ruptura: interruptors d'aire comprimit i d'oli de volum reduït". Aquesta conferència ha estat organitzada per l'Associació Electrotècnica Ibèrica i durant el seu transcurs es projectaran diapositives i films reproducció amb la cambra ralentida dels fenòmens de ruptura de l'arc.

— El dijous passat tingué lloc al Circol Artístic de Sant Lluc la darrera conferència del cicle que amb tant d'èxit ha organitzat la dita entitat. El conferenciant fou En Joscp Palau, veriable autoritat en l'art del cinema, el qual encetà una sèrie d'idees i observacions referents al cinema molt personals i filles d'un acurat estudi. El públic, ben nombrós, aplaudí el conferenciant, així com les pel·lícules que es projectaren gràcies a la gentilesa del senyor J. Bellver.

— L'Institut Mèdico - Farmacèutic va celebrar la seva anunciada sessió científica, en la qual el doctor Gregori Vidal i Jordana va desenvolupar el següent tema: "Resultats en el tractament de les seroses amb l'antigen metílic de Boquet i Negre". Van prendre part al debat els doctors Morales, Danés i el president de l'entitat, doctor Mas i Puig, els quals felicitaren el conferenciant per la brillant exposició del tema. El susdit Institut celebrarà sessió científica ordinària demà, dilluns, a les deu de la nit, al seu estatge social "Casal del Metge". El doctor Josep Maria Sala i Ginebreda dissertarà sobre "Encefalografia en la infància".

— Aquesta setmana es donaran a l'Institut Francès de la nostra capital, Provença, 325, dues conferències: dimarts, dia 14 de maig, de les set a les vuit del vespre, M. J. J. A. Bertrand, director de l'Institut Francès i professor de la Facultat de Letres de Barcelona, parlarà de "Paul Verlaine"; dijous, dia 16, de les set a les vuit del vespre, mademoiselle Alice Chesselet, de la Schola Cantorum de París, donarà una conferència sobre "Gluck et son influence sur l'opéra française a la fin du XVIII siècle", amb ilustració musical per madame Gonzàlez i mademoiselle Buire, el programa de la qual serà: "Orphée" (air de l'amour), Gluck; air d'"Iphigénie en Aulide", Gluck; air d'"Armide", Gluck, i récitatif et air d'"Iphigénie en Tauride", Gluck.

— Tal com estava anunciat, organitzat per l'Associació de directors d'Indústries Elèctriques i Mecàniques, va dissertar a l'Escola Industrial el director d'Indústries Elèctriques, senyor Manuel Gabarró. Va parlar dels "Progressos en iluminació i fotoelectricitat". Feta la presentació pel president de l'entitat organitzadora, senyor Francesc Ricra, el senyor Gabarró començà la seva interessant dissertació presentant els postulats de la nova "Ciència de Veure", en la qual la iluminació té el seu millor aliat. Tot seguit el senyor Gabarró va descriure els recents progressos haguts en el camp de la iluminació. S'aturà especialment en l'estudi i descripció de les modernes làmpares de descàrrega gasosa, i aprecià els avantatges i inconvenients peculiars dels diversos tipus descrits, tals com les làmpares de vapor de sodi, làmpares de vapor de mercuri i làmpares de vapor de mercuri-cadmi. El conferenciant detallà els diversos punts que encara manquen perfeccionar en aquests nous il·luminants, però va mostrar el seu optimisme sobre el seu perfeccionament i la seva ràpida divulgació, que hauran de contribuir al perfeccionament de l'enllumenat. Seguidament va descriure les interessants aplicacions de les cèl·lules fotoelèctriques al control fotoelèctric, o sigui als aparells accionats per llum. Les principals aplicacions descrites foren: el control d'enllumenat, protecció contra robatoris, anuncis lluminosos en carreteres accionats pels mateixos fars dels cotxes: ídem en línies de ferrocarrils accionats pels fars dels trens que s'acosten, fabricació de paper, control en les màquines rotatives dels periòdics, equips comptadors, etc. El senyor Gabarró acabà fent vots perquè els perfeccionaments expressats, objecte de la seva conferència, es divulguin extensament i contrbueixin en el molt que poden a millorar el benestar humà. El senyor Gabarró, en acabar la seva conferència, fou molt aplaudit.

PER A APRIMAR-SE

de 5 quilos en 21 dies prenent BANYS DE VAPOR

Carme, 5, 1.er

Sastreria Jaume Suñé

CONFECCIO ACURADA - ULTIMES NOVETATS

PREUS REDUITS

Ronda de Sant Antoni, 18 - BARCELONA - Telèfon 16047

En pro de "La Virreina"

Convocats per Amics dels Museus, entitat iniciadora de la campanya en pro de la dignificació del bell edifici La Virreina, visitaren l'alcalde i governador interí de Catalunya, les senyores comtessa de Lacambra, Isabel Llorach, P. Cases i Abarca, comte de Güell, Manuel Rocamora, Joan Pablo i Bosch, Planes-Dòria i Frederic Marés, com a comissionats per al lliurament del document en el qual les entitats artístiques barcelonines signants sollicitaven una destinació adequada i adient de l'esmentat edifici a la seva dignitat artística.

El president d'Amics dels Museus va exposar a l'alcalde l'acord de les entitats que aspiraven veure convertit La Virreina en Palau d'Art i Seu de totes les manifestacions artístiques. Descomptat com a Palau d'exposicions per no reunir prou condicions, segons pogueren apreciar els Amics dels Museus en la darrera visita collectiva, el senyor Cases digué que en cas de procedir-se a la reforma del mercat, a ésser possibli, es faci d'acord amb els projectes dels tècnics municipals, per arribar a la construcció d'unes naus destinades a allotjar-hi les exposicions anuals, puix que sembla decidit l'enderrocament dels edificis de Montjuïc, on venien celebrant-se fins ara.

La petició lliurada a l'alcalde fou defensada per les següents entitats artístiques:

Amics dels Museus de Catalunya, Cercle Artístic, Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, Cercle Artístic de Sant Lluc, Ateneu Barcelonès, Centre Excursionista de Catalunya, Acadèmia de Bones Lletres, Ateneu Polytechnicum, Artística i Literària, Arts i Artistes, Agrupació d'Aquarel·listes, Conreadors de les Arts, Collegi d'Artífexs en Ebenisteria, Saló Barcelona, Saló Montjuïc i Associació de Cartellistes.

Noces d'argent de la primera Germandat de Sords-Muts de Catalunya i d'Espanya

La Societat de Socorsos Mutus dels Sords-muts d'ambdós sexes, de Catalunya, allotjada a l'Institut Català de Sords-muts, carrer de Montserrat, 20, principal, celebrarà diversos actes amb motiu del XXV aniversari de la seva fundació.

Avui, a dos quarts de dotze, s'efectuarà el descobriment del monument emplaçat al Passeig da Garcia Hernàndez, encreuament amb la Travessera de Gràcia. Aquest monument el dedica la Societat als seus redemptors Fra Pere Ponce de León i Joan Pablo Bonet.

A dos quarts de quatre de la tarda se celebrarà una funció de Pantomima, segons els creadors d'aquest art, germans Onoffrof, al Teatre Escola (Consell de Cent, 264), representant-se pels grups escènics de les Societats de Sords-muts Círcol Recreatiu i Centre Deportiu Silenciós i socis de la Germandat, l'obra "Abnegación de un Padre", sota la direcció del soci fundador senyor Josep Marquès i Bertran.

A dos quarts de deu de la nit se celebrarà el gran banquet oficial a l'Hotel d'Espanya.

Demà, al Saló d'actes del Grup Escolar Milà i Fontanals, se celebrarà una assemblea per a la presentació, discussió i aprovació de tres temes sobre qüestions de la forma de viure dels sords-muts, de l'economia i del desenvolupament de llur vida professional.

A les deu de la nit s'efectuarà una visita de germanor al Círcol Recreatiu de Sords-muts, Pas satge de la Pau, 6, principal.

Dimarts se celebrarà una excursió a Montserrat, i a les deu de la nit, una visita d'atenció i de germanor al Centre Deportiu Silenciós, carrer Primer de Maig, 9, principal.

Dimecres continuarà l'assemblea per a fixar les conclusions del debat hagut en la discussió dels temes social, econòmic i professional, presentats.

A les deu de la nit tindrà lloc l'acte de comiat al saló d'actes del Grup Escolar Milà i Fontanals.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

FALL DE L'ONZE CONCURS NACIONAL D'HISTORIA DE CATALUNYA

Els sotasignats, individus del Jurat nomenat per l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana per a qualificar les escoles que han pres part a l'onzè Concurs Nacional d'Història de Catalunya, organitzat per l'Associació, acorden establir les següents qualificacions:

Primer premi, de 2.000 pessetes, Escola Catalana Mossèn Cinto, Barcelona.

Segon premi, 1.500 pessetes, Escola de Nois de la Colònia Güell, Santa Coloma.

Tercer premi, 1.000 pessetes, Escola Montessori, de Canet de Mar.

Quart premi, 1.000 pessetes, Escola Catalana del Districte III, Barcelona.

Cinquè premi, 500 pessetes, Escola de l'Ateneu Igualadí, Igualada. Professor, Perfet Gimpera.

Sisè premi, 500 pessetes, Escola Montserrat, de Rubí.

Setè premi, 500 pessetes, Escola de la Casa de Caritat, Barcelona. Professor, Artur Brugués.

Vuitè premi, 500 pessetes, Escola Nacional de Nois, d'Avià.

I per a coneixement del Consell de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i dels mestres que han pres part al Concurs, estenem la present acta a Barcelona, 12 de desembre de 1934.

Francesc Martorell, Alexandre Galí, Ramon d'Alós, Antoni Rovira i Virgili, Ferran Soldevila, Pau Romeva, Agustí Duran i Sampere, Enric Bogué, Jaume Vicenç, Rosa Sensat de Ferrer.

La Diada de la Mecanògrafa

Han estat designats per a formar part del Jurat que ha de fallar el Concurs Fotogràfic de Bellesa per tal d'elegir la "Senyoreta Mecanògrafa 1935", els senyors Emili Puigdomènec, sots-cap de Cerimonial de l'Ajuntament; Angel Marsà, periodista; Francesc Aldaz, periodista; Domènec de Bellmunt, publicista, i Salvador Percarnau, poeta guanyador de la Flor Natural d'enguany.

A l'estatge de la Comissió Organitzadora, Plaça de Catalunya, 3, segon pis, s'han rebut bon nombre de fotografies de gentils senyoretes mecanògrafes amb destinació al Concurs, però cal advertir que tots els retrats han d'anar acompanyats de llur nom i adreça, i poden trametre's fins al dia 15 a la nit.

El fall del Concurs i la proclamació de "Senyoreta Mecanògrafa 1935" i la seva Cort d'Honor, tindrà lloc al Ball de Gala del Palau de Belles Arts, el dissabte vinent a les deu de la nit.

L'esmentat ball serà amenitzat per la formidable orquestra de Jaume Planes i els seus Discos vivents, i la Banda-Orquestra Azorín-Jazz.

També podem anunciar que totes les senyoretes concurrents seran obsequiades amb bonics presents i que per a invitacions, seients i altres detalls, poden passar per la Plaça de Catalunya, 3, segon, tots els dies.

Llegiu LA PUBLICITAT Propagueu-la!

La lluita contra les mosques i els mosquits

Com que les mosques i els mosquits són causa de gran nombre de malalties, en molts casos i en totes les ocasions un molèstia certa, hom recorda la necessitat de combatre aquest flagell de la salut pública. Per això, i essent pròxim el temps en què és més intensa la propagació d'aquests insectes, els amics dels arbres, de Divulgació Agrícola (carrer de Pallars, 5), sempre amatents a estimular l'amor a les plantes i arbres benèfics, facilitaran plançons d'eucaliptus conreats en testos que, tant poden ésser plantats a ple aire, com tinguts en habitacions, de la varietat especial per evitar les mosques i mosquits.

GRAN JOIERIA - RELLOTGERIA - ARGENTERIA

LA BELGICA

DOMENEC GUASCH

Gran assortiment en medalles, rosaris, joies i rellotges, propis per a primera comunió

Hospital, 106 - Telèfon 23213

MODELS A L'ABAST DE TOTES LES FORTUNES

"CEREBRO MÁGICO"
R.C.A. Radiola

"cerebro mágico"
R.C.A. Radiola

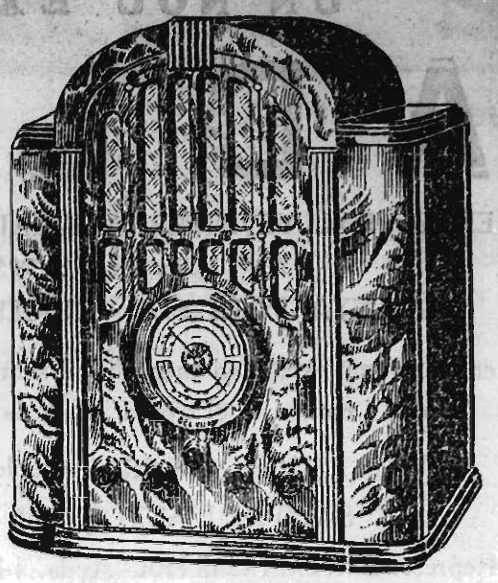

R.143. VUIT VÀLVULES

Radio Corporation of América

S.I.C.E.
PASSEIG DE GRACIA, 29
BARCELONA

R. 103. QUATRE VÀLVULES

Cartellera de Cinema

COLISEUM

AVUI: Tarda, dues sessions: A les 3'20 i a les 6 (especial). Nit, 10:
REVISTA PARAMOUNT
VELOCIDAD (documental)
EL MARATON DEL BAILE (dib.), i
TRES LANCEROS BENGALIES
per Gary Cooper, Franchot Tone, Richard Cromwell i Sir Guy Standing.
(Es un programa Paramount)

MARYLAND

Pisos Urquinaona 5 Telefon 21966

Sessió matinal, a les 11
Tarda: 3'30 i 6 (numerada). Nit, a les 10
EL CAMPEON (dibuixos)
LA CIUDAD DEL SOL (documental)
DAMA POR UN DIA
May Robson, Jean Parker, Glenda Farrell, Warren William, Barry Norton

METROPOL

Lluria, 115 - Telefon 81222

AVUI: Tarda, a les 3'30. Sessió numerada a les 6. Nit, a les 10
La divertida comèdia arrevistada
MELODIA EN AZUL
La deliciosa opereta
Una mujer que sabe lo que quiere
per Adolf Wohlbruck i Lil Dagover

fantasio

AVUI: Matinal, a les 11. Tarda, de 3'30 a 5'45; a les 6 numerada. Nit, a les 10
Gran èxit del colós del llenç francès
Raimu en
.FANNY
de Marcel Pagnol

CINEMA GRAN TEATRE ESPANYOL

Sessió continua des de les 4 de la tarda
ENTRE DOS CORAZONES
Douglas Fairbanks i Rose Hobart
El campeón del regimiento
pel rei dels còmics **Buch**
Las mil y dos noches
per Ivan Mosjukin i Tania Fedor
LAS MIL Y DOS NOCHES es projectarà a les 6'25 i 11'05

cine Paris

Sempre el programa més atractiu
Matinal, 10'30
Tarda: Sessió continua 3'30. Nit: 9'45
Revistes PATHE i FEMENINA
Bàrbara Stanwyck en
Siempre en mi corazón
Gran èxit de l'interessant revista
Broadway por dentro
Demà: **Marta Eggerth** en **SU MAYOR EXITO, Albert Préjean** en la famosa revista **DEDE**
Matinal: Preu únic, 1 pesseta

Empresa CAPITOL

CAPITOL

Matinal, a les 10'30. Preu únic, 1 pta. Tarda, continua de 3'30 a 8'30. Nit, 10
CABALLEROS DE CAPA Y ESPADA, per Wheeler i Woolsey.
EL NOVENO HUESPED, per Genevieve Tobin i Ronald Cook
DIBUIXOS EN COLORS

EXCELSIOR

Matinal, a les 10'30. Tarda, continua de 3'30 a 12'30
NADA MAS QUE UNA MUJER, en espanyol, per Berta Singerman i Joan Torena.
DEJAME QUERERTE, per Willy Fritsch i Paul Horbiger.
JUAN LANAS, per Robert Runier.
DIBUIXOS.
Demà, dilluns: Nou programa.
ARLETTE Y SUS PAPAS, alegre vodevil.
UN PERRO QUE TRAE COLA, comèdia hilarant.
FIDELIDAD, per Chic Sale.
DIBUIXOS.

COMTAL

Matinal, a les 10'30. Tarda, continua de 3'30 a 12'30
EL AMULETO (La garra del mono), un film d'espiat.
UNA AVENTURA DE SHERLOCK HOLMES, una pellicula d'emoció.
LA HEROICA ILUSA, per Buck Jones.
DIBUIXOS.
Demà, dilluns: Nou programa.
EL IDOLO DE LAS MUJERES, per Max Baer, Primo Carnera i Mirna Loy.
DEJAME QUERERTE, per Willy Fritsch.
FRAUDE LEGAL, per Buck Jones.
DIBUIXOS.

WALKYRIA

Matinal, a les 10'30. Tarda, continua de 3'30 a 12'30
EL TANGO EN BROADWAY, en espanyol, per Carlos Gardel.
EL FANTASMA DE CRESTWOOD, per Ricardo Cortez i Karen Morley.
LA ESPIA NUM. 13, per Gary Cooper i Marion Dawies.
BOSQUES DE VIENA, dibuixos en colors
Demà, dilluns: Colossal programa.
UN SECUESTRO SENSACIONAL, en espanyol, per Dorotea Wieck.
BUSCO UN MILLONARIO, en espanyol per Jean Harlow i Franchot Tone.
PASO AL OCASO, per Noah Beery.
DIBUIXOS.

ALIANÇA

Continua de 3 a 12'30
MADEMOISELLE DOCTOR (la rival de Mata Hari), per Mirna Loy.
UNA AVENTURA DE SHERLOCK HOLMES, pellicula d'emoció.
A TODO GAS, per G. W. Fields i Jack Oakie

CINEMA RAMBLES

Rambla del Centre, 36 - Telèfon 18972
AVUI: **COMICA i REVISTA**
LA FAMILIA LO DESEA
per Renate Muller
UNA FIESTA EN HOLLYWOOD
per Stan Laurel, Oliver Hardy, Jimmy Durante i Lupe Vélez, en espanyol
Sessió continua

SALÓ VICTORIA

València, 289 - 291 - Telèfon 72936
AVUI, diumenge: Tarda, a les 4'45 (sessió única numerada). I nit, a les 9'30:
AMO A ESTE HOMBRE
gran producció dramàtica (versió anglesa), interpretada per Edmund Lowe, Nancy Carroll i Robert Armstrong
SALVAD A LAS MUJERES
hilarant comèdia còmica, pels asos de la rialla Stan Laurel i Oliver Hardy, i
LA MUJERCITA DE UN GRAN SEÑOR
deliciosa comèdia musical (versió alemanya). Magna creació de Kate de Nagy i Karl Ludwig Diehl
Preus: Sessió única numerada, 2 pesetes. Nit: Especial, 8'80; Preferència, 1 pesseta.
Dijous: ES HORA DE AMARNOS i CHU-CHIN-CHOW, revista oriental per Anna May Wong

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217 - Telèfon 30615
AVUI: Tarda, sessió continua de 3'30 a 8
Ultim dia dels grandiosos èxits
BUSCO UN MILLONARIO
En Espanyol
per Jean Harlow, Franchot Tone i Lionel Barrymore
LA ESPIA NUMERO 13
per Marion Davies i Gary Cooper
DIBUIXOS SONORS
Nit, a més:
REVISTA
ESCANDALOS ROMANOS
per Eddie Cantor i 200 girls
Dilluns: Estrena de la superproducció M. G. M. En Espanyol
LAS VIRGENES DE WIMPOLE STREET
per Norma Shearer, Frederic March i Charles Laughton
LAS CUATRO HERMANITAS
per Katharine Hepburn
LA CASA DE ROTHSCHILD, en Espanyol, per George Arliss

SALONS CINAES

FEMINA
11 matí: tarda, 3'30 i 6. Nit, a les 10 Còmica i Dibuix. "Mireya", de F. Mistral. Dilluns: Estrena "La vida nocturna de los dioses"

CATALUNYA
10'45 matinal: 3'30 i 6 tarda, i 9'45 nit "El àngel del arroyo" (Carole Lombard). "Hombres de acero" (Fay Wray i Jack Holt)

ACTUALITATS
11 matí i 3'30 tarda, sessions infantils. 6 tarda: "Al Este sin rumbo". A partir de les 8 nit: Noticiaris, Reportatges Fox i Episodis del Regnat de S. M. Jordi V.è d'Anglaterra.
Dilluns: "Cantos de emigración"

PATHE PALACE
11 matí: 3'30 tarda continua "Juan Lanas", "Un drama en autobús" i "Nada más que una mujer"
Dilluns: "Arlete y sus papás"

ROYAL
11 matí i continua 3'30 tarda "Un bravo entre bravos", "Un breve instante" i "El novio de mamá" (Imperio Argentina)
Dilluns: "Dick Turpin"

SALO COMTAL
3'30 tarda continua "Capturados", "Hembra" i "La senda del crimen"

RECREU
Continua 3'30 tarda "El novio de mamá" (Imperio Argentina), i altres estrenes

CINEMA ESPLAI

NOTICIARI FOX
A TRAVES DEL PACIFICO (docum.)
La cena de los acusados
per Mirna Loy i William Powell
LA GENERALITA, per Dick Powell
Un secuestro sensacional
per Dorotea Wieck i Baby Le Roy

MARICEL -- PARK

EL PARC DE ATRACCIONS MES IMPORTANT D'EUROPA
AVUI, DIUMENGE: **Tarda, de 4 a 8:** Inauguració dels festivals de tarda en dia festiu
LES MILLORS ATRACCIONS
A les 5: **Festival infantil. Sessions gratuïtes de PUTXINEL.LIS. Elevació de globus. Colossal globus** amb l'extraordinària ascensió de **DON SISSEBUTO**, que es llançarà a l'espai en el seu paracaigudes. Engegada d'una magnífica **TRACA de joguines i caramels**
Entrada **50 cèntims.** Funicular i entrada, **1 pta.** Tramvies **29, 39, 57 i 60.** Funicular fins a les 9 de la nit. **Potents altaveus** per un magnífic aparell de ràdio i discos de la **CASA PHILIPS**
I un cop dintre Maricel a "Les Salsitxes" brenareu.

GRANJA ROYAL

Avui, tarda
TE EXTRAORDINARI
amenitzat per **CRAZY BOYS ORCHESTRA**
De 10 a 12 nit:
Concert pel **SEXTET TOLDRA**

SALO DE FESTES HOTEL ORIENT

Avui, diumenge, tarda:
SELECTE TE DANSANT
amenitzat per **RABASSA ORCHESTRA**

Venus Sport-Palace Ball

Ronda de Sant Antoni. 62 i 64 Tigre. 27
AVUI, diumenge: Ball de societat.
Tarda i nit
ESTRENES:
"Valentina" . . . . . Java
"Modernista" . . . . . Rumba Carioca

EXPOSICIO INTERNACIONAL DE L'AUTOMOBIL

PALAUS DEL PARC DE MONTJUIC
Oberta de 10 matí a 8 nit
Tramvies: Núms. 1, 2 27, 33, 52, 55, 56, 57, 61.
Autobusos: Lletres B i HT.
Metro Transversal.

PISOS NOUS	a	80 Ptes.
PRINCIPALS	a	95 "
IDEM Cambra Bany	a	110 "

En cases recent construïdes, 5 grans luxoses habitacions
Carrer de Paris, núms. 20, 22 i 24 (Entre carrer de Tarragona i plaça d'Ernest Ventós)
Autobús lletra E

Aparells fotogràfics

Prismàtics, Binocles, Cinemes Pellícules Pathé-Baby. Màquines, Fonògrafs de totes menes. Discos, etc., etc.
JOIES - BRILLANTS
Tot de veritable ocasió
Compra, venda i canvi
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Ramblas) - T. 14237 - BARCELONA

Pensió "LA MUNDIAL"

Viatgers. Dispesers i. est. Ventilades habitacions Hospital. 123. p. dr. tel. 17391

MALALTS

Pulmons, Cor, Medicina general, Sífilis, Raigs X, Sol artificial. DR. LLUIS CUESTA. De 4 a 8 - Urgell, 20, pral. 5.ª - T. 31477

DEBILITAT NERVIOSA VIES URINARIES

Prou de sofrir inútilment d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels
Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries **Blenorràgia** (purgacions, en totes les seves manifestacions: **uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis,** gota militar, etc., de l'home, i **vulvitis, vaginitis, matritis, uretritis, cistitis, aporits, fluxos,** etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els **Cassets del doctor Soivré.** Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten la presència del metge i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: **6'60 pessetes capsa.**

Impureses de la sang **Sífilis** (avariosis), **eczemes, herpes, ulceres varioloses** (llagues de les cames), **erupcions escrofuloses, eritemes, acné, urticària,** etc. malalties que tenen per causa humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat amb les **Píndoles depuratives del Dr. Soivré,** que són la medicació ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en poc temps totes les úlceres, llagues, grans, forúncols, supuració de les mucoses caiguda dels cabells, inflamacions en general, etc., quedant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme senyals del passat. Venda: **6'60 pessetes flasco.**

Debilitat nerviosa **Impotència** (manca de vigor sexual), **polluccions nocturnes, espermatorrea** (pèrdues seminals). **Cansament mental, pèrdua de memòria, mal de cap, vertigens, debilitat muscular, fadiga corporal, tremolors, palpitacions, trastorns nerviosos de la dona** i totes les manifestacions de la **Neurastènia** o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els **Papboncats potencials del Dr. Soivré.** Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós, indicats especialment als esgotats de la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys) per a recobrar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa sense violentar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: **6'60 pessetes flasco.**

VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMERICA

AVIS. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se i trametent 0'50 pesseies en segells per al franqueig, a **Oficines Laboratori Socatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791,** rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guarriment d'aquestes malalties.

SI TENIU COMPTES IMPAGATS

SIGUI DEL LLOC QUE SIGUI, ENCOMANEU LLUR GESTIO DE COBRAMENT A LA
Red Internacional de Acreedores
l'Organització fundada el 1932, i que pot oferir-vos referències de primer ordre que garanteixen la seva seriositat i exacte compliment
CONSELL DE CENT, 269 **TELEFON 206**